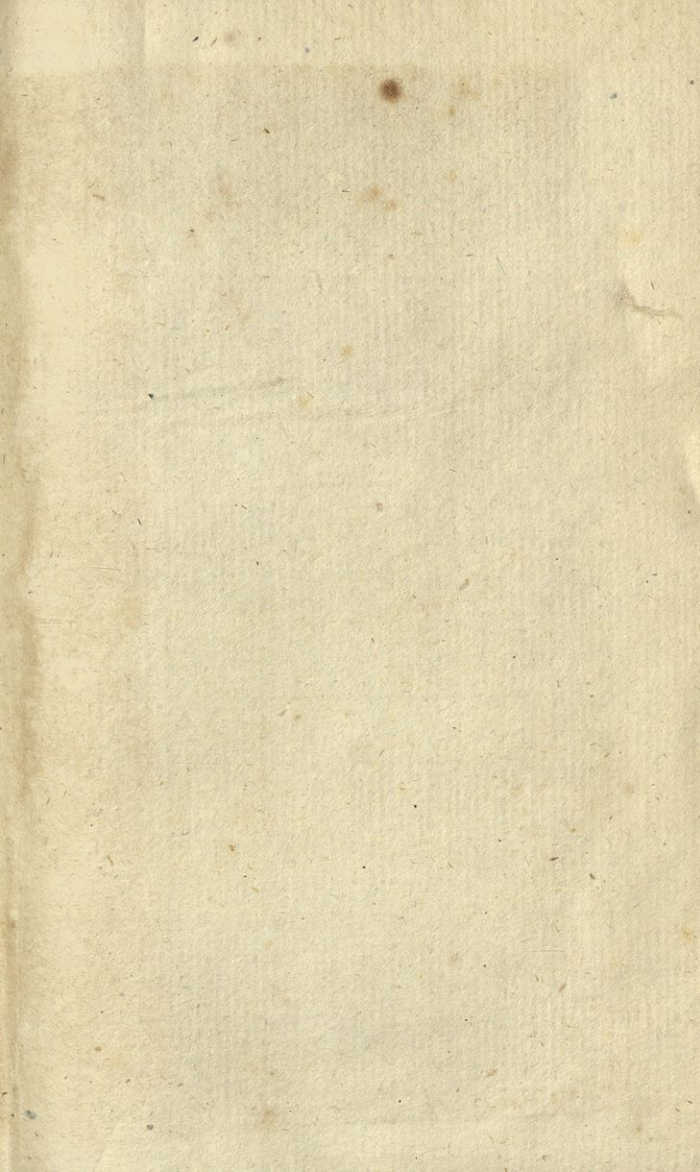
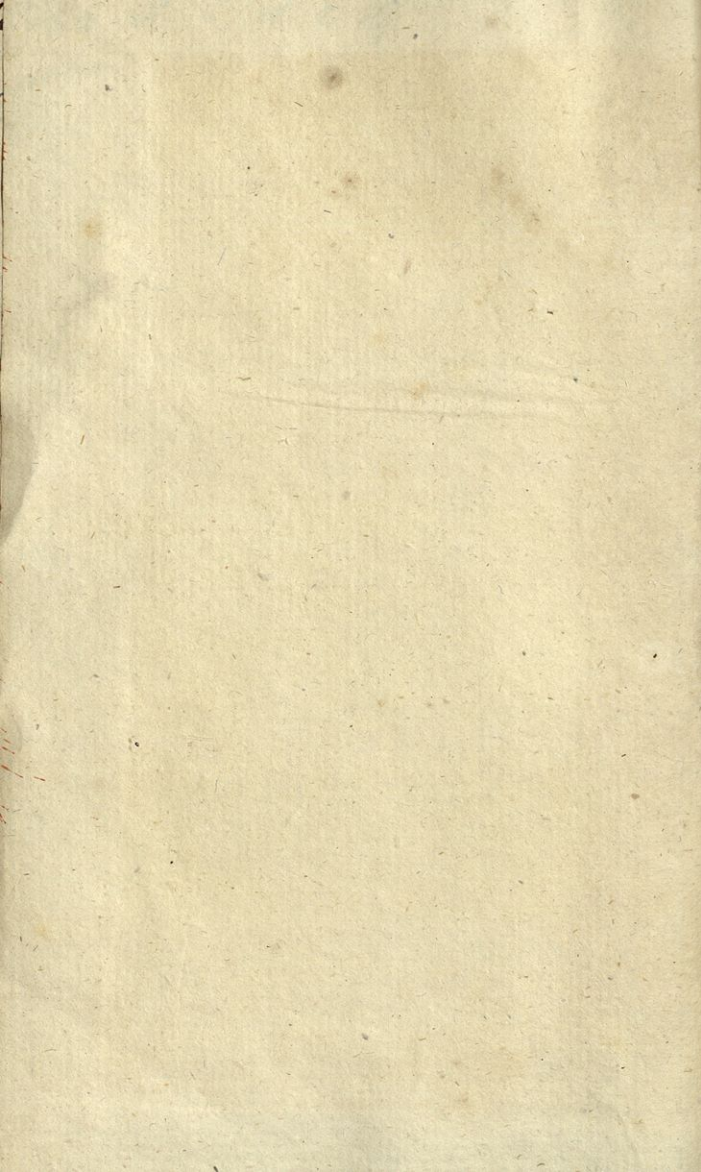
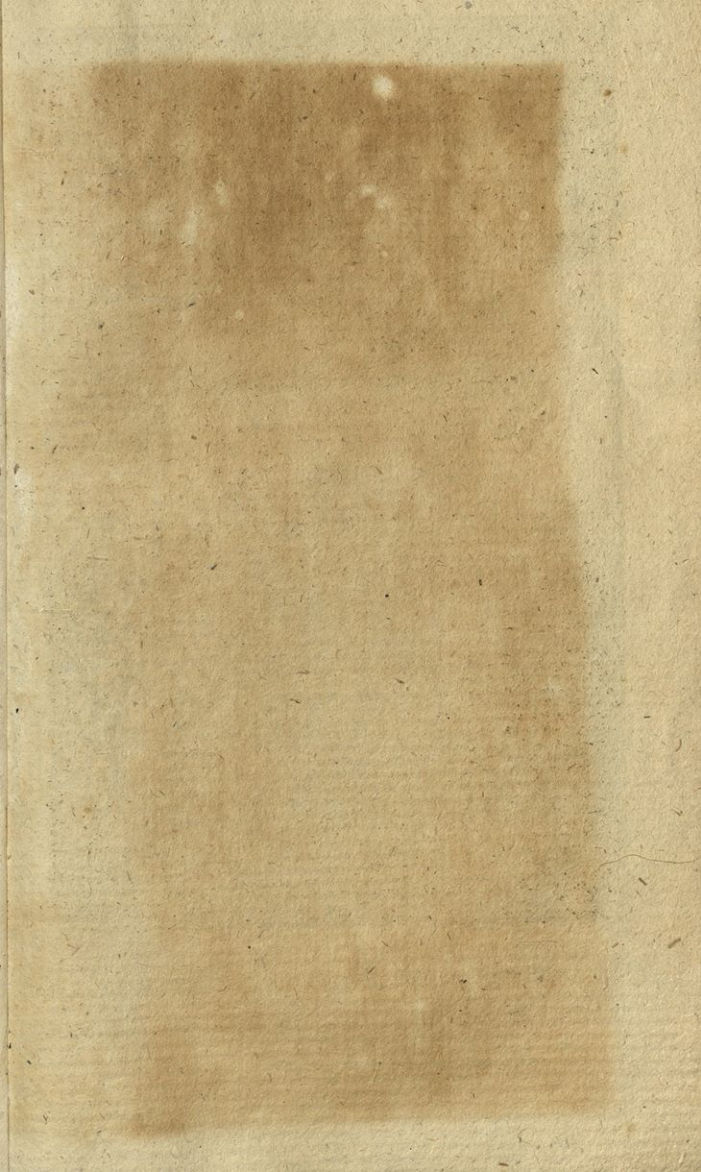


10244 II C. d. v. q.











*On je djal k' vsim: Ako, kdo hozhe sa mano pridi, naj  
sataji sam sebe, ino vfahi dan svoj Krish sadene,  
ino sa mano hodi. Luk. 9. v. 23.*

THOMASHA  
KEMPENSARJA

zhvetire Bukve.

POT K'NEBESAM,  
katiro je pokasal  
JESUS KRISTUS.



Petiga Natifa,  
V'LUBLANI.

---

---

Na prodaj per Adamu Henriku Hohn bukve-  
vesu ino kupzhovavzu s' popirjam na starim  
tergu Nro. 157.

---

---

NATISNENE  
per Joshefu Sassenberg 1825.

IN=030005420





## PREDGOVOR

**T**homash Kempensar Mashnik ino Korar je od Boga sadobil modrosti, Svetnikov, slushil je Gospodu v'ponishnosti, ino je molil njegovu svetu Jme v'duhu ino v'refnizi. Besede vezhniga shivlenja je nozh ino dan premishlival, bil je isgled Bogo dopadlive brumnosti, odvernil je veliku greshnikov od hudobne poti, ino je she po smerti vuzhenik refsnize boshje v'bukvizah, v'katirih vuzhi pot k'Nebe sam, katiro je pokasal Jesus Kristus.

Rimski Papeshi ino Kardinalji, Shkofji, ino drugi duhovni vuzheniki so branje Kempensarja perporozhivali; sakaj on v'tih bukvizah she od tristo ino shtirdefet let sem po vsih krajih verniga svejta ne v'pregovorljivih besedah zhloveshke modrosti, ampak v'mozhi svetiga Duha ino v'skasovanju refsnize premaguje smote, mèzhi serza, strashi pred greham, zhednosti dela ljubesnive, hudizhu jemle rop, dushe vodi k'Jesusu, ino jih s'njim sarozha.

Vsaka dusha, katira tih bukviz navuke bèrè, v'dobrimu serzu ohrani, ino premishluje, rezhè kar je Krajliza od Sabè od modrosti Krajla Salomona rekla: Refsniza je, kar sim

povedati slišala; vekshi je modrost Kempensarja, kakor slovenje od njega.

Preglejmo, kaj te bukvize v sebi imajo.

V prvih bukvah Kempensar budi mlazhne ino v grehah sastrarane serza s svetim Pavlam: \* Sbudi se ozhlovek! kateri spish, vstani od mertvih, ino Kristus te bo ras-svetlil. Kér je strah Gospoda sazhetik modrosti, nam pred ozhi stavi smert, sodbo, nebesa ino pékél; kashe nam Jesusa oblosheniga s Krisham, s'katirim dolg nashiga greha plazhuje, ino de bi mi svezhim sheljam njega poslušali, ino sa njim na pot Krishna se podali, nas vuzhi serza v vednih molitvah k Bogu povsdigvati, ino vsim greham se superstavi-ti; sakaj modrost ne gre v hudovoljno dušo, tudi ne prebiva v telesu, katiru je greham podvershenu; kér sveli Duh vuzhenik modrosti bejshi od hinavza, se odtegne od nes-pametnih misil, ino kamer hudobija pride, njega odshène. \*\*

Kidorkolj po navukih prvih bukw svoje grehe pokori, ino shivljenje boljsha, bo v branjud rugih bukw kakor is soetiga Duha pre-rojen v sebi zhutil enu boshje veselje, katiru mu krajlévo pot Krishna ino terplenja veselosturi, on se grehu bol ino bol odpoveduje, ino hiti sa Jesusam, kér sposna, de v njemu je pravu veselje, mir ino isvelizhanje, v grehu

---

\* Efes. 5. v. 14.

\*\* Modrost 1. v. 4 5.

pa drugiga ni, kakor strah, nepokoj serza, ino vsa bridkosti; sato je s'brumno Martho skerbén sa Jesufovo postreshbo, ino si veliku persadeva njemo svestu slushiti, s' Mario njeno sestiro pa njegove svete besede s'serzhnim sheljam poslusha, de bi bol sposnal popolnoma voljo boshjo.

V tretjih bukvah Kempensar is podvuzhenja svetiga Duha tako ljubesnivu govori, de se v'temu branju dushi sdi, kakor bi se snajdla s' Kleofam ino njegovim tovarsham na poti prut' Emaus v' Jesufovi drushbi; kakor dva prijatla se dusha ino Jesus med sabo pogovarjata. Dusha ga hvali sa prejete darove, mu toshi svoje potrebe ino nepopolnomasti, sdihuje k'njemu, ino ga prosi sa pomozh. Jesus ji odgovarja, ji islagapisma, ji obéta svojo pomozh, ino jo tolashi s'boshjim veseljam; njenu serze zhe dalej bol gorezhe perhaja, ino sheli vselej per Jesusu ostati.

Vse je mogozhe temu, katir veruje. Isvelizhani so ti, katiri so lazni ino shejni pravize: sakaj oni bodo nasiteni. Kako se to godi, ves boshji mosh lepo vuzhi v'zhetertih bukvah. Jesus kruh Angelov v'nebesih je tudi Kruh popotniga zhloveka na semlji skusi skrivnost svojiga svetiga Zhlovkpostajenja v'Sakramentu Svetiga Reshniga Telefa.

Kdor ga vshije, ima Boga Isvelizharja, s'njm vse shaze nebeskiga vsmlenja, ino vezhnu shivljenje v'sebi. Ali! Bog krajl svetosti ino zhastile v'svetih serzah prebiva. Katir ne bo

vso postavo dopolnil, ino se ne bo pönishal, kakor Kristus, kir je Ozhetu do smerti Krishna pokorn bil, ne bo vréden per Sveti Vezherji Gospoda Kruh Angelov jésti, ino piti od potoka shive véde, katira k'vezhnimo shivlenju isvira. V Sakramentu Svetiga Reshniga Telefa obhajamo ino osnanujemo smert Gospoda, moremo tedaj grehu odmreti, shiveti pa samimo Bogo, de bomo sméli perstopiti k'boshji misi, h'katiri nas ljubesen Jesusova vabi: Prdite, jejte moj kruh, ino piti vinu, katiru sim vam nameshala. \*

Lidia kramarza v'mestu Filipe je en sabotni dan - Prasník judov - slishala svetiga Pavla, Gospod je njenu serze odperl, poslushala je svesto, kar je Pavl govoril, vervalala je, ino je bila s' svojo drushino posvezhena. \*\*

Kdor ima vushéja sa poslushat, ta poslushaj - Svon vaše Farre vaš ob Nedelih ino Prasníkih k'obhajanju svetih skrivnost v' zerkuv vabi, boshja ino zerkvéna sapovd vaš véshe Pridige ino Kershanske navuke poslushati, per sveti Mashí, ino popoldan per Litaniah skusi saflushenje Jesusa, Marie njegove svete Matere, ino vsih Svetnikov Boga sa pomozh prositi. Kar she zhasa oftane, berite svete bukve, govorite med sabo od Psalmov, podvuzhite ino opominajte se med sabo s'vso modrostjo, tako bo slabéla mozh greha ino pohujshanja, vsmilenje boshje bo

---

\* Pripovist. 9. v. 5.

\*\* Djanj. Apóst. 16. v. 13.

s'vami vse vashe shive dni, ino bote v'hihi Gospoda stanovanje na vezhne zhasfe dobili.

Kér po dnevih svetih Ozhakov od skrivnost isvelizhanja nobeden lepshi ni pisal, kakor Kempensar, ino nizh sam od sebe ne govori, ampak je vse od svetiga Pisma, ino od svetih Vuzhenikov vsel, vam lete bukvize k'vashti andohti perrorozhim s'lépm besedam Visoke Pefmi \*

Hzhire Sion! otrozi boshji, odresheni s'Kervijo Jesufa, sasnamnjvani s'ljubesnijo svetiga Duha! pojdite vun, ino poglejte Krajla Salomona s'krono, s'katiro je njega kronala njegova mati na dan njegoviga sarozhenja, ino na dan veselja njegoviga serza. Lozhite se od shuma sapeliviga svejta; ino berite Kempensarja. Najdli bote tukaj Mesiasa, od katiriga je Mojsef pisal, ino ktiriga so Preroki osnaneli, najdli bote boshjo refnizo, od katire je zhastitlivu prizhoval Jesus pod Ponziam Pilatusham, najdli bote véro svetiga Petra, skalo, na katiro je zerkuv Jesusova sidana.

Bog pak Ozhevfiga vsmilenja bodi s'vashim duham, ino vam daj se dershati po vuku sdravih besedi, katire so v'tih bukvizah pisane od vére vupanja ino ljubetni v'Kristusu Jesusu Gospodu nashimu k'hvali ino zhasti Boga ediniga v'Naturi, trojniga v'Pershonah Ozheta Sina ino svetiga Duha. Amen.

# Kasavez ino sapopadik

## Poglavitnih Dél.

Stran.

### Perve Bukye.

Lepo k' duhovnimu shivlenju opominanje

I. Od ravnanja nashiga shivlenja po Kristusovim shivlenju, ino od sanizhovanja posvetnih rezhi. - - - - -	1
II. Od ponishniga sposnanja nafhe slabosti - - - - -	4
III. Od navuka Refnize - - - - -	6
IV. Od spregledanja nashiga djanja - - - - -	10
V. Od branja svetiga Pisma - - - - -	11
VI. Od nespodobniga poshelenja - - - - -	12
VII. Kako se prasniga savupanja, ino prevsetnosti varvati - - - - -	13
VIII. De se imamo prevelike prijasnosti varvati - - - - -	15
IX. Od pokorshine ino podloshnosti - - - - -	16
X. De se imamo od preobilniga govorjenja sdershati. - - - - -	17
XI. Od sadoblenja miru, ino aifra v'brumnosti gorijemati - - - - -	19
XII. Od prida supernost - - - - -	22
XIII. Skushnjave se imajo premagati - - - - -	23
XIV. Kako se imamo prenagle sodbe ogibati - - - - -	27
XV. Od dobrih is ljubesni dopernesnih del - - - - -	28
XVI. Kako se imajo slabosti drugih ljudi prenesti - - - - -	30
XVII. Od Klofhterskiga shivlenja - - - - -	32
XVIII. Od isgledov svetih Ozhakov - - - - -	33
XIX. Od shivlenja ino opravila brumniga Mnitra - - - - -	36
XX. Od ljubesni samote ino molzhanja - - - - -	40
XXI. Od shalovanja serza - - - - -	45
XXII. Od premishlivanja zhloveshke revshine - - - - -	48
XXIII. Od premishlivanja smerti - - - - -	52
XXIV. Od sodbe ino shtrafing greshnikov - - - - -	57
XXV. Od refnizhniga poboljshanja zeliga shivlenja - - - - -	63

# Druge Bukve.

Stran.

## Opominvanje k' snotrajnimu shivljenju

I. Od shivljenja snotrajniga zhloveka	-	-	73
II. Od pohlevniga podvershenja	-	-	78
III. Od brumno mirniga zhloveka	-	-	79
IV. Od zhistiga serza ino priproste manenge	-	-	82
V. Kako imamo sami sebe premishluvati	-	-	84
VI. Od veselja dobre vesti	-	-	86
VII. Od ljubesni pruti Jesusu zhes vse	-	-	89
VIII. Od fusebne prijasnosti s' Jesusam	-	-	91
IX. Od pomankanja vsiga troshta	-	-	95
X. Od hvaleshnosti sa gnado boshjo	-	-	100
XI. Od majhniga shtivila prijatlov Jesusoviga			
Krisha	-	-	103
XII. Od krajleve poti svetiga Krisha	-	-	106

# Tretje Bukve.

## Od veselja snotrajniga zhloveka.

I. Od snotrajniga Kristusoviga govorjenja k' verni dushi	-	-	117
II. Ponishne shelje snotrajnu boshje govor- jenje slishati	-	-	118
III. Boshjo besedo imamo s' ponishnostjo ino s' sheljam, ne pakkje v' en dan poslushati	-	-	120
IV. Kaj se pravi v' refnizi ino v' ponishnosti pred Bogam shiveti	-	-	124
V. Od prezhudne mozhi boshje ljubesni	-	-	127
VI. Kako se prava ljubesen rasodene	-	-	131
VII. Hrani boshjo gnado v' ponishnimo serzu	-	-	134
VIII. Majhni smo pred boshjimi ozhmi	-	-	138
IX. K' Bogu nashimu poslednimu konzu vse djanja vishati	-	-	139
X. Kako sladko je svejt sanizhovati ino samimu Bogo slushiti	-	-	141
XI. Shelje serza imamo skushati, ino nasaj dershati	-	-	144

XII. Vuzhiti se' poterpeshlivoſt ino ne vdati ſe poſhelenju. . . . .	146
XIII. Pokorſhino ino ponishnoſt Jeſuf vuzhi .	148
XIV. Skrivne ſodbe boſhje tako premiſhluvati, de ſe v' dobro mo ne prevsamemo. - -	150
XV. Kaj je ſturi, kadar kaj ſhelimo - -	152
Molitu. Naj ſe ſgodi boſhja volja - -	154
XVI. Pravu veſelje v' ſamimo Bogo jiſkati - -	155
XVII. Vſe ſkerbi Bogo iſrozhiti - - -	157
XVIII. Vſe réve ino teſhave po Kriſtuſovimu iſglédu poterpeshlivu preneſti - -	158
XIX. Od preneſenja krivize, ino ſnaminja prave poterpeshlivoſti - - - -	160
XX. Spohanje laſtne ſlaboſti ino reve tiga ſhivlenja - - - - -	163
XXI. V' Bogu zheſ vſe nar vikiſhi dobroti pozhivati	165
XXII. Premiſhlovanje mnogiterih dobrot boſhjih	169
XXIII. Zhvetire rezhi, bres katirih ſe notrajni mir ne ſadobi - - - - -	172
Molitu. Super hude miſli - - - -	173
Molitu. ſa raſſvitlenje pameti - -	174
XXIV. Radovednu ne ogledovati drugih ſader- ſhanja - - - - -	175
XXV. Kako ſe ſtanovitni mir ſerza, ino reſnizhnu poboljſhanje ſhivlenja najde - -	176
XXVI. Velika imenitnoſt proſtoſti duſhe, kako ſe ſadobi - - - - -	178
XXVII. Laſtna ljubesen od vezhne dobrote nar bol ſadershuje - - - -	180
Molitu. ſa dar modroſti - - - -	181
XXVIII. Super jeſike opravlivzov - - -	182
XXIX. Kal o v' britkoſti Boga na pomozh klizati, ino zhaſtiti - - - - -	183
XXX. Jeſuf pomozhnik vſih, katiri ga ſ' ſavupan- jam proſijo - - - - -	184
XXXI. Vſe ſtvari ſapuſtiti. de ſe ſtvarnik najde	187
XXXII. Sam ſebe ſatajiti, ino hudo poſhelenje krotiti - - - - -	190

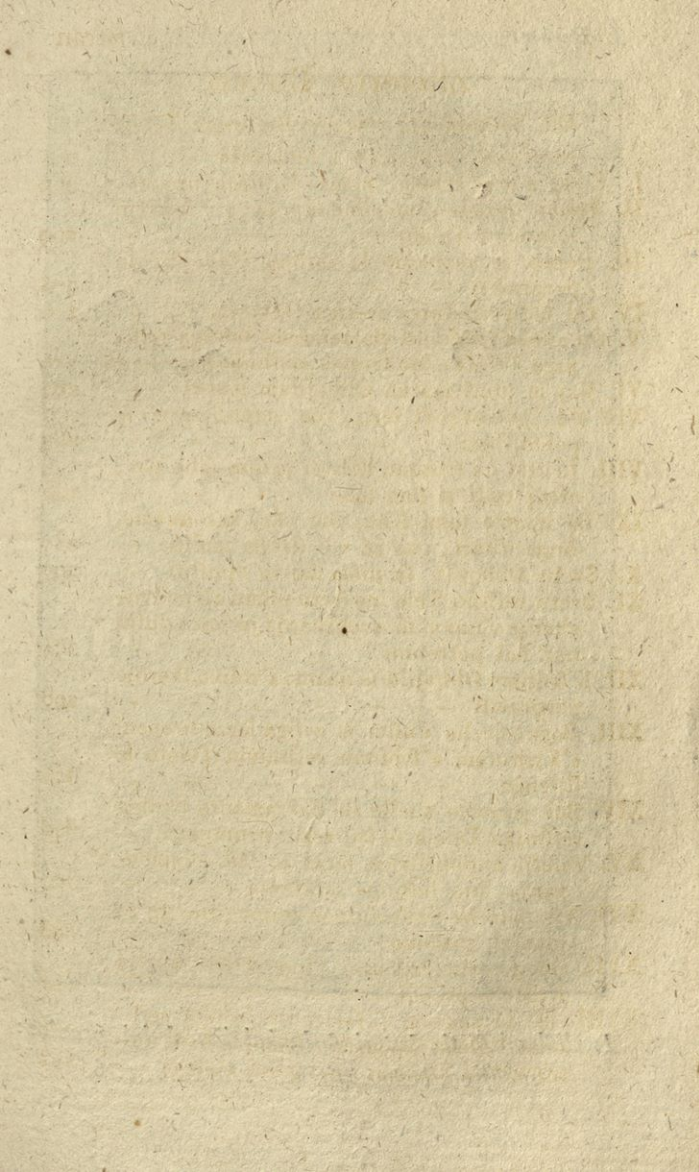


XXXIII. Od nestanovitnosti serza, ino vedniga namena k' Bogo - - - - -	192
XXXIV. Kdor Boga ljubi, mu je v' vseh rezheh Bog nar ljubshi - - - - -	193
XXXV. V' temu shivlenju nikolj bres skushnjav ne bomo - - - - -	195
XXXVI. Super krive sodbe - - - - -	197
XXXVII. Kako ima zhlovek sam sebe popolnoma v' boshjo voljo isrozhiti, de Boga sadobi	199
XXXVIII. Svunajne rezhi dobro vishati, ino v' ne- varnosti k' Bogu perbejshaljshe vseti -	201
XXXIX. Zhlovek se nima preobloshiti v' opravilih	202
XL. Zhlovek sam od sebe nizh dobriga nima	203
XLI. Od sanizhovanja vse posvejtne zhashti -	206
XLII. Praviga miru into veselja ne jishi per ljudeh	207
XLIII. Od prasne ino posvejtne vuzhenosti -	209
XLIV. Svunajne rezhi si ne prevezh k' serzu jemati	211
XLV. Ni vsakimo zhloveko vse verjeti -	212
XLVI. De imamo na Boga savupati, kadar ljudje opravlivu super naf govoré - -	215
XLVII. Vse teshavne rezhi poterpeshlivu savolj vezhniga shivlenja prenesti - - -	218
XLVIII. Dan vezhnosti, ino britkosti tiga shivlenja	220
XLIX. Shelje do vezhniga shivlenja, ino prema- govavzam obljubleno plazhilo - -	224
L. Isrozhenje shalofsniga v' boshjo voljo -	228
LI. Kdor ne more kaj velikiga sdelati, naj sturi majhne dela - - - - -	232
LII. Zhlovek je le tepenja, ne pak obveselenja vreden	233
LIII. V' serza po mési modrih Bog svoje gnade ne da	236
LIV. Kako natura nagiba, ino kako boshja gnada visha - - - - -	238
LV. Divjanje nature, ino mozh boshje gnade	243
LVI. Sami sebe imamo satajiti, ino sa Kristusam po poti Krishna hoditi - - -	247
LVII. Kadar v' en greh pademo, ne smemo nesa- vuplivi biti - - - - -	249
LVIII. Skrivne sodbe boshje ne gruntati -	251
LIX. Vse savupanje v' Boga staviti, ino na njega samiga se sanesti - - - - -	257

## Zheterte Bukve.

Od Sakramenta svetiga Reshniga Telefa.

	Jesuf naf ljubesnivu k' sebi vabi - -	261
I.	S' kaj s' eno zhaftjo imamo Kristufa prejeti	262
II.	Velika ljubesen ino vsmilenje Boga v' svetimu reshnimu Telefu - - - -	269
III.	Dobro je vezhkrat k' svetimo Obhajilu se perpraviti - - - - -	273
IV.	Od fadu vredniga svetiga Obhajila -	276
V.	Od visoke vrednosti Sakramenta svetiga resh- niga Telefa, ino svetiga mashnikoviga stanu	279
VI.	Kaj je pred svetim Obhajilam sturiti -	282
VII.	Od sprashvanja vesti, ino naprejšetja se poboljšhati - - - - -	282
VIII.	Kristuf na svetimu Krishu je sam sebe dal, ofrui tudi ti sam sebe - - -	285
IX.	De imamo sami sebe, ino vse, kar imamo, Bogo ofrati, ino sa vse druge moliti -	287
X.	Svetu Obhajilu se nima lahko opustiti -	290
XI.	Svetu reshnu Telo ino svetu pismu ali podvu- zhenje v' navukih isvelizkanja je verni dufhi nar bol potrebnu - - - -	294
XII.	K' svetimu Obhajilu se imamo s' veliko skerbjo perpraviti - - - - -	298
XIII.	Bogabojezha dufha is zeliga serza hrepeni s' Kristufam v' svetimu reshnimu Telefu se skleniti - - - - -	301
XIV.	Bol gorezhe shelje do Sakramenta svetiga reshniga Telefa so sad vezhi brumnosti -	303
XV.	Veselje andohtliviga serza je sad ponisho- vanja, ino lastniga satajenja - -	305
XVI.	Vse potrebe Kristufu potoshimo, ino ga sa pomozh profimo - - - -	308
XVII.	Od gorezhe ljubezni, ino velikih shelja Kristufa prejeti - - - -	310
XVIII.	Ne persadevaj si skrivnosti svetiga resh- niga Telefa sapopasti, temuzh hodi po- nishnu sa Jesufam, ino verui v' njega -	313





*Isvelizhani so ti, kateri so lazni ino shejni pravize :  
sakaj oni bodo nasiteni, Matth. 5. v. 6.*



Tedej ima narvezhi naša skerb biti, shivljenje Jesusa Kristusa premishlovati.

2. Navuk Kristusov vse navuke Svetnikov preseshe, ino katiri bi boshjiga Duha imel, ta bi v' taitim nebeshko jed skrito nashil.

Ali se pergodi, de njih veliko, ako ravno pogosto od navuka Kristusoviga slishjo, vender majhine shele obzhutjo po taitim sturiti, ker Kristusoviga Duha nimajo.

Katiri pak hozhe prav, ino popolnoma besede Kristusove sastopiti, je treba, de si on persadeva zelo svoje shivljenje po njegovimu shivljenju vishati, ino ravnati.

3. Kaj tebi pomaga vuzhene rezhi od S. Trojize govoriti, ako nimash ponishnosti, bres katire nisi perjeten S. Trojizi?

Sa refnizo vuzhene besede ne delajo svetiga, ino pravizhniga; ampak brumno shivljenje tebe sturi Bogu perjetniga.

Jest veliko vezh shelim pravo grivengo obzhutiti, koker taito snati refkladati.

De ravno bi ti zelo sveto pismo, ino vuzheno govorjenje vsih modrih is glave snal povedati, kaj bi tebi vse pomagalo bres ljubisni, ino gnade boshje?

Prasno je use drugo, nepridno, ino nizh, svunaj Boga ljubiti, ino njemo samimo flushiti.

Narvezhi modrost je v'sanizhvanjo posvetnih rezhi proti nebeshkimu kraljestvu hiteti.

4. Prasna rezh je tedaj, posvetno blago katiro s' zhasam prejde, iskati, ino v' taisto savupati.

Prasna rezh je, posvetne zhasi sheleti, ino se k' visokimu stanu povikshuvati.

Prasna rezh je, po telefni sheljah sam jati, ino taisto sheleti, savol katirga je potreba teshku shtrafan biti.

Prasna rezh je, dolgu shivlenje sheleti ino sa dobru shivlenje malo sferbeti.

Prasna rezh je, samo sedajnega shivlenja se ahtati, ino perhodne rezhi is misl pustiti.

Prasna rezh je lubiti, kar hitro prejide, ino ne si persadevati tjekej pridti, kir se vezhno shivlenje snajde.

5. Spomni se pogost na taiste besede S. Pisma: Veliko veselje ne bo nasitilo oku, ino ne bo napolnilu uho.

Persadevaj se tedaj svoje serze od ljubefni videzhih rezhi odtergati, ino k' nevidezhim oberniti; sakaj katiri po shelah svojiga shivota hodjo, omadeshjejo svojo vest ino sgube gnado boshjo.

## II. POGLAVITNI DÉL.

*Od ponishniga sposnanja nashe slabosti.*

1. **S**leherni zhlovek sheli od nature veliko snati; kaj pomaga pak snanje bres boshjiga strahu?

Sa ref pohlevni kmet, katiri Bogu slu-shi, je bolshi, koker preusetni vuzhen zhlo-vek, katiri premishluje, koko se nebo, ino svesde verte, sam sebe pa posabi.

Kateri sam sebe prov sposna, malo od sebe dershi, ino se v' zhasi, ino hvali ludi ne raslushta.

Deb ravno jest vse rezhi, katire so na sveti, vedel ino snal, ljubesni Boshje pa bi ne imel, kaj bi to vse meni pred Bogam poma-galo, katiri me bo le po mojimu djanju sodil?

2. Nehaj tedaj od nesmasniga poshelenja veliko snati, ino vediti, ker per tem se veliko restresenja, in smotnav najde.

Katiri veliko sastopjo, hozhjo zhisflani in sa modre dershani biti.

Veliko rezhi je, katire snati malo, al nizh prida dushi ne donefo.



Ino sagvisihno priprošt je taisti, katiri na snanje drugih rezhi se ne poda, sunaj samu na taiste, katire mu k'njegovimu isvelizhanju flushjo.

Dosti besedi, in govorjenja ne nasiti dusho, ampak brumno shivljenje res hladi serze, vest zhishta veliko savupanje v' Bogu dodejli.

3. Koljkor vezh ino bolsihi sastopish, toljkoj ojsrejsihi bosih sojen, ako ti, kakor sastopish, svetejsihi ne shivish.

Sato nepreusami se sovol svoje vuzhenosti, ino sastopnosti, temozh toljko vezh se boj savol tiga tebi od Boga danigaj snanja.

Ako se ti sdi, de veliko snash, ino sadosti sastopish, vedi, de je she veliko rezhi katirih ne snash.

Nikar prevezh sam od sebe na dershi, ampak sposnej rajshih svojo nesastopnost. Kaj se bosih zhes druge povikshoval, kir je veliko vuzhenejsihih, ino v' postavi sastopnishih, ko si ti?

Ako hozhesh kaj prida snati, ino se navuzhiti, vuzhi se sanizhvan biti.

To je narvezhi, ino nar bolji snanje sam sebe prov sposnati, ino sanizhvati.

Sebe sa nizh imeti, ino od drugih vselej dobro, ino zhashtito misliti, je velika modrost, ino popolnomast.

Ako bi jih vidil koga drugiga ozhitno greshiti, ali kako veliko hudobijo doperнести, vender bi ne smel sa bolsihiga se dershati,

ker ne vesh koko dolgo bosh mogel v dobri-  
mu ostati.

Mi smo sfer vsi slabi, ali vender ne smesh  
koga sa bol slabiga dershati, ko sam sebe.

### III. POGLAVITNI DEL.

#### *Od navuka Resnize.*

1. **S**rezhen taisti, katiriga resniza sama pod-  
vuzhi, ne skos perglihe, ino besede, katire preji-  
dejo, ampak koker so rezhi same na sebi.

Nashe misli, ino nashi dosdevki naf dosti-  
krat motjo, taku, de malo sposnamo.

Kaj pomaga veliko prepiranje od skrivnih,  
ino nesnanih rezhi, savol katirih per Boshji  
sodbi na bomo svarjeni, de jih nisimo snali.

Velika nevumnost je, de dobre, ino po-  
trebne rezhi samudimo, na spruti pak se na  
nashe radovednosti dapadeozhe, ino shkodlive  
podamo. Toko imamo ozhi, ino nevidmo.

2. Kaj je nam treba enih, al drugih rezhi  
natoro, ino lastnosti snati, ino vediti?

Kogar boshja beseda vuzhi, bo od dosti  
prasnih dosdevkov reshen.

Is ene besede so vse rezhi sturjene, ino vse rezhi govore eno, ino to je sazhetek, vezhni Bog, katiri k' nam govori.

Bres njega nemore nobeden sastopiti, ino prov soditi.

Komur so vse rezhi enake, kdor vse rezhi k' enimu visha, ino vse rezhi v' enimu vidi, ta samore v' serzu stanoviten biti, ino v' Bogu mirno pozhivati, ino obstati.

O Bog vezhna resniza! daj mi, de bom s' taboj v' vezhni ljubesni sklenen.

Meni se dostikrat stoshe veliko brati, ali slishati: v' tebi se vse najde, kar jest hozhem, ino shelim.

Naj omolknejo vsi vuzheniki, naj tihe postanejo pred tvojim oblizhjam vse stvari, samo ti mi k' serzu govori.

3. Koljkor vezh kdo sam sebe posna, ino je pohlevniga serza, toljkoy vezh, ino vikshi rezhi bo lohka sastopil, ker luzh sastopnosti od sgoraj sadobi.

Zhist, pohlevn ino stanoviten duh ne bo v' mnogetirim djanjo restresfen, ker vse rezhi Bogu k' zhasti sturi, ino ne gleda na svoj prid.

Kdo te bol sadershuje, ino ti je na poti, koker tvoje rasvajeno poshellenje, ino nagenenje tvojiga serza?

Bogabojezh, ino brumen zhlovek prej svoje opravila v' serzu premisli, po tem she le v' djanju stori.

Te dela ga ne vlezhejo k' shelenju grešnihga nagnenja, ker jih rovna po pravi saštopnosti.

Kdo ima vezhi, ino hujšhi vojsko, koker ta, kateri si persadeva sam sebe premagati?

Ino to bi imelo našhe opravilo biti, namrezh premagat se, ino od dne do dne mozhnejšhi perhajati, ino v' dobrimu rašti.

4. Sleherna popolnomašt v' temu shivlenju ima nekoljko nepopolnomašti, ino vse našhe premišhluvanje bres temnote ni.

Ponishno sposnanje svoje slabosti je veliko gotovšhi pot k' Bogu, kakor iskanje globoke vuzhenosti.

Ako ravno snanje je samo na sebi dobro, ino od Boga dano, ino se ne sme sanizhvati; vender je zhišta vešt, ino bogabojezho shivlenje vselej boljšhi.

Ker je pa vezh ludi, de bol škerbe kaj snati, kakor brumno shiveti, sato pogosto grešhe, ino nizh, al malo sadu ne pernešo.

5. O ko bi si toljko persadevali grehe von ruvati, ino zhednosti sašajati! koljkor si persadevamo nepotrebne vprašhanja štaviti, bi gotovo ne blo toljko hudiga, ino pohujšhanja med ludštvam, ino bi tulkajn prešhironosti med duhovnam na bilu.

Sa rešnizo, kadar dan posledne šodbe pride, mi na bomo vprašhani, kaj smo brali, temozh kaj smo šturili: Na bomo vprašhani,

koku vuzheno smo govorili, ampak koku ker-shanfsko ino brumno smo shiveli.

Povej ti meni, kje so sedej vsi ti Gos-podji, ino Vuzheniki, katire si dobro posnal, kadar so shiveli, ino v'sholah imenitni bili?

Sedej njih perhodissha drugi vshivajo, ino na vem, aku na nje spomnjo. V'njih shiv-lenju so bli nikolku preshtemani, sdej pak je vse od njih potihnilu.

6. O koku hitro preide ta zhaft tega svejta! Bog otl, de bi njih shivljenje enaku bilo njih vuzhenosti, tako bi oni bili dobro vuzhili, ino brali.

O koku njih dosti skus svojo prasno vuzhenost na temo svejtu se pogube, katiri se boshje flushbe malo ahtajo.

Ino dokler oni rajshi ote preshtemani biti, koker pohlevni, satu oni v' svojih mislih poginejo.

Taiste je sa resnizo velek, katir ima eno veliko ljubesen.

Taiste je resnizhno velek, katire je sam per sebi majhen, ino visokost posvetne zhafti sa nezhdershi.

Taiste je sa resnizo moder, katir vse posemelske rezhi sa gnoj, ino blatu shtema, de bi mogel Kristusa sadobiti.

Ino taiste je resnizhno vuzhen, katir svojo volo sapufti, ino boshjo volo dopolni.

## IV. POGLAVITNI DEL.

### *Od spregledanja nashiga djanja.*

1. **N**i sledni besedi, ino noterdajanju verjeti, le varno, ino pozhaso se imajo te rezhi po boshji voli prevdariti.

Bodi Bogu tosheno! de smo tako flabi, de dostikrat veliko poprej kaj hudiga, ko kaj dobriga od drugih verjamemo, ino rezhemo.

Ali bogabojezhi ludje na verjamejo tako lohko slednimo, katire kaj perpovduje, ker dobro vedo, de zhloveshka flabošt je k' hudi-mo nagnena, ino v' govorjenju lohku greshi.

2. Velika modrošt je, v' opravkih ne prenagel biti, tudi ne svojiga lastniga dosde-vanja se terdovratno dershati.

K' temo tudi flishi, vsakiga zhloveka be-sede ne verjeti, ino kar se flishi, ino verja-me, ne koj med druge ludi rasglasiti.

Posvetvaj se s' sastopnim mosham, katiri ima dobro vest, ino sheli vselej rajshi od brum-nishiga mosha, ko si ti, podvuzhen biti, koker po svojimo domishlujanjo storiti.

Brumno shivljenje sturi zhloveka modriga pred Bogam, ino skušhenega v' dosti rezheh.

Koljkor ponishnihi je kdo, toljko modrejshi, ino mirnihi je v'vsih svojih rezheh.

## V. POGLAVITNI DEL.

### *Od branja svetiga Pisma.*

1. V'bukvah svetiga pisma jishimo resnize, ino ne modre sgovornosti.

Sveto pismo se more brati v' duhu, v' katirimu je pisano.

V'bukvah imamo vezh nash prid, ko visoko govorjenje jiskati.

Tako radi berimo svete, ino majhine vuzhenosti bukve, kakor taiste, v' katerih se visoka, ino globoka vuzhenost najde.

Nepusti se skos imenitnost taistiga, katiri je bukve pisal, pregovoriti, ne prashej, zhe je velike, ali majhine vuzhenosti bil, temozh ljubesen do zhiste, ino gole resnize naj te k' brani perganja.

Na prashej, kdo je to rekel, temozh to, kar je govorjeno, si k' serzu usemi.

2. Ludje s'zhasam prejidejo, resniza pak Gospoda ostane vekomej. Bres raslozhka perfhon Bog k'nam na mnogitire vishe govori.

V' branju nas dostikrat nasha radovednost sadershuje, ki toisto prov sastopiti, ino istuhtati hozhemo, kar bi mi imeli preprosti, memu pustiti.

Ako hozhesh s'pridam brati, beri ponishno, skerbno, ino svesto, ino ne sheli sloveti s'vuzhenostjo.

Vprashaj rad, ino poslufhaj na tihem besede svetih mosh, naj ti dopadejo pripovisti, ino skrivno govorjenje starih; sakaj niso jih sastojn govorili.

## VI. POGLAVITNI DÉL.

### *Od naspodobniga poshelenja.*

1. **K**adar kolj zhlovek kaj naspodobniga posheli, sdajzi sam v' sebi napokoj zhuti.

Prevsetni, ino lakomni nima nikolj pokoja; vbog pa ino v'duhu ponishen v'vednimo pokojo shivi.

Zhlovek, katiri she ni sam sebi popolnema odmerl, bo hitro, ino v'najhnih, ino nezhi-mernih rezhezh skufhan, ino premagan.

V'duhu slab zhlovek, katire je she nekoljko k'telesnim ino posemelskim rezhem



nagnen, se tefhko od posvetniga veselja popolnoma odterga.

Ino sato bo pogosto shalosten, kader se ima od taistiga lozhiti, postane tudi zelo lahko nevolen zhes tiga, katiri se mu soperstavi.

2. Zhe pa to dopernese, kar je nespodobno shelil, tako bo sdajzi savol pregrehe na svoji vesti obteshan, ker je po svojimo pregreshnimu nagnenju delal, ki mu k'miru, katirega je jiskal, ne pomaga.

Sato se samo takrat pravi mir serza najde, kader se nespodobnem shelam, ino nagnenju soperstoji; ino ne takrat, kader se jim flushi.

Ni tedaj miru v' serzu pregreshnim shelam podversheniga zhloveka, ne v' serzu tiga, ki se v' posvetne rezhi salubi, ampak v' brumnimu, ino duhovnimu serzu je pravi mir, ino pokoj.

## VII. POGLAVITNI DÉL.

*Kako se prasniga savupanja, ino prevsetnosti varvati.*

1. **P**rasna je, ino nizh sadu ni, v'ludi, ali v' druge stvari vupanje staviti.

Ne framuj se is ljubeshni do Jesufa Kristufa drugim flushiti, ino sa ubogiga na temu svetu dershan biti.

Nikar sam vse, temozh stavi svoje vupanje v' Boga.

Stori svoje, koljkar moresh, tako bo Bog tvoji dobri voli perstopil, ino ti pomagal.

Ne savupej v' svojo sastopnost, ino v' nobeniga shiviga zhloveka prebrishnost, temozh veliko vezh savupej v' gnado Boshjo, katira ponishnim pomaga, ino prevsetneshe ponishuje.

2. Ne hvali se blaga, zhe ga imash, tudi ne perjatlov, sa to kir so mogozhni, ampak, hvali se Boga, katiri vse dodejli, ino zhes vse drugo tudi sam sebe dati hozhe.

Na prevsami se v' velikosti, ino lepoti svojiga shivota, katire skus majhino bolesen lohka rasdjan, ino gerd postane.

Ako si sastopen, vumeten, ino pameten, nikar v' temo sam sebi ne dopadi, de se Bogu ne samerish: ker vse je njegovu, kar ti od natore dobriga imash.

3. Ne shtej se sa bolshiga, kakor so drugi, de morebiti ne bosh neporednishi pred Bogam dershan: ker dobro ve, kaj je v' zhlovekovimu serzu.

Na prevsami se v' svojih dobrih delih; sa-kaj sodba Boshja je drugazhi, kakor sodba ludi; ino Bog dostikrat savershe, kar ludem dopade.

Ako si dober, misli, de so drugi she bolshi, de ponishnost ohranish.

Nizh ne shkodje, ako se ravnu sa slabshiga ko so vsi drugi shtejesh: veliko pak shkodje, kader se le zhes eniga povikshujesh.

Per ponishnimo je stanoviten mir: serd pa, ino nevola per tih, katiri so prevsetniga serza.

## VIII. POGLAVITNI DEL.

*De se imamo prevelike perjasnosti varvati.*

1. **N**e rasodeni slednimo zhloveko svoje serze; temozh povsvetvaj se v' svojeh nadlogah s' modrim, ino bogabojezhim zhlovekam.

Malukedej se najdi per mladih, ino svunajneh ludeh.

Ne perlisuj se bogatim, ino tih, kateri so visokiga stanu, se ogibaj.

Perdrushi se k' tim ponishnim, ino pohlevnem, k' tem poboshnim, ino brumnem: s' letem preudari, kar k' pobulshanju tvojiga shivlenja slishi.

S' nobeno sheno na imej susebno perjasnost; ampak bres reslozhka vse brumne shene Bogu perporozhi.

Sheli Bogu samimo, ino njegovim Angelzam snan biti; ino s' njimi perjasnost imeti, ludi snanja pak se vari.

2. Ljubesen szer imamo proti usem ludem imeti; al susebna perjasnost ni dobra.

Se dostikrat pergodi, de nasnana perfhona is ene saflifhane hvale veliku slovi, kader pa se v'prizho snajde, tamni.

V'zhafsu se nam dosdeva, de v'drushbi drugih dopademo, ali mi postanemo njim veliku vezh nadleshni, kir nevumnost v' sader-shajnu nad nami sposnajo.

## IX. POGLAVITNI DÉL.

*Od pokorshene, ino podloshnoste.*

1. **E**na velika rezh je pod enem vikshem v' pokorsheni shiveti, ino ne svoje lestne vole terditi.

Veliko várnishi je vbógati, ku sapovedovati.

Njeh dosti je pod pokorsheno vezh is persilenja, koker is ljubeshni, to jim je teshavno, ino sato veliko godernjajo.

Ino ne bodo eno prostu serze sadobili, ako se is zelega serza sa vol Boga na podvershejo.

Poidi sem, ali kie, na bosh pokoja neshl, koker v'ponishnim podvershenju po vishanju enga oblastnika.

Domishlvanje drugih krajou, ino taisteh spreminenje je njih dosti sapelalu.

2. Ref je, de sleherne rad po svojim dosdevanju shivi, ino se rajshi nagne pruti taistim, kateri s' nim dershe.

Ako je pak Bog med nami, je treba, de tudi v' zha'u savol miru nashe lastne dosdevke sapustimo.

Kdo je tako moder, de bi vse rezhi prov, ino popolnoma vediti mogil?

Satorej ne savupej prevezh v' tvojo pamet, ino domishluvanje, ampak rad poslušhaj tudi drugih ludi manenge, ali navuke.

Ako je to, kar se tebi dosdi, dobro, vender pak od taistiga savol Boga odstopish, ino enga drugiga vbógash, bosh skos letu v'brumnosti veliko gori usel.

3. Jest sim dostikrat flishal, de je boljshi svet flishati; ino gori vseti, kokar svetovati.

Lohku se pergodi, de to, kar eden meni, je dobro, ali, kir pak kdo nozhe enga drugiga manengo goriuseti, ako lih pamet, ino en dober urshah k'temo opomina, je snaminje preusetnosti, ino terdouratnosti.

## X. POGLAVITNI DÉL.

*De se imamo od preobilniga Govorjenja sdershati.*

1. V arvaj se shuma ludi, koljkar moresh, kir pogovarjanje od posvetnih opravil nas silno sadershuje, ako se lih s'dobro manengo naprej

pernesejo. Sakaj hitro bomo skus te prasne rezhi omadeshvani, ino samotani.

Jest bil rad hotil, de bi bil vezhkrat molzhal, ino de bi med ludmi ne bil se sneshil.

Ali sakaj tako radi govorimo, ino med sabo se pogovarjamo, kir se vender malukadaj bres shkode nashe vesti k' molzhanju nasaj povernemo.

Satu se pak mi tako radi skupej pogovarjamo, kir jishemo skus nashe pogovarjanje se potroshtat, ino shelmo nashe serze ohladiti, katiru skus mnogitire misli trudno postane.

Mi radi govorimo od rezhi, katire sa lubu imamo, ino katire shelmo; nam tudi dopade dostikrat misliti, ino govoriti od rezhi, katire so nam na potu.

2. Ali, Bogu se usmili! letu use je dostikrat sabstojn, ino bres usiga prida.

Kir takushni svunajni troshti niso majhina shkoda notrajniga boshjiga troshta.

Sategavolo imamo zhuti, ino moliti, de nam zhas nepridnu ne prejide.

Ako je tebi perpusheno, ino se spodobi govoriti, govori, kar samore k' pobolshanju tvojiga shivljenja flushiti.

Huda navada, ino sanikernost v' dobrim gorijemati, veliko sturi, de nashe vusta ne varjemo.

Vender pak k' duhovnimo gorijemanju veliko pomaga andohtlivu pogovarjanje od duhovnih rezhi, slasti, kadar se nekatiri enakiga serza, ino duha v' Bogu skupej sdrushjo.

## XI. POGLAVITNI DEL.

*Od sadoblenja miru, ino ajfra v' brumnosti gorijemati.*

1. **M**i bi samogli veliko miru imeti, ko bi se v' drugih ludi govorjenje, ino djanje ne mehali, katiri nam nizh am ne gredo.

Koku more taisti dolgu v' miru ostati, katiri se v' ptuje skerbi mehha, ino k' svunajnim rezhem perloshnost jishe, ter malu ino poredkem svoje shivljenje pregleduje?

Isvelizhani so priprosti, sakaj oni bodo veliko miru imeli.

2. Sakaj so bli nekateri Svetniki toku bogabojezhi, ino tako visoki premishluvauzi nebeshkih rezhi?

Sato, kir so si persadevali sami sebe dolitreti, ino ufimo posvejtnimo poshelenju odmreti: sato so samogli s' zelim serzam se Boga dershati, ino bres use sadershbe sami sa se skerbeti.

Mi se prevezh lastnimo hudimo nagnejno udajamo, ino sa prejideozhe rezhi prevezh fkerbimo.

Tudi malukadej eno pregreho prov do konza premagamo, ino nismo k'vsakdanimo poboljšhanju ushgani, sato ostanemo tako mersli, ino mlazhni.

3. Ako bi mi le sami sebi popolnoma odmerli, ino bi ne bli snotraj v'posemelskih rezheh samotani, bi samogli boshje rezhi sastopiti, ino nebeshko premishlivanje nekolkjo obzhutiti.

Nafha usa, ali nar vezhi sadershba je v' letemu, de she flushimo nagnenju ino poshlenju stariga zhloveka, ino si tudi ne persadevamo po bogabojezhimo potu svetnikov hoditi.

Kadar nastudi majhina supernošt sadene, nam she serze upada, ino se k'zhloveshkim troshtim oberemo.

4. Ako bi se mi koker serzhni moshje v' boju vojskovali, gotovo bi mi pomozh Gospuda is nebes nad nami vidili.

Sakaj on je perpravlen pomagati tem, katiri se vojskujejo, ino v'njegovo gnado savupajo, on nam perloshnost da se vojskovati, sato, de bi mi premagali.

Ako mi nafhe duhovnu gorijemanje le v'svunajnih opravih postavimo, bo kmalo nafha brumnošt konz imela.



Ali nastavimo skiro na korenino, de od grešhniga nagnenja ozhissheni mirnu serze ohranimo.

5. Ako bi mi slednu lejtú le en sam greh is nashe vesti istrebili, bi s' zhasami prov brumni ludje postali.

Ali mi nad nami dostokrat sposnamo, de smo bolshti, ino brumnejshi v'sazhetku nashiga spreobernenja bli, koker smo sdej veliko lejt po sturjeni nashi oblubi.

Nash aifer, ino pobolsshanje bi szer imelu od dne do dne gorijemati, sdaj pak mejnimo, de je she veliku, zhe kdo le nekoljko svojiga perviga aifra samore obdershati.

Ako bi si le majhino filo v'sazhetku sturili, taku bi mi potler use rezhi samogli lohku, ino s' veseljam sturiti.

Teshko je, rezhi, katirih se je eden pervadil, sapustiti, ali she bol teshko je svoji lastni voli superstati.

Ali ako ti majhine, in lohke rezhi ne premagash, kadaj bosh bol teshke rezhi premagal?

Superstoj v'sazhetku tvojimu nagnenju, odvadi se hude navade, de te kje s' zhasama morebiti v'vezhi saderge nie napele.

O! ko bi ti sposnal, kaku mirnu bi blo tuoje serze, ino kaku veseli bi bli tudi drugi, aku bi se ti dobru sadershal, mejnim, de

bi si ti k'tvojimo duhovnimo gorjemanju v' dobrimo veliko vezh skerbi persadeval.

## XII. POGLAVITNI DÉL.

### *Od prida supernoſt.*

1. **D**obru je sa naf, de v' zhasu teshave, ino supernoſti imamo, sakaj skus letu sami k' sebi pridemo, ino sposnamo, de smo tukaj popotni, ino de nafhe vupanje v' nobeno rezh tega sveta ne postavimo.

Dobru je, de v' zhasu supergovorjenje terpimo, ino de se hudu, ino krivu od naf misli, aku tudi dobru sturimo, ino menimo. Leto nam dostokrat k' pohleunoſti pomaga, ino naf od prasne polvetne zhaſti obvarva.

Sakaj takrat jiſhemo veliko vezh Boga k' snotrajni prizhi, kadar naf ludje od svunaj malu obrajtajo, ino nizh dobriga od naf ne verjamejo.

2. Sato bi se imel zhlovek tako v' Bogu uterditi, de bi njemo ne bilu potreba veliko zhloveſhkih troſhtov jiſkati.

Hader zhlovek dobre volje kaj terpi, ali ga ſkuſhnjave, ali hude misli nadlegvajo, takrat on saſtopi, de je njemu Bog bol potreben, kir sposna, de bres njega nizh dobriga ne samore.

Takrat tudi shaluje, sdihuje, ino profi, de bi od nadlog, katire terpi, refhen bil.

Takrat se shivlenja navelizha, ino sam sebi smert sheli, de bi le mogil od svejta odlozhen biti, ino s' Kristufam prebivati.

Takrat tudi dobro sposna, de se pravi mir, ino stanovitni pokoj na timu svetu ne najde.

### XIII. POGLAVITNI DÉL.

*Skushnjave se imajo premagati.*

1. **K**oker dolgo mi shivimo na svetu, ne moremo bres nadlog, ino skushnjav biti. Sato je per Jobu pisanu: Zhloveka shivljenje na semli je vojfkovanje.

Satorej ima sledni zhlovek v' svojih skushnjavah skerben biti, ino v' molitvah zhuti, de hudizh ne najde mesta, ino perloshnosti njega sapelati; sakaj hudizh nigdar ne saspi, ampak hodi okuli, ter jishe, koga bi posheril.

Nobeden ni tako popolnoma, ne tako svet, katir bi v' zhasu skushnjave ne imel, ino mi nemoremo zelu bres skushnjav biti.

2. Vender so skushnjave zhloveku dostokrat slo nuzne, akulih so superne, ino teshavne; sakaj v' njih bo zhlovek ponishan, ozhifhen, ino podvuzhen.

Vsi Svetniki so skus mnoge britkosti, ino skufhnjave hodili, ino so na svetosti gorjemali.

Ino katiri niso mogli skufhnjave prenesti, so postali hudobni, ino so nesrezhen konz useli.

Ni stanu taku svetiga, tudi ni kraja taku skritiga, de bi skufhnjau ino supernost v' nje-mu ne bilo.

3. Dokler zhlovek shivi, bo skufhnjava ga salesovala; sakaj isvirik skufhnjav sami v' sebi imamo, kar smo v' poshelenju rojeni.

Koker hitro ena skufhnjava, ali supernost odjide, sdajzi ena druga pride, de tako vselej imamo kaj terpeti, kir smo srezhni stan nafhe perve nedolshnosti sgubili.

Njih veliko hozhe skufhnjavam ubeshati, padejo pak she navarnishi v' taiste.

Skus samu beshanje ne samoremo pre-magati, ampak skos poterplenje, ino pravo ponishnost postanemo mozhnejshi, koker vfi nafhi sovrashniki.

4. Katiri se samu svunaj skufhnjavam uga-ne, korenine pa vun ne isdere, le majhino pomozh skos leto sadobi, ja skufhnjave se she hitrejshi nasaj povernejo, ino postanejo hujshi.

Ti bosh s'zhasama, ino skus vedno poter-peshlivoft (s' boshjo pomozhjo) lohkejshi, koker skus svojoglavno silo skufhnjave premagal.

Vsami v' tvojih skušnjavah pogostu svet od drugih, ino ne bodi ojster pruti tajistim, katir je v' skušnjavah sapopaden, ampak trofhtaj ga, koker shelish, de bi se tebi sturilo.

5. Vsih hudih skušnjav sazhetik je nestanovitnost serza, ino majhino savupanje v' Boga.

Sakaj koker zholnizh bres zholnarja, ino vesla bo od valov sem ter kje gnan, ravno tako bo sanikern zhlovek na mnoge vishe skušhan, zhe svoje dobro naprejusetje sapusti.

Ognj skušha shelesu, ino skušhnjava pravizhniga zhloveka.

Mi dostokrat ne vemo, kaj premoremo, ali skušhnjava da na snanje, kaj smo.

Vender imamo v' sazhetko skušhnjave zhuti: sakaj sovrashnik bo takrat loshej premagan, kader se skus urata nashiga serza po nobeni zejni ne perпусти, ino se njemo sdajzi, ko poterka, superstoji.

Sato je eden prov rekal: superstoj sazhetku, bo preposnu sdravilu, kadar je bolesen skus dolgust zhasa she prevezh ukoreninena.

Sakaj pervizh pride v' serze ena misl, po tem mozhnu dosdevanje, na to hudu reslufhtanje, po tem greshnu nagnenje, ino pervolenje.

Ino na takshno visho hudobni duh po malim, ino lohku popolnema v' zhloveka pride, kir se njemu od sazhetka prov super ne postavi.

Ino zhe dalej zhlovek odlashta sovrashniku superstati, toljko slabejshi od dne do dne sam v' sebi perhaja, sovrashnik pak super njega mozhnejshi.

6. Eni terpe hujshi skushnjave v'sazhetku svojga spreobernenja, drugi pak k'konzu.

Nekaterim pak je skorej use njih shive dni hudo.

Nekateri bodo zelu malu skushani, po modrosti ino pravizi boshjiga dovolenja, ki prevaga stan ino saflushenje ludi, ter visha use rezhi k'svelizhanju svojih isvolenih.

7. Sato nimamo zaglivi biti, kadar bomo skushani; ampak imamo she bol gorezhe Boga profiti, de nam v'vfaki britkosti milostliv pomaga, ino bo gotovo sturil, po besedah S. Paula, de se bo skushnjava dobro isfhla, de njo samoremo prenesiti.

Ponishajmo tedaj nashe dushe v'vseh skushnjavah, ino britkostih pod roko boshjo; saktaj on bo ponishnim v'duhu pomagal, ino jih bo povikshal.

8. V' skushnjavah, ino teshavah bo zhlovek sposnan, ali je kaj boljshi, tukaj je vezhi saflushenje, ino boshja ljubesen bolj ozhitna.

De je zhlovek andohtliv, ino gorezh v' boshji flushbi, kadar nobene teshave ne obzhute, na leto ni veliko dershati, de pak ob zhasu supernosti se poterpeshliviga skashe, to da vupanje she boljshiga shivlenja.

Nekateri so pred velikimi skušnjavami obvarvani, bodo pak od majhnih usakdanih dostikrat premagani, de taku ponishani nigdar vezh v' velikih skušnjavah sami v' sebe ne savupajo, kir v' majhnih taku oslabe.

## XIV. POGLAVITNI DÉL.

*Kaku se imamo prenagle sodbe ogibati.*

1. **O**berni tvoje ozhi sam na se, ino varuj se drugih ludi djanja soditi.

Kader zhlovek druge ludi sodi, dela sabstojn, se vezhkrat moti, ino lohku pregreshi: sam sebe pak isprashuvati, ino soditi, je vselej nuzno delu.

Koker nam je ena rezh per serzu, taku tudi od nje pogostim sodimo: sakaj resnizhno sodbo savol lastne ljubeshni lahko ispredgledamo.

Aku bi vse hrepenenje nashih shelja le k' bogu bilo, bi se ne pustili taku lohku omotiti, kader se kdo nashemu dosdevanju superpostavi.

2. Je pak dostikrat kaj od snotraj skritu, ali se kaj od svunaj perdrushi, kar nas na enako visho sapeluje.

Njih dosti na skrivnim sami sebe jifhejo v rezheh, katire sture, ino she ne sposnajo.

Se sdi tudi, de so lepu mirni, kadar vse rezhi po njih voli, ino misli se gode: kir pak drugazhi se sgodi, kokar shele, se ipremine, ino shalofni postanejo.

Savol tiga, kir ludje niso ene misli, ino manenga, se narede dostikrat sdrashbe med prejatlimi, ino sosedami, med duhovnim, ino bogabojezhimi.

3. Stara navada se teshku opusti, ino od tega, kar kdo sam per sebi obsodi, se nobeden rad ne pusti odverniti.

Ako se ti na tvojo pamet, ino lastnu persadevanje vezh sanashash, koker na milottlivo boshjo mozh Jesufa Kristufa savupash, bosh malukadaj, ino posnu revitlen; sakaj Bog hozhe, de bi njemu bli popolnoma podversheni, ino de bi ena pruti njemu gorezha ljubesn, vezh, koker vsa nasha pamet premogla.

## XV. POGLAVITNI DEL.

*Od dobrih is ljubesni dopernefenih del.*

1. Sa nobeno rezh sveta, ne sa nobeniga zhloveka ljubesni volo se nima kaj hudiga



šturiti : vender k' pomozhi enga potrebniga se sna, dobro delu shiher v' zhafu opusti, koker tudi v'enu bolshi preoberniti.

Kadar se leto pergodi, dobru delu ne bo opushenu, ampak v'enu bolshi spreminjeno.

Svunajnu delu bres ljubeshni nizh ne pomaga; kar se pak is ljubeshni šturi, kokerkoli je taisto majhino, ino sanizhvanu, vender zelu rodovitno postane.

Sakaj Bog bolj gleda na shelje ino ljubeshen serza, ko na delu, katiru kdo šturi.

2. Veliku šturi, katir veliko lubi. Veliko dela, katir prav dela.

Prav dela, katir vezh frezho drugih jishe, koker svoji lastni voli flushi.

Dostikrat se nam dosdeva, koker de bi bila prava ljubeshn, ino je le mesnu poshelenje: kir natornu nagnenje, lastna vola, vupanje povurazhila, ino poshelenje lahkotniga shivlenja se skoraj vselej perdrushjo.

3. Katir ima pravo, ino popolnoma ljubeshn, v' nobeni rezhi sam sebe ne jishe, ampak v' vsih rezheh le boshjo zhast sheli.

On tudi nobenimu ni nevoshtlivu, kir nobeniga sa se posebniga veselja ne lubi; tudi nozhe sam v' sebi se veseliti, ampak hozhe v' samimu Bogu vse veselje imeti.

On nobenimo zhloveku kaj dobriga ne perpishe, ampak use Bogu, od katiriga so vse

rezhi od sazhetka perfhle, ino v'kateriga vshivanju ufi Svetniki pozhivajo.

O! katir bi le jifkro prave ljubesni imel, ta bi gotovo obzhutil, de use posemelke rezhi so enu голу nizh.

## XVI. POGLAVITNI DEL.

*Koku se imajo slabosti drugih ludi prenesti.*

1. **K**ar zhlovek na sebi, ali na drugih ludeh ne more poboljšati, more poterpeshlivu prenesti, dokler Bog drugazh ne oberne.

Misli, de je morebiti boljshi sa te, de bolh na to visho skushan, ino se poterpeshlivoste vuzhish, bres katire nashe saflushenje nima veliko zene.

Vender imash savoljo takih saderfhkov ponishnu moliti, de ti Bog milostliv pomaga jih volno prenesti.

2. Kadar si ti enga she enkrat, ali dvakrat opominal, pa te ne vboga, se nimaash s'njim prepirati, ampak use Bogo isrozhi, de bi se njegova sveta vola, ino zhaft v'vshih njegovih flushabnikih sgodila, katir dobru ve hudu na dobru oberniti.

Vadi se, poterpeshlivu drugih ludi slabosti prenesti, bodi si kar hozhe, kir tudi ti

veliku sitnost, ino nevumnost imash, katire drugi od tebe morejo terpeti.

Koku hozheshenga drugiga po tvoji voli imeti, kir sam sebe ne moresh sturiti, koker bi hotil.

Mi radi imamo druge popolnoma, ino vender lastne slabosti ne poboljšhamo.

3. Mi shëlmo, de bi drugi ojštru svarjeni bli, sami pak nozhmo svarjeni biti.

Nam ne dopade resvujsdanje drugih, ino vender sami sebi ne damo kratiti, kar shelimo.

Mi hozhmo, de bi drugi skus postave, natesnim dershani bili, sami pak na nobeno visho nozhemo kroteni biti.

Je tedaj ozhitnu, de nashiga blishniga malukadaj tako sodimo, koker sami sebe.

Ko bi pak usi ludje popolnoma bili, kaj bi mi imeli savolj Boga eden od drugiga terpeti?

4. Sedej pak je Bog tako postavil, de bi se vuzhili eden drugiga butare nositi; sakaj nobeden ni bres pomankanja, nobeden bres teshave, nobeden ni sam sebi sadoſti, nobeden ni sam sebi sadoſti moder, temuzh mi moremo eden drugiga troshtati, eden drugimo pomagati, eden drugiga podvuzhiti, ino opominati.

Koljko pak mozhi je sledni imel, se nar bol ob zhasu supernosti pokashe.

Sakaj skushnjave, ino perloshnosti k' grehu ne sture zhloveka slabiga, ampak le rasodenejo, kakſhin je.

## XVII. POGLAVITNI DÉL.

*Od Klofhterskiga shivlenja.*

1. **T**i se morefh vuzhiti v' veliko rezheh sam sebe premagati, aku hozhefh mir, ino lepo glihingo s' drugimi imeti.

Ni majhna rezh v'klofhtrih, ali v'drushbi prebivati, ino bres pertoshenja biti, ter do smerti svest obstati.

Srezhen, katir bo tamkaj prav shivil, ino shivlenje frezhnu skenil.

Ako hozhefh prav obstati, ino gorijemati, dershi se sa ptuiga popotnika na semli.

Ti morefh savol Kristusa nevumen postati, ako hozhefh pravu duhovnu shivlenje pelati.

2. Oblazhilu ino plata malu pomaga, ampak spreobernenje shivlenja, ino vedno saterenje vsiga nespodobniga nagnenja sturi praviga duhovniga zhloveka.

Katir kaj drugiga jifhe, svunaj samiga Boga, (v'duhovnimu stanu) ino svoje dushe svelizhanja, na bode drugiga neshil, koker britke nadloge ino shalost.

Tudi ta nemore dolgu mirn obstati, katir serzhnu ne skerbi ta nar majnsi, ino slushabnik vsih biti.

Ti si semkaj prifhal slushiti, ino ne gospodovati: tudi imash vediti, de si k' terplenju, ino k' delu poklizan, ino ne, de bi ta lubi zhal v' lenobi, ino v' prasnimu pogovarjanju dopernafhal.

Tukaj bodo ludje skufhani; koker slatu v' ognju.

Tukaj ne more nobeden obstati, aktu se nozhe is zeliga serza savolj Boga ponishati.

## XVIII. POGLAVITNI DÉL.

*Od isgledov Svetih Ozhakov.*

1. **P**oglej shive sglede svetih Ozhakov, v katirih je prava svetost, ino prav brumnu shivlenje se pustilu viditi, ino bosh vidil, kako majhinu, ja skoraj nez h je to, kar mi sturimo.

O kaj je nafhe shivlenje! kader se shivlenju Svetnikov pergliha!

Svetniki, ino perjatli Kristusovi so Gospud Bogu slushili v' lakoti, ino sheji, v' vrozhini, ino v' mrasu, v' velikimu vbofhtvu, v' delu ino trudenju, v' zhuvanju, ino postih, v' molitvah, ino v' svetimu premishlujanju, v' mnogim pregananju, ino saframovanju.

O koku mnoge, ino teshke britkosti so preterpeli Apostelni, Marterniki, Sposnuvauzi, Divize, ino ufi drugi, katiri so hotli po Kristusovih stopinah hoditi, sakaj oni so svoje dushe na temu svejtu sovrashili, de bi tajiste mogli k' vezhnimu shivlenju ohraniti.

O kaj sa enu ojstru, ino samotnu shivljenje so sveti Ozhaki v' pufhavah pelali! koku dolge, ino teshke skufhnjave so preterpeli! kulkukrat so bli od hudizha nadlesheni, ino na use vishe skufhani! koko pogostne, ino gorezhe molitve so Bogo ofruvali! koku terde, ino ojstre poste so derskali! koko vneti ino gorezhi so le k'she vezhi svetosti hiteli! koko možno vojsko so imeli sa saterenje grehov! koko zhisti ino nedolshni so le pruti Bogo hrepeneli!

Dan so s'delam, ino nozhi v'boshji molitvi dopernesli: defilih tudi med delam od snotrajne molitve nigdar prejejnali niso.

3. Oni so ves zhal v' pridnim opravilu dopernesli; slejdna ura je njem kratka v' flushi boshji naprej prishla.

So tudi v' zhasu od prevelike flatkosti svetiga premishlivanja na potrebo telefne jedi posabili.

Oni so se vsimu blagu, vsi oblasti, zhasti, prijatlam, ino shlahti odpovedali, nize niso sheleli imeti od svejta; komaj so golo potrebo svojiga shivlenja useli; ja njem se je teshku sdelu shivotu tudi v' potrebi flushiti.

Satu so v' zhasnih rezheh ubogi bli; ali v' gnadi boshji, ino v' zhednostih so bli slo bogati.

Oni so od svunaj stradali; od snotraj pak so bli s' boshjo gnado, ino s' nebeshkim veteljam poshivleni.

4. Timu svejtu so bli ptuji; Bogu pak nar vezhi ino domazhi prijatli.

Oni so sami sebe sa nizh dersnali ino so bli pred svejtam sanizhvani, pred boshjim oblizhjam pak so bli shlahtni, ino lubesnivi.

Oni so stali v' pravi ponishnosti, so shiveli v' volni pokorshni, ino so hodili po potu lubesni, ino poterpeshlivoosti, ino savol tiga so od dne do dne v' duhu gorijemali, ino velike gnade od Boga dosegli.

Oni so k' isgledu usim brumnim od Boga dani, ino nas imajo vezh k' pobolshanju opominati, koker shtivilu mlazhnih k' traglivoosti nagibati.

5. O koku gorezhi so bli vsi mnihi v' sazhetku svojih svetih ordnov!

O koko lubesni polniga serza v' molitvi! koko so se eden pred drugim gnali sa le vezhi zhednosti! koko svesti v' spolnenju svojih dolshnost! koko ponishnu shposhtovanje, ino pohlevna pokorshina pod vishanjam vuzhenika je bila per vsih!

She sdej sprizhujejo stopine, katire so sa sabo sapustili, de so v' resnizi sveti, ino prav bogabojezhi moshje bili, kir so se tako terdnu vojskuvali, de so svejt premagali.

Sdaj bo sa velikiga dershan, katir klofhterfke postave ne prestopi, ino katir s' poterpefhliivostjo preterpi, kar je njemu bilu naloshenu.

6. O toshliivost, ino sanikernost nashiga stanu, de mi taku hitru od perviga ajfra oditopimo, ino se nam od velike lenobe, ino nemarnosti she toshi dalej shiveti!

Bog hotil, de bi se ti sbudil', ino sazhel v'zhednostih gorijemati, kir si veliku isgledov brumnih mosh dostikrat vidil!

## XIX. POGLAVITNI DÉL.

*Od shivlenja, ino opravila brumniga  
Mniha.*

1. **B**rumniga Mniha shivlenje ima boljshi, ko drugih Kristjanov biti, de bo od snotraj to, sa kar ga ludje od svunaj dershe, de se od snotrejtakeshen snajde, koker se od svunaj od ludi vidi.

Ino po vsi pravizi more od snotraj vezh biti, koker je od svunaj viditi, kir naf Bog ogleduje, katiriga imamo poufod zhastiti, ino koker Angelzi zhisti pred njegovim oblizhjam hoditi.



Mi imamo nafhe naprejusetje ufaki dan ponoviti, ino sami sebe k'gorezhimu ajfru obuditi, koker de bi she le donef sazheli k'pobolshanju shivlenja se spreoberniti, ino imamo rezhi: Gospod moj Bog! pomagaj meni v'dobrimu naprejusetju, ino v'tvoji sveti flushbi, ter dodejli meni sdaj, donef popolnoma sazheti, kir she nizh ni, kar sim dadosihmal sturil.

2. Kakorshnu je naprejusetje, takorshnu je tudi nafhe pobolshanje: Katir hozhe v'brumnosti gorijemati, timu je veliko persadevanje potrebnu.

Kir pak zhlovek dostikrat opefha, deslih mozhnu si naprejusame, koku se bo taistimu godilu, katir si malukadej, ali ne taku terdnu kaj dobriga naprejusame?

Opuhanje nafhiga naprejusetja pa se na mnoge vishe pergodi, ino tudi majhna samuda je teshku kadaj bres shkode.

Spolnenje naprejusetja pravizhnih pride vezh is gnade boshje, v'katiro vselej savupajo, koker is njih lastne modrosti.

Zhlovek si szer naprejusame, Bóg pak sturi, koker sam hozhe, ino zhlovek ne more vediti, po kakshni poti ga bo pelal.

3. Kar se od navadniga opravila is brumniga namena is lubesni blishniga opusti, se supet lohko potlej dopernese.

Ako se pak tajistu is toshlivoſti ſerza, ali is nemarnosti lohko opuſti, ni bres greha, ino se bres ſhkode tudi ne bo obzhutilu. Persadevajmo ſi, koljkor moremo, nam bo vender lohku kaj smankalu v' doſti rezheh.

Mi ſi imamo vſelej kaj gvifhniga naprej-useti, ſuſebnu super te napotleje, katiri na kaj vezh sadershujejo.

Mi imamo naſhe svunajne, ino snotraine opravila pregledati, ino srovnati; sakaj obdvoje nam k' pobolſhanju perpomorejo.

4. Ako nemoreſh v' duhu sbran biti, bodi vſaj zhaſu, narmajn enkrat v' dnevi, namrezh s' jutraj, ali s' vezher.

S' jutraj ſturi naprejšetje; s' vezher pak ſpregledej tvojo veſt, koku ſi ſe ti po dnevi sadershal v' beſedah, djanju, ino v' miſlih; morebiti, de ſi Boga, ino tvojiga bliſhniga vezhkrat reſhalil.

Brani ſe koker moſh super ſkuſhnjave hudizha, bersdaj poſreſhnoſt, tako boſh loſhej vſe meſnu nagnenje krotil.

Nigdar ne prasnuj, de bi ſgol nizh ne imel opraviti; ali piſhi, ali beri, ali moli, pre-miſhluj, ali kaj k' pridu drugih delaj.

Vender ſe ima ſhivotnu delu s' pre-miſlikam doperneſti, ino ſe nima na enako viſho od vſakiga na ſe vseti.

5. Dobru djanje, katiru ti ſam delaſh, nima ozhitnu ſturjenu biti, sakaj taku djanje ſe varniſhi na ſkrivnim opravla.

Vender varuj se, de ne bosh toshliv v'delih sa druge, bol perpraven pak v'delih sa se, temuzh kader si do konza ino svestu spolnil opravilu, katiru si bil dolshan sturiti, ino je bilu tebi ukasanu, ino zhes letu kaj zhasa imash, takrat seshi na tvoje posebnu djanje, ino opravi, koker tebi tvoja andoht noterda.

Ne morejo vsi ljudje enaku opravilu imeti; sakaj enu timo, drugu unimo bolj flushi.

Tudi po perloshnosti zhasa se imajo opravila dejliti; sakaj nekatere se bol ob prasnizhnih, druge ob delavnih dnevih spodobijo.

Druge opravila potrebujemo ob zhasu skufshnjave, ino druge ob zhasu miru, ino pokoja.

Nam pridejo druge rezhi na misl, kadar smo shalostni, ino druge, kader smo v'Gospodu veseli.

6. Ob vezhih prasnikih se imajo dobre opravila ponoviti, ino bol gorezhe sa pomozh Svetnikov profiti.

Od enga prasnika do drugiga imamo ponoviti obljuje, ino v'ferzu misliti, koker de bi se imeli k'prihodnimo prasniku is svejta lozhiti, ino k'vezhnimu prasniku gorivseti biti.

Sato se imamo ob svetih zhasih skerbno perpravlati, ino svetejsi se sadershati, ter vse postave skerbnejshi dopolniti, koker de bi imeli v'kratkim od Boga plazhilo nashiga dela sadobiti.

3. Ako pak nam ta zhaš bo dalej odlošen, imamo mišliti, de nišmo šhe sadosti perpravleni, ino de šmo šhe taište velike zhašti nevredni, katira ima nad nami ob svojimu zhašu rafodeta biti: satu se imamo k'našhimu odhodu šhe bol perpravlati.

Srezhen je taišti hlapez (prave sam Kristus) katiriga Gospud, kader pride, zhujezhiga najde, sa ref vam povem, on bo njega zhes vse svoje premoshenje postavil.

## XX. POGLAVITNI DÉL.

*Od lubesni samote, ino molzhanja.*

1. **J**išhi perlošen zhaš sam sa se škerbeti, ino premišli vezhkrat dobrote boshje.

Sapušti vse, kar tvoji radovednosti dopade. Preberaj take rezhi, katire tebi vezh k'obšhalvanju greha, koker k'opravilu slushijo.

Ti bosh obilni, ino perlošni zhaš k'bogabojezhimu premišhluvanju najdil, aku se od nepotrebniga govorjenja, od pošedanja, ino poštopanja, od noviz ino hrupa odtergati kozhešh.

Narvezhi Svetniki, kolkerkoli so mogli, so se ogibali snanja, ino perjasnosti ludi, ino si svolili na tihim Bogu flushiti.

2. Eden je rekel: kolkerkrat sim med ludmi bil, sim porednisthi nasaj prifhal.

Leto sami pogoštu samerkamo, kadar se dolgu eden s' drugim pogovarjamo. Loshej je vednu molzhati, koker v'govorjenju se ne pregreshtiti.

Loshej je doma skrit biti, koker svunaj sadošti le varvati.

Katir tedaj hozhe na snotrajne, ino duhovne rezhi se podati, se more s' Jesusam od mnofhze vganiti.

Nobeden bres nevarnosti na dan ne pride, svunaj katir je rad na tihim.

Nobeden bres nevarnosti ne govori, svunaj, katir rad molzhi.

Nobeden bres nevarnosti ni povikshan, svunaj, katir je rad podloshen.

Nobeden bres nevarnosti ne sapoveduje, svunaj, katir se je navuzhil dobru vbogati.

Nobeden se bres nevarnosti ne veseli, svunaj zhe sprizhvanje dobre vesti v' sebi ima.

Vender pak so Svetniki tudi v'varnimo skrivalishu vselej polni boshjiga strahu bili.

Tudi niso nizh majn skerbnii, ino pohlevni bili, aku so lih na svejtu s' velikimi zhednosti, ino s' gnado boshjo svejtii.

Hudobnih varnost pak pride is prevsetnosti, ino ferbeshnosti, katira k' poslednimu sama sebe sapele.

Nigdar si ne obetaj v' timu shivlejnu varnosti, aku lih bosh sa brumniga mnaha, ali sa svetiga pushavnika dershan.

4. Ravno taisti, ki so od ludi sa boljshi dershani bili, so dostokrat globokejshi padli, kir so sami v' sebe prevezh savupali.

Sato je dostirim boljshi, de niso zelu bres skushnjav, ampak de bodo pogostu nadleshani, de bi ne menili, de nevarnosti ni; de se kji ne prevsamejo; ino de tudi bres strahu svunajnih troshtov ne jishejo.

O kako dobro vest bi taisti ohranil, katir bi nobeniga mineozhiga veselja ne jiskal, ino bi se s' skerbmi sa posvetnu prevezh ne obloshil!

O koku velik pokoj bi taisti vshival, katir bi vse prasne skerbi na stran postavil, svete, ino le svelizhanske boshje rezhi premishluval, ter vse svoje vupanje v' Boga stavil!

5. Nobeden ni boshjiga troshta vreden, koker taisti, katiri se v' sveti grevingi skerbnu vadi.

Aku se hozhesh is serza sgrevati, pojdi v' tvoje hram, ino deni od sebe vse, kar je od hrupa svejta, koker stoji pisanu: „Sgrevajte se v' vasnih hramih.“ V' hrami samotni bosh najdil, kar se dostokrat svunaj sgubi.

Zhe bol ostajash doma, rajshi bofh doma, zhe pa val sahajash, ti bo doma dolg zhas. Zhe se v'sazhetku spreobernenja doma dershish, ino val ne hodish, ti bo domazha hifha lubesniva prijatelza, ino k' perjetnimu trofhtu postala.

6. V' molzhanju, ino pokoju bogabojezha dusha v'brumnosti gorijemle, ino se vuzhi skrivnosti svetiga pisma,

Ondi najde potoke sols, s'katirmi se vfako nozh vmivat, ino snashit ima, de svojimu Stvarniku tolkajn prijasnishi postane, kulkajn bol od vfiga posvetniga hrupa odlozhena shivi.

Katir se tedaj od svojih snanzov, ino prijatlov odterga, k' temu se bo Bog s'svojimi Angelzami perblishal.

Bolshi je na skrivnim sam biti, ino sam sa se skerb imeti, koker zhudesha delati, sraven pa sam sebe samuditi.

Hvale je vrednu nad duhovnim zhlovekam, malukadej vun hoditi, se ogibati od drugih viden biti, tudi ne sheleti druge viditi.

7. Pokaj hozhesh viditi, kar tebi ni perpushenu imeti? Svejt prejde, ino vse njegovo poshelenje.

Telefne shelje vlezhejo zhloveka k' sprehanju: kadar pak ura pretezhe, ti nizh drugiga s'tabo damu ne pernesesh, koker tesko vest, ino rastresenu serze.

Vesel' ishod pernese dostikrat shalofsten prihod, ino veselu zhujenje na vezher dolgu, sturi shalofstnu jutru.

Toko vsaku mesenu veselje je v'sazhetku sladko, h'konzo pak grise, ino mori.

Kaj bi mogil drugot viditi, kar doma ne vidish? Pole! pred tabo je nebu, semla, ino elementi, is katirih so vse rezhi sturjene.

8. Kaj samoresh drugot viditi, kar bi samoglu pod sonzam dolgu obstati?

Ti mejnish morebiti, de se bosh nafilil, kir veliku videsh? ali tega ne bosh dosegil.

Ako bi tudi vse rezhi vidil, katire so na semli, kaj bi vse skupej drugiga bilu, koker prasn pogled.

Povsdigni tvoje ozhi k' Bogu v' nebu, ino profi sa tvoje grehe, ino sanikernosti.

Pusti prasne rezhi tem v' posvejtnu salublenim; ti pak skerbi sa to, kar je tebi Bog sapovedal.

Sapri sa tabo duri, ino klizhi k' sebi Jesusa tvojiga lubiga.

Ostani per njemu v' hramu, kir nekjer drugot toljko miru ne najdesh.

Ako bi ti ne bil svun shal, ino bi ne bil nove pogovore flishal, bi bil bol v' dobrimu miru obstal.

Sato, kir tebi v' zhasu novize flishati dopade, moresh potler nepokoj v' serzu terpeti.



## XXI. POGLAVITNI DÉL.

*Od shalovanja serza.*

1. **A**ko hozhefh kaj v' dobrimu gorijemati, ohrani se v' boshjimu strahu, ino ne bodi prevezh sam svoj, ampak dersbi pozhutke v' duhovnimu strahu, ino ne isdaj se nespodobnimu veselju.

Isdaj se v' serzhno grevengo, ino bofh bogabojezh postal.

Grevenga k' velikimu dobrimu pot pokaše, se pak per samopafshnosti hitru sgubi.

Veliku zhudu je, de se kadaj zhlovek na svetu prov veseliti samore, kir sposna ino premishluje, de se tukaj na ptujim snajde, ino de njegovi dushki mnoge nevarnosti naprejtoje.

2. Nemarnost serza, ino nespasnajne svojih slabost sturi, de bolezhine nashih dush ne obzhutimo, ampak se dostikrat nemarnu smejamo, kir bi imeli v' resnizi jokati.

Ni prave prostošt, ne praviga veselja, koker: v' boshjmu strahu s' dobro vestjo shiveti.

Srezhen je, katir vse smote rastresenja od sebe djati, ino pravo sveto grevengo obu-  
diti samore.

Srezhen je, katir od sebe odloshi vse, kar bi samoglo njegovo vest omadeshuvati, ino teshko sturiti.

Vojfkuj se po moshku, navada bo s'navado premagana.

Ako bosh snal ti druge per miru pustiti, bodo tudi oni tebi tvoje dela v' miru delati pustili.

3. Nikar si ne vlezi drugih ludi opravila na glavo, ino ne vtikaj se v' rezhi vikshih.

Tvoje ozhi oberni pervizh sam na se, ino pred vsimi prijatlimi opominaj nar prej sam sebe.

Ako nimash prijasnosti ludi, ne shaluj savol tiga, ampak tega bodi shalosten, de se tako dobro, ino pametnu ne sadershish, koker se bogabojezhimu slushabniku boshjimu spodobi.

Veliku boljshi ino dostokrat varnishhi je, de zhlovek v'temu shivlenju nima veliku troshtov, fusebnu telesnih.

Mi pak smo sami krivi, de boshjiga troshta nimamo, ali poredkim obzhutimo, kir sgrevanja serza ne jishemo, ino svunajne posvejtne troshte ne odvershemo.

4. Sposnaj se sa nevredniga, boshjiga trofhta, vredniga pa velikiga terplenja.

Kader se zhlovek popolnoma sgreva, njemu zel svejt teshak, ino grenak naprej-pride.

Brumen zhlovek najde dosti urshahov shalovati, ino jokati.

Ali sam sebe pogleda, ali blishniga premishluje, sposna, de nobeden tukaj bres nadloge ne shivi.

Ja koljko vezh sam sebe premishluje, toljkajn vezh shaluje.

Urshah prave shalosti, ino snotrājne grenkosti so nashi grehi, ino hudobne dela, v'katirih smo taku samotani, de malukadej nebeske rezhi samoremo prav spremishluvati.

5. Ako bi ti bol pogostu na smert, koker na dolgu shivljenje mislil, menim, de bi se hitrejshi poboljshal.

Ako bi tudi martre pekla, ino viz prav v'ferzu premislil, virjamem, de bi veliku rajshi vse nadluge, ino shalost terpel, ino bi se nobene ojstrosti ne bal.

Kir pak si take rezhi k'ferzu ne vsamemo, ino she pošvejtnu perlisvanje lubimo, sato mersli, ino sanikerni ostanemo.

6. Dostokrat pride is slabosti duha, de se revni shivot taku lohku milje.

Sato Boga ponishnu profi, de tebi prav sgrevaniga duha dodeli, ino rezi s' Prerokam: Spishaj me o Gospod! s' kruham fols, ino napajaj me s' folsami obilnu.

## XXII. POGLAVITNI DEL.

*Od premishluwanja zhloveshke revshine.*

1. **T**i si revn, bodi kirkolj, ino kamerkolj se obernefh, aku se k' Bogu ne obernefh.

Sakaj se prestrashish, kir se tebi ne godi, koker hozhefh, ino shelish?

Kdo ima use po svoji voli? ne ti, ne jest, ne obeden na semli.

Nobeden ni na svejtu bres nadloge, ino britkosti, ako je lih Krajl, ali Papefh.

Kdo pak mejnish, ima kaj boljshiga? le ta, katir savol Boga kaj terpeti samore.

2. Veliku ilabih, ino nevumnih pravi: Poglej, koko dobru shivlenje uni zhlovek

ima? koku bogat; koko velik, ino mogozhen, koko imeniten je on?

Ali misli na nebeshke darove, ino bosh vidil, de vse zhasnu je golo nezha, negvishnu, ino teshavnu, kir se nigdar nemore bres skerbi ino strahu vshivati.

Zhasnih rezhi obilnu imeti, ni srezha, ampak sredna rezh je she dosti.

V' resnizi shalostnu je na svejtu shiveti!

Koljkar brumnishi sheli zhlovek biti, tolkajn grenkejsi nemju sedajnu shivljenje postaja, kir bol zhuti, ino svetlejsi vidi slabosti skusi greh popazheniga zhloveka.

Sakaj, jesti, piti, zhuti, spati, pozhivati, delati, ino druge naturne potrebe imeti, je res velika nadloga, ino britkost boshjimo flushabniku, katir bi rad od vsiga posvetniga odlozhen, ino od vsiga greha reshen bil.

3. Sakaj snotrajniga zhloveka telesne potrebe na svetu grosno teshe.

Sato Prerok pohlevnu prosi, de bi mogel od njih reshen biti, kir pravi: O Gospod, reshi me is mojih nadlog!

Ali gorje vsm katiri svojo revshino ne sposnajo! ino she bol gorje taistim, katiri leto revnu, ino strohliyu shivljenje sa lubu imajo!

Sakaj nekateri so v'taistu taku salubleni, de, aku lih komaj to potrebnu s'delam, ali petlaje perdohe, bi nebeshku krajlestvu zlo ne sheleli ako bi njim bilu dopushenu vselej tukaj shiveti.

4. O nevumne, ino nevirne serza, de so taku globoku v'posemelskih rezheh sako-pani: de njim drugiga nizh ne dopade, koker le telefnu.

Ali ti fromaki bodo she pred smertjo v'britkostih zhutili, kako prasnu, ino голу nizh je vse bilu, kar so taku mozhnu ljubili.

Svetniki boshji pak, ino vfi vredni prijatli Kristulovi ziso gledali na rezhi, katire so po telesu prijetne, ne na te, katire so le tukaj imenitne, ampak vse njih vupanje, ino vse njih misli so bile le po vezhnih darovih.

Vse njih shelje so hrepenele pruti nebesam k' stanovitnim, ino nevidejozhim shazim, ino so se veselej bali, de bi jih ljubesen videozhih rezhi na semljo ne vlekla.

Lubesnivi brat! nikar ne sgubi savupanja k' tvojimu poboljshanju; she imash zhas, ino uro.

Sakaj hozhesh tvoje naprejssetje na juter odlashti? Vstani gori, ter prezej sazhi, ino rezi: sdaj je zhas sturiti, sdaj je zhas se vojskovati, sdaj je perloshni zhas se poboljshati.

Hader se tebi hudo godi, ino si s'terplenjam obdan, takrat je zhas, per Bogu kaj sadobiti.

Ti moresh ognj ino vodo prejiti, prejden k' pozhitko pridefh.

Ako sam sebi silo ne sturish, ne bosh greh premagal.

Dokler mi leto strohliku truplu nosimo, ne moremo bres greha biti, ne bres terplenja, ino otoshnosti shiveti.

Mi bi radi mir imeli pred vfo revfhino, kir pak smo nedolshnost skusi greh sgubili, smo tudi ob pravi srezhni isvelizhanski stan prifhli.

Sato moremo poterpeshlivi biti, ino na boshjo milost zhakati, taku dolgu, de hudobija prejide, ino, de bo poshertu od shivlejna, kar je vmerjozhiga.

6. O koku velika je vender zhloveshka slabost, kir smo vselej k' grehu nagneni!

Donefs se tvojih grehov spovesfh, ino juter ravn te, katirih si se spovedal, sturish.

Sdaj obljubish se greha varvati, ino zhes eno uro ga spet dopernesefsh, koker de bi greha se varvati nigdar obljudil ne bil.

Po vfi pravizi tedaj se imamo vselej ponishovati, ino nigdar kaj velikiga od sebe der-shati, kir smo tako slabi, ino nestanovitni.

Tudi se hitru po sanikernosti sgubi, kar se je s' velikim persadevanjam s' boshjo pomozhjo teshko ino komaj sadobilu.

7. Kaj bo she le h' konzu s' nami; kir smo v' sazhetku taku lejni, ino mlazhni?

Gorje nam! aku she sdaj mirnu, ino bres strahu shiveti sazhnemo, kir v' nashimu shivlenju she snaminja prave svetoosti viditi ni.

Prav potrebnu bi bilo, de bi mi supet, koker dobri novizi od konza sazveli, ino se vuzhili sveto shiveti, tako bi se snalu sgoditi, de bomo poboljshani, ino bolj posvezheni.

## XXIII. POGLAVITNI DÉL.

### *Od premishluwanja smerti.*

1. **Z**elu hitru bo tukaj enkrat po tebi; premisli tedaj bolj na tanku, kako se sadershish; donef je zhlovek, ino jutri njega vezh ni.

Kadar enkrat spred nashih ozhi pride, tudi hitru is nashih serz prejide.

O nevumnost ino terdoba zhloveshkiga serza, de si le sedajne rezhi smishluje, ino ne skerbi bol sa prihodne!



Ti bi se imel v' vsih tvojih mislih ino djanju taku sadershati, koker de bi imel donef vmreti.

Ako bi ti dobro vest imel, bi se veliku smerti ne bal.

Boljšhi bi bilo greha se varvati, koker smerti se bati, ali predjno bejšhati.

Ako nisi donef perpravlen, kaku bosh jutri?

Juter je en negvišhen dan: ali vesh, zhe ga bosh došhivil?

2. Kaj pomaga dolgu shiveti, kir se tako malo poboljšhamo?

Ah! dolgu shivljenje vselej ne poboljšha, temozh dostikrat vezh gmira pregreho!

Bog hotil! de bi bili le en sam dan na temu svejtu prov dobru dopernefli.

Njeh dosti shtejejo lejta svojiga preobernenja, ali sad poboljšhanja je dostikrat le majhen.

Ako je strashnu vmreti, je morebiti she-nevarnišhi dalejšshiveti.

Srezhen je, katir uro svoje smerti vselej pred ozhmi ima, ino se vsaki dan k' smerti perpravla.

Ako si kdaj vidil enga zhloveka vmirati, spomni, de ravnu po ti poti tudi ti pojdesh.

3. Sjutraj misli, de vezhera morebiti ne bosh vzhakal, kadar pak vezher pride, si jutra ne obetaj.

Sato bodi vselej perpravlen, ino shivi taku, de te smert nigdar neperpravleniga ne najde.

Veliku ludi vmerje na naglim ino neprevideni: sakaj Syn zhloveka bo prishal ob eni uri, ob kateri se nam ne sdy.

Kadar bo posledna ura prishla, bosh sazhel veliku drugazh misliti od tvojiga pretezheniga shivljenja, ino bosh bitko shaluval, de si taku sanikern, ino nemarn bil.

4. O kako frezhen, ino moder je, katir si persadeva sdaj, v' shivljenju takushen biti, kakorshen si voshi v' svoji smerti snajden biti.

Sakaj zhlovek ima veliku vupanja frezhenno smert sturiti; aku on svejt popolnoma sanizhuje, gorezhe sheli v' zhednostih gorijemati, ojstru, ino vselej spokornu shivi, aku je k' pokorshini volan, sam sebe satajuje, ino savolj Kristusove ljubeshni vse forte supernosti voljno prenese.

Ti samoresh veliku dobriga sturiti, dokler si sdrav; kadar pak bosh bolan, ne vem, aku bosh kaj samogil.

Malo jih je, katiri se poboljšhajo v'bolesni, kakor se tudi malo kadaj posvete, katiri radi po boshjih potih hodijo.

5. Nikar se ne sanafhaj na tvoje prijatle, ino na shlahto, tudi ne odlafhaj tvoje isvelizhanje na prihodni zhaf, sakaj ludje bodo posabili na te poprej, koker menish.

Boljshi je sdaj per zaitu se preskerbeti, ino kaj dobriga na uni svejt pred seboj poslati, kakor na drugih ludi pomozh po smerti savupati.

Ako ti sdaj fam sa se ne skerbish, kdo bo na unimo svetu sa te skerbel?

Sdaj je ta grosovitnu dragi zhaf, sdaj so dnevi isvelizhanja, sdaj je prijetni zhaf, v'katirimo samoresh sa vezhno shivlejne tolkajn perdobiti.

Ali bodi Bogo potoshenu, de ti ta lepi zhaf taku potratish.

Pride zhaf, ko si bosh k'poboljshanju le en fam dan, ali le eno famo uro shelil; pak ne vem, ali jo bosh sadobil.

6. Oh moj lubesnivi! le dobru premisli, kako velika je nevarnost, pred katiro bosh obvarvan, ino kako velik je strah, od katiriga se reshish, aku sdaj ufeskosi v' boshjimo strahu shivish, ino smert pred ozhmi imash!

Persadeni si sdaj tako shiveti, de se v' uri smerti bosh mogel veliku vezh veseliti, kakor bati.

Sdaj se vuzhi svejtu odvmreti, de bošh takrat sazhel s' Kristusam shiveti. Vuzhi se sdaj use posvetnu sanizhovati, de bošh mogel ta zhaš bres sadershka h' Kristufu pridti.

Sdaj trudi tvoje telo v' pokori, de bošh takrat mogel terdnu savupanje imeti.

7. O nevumni zhlovek! sakaj si domish-lujesh dolgu shiveti, kir obeniga dneva gvish-niga nimash?

O koku veliku njih je bilo sapelanih, kir so na naglem is telefa te smerti prozh vseti biti!

Koljkokrat si flishal praviti: Leta je s' mezham presekan. uni je vtonil, en drugi je is visokiga padel, ino si vrat vlomil, leta se je per jedi sadavil, uni je per jigrah konz vsel.

Eden je v' ognju, en drugi skus oroshje, uni od kuge, en drugi skus poboj svoj konz sturil; ino taku je konz vsih smert; ino zhlo-veshku shivljenje zelu hitru mine, kakor senza.

8. Kdo bo na te spomnil po tvoji smerti, ino kdo bo sa te molil?

Sturi, sturi sdaj moj lubesnivi! karkolj samoresh sturiti, sakaj ti ne vesh, kadaj bošh vmerel, tudi ne vesh, kaku se bo s' tabo po smerti godilu.

Sdaj, kir imash zhaš, spravljaj si vkup nevmerjozhe bogastva.

Nizh na drugu, ampak le na tvoje isvelizhanje misli, ino skerbi samu sa tu, kar je boshjiga.

Delaj si sdaj prijatle Svetnike boshje, zhafti jih, shivi, ino sturi po njih djanju, de, kadar bosh v' timu shivlenju obnemagal, te oni gori vsamejo v' vezhne stanovanja.

9. Sadershi se na semli, kakor popotnik, ino ptuji, katiriga nezha am ne gredo opravila tiga svejta.

Ohrani tvoje serze zhistu, ino k' Bogu vselej povsdignenu; sakaj tukaj nimash obstojezhiga mesta.

V' nebesa poshilaj tvoje molitve, ino vsakidanu sdihovanje s'folsami, de, tvoj duh vreden postane po smerti k' svojimo Gospodu se preseliti. Amen.

## XXIV. POGLAVITNI DEL.

*Od sodbe, ino shtrafing greshnikov.*

1. V' vsih rezheh glej na posledno, ino misli, kako bosh obstal pred ojstrim sodnikom, katirimu nizh ni skritu, katir se ne pusti s'da-

rovmi vtolashiti, sgovarjanje gori ne vsame, ampak vse po pravi pravizi bo fodil.

O ti zhef vse reven, ino nevumen grefhnik! katir v' zhasu oblizhja serditiga zhloveka se bojish! kaj bosh Bogu, katir vse tvoje pregrehe vé, odgovoril?

Sakaj se ne previdish sa dan sodbe, kadar te nobeden isgovarjati, ino braniti ne bo mogel; ampak vsaktiri bo od svoje lastne butare sadoſti obteshan?

Sakaj si sdaj ne preskerbish, v'temu zhasu, v'katirimu je tvoje delu rodovitnu, tvoje jokanje prijetnu, tvoje sdihvanje bo vflifhanu, s'shalovanjam pokorish grehe, ino zhistish dusho.

2. Velike, ino dobre vize ima poterpeshlivi zhlovek, kadar se njemu kriviza godi, pa vezh savolj hudobije blishniga, kakor savolj krivize, katiro terpi, shaluje; sa svoje supernike rad moli, ino jim is serza odpuſti; ne odlasha odpuſhanje od drugih profiti, se rajshi zhes druge vsmili, kakor serdi, katir sam sebi pogoftu silo dela, ino si persadeva svoje telo duhu popolnoma podloshnu sturiti.

Boljšhi je sdaj se od greha ozhistiti, ino vſo hudobijo opuſtiti, kakor njo sa prihodne zhasa k'ozhifhtuvanju hraniti.

Le sami sebe sapelujemo skus napzhino ljubesn, katiro pruti nashimu shivotu imamo.

3. Kaj bo ognj tamkaj drugiga shèrl, kakor tvoje grehe?

Koljker vezh ti sam sebi sdaj samafhafh, ino po mesnih sheljah shivish, toljkajn hujshi bo tamkaj tebi, ino vezh peklenskiga ognja vrednih del si perhranish.

V'katirih rezheh se je kdo vezh pregreshil, v' tistih bo tudi hujshi tepen.

Tamkaj bodo leni v'boshji flushbi s'gorezhmi oftmu dregani, poshreshni, ino pijanzi bodo s'veliko lakoto, ino shejo martrani.

Nezhistniki, ino vsi, kateri nespodobne lushte lubijo, bodo s'gorezho smolo, ino smerdijozhim shveplam polivani: ino nevoshlivi bodo kakor stekli pelji od velike martre tulili.

4. Ne bo nobeniga greha, katir bi ne imel svojo lastno martro.

Tamkaj bodo prevsetni, ino napuhnjeni s'vso framoto napolnjeni: ino lakomne bo nar vezhi frofhina, ino potreba stiskala.

Tamkaj bo ena ura teshishi v'matri, koker tukaj stu lejt v'nar ojstrejsi pokori.

Tamkaj ti ferdamani nobeniga pozhitka, nobeniga troshta nimajo, tukaj vsaj v'zhasu

reve, ino nadloge prenehajo, ino trofht od prijatlov imamo.

Bodi sdaj fkerben, ino obshaluj tvoje grehe, de bofh na dan sodbe s'isvolenmi bres frahu.

Sakaj takrat bodo pravizhni s' veliko ferzhnostjo super te ftali, katiri so njih ftiskali, ino terli.

Takrat bo sodil druge ta, katir se tukaj ponishnu podvershe sodbi ludi.

Takrat bo veliku savupanje imel vbogi, ino ponishni, prevsetni pak bo stal v' velikimu frahu od vsib strani.

5. Takrat se bo ozhitnu vidilu, de je na svejtu moder bil, katir se je sa Kristusa volo vuzhil nevumen, ino sanizhovan biti.

Takrat nam bodo dopadle vse reve, ino nadloge, katire smo poterpeshlivu prenesli, ino vsa hudobija bo takrat vtihnila.

Takrat se bodo veselili vsi bogabojezhi; vsi greshniki pak bodo shalovali.

Takrat se bo v' pokori ponishanu telo vezh veselilu, kakor de bi bilu vselej v' prepovedanimu veselju se redilu.

Takrat se bo vbogu oblazhilu svetilu, na fhkarlat, ino tanzhizo pak nobeden gledal ne bo.



Takrat bo vboga hifhza vezh pohvalena, kakor kraljevi poslazheni dvor.

Takrat bo stanovitno poterplejne vezh pomagalo, kakor vsiga svejta oblast.

Takrat bo nedolshna pokorshina vezh povikshana, kakor vsa sapeliva modrost sveta.

6. Takrat bo zhista, ino dobra vest vezh veselila, koker vsa sastopnost vuzhenih ljudi.

Takrat bo sanizhovanje posvetniga blaga prevagalu vse shaze zeliga sveta.

Takrat ti bo ponishnu opravlena serzhna molitu vezh, kakor sdaj shlahтна draga gostarija.

Takrat se bosh bol veselil, de si molzhal, kakor, de bi bil she toliku nepridnu govoril.

Takrat bodo vezh veljale svete dela, kakor obilne lepe besede.

Takrat bo terdo shivljenje, ino ojstra pokora dopadlivishi, kakor vsi posvejtni lushti.

Vuzhi se sdaj majhin zhas terpeti, de bosh tamkaj od velikiga terplenja reshen.

Poskusi poprej tukaj, kaj bi mogel tamkaj terpeti.

Ako sdaj kaj majhniga nemoresh prenesti, kaku bosh mogel vezhne martre terpeti?

Pole! ref nemoresh dvojniga veselja imeti, tukaj na svejtu se veseliti, ino potler s' Kristusam krajlovati.

7. Ako bi bil tudi noter do danashniga dneva vselej v' zhasi ino veselju shivil, ino bi sdaj leto uro mogel vmreti, kaj bi tebi vse leto pomagalu?

Vse je tedaj nezhimernost, svunaj Boga ljubiti, ino njemu flushiti.

Sakaj katir Boga is serza ljubi, se ne boji ne smerti, ne martre, ne sodbe, ne pekla; ker njega popolnoma ljubesen v' mirnimo savupanju k' Bogu pele.

Katiriga pak she greh veseli, ni zhudu, de se she smerti, ino sodbe boji.

Zhe tebe ljubesn boshja od greha ne odverne, je vender dobru, de vsaj strah pekla tebe nasajdershi.

Katir pak she strah boshji v' nemar pusti, ne more dolgu v' dobrimo obstati, temuzh pade she poprej v' saderge hudizha.

## XXV. POGLAVITNI DÉL.

*Od resnizhniga poboljšanja zeliga  
shivlenja.*

1. **V**, boshji flushbi bodi zhujezh, ino gorezh, ter pogostu premisli, sakaj si na svejt stvarjen, ino sakaj si svejt (v' duhu) sapuštíl?

Ni le ref, sa tega volo, de bi Bogo flushil, ino bogajezhni zhlovek postal?

Delaj tedaj s' gorezho skerbjó sa dusho, de bosh od dne do dne boljshi, sakaj ti bosh plazhílu tvojiga dela v' kratkim prejel, ino tamkaj, kir ga bosh vshival, ne bo vezh ne strahu, ne shalovanja.

She en majhin zhasse bosh trudil, sato pak bosh velik pokoj, ja vezhnu veselje nefhil.

Ako bosh ti v' dobrimu svest, ino vselej nevtruden delavz, bo bres vsiga zvíbla tudi Bog svest, ino vsmileni bogat plazhovavz.

Ako tukaj majhnu terplenje tebe taku nepoterpeshliviga sturi, kaj bo peklenfski ogin sturil?

Dobro, ino terdno vupanje imash ohraniti, de bosh krono plazhíla sadobil, vender ne misli, de ti odjiti nemore, sato, de len, ino prevseten ne postanesh.

2. En v'britki fkerbi med straham ino vupanjam pogostu omahlivi zhlovek gré enkrat s' shalostnim serzam v'zirkuv, ino v' molitvi pred altar na svoje kolena pade, ter sam per sebi misli, ino rezhe: O de bi jest vedil, aku bom v'dobrimo stanoviten obstal! Na to je on sdajzi boshji odgovor v'svojimu serzu saslishal, katir je njemu djal: Zhe bi ti leto vedil, kaj bi sturil? sdaj sturi, kar bi ti takrat shelil sturiti, ino tvoje serze bo vtolashenu.

Sdajzi je bil vtolashen, ino je terden postal, ino britka omahlivost je potihnila.

Tudi ni hotel dalej prevezh radovedno premishlovati, kaj se ima s' njim sa naprej goditi, ampak je le shelil sposnati popolnoma sveto volo boshjo, de bi samogil vsaki dobru delu v'Bogu sazheti, ino Bogo dopadljivu dokonzhati.

3. Krajlevi Prerok pravi: savupaj na Gospoda, ino sturi dobru: Prebivaj na semli, ino se bosh s'nje bogastvam shivil.

Enu je, katiru njih dosti od duhovniga gorijemanja, ino terdniga poboljshanja nasaj dershi: Namrezh grosa teshave, ali trud vedniga vojskuvanja.

V' resnizi pak ino pred drugimi v'zhednostih nar bol gori jemlejo tisti, katiri si per-

sadenejo serzhnejshi premagati vse, kar jim je teshej, ino bol supernu.

Sakaj zhlovek veliku vezh v' dobrimo gori jemle, ino vezhi gnade flushi takrat, kadar sam sebe premaga, ino se v' duhu mori.

4. Ali nimajo vsi ravn toljko v' sebi premagati, moriti, ino dolitrei.

Vender pak en sa boshjo zhaft bol vneti, zhe tudi vezh sastraranik navad ima, bo mozhnejshi v' premagovajnu k' pobolshanju shivlenja, kakor en drugi szer dobriga sadershanja, pa majn vneti sa bogabojezhe shivlejne.

Susebnu dve rezhi pomagajo k' pravimu pobolshanju; de si namrezh zhlovek s' filo perterga vse to, kar hudobna natura nar bol posheli; ino de is zeliga serza hrepeni po dobrimo, ktiru mu je nar bol potrebnu, sturiti.

Opufti tudi sam nad seboj, ino premagaj v' sebi vse, karkolj nad drugmi dostikrat svarjenja vredniga vidish.

5. Povsot jishi le tvoje pobolshanje, ino kadarkolj dobre isglede vidish, ali slishish, perganjaj sam sebe k' enakimu djanju.

Ako pak na drugih kaj svarjenja vredniga samerkash, varuj se pa, de tako ne sturish; aku si she sturil, hiti hiti poboljšhati.

Kakor tvoje oko druge ogleduje, taku tudi drugi tvoje dela merkajo.

V' refnizi lepo, ino veselu je viditi stanovitne dela brumnosti nad Kristjanim, katiri so dobriga, ino pohlevniga sadershanja.

Shalostnu pak je, ino serze terga, viditi druge, katiri se netpodobnu sadershe, ino to, sa kar so poklizani, ne dopolnijo.

O! kako shkodlivu je sapovedane dolshnosti svojiga pokliza samuditi, ino svoje misli na to, kar nam ni sapovedanu, oberniti!

6. Spomni se na tvoje lépe obljube, ino postavi si pred ozhi podobo krishaniga Odreshenika.

Kadar shivljenje Jesufa Kristusa pregledash, se imash slo framovati, de si tako malu si persadeval njegovi podobi enak biti, aku lih si she dolgu na potu boshjimu.

Bogabojezhi zhlovek, katir se skerbnu, ino andohtlivu v' posnemanju presvetiga shivljenja, ino terplenja Jesufa Kristusa vadi, najde v' njemu obilnu vse, kar mu je k'pridu, ino

potrebnu, taku, de nejmu ni treba svunaj Jesufa kaj boljshiga jiskati.

O! koko hitru, ino sadoſti bi mi bili podvuzheni, ko bi Jesus ta krishani v' nafhe ferze priſhel.

7. Kdorkolj is vere v' ljubeshni shivi, vse rad na ſe vsame, ino noſi, karkolj ſe mu ſapove.

Verni, pa ſanikern, ino mlazhen zhlovek ima nadlogo zhes nadlogo, ino terpi britkoſti od vſih ſtrani, ker nima snotrajniga troſhta, svunajniga pa jiskati ne ſme.

Sledni, kadar ſe je enkrat na duhovnu shivlejne podal, pa ne shivi pod pokorſhnjo, je v' nevarnoſti globoku paſti.

Katir preſhirnoſt, ino ſamopaſhnoſt jiſhe, bo vſelej v' britkoſti shivil, ſakaj on ſe bo ſdaj ene, ſdaj druge rezhi navelizhal.

8. Moja duſha povikſhuje Gospoda, kadar miſlim, kako eni v' kloſhterſkimu ſtanu pod ojſtrim poſtavam shive, ino po voſkimu potu hodijo.

Oni gredo malukadaj vunkaj, shive od ſvejta odlozheni; ſareſ vboshnu jedó, ojſtre

ino bodezhe oblazhila nosijo, veliko delajo, malu govore, dolgu zhujejo, sгодaj vstajajo, dolgu molijo, pogostu bero, ino se v' v'fih podloshnosti, ino ojstrofi ohranijo.

Poglej Karthajzarje, Zisterziensarje, ino drugih ordnov Menihe, ino Nune: koku ob polnozhi Gospodu Bogo zhaft, ino hvalo dajati gorivstajajo.

Sato bi bilu shpotlivu, de bi ti v' takim svetim dijanju takrat toshliv bil, kadar tako velika drushba svetih sazhe boga zhaftiti, ino hvaliti.

9. O! de bi nzih drugiga ne imeli opravit, kakor Boga nashiga Gospoda s' zelim serzam, ino po v'fih vustih zhaftiti, ino hvaliti.

O! de bi ti nigdar ne bilu treba ne jesti, ne piti, ne spati, de bi mogel vselej Bogo zhaft, ino hvalo dajati, ino njemu samimu v' duhovnimu opravilu flushiti! taku bi veliko frezhnishi bil, kakor sdaj, kir shivotu v' mnogih potrebah strezhi moresh.

Bog hotil, de bi telesnih potreb ne imeli, temuzh le duhovno spisho, katiro (Bogu se v'f-mili) filnu po redkim pokushamo.

10. Kadar zhlovek tako delez pride, de od nobene stvari troshta ne jishe, takrat njemu



Bog she lej sazgne popolnoma dobru dilhati, tudi bo njemu vse, karkolj se pergodi, dopadla.

Takrat se ne bo tudi sa kaj velikiga vefelil, tudi ne bo sa kaj majhniga shaloval, ampak s' velikim savupanjem inu popolnoma se zhef da Bogo, katir je njemu vse v' vsih rezheh, katirimu sagvisihnu nizh ne prejde, ino ne vmerje, temuzh njemu vse shivi, njemu vse s' vefeljam flushi.

11. Spomni se vselej na konz, ino de sjubljeni zhas ne pride vezh nasaj.

Bres skerbi, ino persadevanja ne bosh nobene zhednosti sadobil.

Ako sazghesh toshliv biti, bosh tudi sazhel slab perhajati.

Ako pak se bosh s' gorezhim ferzam na duhovne rezhi podal, bosh velik mir najdel, ino manj truda obzhutil savolj gnade boshje, ino savolj ljubesni do zhednosti.

V' duhu gorezh flushabnik boshji je k'vsem rezhem perpravlen.

Teshej je greham, ino saftaranim navadam superstati, kakor v' shivotnimu delu se truditi.


Katir se majhnih grehov ne varje, s' zham v' vezhi pade.

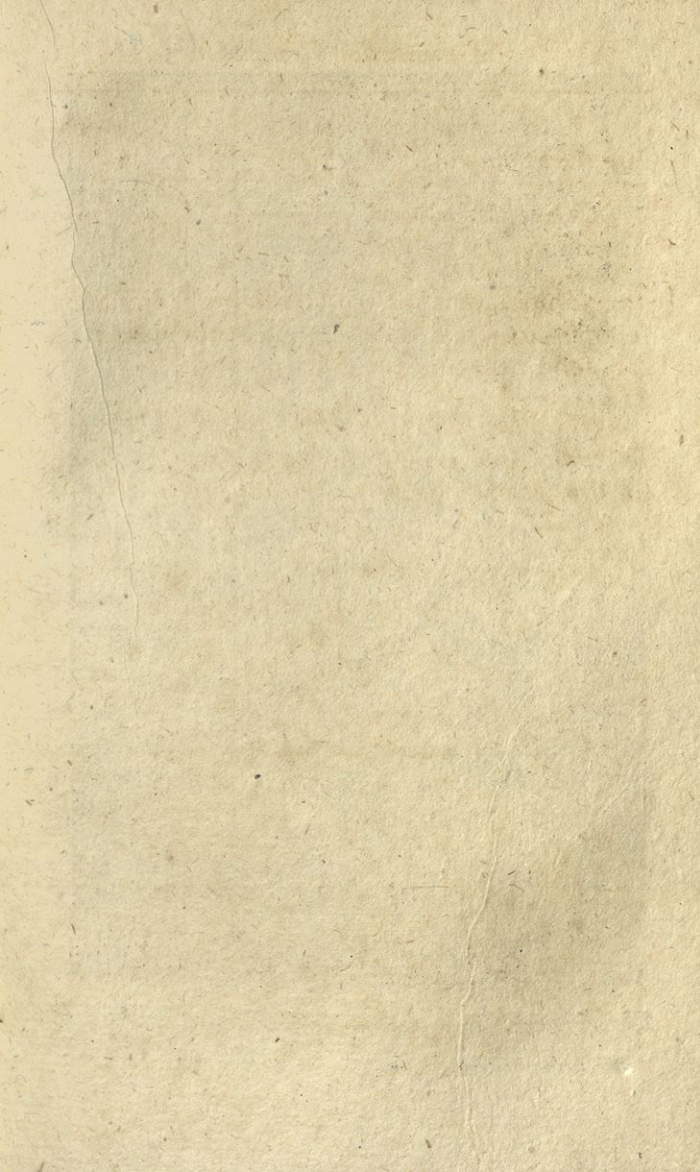
Vselej se bosh na vezher veselil, ako bosh dan dobru dopernesil.

Zhuj sam zhes se, sam se perganejaj, sam se opominaj, naj bo sa druge kakor hozhe, le sam sebe ne samudi.

Tolkajn bosh v'brumnosti gori vsel, ino se poboljschal, koljkar bosh sam sebi file sturil. Amen.

*Konz pervih Bukuv.*







Enu samu pak je potrebnu. Maria si je nar boljši dejl  
isvolila, katir ne bo od nje vset. Luk. 10. v. 42.

# DRUGE BUKVE.

Opominvanje k'snotrajnimu shivlenju.

## I. POGLAVITNI DÉL.

*Od shivlenja snotrajniga Zhloveka.*

1. **B**oshje krajlestvu je noter v' vas, pravi Gospod. Spreoberni se s'zelim serzam k' Gospodo, ter sapusti ta revni lvejt, ino tvoja dusha bo nefhla pokoj.

Vuzhi se svunajne rezhi sanizhovati, ino k'snotrajnim se podati, tako bosh vidil boshje krajlestvu v' tebe pridti.

Sakaj krajlestvu boshje je mir, ino veselje v' svetimu Duhu, kar hudobni nimajo.

Kristus bo k'tebi prishel, ino tebi svoj trofht pokasal, ako bosh njemu od snotraj vrednu prebivaljshe perpravil.

Vsa njegova zhaft, ino lejpotja je od snotraj, ino tamkaj on ima svoje dopadajenje.

On [snotrajniga zhloveka rad pogostu objishe s' sladkim pogovaram, prijetnim trofh-

tam, on mu s'prezhudno prijasnostjo obilni mir deli.

2. Aj dušha! bodi svešta, ino perpravi temu sheninu tvoje serze, de se vsmili k'tebi pridti, ino v'tebi prebivati.

Sakaj on tako govori: Ako kdo mene ljubis bo moje besede dershhal, ino moj Ozhe bo njega ljubil, ino mi homo k'njemu prishli, ino per njemu prebivali.

Daj tedaj Kristusu mestu v'tebi, ino vsim drugim rezhem serze sapri.

Kadar ti Kristusa imash, si bogat, ino imash vsega sadošti. On te bo ofkerbel, ino v'vsih rezheh svešto previdil, de tebi ne bo treba vupanja na ludi staviti.

Sakaj ludje se hitru spremine, ino oflabe, Kristus pak ostane na vekomaj, ino tebi na strani stoji stanovitno noter do konza.

3. Ni dobru veliku savupanja na slabiga ino vmerjozhiga; tudi ne na dobriga, ino ti ljubiga zhloveka staviti; kakor tudi nimash veliku shalovati: ako kdo tebi v'zhasih se superstavi, ali super govori.

Katiri so dones s'tabo, bodo morebiti juter super tebe, ino tudi na spruti, ludje se dostikrat kakor vetrovi obernejo.

Postavi vse tvoje savupanje na Gospoda, njega se hoj, ino njega ljubi: On bo sa te govoril, on bo tebi dobru sturil, kakor bo sa te boljshi.

Tukaj nimash obitojezhiga mesta: kamerkolj pridesth, si le ptuji, ino popotni: kirkolj bodesth, tudi ne bosh polkoja imel, dokler s' Kristufam popolnoma sklenen ne bosh.

4. Kaj se tukaj okoli oserash, kir ta kraj ni mestu tvojiga domovanja.

V'nebesih ima biti tvoje prebivanje, vse posemelske rezhi pak imash le kakor memugrede ogledovati.

Vse rezhi prejidejo, ino ti s' njimi vred. Glej gori, de v'njih ne obtizhish, de se ne vjamesh, ino konz ne vsamesh.

K' narvikshimu povsdiguj tvoje misli, ino k' Kristufu vfaki zhas tvoje molitve.

Ako nemoresh, ali ne snash visoke, ino nebeshke rezhi premishlovati, ostani v' Kristufovimu terplenju, ino prebivaj rad v' njegovih svetih ranah.

Sakajkadar s' vernim savupanjem k' ranam, ino preshlahtnim snaminjam Jesusoviga terplejna perbejshish, bosh veliko mozh v' nadlogah neshil, tudi ne bosh veliko porajtal na sanizhovanje ljudi, ino opravlive besede bosh lohku prenesil.

5. Kristus je bil tudi na svejtu od ljudi sanizhuvan, ino v' narvezhi potrebi od snanzov, ino prijatlov med shpotam, ino framoto sapushen.

Kristus je hotel terpeti, ino sanizhuvan biti, ino ti se vupash sa kaj pertoshiti?

Kristus je supernike, ino opravlivze imel, ino ti hozhesh sgol prijatle, ino dobrotnike imeti.

Kako bo tvoja poterpehlivost kronana, ako se tebi nizm superniga pergodilu ne bo?

Ako nobeno nadlogo nozhesh terpeti, kako hozhesh Kristuov prijatel biti?

Ti imash s' Kristusam, ino sa Kristusa terpeti, ako hozhesh s' Kristusam krajluvati.

6. Ke bi ti enkrat v' dobrotlivu serze Jesufovu s' vernim ozhmi prav pogledal, ino bi le nekoljku njegovo gorezho ljubesn saftopil, bi savolj lastniga dobizhka ali shkode nizm sferbi ne imel, ampak bi se veliku vezh tebi sturjeniga saframovanja veselil: Jesufova ljubesn sturi, de zhlovek sam sebe sanizhuje.

Katir Jesusa ino resnizo is zeliga serza ljubi, ino nima nevumniga poshelenja, se lahko samore k' Bogu oberiniti, se v' duhu povsdigne v' nebefa, ino she na semli v' gledajnu boshje zhasti pokoj ima.



7. Ta je refnizhnu moder, ino bol od Boga, kakor od ljudi podvuzhen, katir vse rezhi lejtako prevdari, kakor so same na sebi, ne pak, kakor jih ljudje obrajtajo, ino zenijo.

Katir po snotranje shiveti, ino svunajne rezhi le en malu prevdariti vé, ne jishe kraja, ino ne zhaka zhafa svoje duhovne opravila dopernafhati.

Snotrajni zhlovek se hitru sbrihta, ker se v svunajne rezhi nigdar ves ne samifli.

Svunajne dela, ino druge v'zhasu potrebne opravila mu niso shkodlive, sakaj on se vé v' vsih rezheh, kakor se pergode, prav snajdit.

Katir je od snotraj v'pravi brumnosti dobru vterjen, ga mnogetire nerodne dela drugih ne morejo premotiti.

Toljko bo zhlovek sadershan, ino rastrefen, kolker on svunajne rezhi misli.

8. Ke bi ti nedolshnu ino zhistu serze imel, bi tebi vse rezhi k'dobrimu, ino k'poboljshanju pomagale.

Kir ti lam tebi nisi popolnoma odmerl, ne od posvejtnih rezhi odlozhen, sato tebi veliku rezhi ne dopade, ino te pogoftu motijo.

Nizh zhloveshkiga serza tako mozhnu ne omadeshje, ino ne samota, kakor prepovedana ljubesn stvari.

Ako ti od svunaj nozhesh trofhtan biti, bofh v' ftanu nebeshke rezhi premifhlovati, ino v' duhu se veseliti.

## II. POGLAVITNI DÉL.

*Od pohlevniga podvershenja.*

1. **N**ikar veliku ne glej, kdo je s'tabo, ali super tebe: ampak le fkerbi, de bo Bog s'tabo v' vfih rezheh, katire delash.

Imej dobro vest, ino Bog bo tebe varoval.

Sakaj temu, katirimu bo Bog hotel pomagati, ne bo nobeniga zhloveka hudobija mogla fhkodovati.

Ako ti snash molzhati, ino terpeti, bofh bres zvizla pomozh Gospoda vidil.

On vé zhas, ino visho tebe refhiti, sato se imash njemu zhes dati.

Bog sam samore pomagati, ino tebe od vse framote refhiti.

Dostikrat je prav dobru, de drugi sa nashe slabosti vedó, ino nas savolo njih svare, mi bomo skus to bol ponishani.

2. Kadar zhlovek savolj svojih slabost se ponisha lahko druge potolashi, ino tem, kature je shalil, lahko sadofti sturi.

Bog refhi, ino brani ponishniga, ljubi, ino troshta pohlevniga, on se nagne k' pohlevnimo, on dejli velike gnade krotkimu, ino kir zhlovek sam sebe ponisha, ga Bog k'vezhni zhafti povsdigne.

Ponishnimu rasodeva svoje skrivnosti, ino v' sladkosti njega k' sebi vlezhe, ino vabi.

Ponishen zhlovek je v'miru, akulih shpot, ino framoto terpi; sakaj on se na Boga, ne pak na svejt sanasha.

Nekar ne misli, de si kaj na brumnosti gorivsel, dokler se sa nar majnsfiga med vsemi ne dershish.

### III. POGLAVITNI DÉL.

*Od brumno mirniga zhloveka.*

1. **P**ostavi narpoprej sam sebe v'pravi mir, ino po temu bosh samogel tudi druge mirne sturiti.

Miren zhlovek vezh dobriga sturi, kakor en vuzhen.

Katir po svojimu hudimu nagnenju shivi, tudi to dobro na hudu oberne, ino rad hudu verjame.

En brumni mirni zhlovek vse rezhi na dobru obrazha.

Katir lepo mirnu shivi, od nobeniga kaj hudiga ne misli.

Kdor pak sam s' seboj miru v' Bogu nima, bo od mnogih dosdevkov sem ter kje gnan, je sam sebe shalosten, ino drugim teshak.

Dostokrat kaj rezhe, kar bi ne imel rezhi; to pak opusti, kar bi, zhe bi bilu sturjenu, sa njega boljshi bilo.

On vidi, kar drugi sturiti imajo, kar bi pak sam sturiti imel, sa to vediti nozhe.

Vsami v' strah nar poprej sam sebe, potem bosh snal po pravizi tvojga blishniga v'ljubesni strahovati.

2. Tvoje dela dobru snash sgovarjati, ino lepotiti; drugih sgovore pak ne pustish veljati.

Po pravizi bi ti imel sam sebe toshiti, svojga blishniga pak sgovoriti.

Ako hozhesh, de se tebi pregleda, preglej tudi ti drugim.

Poglej, kako delezh si she od prave ponishnosti ino ljubesni, katira zhloveka tako varje, de se ne sna super nobeniga drugiga togotiti, ino serditi, kakor super sebe samiga.

Ni velika rezh s' dobrim. ino krotkim mirnu shiveti; sakaj to flehernimo po naturi dopade, tudi sledni mir rad ima, ino poprej ljubi te, katiri s' njim dershe.

Ali per terdih, hudobnih, rasvujsdanih, ino nam supernih ljudeh biti, ino mirnu s' njimi shiveti, to je velika gnada, to je posebne hvale vrednu, tukaj se mozh dushe pokashe.

3. So ljudje, katiri sami s' seboj, ino tudi s' drugimi mir imajo.

Tudi so ljudje, katiri sami s' seboj miru nimajo, ino tudi druge per miru ne pušte, so nadleshni drugim, sami sebi pa she bol.

So tudi ljudje, katiri sami sebe v' miru ohranijo, ino vedo tudi druge miriti.

Popolnoma mir, kakor ga samoremo v' temu revnimo shivlejno imeti, se vender loshej najde v' pohlevnimu poterplenju, kakor v' neobzhutenju supernost.

Kdor bol vé terpeti, bo vezhi mir imel, on je sam sebe premagal, je Gospod svejta, ino erbizh nebes.

## IV. POGLAVITNI DEL.

*Od zhistiga serza, ino priprostote manenge.*

1. **D**ve peruti zhloveka od posemlskih rezhi povsdigneta, priprostost namerzh, ino zhistost.

Priprostost ima biti v' mislih, zhistost v'poshelenju: Priprostost le jishhe Boga, zhistost ga ima, ino okusha.

Dokler bodo shelje tvojga serza svete, bodo tudi tvoje vunajne dela dobre.

Dokler drugiga ne shelish, ino ne jishesh, kakor Bogo dopasti, ino blishnimu pomagati, bosh smeraj po svetih sheljah tvojga serza dobru delal.

Ako bi tvoje serze pravizhnu bilo, bi bile tebi vse stvari isgled shivlenja, ino bukve svetiga navuka.

Nošena stvar ni tako majhina, ino flaba, de bi na dobroto boshjo naf ne spomnila.

2. Ako bi ti od snotraj dober, ino zhist bil, bi vse rezhi prov vidil, ino sposnal.

Zhistu serze pregleda nebefa, ino pekel.

Kakor je sledni od snotraj, tako tudi sodi od svunaj.

Ako je na temu svejtu enu veselje, ga le zhlovek, katir zhistu serze ima, vshiva.

Ako se pak v' enimu kraju teshava, ali britkost najde, njo le hudobna vest zhuti.

Kakor shelesu v' ognj dijano, rjovino sgubi, ino se vse rasbeli, taku zhlovek, katir se popolnoma k' Bogu preoberne, sgubi lenobo, ino se v' noviga zhloveka speroberne.

3. Kadar zhlovek sazhne toshliv biti, se tudi majhniga dela boji, ino svunajni troshst rad gori vsame.

Kadar pak sazhne sam sebe popolnoma premagovati, ino serzhnu po boshjimu potu hoditi, sa majn dershi rezhi, katire so njemu poprej teshavne naprej prishle.

## V. POGLAVITNI DEL.

*Kako imamo sami sebe premishlovati.*

1. **N**imamo sami sebi prevezh verjeti, ker nam dostikrat permankuje mozh gnade, ino raslvetlenja.

Majhina ljuzh je v' nafhi pameti, ino she to zelu lahku po sanikernosti shtubimo.

Dostikrat tudi ne sposnamo, de smo she slepi na dufhi.

Dostikrat hudu sturimo, ino ker se sgo-varjamo, to hudu she hujshi postane.

V' zhasu se is lastne ljubesni sa kaj she-nemo, pa menimo, de je savolj Boga.

Majhine rezhi na drugih svarimō, velike pak sami na sebi pregledamo.

Kar mi od drugih terpimo, hitru ob-zhutimo, ino sa veliku dershimo, kar pak drugi od naf terpe, she ne porajtamo.



Katir bi svoje rezhi prav ino dobru prevdaril, bi od nobeniga ne imel kaj hudiga soditi.

2. Snotrajni zhlovek skerbi narprej sa svoje, potem tudi sa drugih posvezhenje, ino kir sam sebe skerbno ogleduje, lahko od drugih molzhi.

Prave snotrajne popolnomosti ne bofh imel, zhe ne bofh vsaki zhas, od vsih strani, ino po vsih sapovdih sam sebe ogledoval, od drugih pa molzhal.

Ako bofh sam na se gledal, ino Boga pred ozhmi imel, te bodo svunajne rezhi le malu motile.

Kje si takrat, kadar sam sa se ne vejsh? Ino kadar v' mislih vse rezhi prejishefh, ino pregledesh, pa sam sebe samudish, kaj imash sa to?

Ako shelish pravi mir imeti, ino s'Bogam sklenjen biti, morefh druge rezhi posabiti, sam sebe pak nikolj spred ozhi pustiti.

Ti bofh tedej veliku boljshhi, ako se pred posvetnimi skerbmi neomadeshvaniga obvarjesh.

Slo pak bofh flabil, ako bofh na zhasne rezhi kaj porajtal.

Tebi nima nizh imenitnu, ne visoku, nizh dopalivu, ino ljubiti, kakor sam Bog, vse drugu pak ljubi le savolj Boga.

Sa nazhimernu dershi vse veselje, katiru bi ti snalu od ene ali druge stvari pridti.

Dusha, katira Boga ljubi, v' ti ljubesni vse rezhi sanizhuje.

Ves trofht dushe, ino edinu pravo veselje serza je sam vezhni neskonzhni povsod prizhijozhi Bog.

## VI. POGLAVITNI DÉL.

*Od veselja dobre vesti.*

1. **Z**haft dobriga zhloveka je sprizhuvanje dobre, vesti.

Imej dobro vest, ino bosh tudi vselej vesel.

Dobra vest samore veliku prenesti, ino je tudi v' terplejnu vesela.

Huda vest je vselej bojezha, ino nepokojna.

Sladko bosh pozhival, ako ti tvoje serze ne bo kaj ozhitalo.

Takrat le bodi vesel, kadar bošh dobru sturil.

Hudobni nimajo nikolj praviga veselja, ino nikolj snotrajniga miru ne obzhutijo: sakaj hudobnim ne bo miru, pravi Gospod.

Ino ako bi tudi rekli: mi smo v'miru, nam se ne bo nizeh hudiga pergodilu, kdo se bo vupal nam shkodovati? nekar njim ne verjemi: sakaj serd boshji bo na naglim zhes njih prifhal, vse njih djanja rasdjhal, ino njih sklepe k'nizeh sturil.

2. Katir Boga ljubi, mu ni tefhko terplenja se hvaliti; sakaj terplenja se hvaliti, se pravi s'krisham Gospoda Jesufa Kristusa se hvaliti.

Zhašt, katira se od ludi dobi, je kratka.

Sa posvetno zhaštjo pride vselej shalošt.

Brumnih veselje, ino zhašt je v'njih vesti, ino ne v'vutih ljudi.

Pravizhnih veselje je od Boga, ino v'Bogu, ino njih rasveselenje pride od resnize.

Katir pravo, ino vezhno zhašt sheli, ne mara sa zhašno.

Ino katir posvejtno zhašt jishe, ali njo is serza ne sanizhuje, ozhitnu skashe, de nebeshko zhašt premalo sa ljubu ima.

Velik pokoj v' svojimu serzu ima, katir na hvalo, ino na sanizhovanje ne porajta.

3. Lohku bo sadovoljn ino miren, katir ima zhisto vest.

Nisi svetejshe, ako bosh hvalen, tudi ne porednejshe, ako bosh tadlan.

Kar si, to si; ino ne moresh sa vezhiga dershan biti, kakor si pred Bogam, katir je tvoja prizha.

Ako pomislish, kaj si od snotraj, na bosh porajtal, kaj ludje od tebe pravijo.

Zhlovek vidi obras, Bog pak vidi serze. Zhlovek prevaga djanje, Bog pak prevdari misli.

Vselej dobru sturiti, ino malu od sebe dershati, je snamnje ponishne dushe.

Ne sheleti od ene, ali druge stvari trosht sadobiti, je snamnje prav zhiste vesti, ino terdniga savupanja v' Boga.

4. Katir nobeniga svunajniga prizhovanja ne jishe, da sposnati, de se je Bogo popolnoma isrozhil.

Sakaj ni ta, katir sebe hvali, poterjen, ampak katiriga Bog hvali, govori S. Paul.

Od snotraj s' Bogam shiveti, ino od svunaj s' nobenim poshelenjam vesan biti, to je stan snotrajniga zhloveka.

## VII. POGLAVITNI DÉL.

*Od ljubesni pruti Jesufa zhes vse.*

1. **I**svelizhan je ta, katir ve, kaj je: Jesufa ljubiti, ino sam sebe savolj Jesufa sanizhovati.

Je treba ljubo rezh savolj ljubiga sapustiti; sakaj Jesuf hozhe sam zhes vse rezhi ljublen biti.

Ljubesen stvar je sapeliva, ino nestanovitna, ljubesen pruti Jesufu je svešta, ino stanovitna.

Katir se na stvari veshe, bo s'njimi vred padel, katir se pa s' Jesufam fklene, bo sa vselej vterjen.

Lubi, ino imej sa tvojiga prijatla Jesufa, on, zhe vsi drugi odstopijo, te ne bo sapustil, tudi ne bo dopustil, de bi ti k' poslednimu pogublen bil.

Rad, ali nerad, enkrat se bošh le mogel lozhiti od vliga.

2. Dershi se Jesufa v' shivlenju, ino v' smerti, ter v' njegove roke se isrozhi, katir sam tebi samore pomagati, zhe te tudi vfi sapuste.

Tvoj ljubi Jesuf je take nature, de nobeniga drugiga sraven lebe v' tebi ne terpi, on hozhe sam tvoje serze imeti, ino v' tebi kakor v' svojimu tronu krajlovati.

On' bi rad hotel per tebi biti, ko bi ti snal od vfih stvari se odlozhiti.

Ti bošh lahko saftopil, de je vse sgublenu, karkolj je ljudem, ne pa Jesufu isrozheno.

Ne savupaj, ino ne opiraj se na terst, katiri se od vetra maje: sakaj vse mefu je trava, ino vfa njega zhašt bo padla kakor zved na polji.

3. Ti bošh kmalo smoten, ako bošh le gledal, kar drugi k' videsu delajo.

Ako per drugih trosht, ino dobizhek jifhesht, bošh pogostu shkodo obzhutil.

Ako pak Jesufa v' vfih rezheh jifhesht, bošh tudi Jesufa najdel.

Ako pak sam sebe jifhefh, bosh sam sebe najdel, pa k' tvoji nefrezhi.

Sakaj zel svejt, ino mozh vsih tvojih sovrashnikov ti ne more toljko hudiga sturiti, kakor si sam sturish, zhe Jesufa ne jifhefh.

## VIII. POGLAVITNI DÉL.

*Od susebne prijasnosti s' Jesusam.*

1. **K**adar je Jesus per tebi, je vse dobru, ino nizh se ti teshko ne sdi: kadar pak Jesufa ni, je vse superno.

Dokler Jesus v' serzu ne govori, je sleden trofht slab; kakor hitru pak Jesus k' tebi le eno besedo rezhe, v' tvojimu serzu velik trofht obzhutish.

Ni le Maria hitru vstala od mesta, kjer se je jokala, kadar je Martha k' nje rekla: Mojster je tukaj, ino te klizhe.

O srezhna ura, v' kateri Jesus od sols k' veselju duha klizhe!

O kako terd, ino suh si bres Jesufa! kako nespameten ino nezhimern, ako svu-

naj Jesufa kaj drugiga shelish! Ni li to tebi vezhi shkoda, kakor de bi zel svejt sguibil?

2. Kaj ti samore zel svejt dati, bres Jesufa?

Bres Jesufa biti je shivi pekel: s'Jesufam pak biti je fladak paradish.

Ako bo Jesuf s'tabo, nobeden sovrashnik ti shkodovati ne bo mogel.

Katir Jesufa najde, najde velik shaz, ja dobroto zhes vse dobrote.

Ino katir Jesufa sgubi, sgubi grosno veliku, ja vezh ko zel svejt.

Katir bres Jesufa shivi, je nar vezhi revzhik: katir pak v'Jesufovi ljubeshni shivi, ima nar vezhi bogastvu.

3. Katir sna s'Jesufam shiveti, more velike umetnosti biti: ino velike modrosti, katir ve Jesufa per sebi ohraniti.

Bodi ponishen ino mirn, ino Jesuf bo s'tabo.

Bodi bogabojezh, ino poterpeshliv, ino Jesuf bo per tebi prebival.

Jesufa hitru presheneesh, ino njegovo gnado sgubish, zhe se le v'svunajne rezhi samotash.



Ako pa njega preshenesh, ino sgubish, h'komu, vender mislish jiti, ino koga si sa prijatla jiskati?

Bres prijatla ne moresh lahku biti, ino ako Jesus ne bo pred vsm drugim tvoj prijatel, bosh silno shalosten, ino opushen hodil.

Nevumnu tedaj ravnash, ako tvoje savupanje, ino veselje v'eniga drugiga postavish.

Boljshi je zel svejt super sé imeti, kakor Jesusa shaliti.

Satorej s' med vsih prijatlov Jesusa samiga imej sa fusebniga prijatla, le njega zhes vse ljubi.

4. Vse ljudi imash savolj Jesusa, Jesusa pak savolj njega samiga ljubiti.

Sam Jesus Kristus je pred vsm vse hvale vreden; on sam je dober, ino svešt vezh kakor vsi prijatli.

Savolj njega, ino v' njemu imash prijatle, ino neprijatle sa ljubiti: ino sa vse ga profiti, de bi ga vsi ljudje sposnali, ino ljubili.

Nikolj ne sheli fusebne hvale, ali ljubeshni, sakaj vse to gre samimu Bogu, katir nobeniga sebi enakiga nima.

Tudi ne dopusti, de bi kdo do tebe, ali ti do eniga drugiga vezh ljubesen, kakor gre, imel; ampak Jesuf naj bo v'tebi, ino v'vsakimo dobrimo zhloveku.

5. Bodi zhist, ino od snotraj prost, ino ne veshi serza na nobeno stvar. Ja zhistu od vsiga posemelskiga odterganu serze moresh do Jesufa imeti, zhe hozhesh v'miru gledati, ino pokufhati, kako sladak je Gospod.

Ino ref tega ne bosh sadobil, ako gnada boshja tebi na pruti ne pride, ino te k'temu ne bo napelala, de se vsm rezhem odpoveh, ino sa vselej od vsiga odlozhen sam samimo Bogo shivish, v'njemu enu postanesh.

Sakaj kadar gnada boshja k'zhloveku pride, takrat k'vsm rezhem mozhan rata; kadar pak ona odstopi, je vbog ino slab, ino kakor en odlozhen, katir ima tepen biti.

V'letemu pak nimash nesavupliv biti, kakor de bi tebi vezh sa pomagati ne bilo; ampak podaj se serzhu v'boshjo voljo, ino vse, kar zhes tebe pride, k'zhasi ino hvali Jesufa Kristusa terpi. Sakaj sa simo pride letu, sa nozhjo pride dan, ino po hudimo vremenu se use nebo s'jasni.

## IX. POGLAVITNI DÉL.

*Od pomankanja vsiga troshta.*

1. Ni teshku zhloveshki trosht sanizhovati, kadar je boshji trosht pred rokami.

Ampak bres boshjiga ino zhloveshkiga troshta shiveti, ino Bogo k' zhasti vso revnost, ino sapushenje serza voljno terpeti: sam sebe v' nobeni rezhi ne jiskati, na svoje lastnu saslushenje ne misliti, to je veliku, ja prav velika rezh.

De si vesel, ino bogabojezh, kadar gnado boshjo imash, je li to kaj posebniga? tako uro bi si vsak vofhil.

Zelu lahku jesdari, (lahku brumnu shivi) katiriga boshja gnada nosi.

Ino ali se je zhuditi, de svoje butare ne obzhuti ta, katiriga vsigamogozhni Bog nosi, ino nar vikshi Vishar pele.

2. Mi radi kaj k' nashimu troshtu imamo, nobeden rad sam sebe ne sapulti.

Sveti Lorenz Marternik je s' svojim Mafhnikam svejt premagal; ker je vse, kar svejt sa veselje ima, sanizhoval, ino je svetiga vikshiga Mafhnika Sixtusa, (Papesha) katiriga je is serza ljubil, savolj Kristusa voljno pustil od sebe vseti.

Is ljubesni tedaj do Stvarnika je on ljubesen do zhloveka premagal, ino na mesti zhloveshkiga troshta je njemu ljubshi bilu, de se po boshjimo dopadajejnu sгоди.

Tako se tudi ti vuzhi tebi potrebniga, ino ljubiga prijatla is ljubesni pruti Bogo sapustiti.

Tudi ne bodi od vezh shalosten, kadar te prijatel sapusti, kir vesh, de vfi se moremo enkrat lozhiti.

3. Veliku ino dolgu se more zhlovek sam s' sabo vojskovati, preden se s'vuzhi sam sebe popolnoma premagati, ino vse svoje shelje v' Boga oberniti.

Kadar zhlovek sam na se savupa, rad jifhe zhloveshke troshte.

Katir pak Kristusa serzhnu ljubi, ino le po zhednostih hrepeni, ne jifhe take troshte, ino telesne flatkosti, ampak se raji she podvershe mozhnim skushnjam, ino terdimo delu sa Kristusa.

4. Kadar ti tedaj Bog duhovni trofht da, vsami ga s' hvaleshnostjo gori, pa sposnaj, de je boshji dar, ino ne tvoje saflushenje.

Nikar se ne povsdigni, ino prevezh ne veseli, tudi se nezhimernu neprevsami, temuzh bodi she bol ponishen savolj prejete gnade, fkerbnejshi, ino bogabojezhishi per vsimu tvojimu djanju, sakaj ta ura bo preshla, ino bo supet skufshnjava prishla.

Kadar ti bo trofht odvset, ne sgubi prezej ferze, ampak s' ponishnostjo, ino s' poterpjenjam zhakaj na nebeshku objiskanje; sakaj Bog je mogozhen tebi vezhi gnado, ino trofht supet podejliti.

Leto ni nizh noviga, ino nesnaniga tem, katiri so poti boshje vajeni: sakaj na to visho so tudi enu sa drugim pogostu obzhutili veliki Svetniki, ino stari Preroki.

5. Eden med njimi s' obilno gnado obdaran je djal: Kadar sim vsiga obilnu imel, sim rekal: Jest ne bom nikolj premaknen.

Kaj je pa po sgubljeni gnadi v' sebi skufil; tudi pové, rekozh: Komaj si ti o Gospod! tvoje oblizhje od mene obernil, je meni vse vpadlu.

Vender v' temu on ni zagval, ampak je Gospoda she le bol profil rekozh: k'tebi o Gospod bom vpil, ino tebe mojga Boga profil.

Sadnizh osnanuje, kaj mu je molitu pomagala, ino pove, de je bil vflifhan rekozh: Gospod je mene vflifhal, ino se je zhes mene vsmilil; Gospod je moj pomozhnik postal. V' kaj s'eni rezhi pak? Ti si moje shaluvanje v' veselje sprevernil, ino mene s' veseljam obdal.

Ker se je s' velikimi Svetniki tako godilu, nimamo mi revni ino vbogi nesavuplivi biti, ako smo vzhafi gorezhi, vzhafi pa mlazhni; sakaj duh pride, ino supet gré, kakor je nje-mu dopadlivu. Satorej pravi sveti Job: Sju-traj sгодaj ti zhloveka objifhesh, ino ga hitru poskusish.

6. Na koga tedaj hozhem savupati, ali na koga se sanesti, kakor samu na veliko boshjo milost, ino na samu vupanje nebesfhe gnade?

Ako tedaj tudi brumne ludi, bogabojezhe brate, ali svefte prijatle okoli sebe imam, svete bukve berem, ali lepe pogovore, ino prijetne pesmi flifhim, vse to meni malo pomaga, ino malo dopade, ako sim od gnade boshje sapushen, ino mojimu lastnimu vbofhtvu zhes pushen.

Takrat ni nobene boljshi pomozhi, kakor poterpeti, sam sebe satajiti, ino se v' volo boshjo isrozhiti.

Nigdar s'he nisim enga tako brumniga, ino bogabojezhiga najdil, de bi mu ne bila vzhafi gnada boshja odtegnena, ali de bi ne bil pomanshanje veselja k' sluhbi boshji obzhutil.

Nobeden Svetnik ni bil tako visoku samaknen, ino rasvitlen, de bi ne bil prej, ali potler skufhnjave terpel.

Sakaj ni vreden visoke boshje rezhi v' duhu pregledovati, katir ni bil savolj Boga v' enimu ali drugimu terplejnu poskushen.

Radu se tako godi, de s'he le po skufhnjavi veselje pride.

V' refnizi je Kristuf le iskushenim nebesko veselje obljubil, on pravi: katir bo premagal, temo bom dal jesti od drevesa shivlejna.

8. Boshji trosht pak je sato dan, de bi zhlovek mozhnejshi bil supernosti prenesti, ino premagati.

Sa boshjim troshtam pride pak supet skufhnjava, de bi se zhlovek v' dobrimu ne prevsel.

Hudizh s'he ne spi, tudi mesu s'he ni mertvo, sato ne prenehaj k' vojškovanju se perpravlati, dokler imash sovrashnike na defnizi, ino levizi, katiri nigdar ne pozhivajo.

## X. POGLAVITNI DEL.

*Od hvaleshnosti sa gnado Boshjo.*

1. **K**aj jishefh pokoj, kir si sa delu rojen?

Bodi perpravlen sa terplejne, ne pak sa veselje: ti morefh krish nofiti, ne pak se veseliti.

Tudi posvetni zhlovek bi shelil boshji trosht, ino veselje duha imeti, ako bi ga okusiti, ino vselej ohraniti samogel.

Sakaj snotrajnu veselje duha preseshe vse prijetnosti svejta, ino vse veselje mesa.

Sakaj vse posvetnu veselje je prasnu, ali pak ostudnu, veselje duha pak je vse prijetnu, ima svoj sazhetik v'zhednostih, ino je od Boga zhistim serzam dano.

Ali tako boshje veselje nemore nobeden po svojih sheljah vselej vshivati, ker zhas skushnjave dolgo vun ne ostane.

2. Nebeshkimo objiskovanju nar bol superstoji, katir le po sheljah svojga serza shivi, ino veliku sam vse savupa.

Bog dobru sturi, de zhloveku gnado troshta dodejli: zhlovek pak hudu dela, de Gospodo Bogo vsiga hvaleshnu ne perpishe.



Ino sato ne morejo darovi gnade boshje v'naf tezhi, kir smo sazhetniku darov, nehvaleshni ino jih ne slivamo nasaj v' studenz, is katiriga smo jih sajeli.

Sakaj ponishnu hvaleshnimo Bog vselej gnade dejli; prevsetnimu pak odvsame, kar le ponishnim daje.

3. Trofhta, de bi mi jemal shalost serza savolj greha, jest nozhem: tudi premishlovanja ne shelim, zhe bi me imelu v'prevsetnost pelati.

Sakaj ni vse svetu, kar je visoku, ni vse dobru, kar je sladko: ni vse zhitu, kar je prijetnu, tudi ni vse Bogo dopadlivu, kar je komu ljubo.

Rad prejmem gnado, katira me sturi bol ponishniga, bol bogabojezhiga, bol perpravniga sam sebe sapustiti.

Kdor je s'darovim, katire je od Boga sadobil, svuzhen, ino ponishans'gnadam, katire je sgubil, se ne bo vupal kaj dobriga sam sebi perpifati, ampak bo veliku vezh sposnal, de je sam od sebe reven, ino vbog.

Daj Bogo, kar je boshjiga, ino sebi perpifhi, kar je tvojiga, to je: Daj hvalo Bogo sa njegove gnade, sam sebe pak sposnaj sa greshnika, ino tepenja vredniga savolj greha.

4. Vſedi ſe vſelej na niſku, ino boſh viſhej priſhal: kaj ne ſtoji vſe viſoku na niſkimu?

Pred Bogam nar vezhi Svetniki ſo nar majnſhi ſami v ſebi, ino koljkor bol jih Bog povikſhuje, tolkajn bol ſe ſami ponishujejo.

Oni ſo polni reſnize, ino nebeſhke zhaſti, ino niſo ſhelni praſne poſvejtne hvale.

Kir ſo v'Bogo vkorenineni, ino vterjeni, ne morejo na nobeno viſho prevſetni biti

Ino kir vſe, kar ſo dobriga prejeli, le Bogo perpiſhejo, ne jiſhejo zhaſt ludi, ampak le zhaſt, katira je od ſamiga Boga, ino ſhele, de bi Bog v'njih, ino v'vſih Svetnikih zhes vſe zheſhen bil, ino po temo bres nehanja hrepené.

5. Bodi tedaj hvaleſhen ſa vſaki nar majnſhi dar, tako boſh vreden vezhiga prejeti.

Naj bo tebi nar majnſhi dar tako ljub, kakor nar vezhi, ino kar drugi ſanizhujejo, imaj ti ſa poſebno dobroto.

Ako viſokoft, ino imenitnoſt darovavza premiſliſh, ti ne bo nobeden dar majhin, ali ſanizhliv. Sakaj niſh ni majhniga, kar nam od nar vikſhiga Boga pride.

Ino zhe Bog tudi naſ ojſtrú ima, ino tepe, nam ima prijetnu biti: ker on ſavolj naſhiga iſvelizhanja ſturi, karkolj zhes naſ pridti puſti.

Katir gnado Boshjo sheli obdershati, ima sa prejeta hvaleshen, sa odvseto pa poterpeshliv biti.

Naj moli, de se sgublena verne; naj bo varen ino ponishen, de sadobleno supet ne sgubi.

## XI. POGLAVITNI DÉL.

*Od majhniga shtivila prijatlov Jesusoviga Krisha.*

1. **J**esuf ima sdaj veliku prijatlov svojiga nebeshkiga kraještva, ali malu takih, katiri bi njegov krish nosili.

On ima veliko shelnih veselja; pa malu shelnih terplenja.

Dosti jih je, katiri bi radi s' njim jedli ino pili, pa malu, katiri bi se s' njim postili.

Vsi shele s' Kristusam se veseliti, njih malo pa hozhe savolj njega kaj terpeti.

Veliku jih gre sa Jesusam do lomljenja kruha, ali malu je tih, katiri bi hotli s' njim is Kelha terplenja piti.

Jih je veliku, ki zhaste njegove zhudesha, pa jih je malu, ki nosijo saframovanje njegoviga krisha.

Veliku jih Jesufa ljubi, dokler se njim kaj superniga ne pergodi.

Veliku jih ga hvali, ino zhaſti, dokler jim pomaga, ino jih tolashi.

Ako se pak Jesuf ſkrije, ino jih le enu malu ſapuſti, ſhe ſazhnejo klagovati, ali pa jim ſavupanje upada.

2. Katiri pak Jesufa ſavolj Jesufa, ino ne ſavolj ſvojiga laſtniga troſhta ljubijo, ga zhaſte ino hvalijo v' vſih nadlogah, ino britkoſtih tako dobru, kakor v' nar vezhimu veſelju.

Ja ako bi njim tudi nobeniga veſelja dati ne hotel, bi ga vender vſelej zhaſtili, ino hvalili.

3. O koljko premore zhiſta ljubesen pruti Jesufu, katira nizh laſtniga dobizhka, ali laſtne ljubesni per ſebi nima.

Niſo li vſi pravi najemniki, katiri vſelej le veſelje jiſhejo?

Ne ljubijo le ſami ſebe vezh, kakor Jesufa vſi, katiri ſa njim le ſavolj obreſta, ino laſtniga dobizhka hodijo?

Kjé ſe bo najdil en tak, katir bi ſabſtojn Bogo ſluſhiti hotel?

4. Teſhko ſe en tako duhovni zhlovek najde, de bi ſe bil vſih rezhi snebil.

Ja kjé bo kdo refnizhnu v' duhu vbogiga, ino od vsih stvarí lozheniga zhloveka najdil? Ref zhes vse, kar je od delezh, ino od sadnih pokrajn, je njega zena.

Zhe bi zhlovek vse svoje premoshenje rasdal, bi ne bilu she nizh.

Ino zhe bi veliko pokoro delal, bi bilu she vselej le malu.

Ako bi kdo vse snal, bi bil vnder she delezh.

Ino ako ima veliku zhednost, ino serze v' ljubesni vse gorezhe, vnder mu she vselej veliku manka: namrezh enu, katiru je nar bol potrebnu.

Kaj je to? de on, ako je she vse rezhi sapustil, tudi sam sebe sapusti, is sebe vel vun gre, ino nizh od lastne ljubesni ne ohrani.

Ino kadar bo vse sturil, kar je vedil, de more sturiti, naj sposna, de she nizh sturil ni.

5. Nima sa veliku dershati, zhe je morebiti od drugih veliku obrajtán, ampak se ima po vsi pravizi sa nepridniga hlapza sposnati, kakor Jesus pravi: kadar vse sturite, kar je vam sapovedanu, rezite, mi smo nepridni hlapzi.

Takrat bo samogel v'refnizi vbog v' duhu, ino zhist v' serzu biti, ino s' Prerokam rezhi: sapushen ino vbog sim jest.

Ino vender v' bogastvo, v' mozhi, ino v' serzhnosti zhes vse premore le ta, katir ve sam sebe, ino vse rezhi sapustiti, ino nar majnsi biti.

## XII. POGLAVITNI DÉL.

*Od krajeve poti svetiga Krisha.*

1. **V**eliku ludem se teshku sdi leto govorjenje: Sataji sam sebe, vsami tvoj krish na se, ino hodi sa Jesufam.

Ali veliku teshej bodo slisnali to posledno besedo: Poberite se od mene, vi prekleti v' vezhni ognj.

Katiri sdaj navuke krisha radi slisnijo ino spolnijo, se takrat pred sodbo vezhniga, pogublenja ne bodo bali.

To snamnje krisha bo na nebu, kadar bo Gospod prishel soditi.

Takrat bodo vsi slushabniki krisha, katiri so v' shivlenju krishanimu Jesufu podobni bili, s' velikim savupanjem k' Kristufu, Sodniku perstopili.

2. Kaj se tedaj bojish krish na se vseti, skus katiriga se v' krajestvu boshje pride?

V' krishu je isvelizhanje, v' krishu je shivlenje, v' krishu je branba pred sovrashnikam.

Is krisha tezhejo nebeshke sladkosti v' dusho, v' krishu je mozh lerza, v' krishu je veselje duha: v' krishu je sapopadik vsih zhednost, v' krishu je popolnoma svetost.

Isvelizhanje dushe, ino vupanje vezhniga shivlenja se le v' krishu najde.

Satorej usami na se tvoj krish, ino hodi sa Jesusam, tako pojdesh v' vezhnu shivlenje.

On je pred tabo hodil, svoj krish na svoji rami nosil, ino sa te na svetimu krishu vmerl, de bi tudi ti nosil tvoj krish, ino na krishu vmreti shelil.

Sakaj zhe bosh s' Jesusam vmerl, bosh tudi s' njim shivil, ino zhe bosh njegoviga terplenja dejleshen, bosh tudi dejleshen njegove zhasti.

3. Pole! v' krishu je vse, ino na smerti je vse leshezhe, ino ni drugiga pota k' shivlenju, ino k' pravimu snotrajnimu miru, kakor pot svetiga krisha, ino na ti poti imamo vsaki dan svoje pozhutke moriti.

Pojdi kamerkolj hozhesh, jifhi karkolj hozhesh, ne bosh najdil imenitnishiga pota sgorej, ne varnishiga sdolej, kakor je pot svetiga krisha.

Ravnaj, ino vishaj vse rezhi po tvoji saftopnosti, ino volji, vender bosh vidil, de je treba vselej kaj terpeti, rad ali nerad; ino tako bosh vselej krish imel.

Terpel bosh ali telefne bolezhine, ali pa snotrajne britkosti duha.

4. V'zhafi bosh od Boga sapushen, vzhafi od tvojiga blishniga nadleshuvan, ino kar je she hujshi, dostokrat bosh sam sebi teshak.

Ino vender ne bosh mogel s'nobeno pomozhjo, s'nobenim troshtam od teshav reshen biti, ali si jih polahkati: temuzh kakor dolgu bo Bog hotel, bosh mogel terpeti.

Sakaj Bog hozhe, de se vuzhish britkosti tudi bres tolashbe terpeti, ino de se njemu popolnoma podvershesh, ino po britkosti ponishnishi postaneshe.

Nobeden ne more terplenje Kristusovu tako perferzhnu v'svoji dushi obzhutiti, kakor ta, katir perloshnost najde na svojimu telesu terpeti, kar je Jesus terpel.

Krish tedaj je vselej perpravlen, ino povfod na te zhaka.

Ti ne moresh njemu odjiti, bejshi kamerkolj hozheshe; sakaj kamerkolj pridesh, sam sebe s' seboj pernesesh, ino tako sam sebe povfod najdeshe.



Oberni se gori, ali doli, oberni se noter, ali vun, povsod ino v' vsih rezheh bošh krish neshil: povsod je treba poterpeti, ako hozhešh snotrajni mir ohraniti, ino vezhno krono saflushiti.

5. Ako bošh krish radovoljnu nosil, bo tudi krish tebe nosil, ino te perpelal k' frezhnimo konzu, kir vse terplenje mine, tukaj pa nikolj.

Ako pak krish nerad nosišh, sam sebi she vezhi tesho delash: terpeti pa vender le morešh.

Ako en krish odlošišh, bošh kmalo drugiga morebiti she teshejga dobil.

6. Mejnish le ti krishu odjiti, ktirimu dosdaj she nobeden zhlovek odjiti ni mogel? Imenuj mi le enga Svetnika, de je bil na temu svetu bres krisha, ino terplenja?

Tudi Kristuf Jesus nash Gospod ni bil eno uro bres shalosti, ino terplenja, dokler je na temu svejtu shivil.

On pravi: tako je moglu biti, de je Kristuf terpel, od mertvih vstal, ino tako v' svojo zhast shal.

Sakaj tedaj shelish po drugi poti hoditi, kakor po krajlevi poti, katira je pot svetiga krisha?

7. Vse shivljenje Kristusovu je bilo krish ino terplenje: ti pa hozhesh le pokoj ino veselje.

Grosnu se motish, bosh sposnal, zhe kaj drugiga jishesh, kakor krish ino terplenje: sakaj vse nashe sedajnu shivljenje je polnu rev, ino s'krishim krog ino krog obdanu.

Bol ko se kdo na semli posveti, bol teshavni krishi so nad njim; sakaj koljkor bol on Boga lubi, ino sheli per njemu biti, toljkajn bol mu je britko, de more she v'temo kraju popotovanja ostati.

8. Ali njegovo savolj mnogih britkost objokanu serze tolashi savupanje, de je njegovu saflushenje toljkajn vezhi, koljker dalej svoj krish voljno nosi.

Kir se namrezh krishu voljno podvershe, se mu vsa tesha njegovih britkost v' savupanje nebeshkiga veselja spreoberne.

Ino zhe se bol telo v'terplenju trudi, bol se duh v'snotrajnimu veselju poshivla.

Ja vzhasi snotrjni zhlovek v'terplejnu ino britkostih tako obilno mozh Svetiga Duha v' sebi ima, de is ljubesni pruti krishanimo Kristusu, katirimu sheli podoben biti, zlo nozhe bres teshav, ino terplenja biti, kir savupa, de bo Bogo toljko prijetnishi, koljkor vezhi ino hujshi terplenje bo is ljubesni pruti njemo prestal.

To pak ni mozh zhloveka, ampak gnada Kristusova, katira v' flabimo zhloveku toljko premore, ino ga takoshene, de s' gorezhim sheljam serzhnu sazhne, ino s' ljubesnijo spolni, kar mu je she po naturi supernu, ino teshko.

9. Zhlovek nemore is svoje mozhi krish nositi, ino ljubiti, telo satirati, ino pod postavo duha spravlati, zhasi se ogibati, sanizhovanje voljno terpeti, sam sebe sanizhovati, ino she sheleti sanizhovan biti, vse supernosti s' shkodo vred poterpeshlivu prenesti, ino nobene srezhe na temu svejtu sheleti.

Ako ti sam sebe premislish, tudi sam sposnash, de is svoje mozhi nobeniga takiga dela sturit ne moresh.

Zhe pak savupash v' Gospoda, bo tebi mozh od nebes dodejlana, ino bosh svejt, ino mefo premagal.

Tudi hudizha se ne bosh bal, dokler bo vera tvoje oroshje, ino Kristusovi krish tvoje snamnje.

10. Podaj se tedaj kakor dober, ino svest flushabnik Kristusov serzhnu nositi krish tvojiga Gospoda, katir je hotel is ljubetni pruti tebi krishan biti.

Perpravi se terpeti velike supernosti ino mnoge teshave v'temo revnimo shivlenju: sakaj

tako se bo tebi godilu, bodi she kirkolj hozhesf, ne bosf setako skrila, de bi te terplenje ne najdlu.

Tako more biti: ino druge pomozhi supernostim ino nadlogam odjiti ni, kakor voljna poterpeshlivoft.

Zhe hozhesf prijatel Jesufovi biti, ino dejlesf s' njim imeti, moref Kelh Gospoda s' sheljam piti.

Kar veselje sadene, isrozhi vse Bogo: v' temo naj on sturi s' tabo po svojimo milostlivimu dopadajenju.

Ti pak bodi perpravlen vse reve, ino nadloge terpeti, ino dersfi jih sa narvezhi veselje; sakaj zhe bi tudi vse terplenje sedaj-niga zhafa sam ino vselej voljno prenesil, bi to she nizh ne bilu pruti prihodni zhasti, katiro bosf tamkaj imel.

11. Kadar bosf ti to doségel, de bodo tebi britkofti sladke ino savolj Kristusa prijetne, takrat misli: Sdaj je dobru sa me, jest fim raj na semli najdil.

Dokler pak ti je terplenje supernu, ino le shelish refhen biti, se ti bo le hudo godilu, ino krishi ti bodo povfod pred durmi, kjerkolj bosf hotel noter jiti.

12. Ako se pak vdaš v' to, kar biti more, to je, v' terplenje, ino v' smert, ti bo kmalo boljshi, ino bošh mir neshil.

Ko bi ti tudi s' svetim Pavlam v' tretje nebu samaknjen bil, bi ti vender od strahu pred terplenjam varen ino miren ne bil. Jest, (je rekal Jesuf od S. Pavla) bom njemu pokasal, koljko on more sa mojiga imena volo terpeti.

Terpéti tedaj morešh, ako hozhešh Jesufa ljubiti, ino mu vedno slushiti.

13. Bog ti daj, de bošh kdaj vréden savolj imena Jesusoviga kaj terpeti! Ti bi se v' takimo terpljenju perpravlal sa zhašt, katiro nobeden isrezhi ne more, vsi Svetniki bi se nad teboj veselili, ino isgledi tvojga shivljenja bi vsim drugim poti Gospoda osnanoi.

Poterpeshlivošt sfer vsi perporozhajo, kjé so pa ti, katiri terpeti hozhejo!

Ti vidish, koljko drugi sa ta svejt, sa posemelfke dobizhke terpe, sakaj bi tedaj ti sa Kristusa vsaj kaj majhniga terpeti ne hotel?

14. Sa terdnu imash vediti, de vmerjozhe more biti tukaj tvoje shivljenje. Inu kdor bol sam sebi vmira, ta tudi bol sazhne Bogo shiveti.

Kdor se ni ponishal superne rezhi sa Kristusa terpeti, ne bo nikolj snal nebeshke rezhi prevdarjati.

Bogo ni nizh dopadlivshiga, tebi pa nizh boljshiga na temu svejtu, kakor savolj Kristufa voljno kaj terpeti.

Ino ko bi tebi na sbiranje bilu danu, bi si imel svoliti raji savolj Kristufa kaj terpeti, kakor v' velikimo veselju biti: kir tako bi bil Kristufu bol podoben, ino v' sim Svetnikam bol enak.


Sakaj nashe saflushenje, ino posvezhenje se ne godi v' velikimu veselju, ne v' mnogih sladkostih, ampak v' teshkimo terplenju, ino v' velikih teshavah.

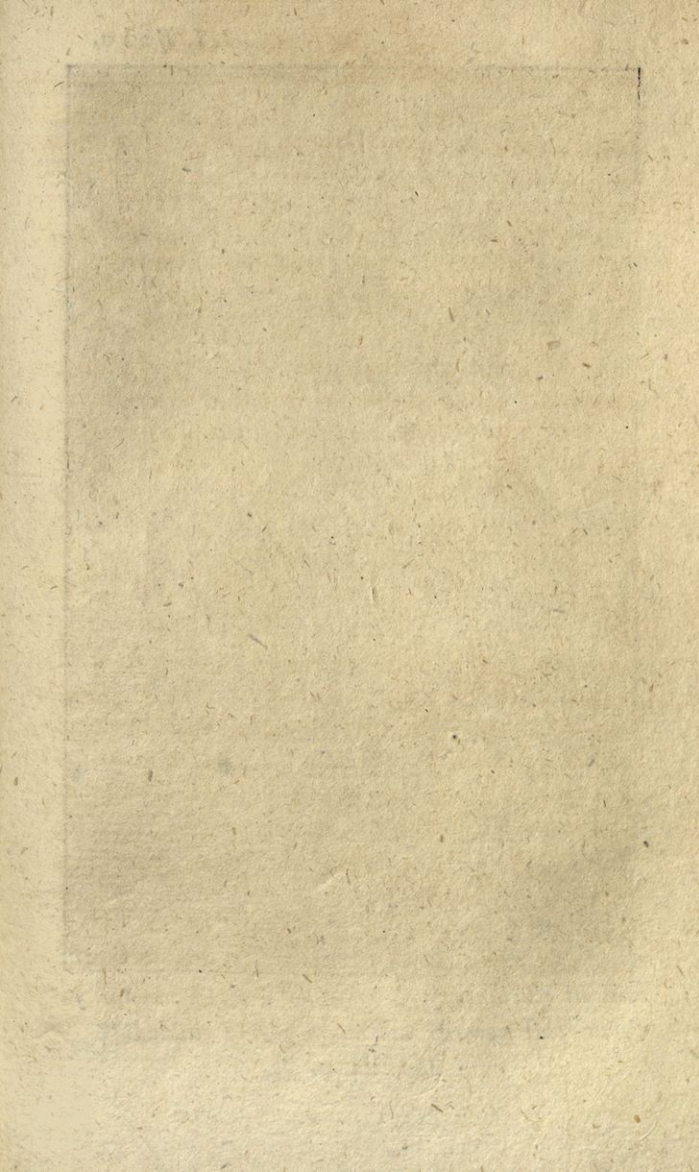
15. Ko bi bila ena varnisthi ino boljshi pot k' nebesam, kakor je pot terplenja, gotovo bi nam bil Jesus le njo s' besedo ino s' djanjam kasal.

Sdaj pak svoje Jogre, katiri so sa njim hodili, ino vse, katiri she sdaj shele po njegovih stopnjah hoditi, Jesus ozhitnu opomina rekozh: Ako kdo hozhe sa mano pridti, ta sataji sam sebe, ino vsami svoj Krish, ino hodi sa mano.

Is vfiga tedaj, kar si tukaj bral, ino premishloval, skleni: De moremo skusi veliku nadlog v' krajlestvu Boshje jiti.

*Konz drugih Bukuv.*







*Ali ni bilu naju serze gorézhe v' nama, kadar je  
na poti govoril, ino nama pisma raskladal?*

*Luk, 24. v. 32.*



# TRETJE BUKVE.

*Od veselja snotrajniga Zhloveka.*

## I. POGLAVITNI DÉL.

*Od snotrajniga Kristusoviga govorjenja  
k' verni duši.*

1. *Hlapez.* **J**est hozhem poslušhati, kaj Gospod Bog v' meni govori.

*Gospod.* Isvelizhana je dušha, katira Gospoda sliši v' sebi govoriti, ino besedo obveselenja is njegovih vust prejme.

Srezhne so vufhesa, katire glas tihu govorezhiga Svetiga Duha poslušhajo, ino od shepetanja svejta nizh slišhati nozhejo.

Ja srezhne so vufhesa, katire ne poslušhajo glas svunajniga shuma, temuzh le glas relnize, katira od snotraj vuzhi.

Srezhne so ozhi, katire so svunajnim rezhem saperte, v' snotrajne pak vedno vperte.

Isvelizhani so, katiri v' snotrajne rezhi prederejo, ter se s' vsakdanim boljshanjam, ino poskušhanjam vezh ino vezh k' sposnanju nebeskih rezhi perpravljajo.

Srezhni so, katiri si Bogo samimu flushiti persadevajo, ino vse sadershbe svejta od sebe otrefajo.

Moja dusha! ohrani dobru vse te navuke, ino sapri vrata telefniga poshelenja, de bosh mogla flishati, kaj Gospod tvoj Bog v'tebi govori.

2. Leto pravi Gospod tvoj ljubi: Jest sim tvoje isvelizhanje, tvoj mir, ino tvoje shivljenje.

Ostani per meni, ino mir bo s'tabo: sapusti vse prejdejozhe rezhi, ino jishi le vezhne.

Kaj so vse zhasne rezhi drugiga, kakor sapelive? ino kaj tebi pomagajo vse stvari, ako si od Stvarnika sapushena?

Sato sapusti vse rezhi, ino sturi se prijetna, ino svesta tvojimu Stvarniku, de samorefh pravu isvelizhanje dosezhi.

## II. POGLAVITNI DEL.

*Ponishne shelje snotrajnu boshje  
govorjenje flishati.*

1. *Hlapez.* **G**ovori o Gospod! sakaj tvoj hlapez poslusha. Jest sim tvoj hlapez, sturi me saftopniga, de tvoje sapovedi sposnam.

Nagni moje serze k' besedam tvojih vust: naj tezhe tvoje govorjenje v' me kakor rosa.

Nekadaj so rekli israelski otrozi k' Mojsefu: govori ti s' nami, ino mi bomo poslušali: naj Gospod nikar s' nami ne govori, de kjé ne vmerjemo.

Taku ne, o Gospod! taku jest ne profim: ampak vezh s' Prerokam Samuelam s' ponishnim sheljam molim: Govori o Gospod! sakaj tvoj hlapez poslušha.

Naj mi ne govori Mojses, ali drugih Prerokov eden; temuzh govori ti Gospod moj Bog profim, ti, katir si s' tvojim Svetim Duham nadahnil, ino ras-svetlil vse Preroke; sakaj ti sam bres njih samorefh mene popolnoma podvuzhiti, oni pak bres tebe nizh ne bodo opravili.

2. Oni szer samorejo besedam glaf dati, ali duha ne dadó.

Ref lepo ino dobru povedó, ali ako ti molzhish, serza ne vshigó.

Oni pisma vuzhe, vum pak jih sastopiti, ti odperash. Nam perpovedujejo skrivnosti, ti pak rasodevash v' njih skrito sastopnost.

Nam osnanujejo sapovdi, jih dershati pak ti pomagash.

Oni nam kashejo pot, po nji hoditi pa ti mozh dejlish.

Oni delajo le od svunaj, ti pak vuzhish, ino ras - svetlish serze.

Oni perlivajo od svunaj, ti pak dajesh rodovitnost.

Oni k' vufhesim govore, ti pa nam dakh njih besede sastopiti.

3. Ne Mojses tedaj, ampak ti Gospod moj Bog vezhna resniza! mi govori, de morebiti ne vmerjem, ino bres sadu ne ostanem, ako sim le od svunaj opominjan, od snotraj pa ne vsh'gan.

Ti Gospod! mi govori, de mi ne bo k' sodbi beseda tvoja, katiro bi od drugih slishal, pa ne sturil, sposnal, pa ne ljubil, verval, pa ne ohranil.

Sato govori o Gospod! sakaj tvoj hlapez poslusha: ti imash besede vezhniga shivlenja.

Govori mi Gospod, karkolj je k' obveštenju moje dushe, ino k' poboljshanju mojiga zeliga shivlenja, tebi pak k' sahvalenju, hvali, ino vezhni zhasti.

### III. POGLAVITNI DÉL.

*Boshjo besedo imamo s'ponishnostjo, ino s'sheljam, ne pak kje v'en dan poshlushati.*

1. *Gospod.* **P**oslušaj moj sin! moje besede, kir so nar slajshi, ino vso modrost vuzhenih, ino modrih svejta preshejo.

Moje besede so duh, ino shivljenje, tedaj nimajo po zhloveshki sastopnosti v'zeno postavlene biti.

Tudi jih nimash v'nezhimernu dopadajenje obrazhati, temuzh natihama poslušhati, s'vso ponishnostjo ino s'velikim sheljam v'ferze vseti.

2. *Hlapez*. Ino jest sim rekal: Bloger Zhloveku, katiriga ti o Gospod povuzhish, ino katirimu ti tvojo postavo naprej nesh: de njemu v'hudih dnevih loshi sturish, ino mu na semli ferze ne vpade.

3. *Gosp*. Jest, pravi Gospod, sim Preroke vuzhil od sazhetka, ino she nepreneham v'sim govoriti: ali veliku njih je gluhih ino terdovratnih k'moji besedi.

Vezh del ludje rajshi poshlushajo svejt, kakor Boga: raji se ravnajo po svojmo mesnimo poshelenju, kakor po boshjimo dopadajenju.

Svejt obeta zhasne, ino prasne rezhi, ino vse mu s'velejlam flushi: jest pa obetam narimenitnish ino vezhne darove, ino vender zhloveshke ferza se mi ne vdadò.

Kdo meni v'v'sih rezheh s'tako veliko skerbjo flushi, kakor se flushi svejtu, kdo je meni tako pokorn, kakor otrozi svejta poglavarjam semle? Sramuj se Sidon! pravi morje. Ino ako vprashash, sakaj, poshlushaj.

Savolj majhniga dobizhka dolgo pot sture, sa vezhnu shivljenje pa petó enkrat tefhko vsdignejo.

Malu vrednu blago jishejo: sa en Krajzer se dostikrat shpotlivu kregajo: sa prasno majhno rezh, ino sa en revnu plazhilu se nozh ino dan trudijo.

4. Ali Bogo se vsimili! sa nespremineozhe blago, sa neisrezhenu plazhilu, sa nar vezhi zhaít, ino vezhnu veselje se jim ne lubi le nje-koljko se truditi,

Sramuj se tedaj ti sanikerni, ino toshlivi hlapez! de se otrozi svejta vezh trudijo v' dejlih sa pogublenje, kakor ti sa vezhnu shivljenje.

Uni imajo vezh veselja nad prasnim rezhmi, kakor ti nad refnizo.

Uni bodo dostikrat v' svojemu vupanju golfani, moje oblube pak nobeniga ne golfajo, tudi nobeniga, katir v' mene savupa, prasniga ne ispušte.

Kar sim obljubil, to bom dal; kar sim rekal, bom dopolnil, o! de bi le zhlovek v' moji ljubesni svest do konza obstal.

Jest vse dobre obilnu polonam, ino vse bogabojezhe mozhnu skusham.

5. Sapishi si moje besede v' serze, ino jih svesto premishluj, ob zhasu skushnjave ti bodo prov prishle.

Kar ne sastopišh, kadar berešh, bošh sa-  
stopil na dan objiskanja.

Jest v' navadi imam moje isvolene na dvoj-  
no visho objiskati, s' skufhnavo, ali pa s' ob-  
veselenjam.

Ino vsaki dan jim dva navuka berem:  
s' enim svarim njih pregreshenje: s' drugim jih  
opominam v' brumnosti gorijemati.

Katir moje besede ima, ino jih sanizhuje,  
ima enga, katir bo njega sodil na posledni dan.

## Molituv sa dar ponishne Brumnosti.

6. *Hlap.* O Gospod moj Bog! vsa, edina,  
ino nar vezhi moja dobrotā si ti. Ino kdo sim  
jest, de se postopim k' tebi govoriti? Jest sim  
tvoj nar revnišhi hlapzhik, ino savershen zher-  
vizhik, toljkajn reven ino sanizhliv, de sam  
ne vem, ino se ne vupam rezhi.

Al Gospod! spomni se, de sim nizh, de  
nimam nizh, ino de ne morem nizh.

Ti sam si dober, pravizhen, ino svet, ti  
vse samorešh, vse dašh, vse napolnišh; samo  
greshnika prasniga pušh.

Spomni se na tvoje vsmilenje, ino napol-  
ni moje serze s' tvojo gnado; sakaj ti nozhešh,  
de bi tvoje Stvari prasne bile.

7. Kako si morem jest v' temu revnimu shivlenju pomagati, ako ti mene s'tvojo gna-do, ino milostjo ne bofh poterdil

Ne oberni od mene tvoje oblizhje, ne odlashaj me objiskati: ne odvsemi mi tvoje ob-vefelenje, de ne postane moja dusha, kakor suha semla pred tabo.

O Gospod! vuzhi me tvojo volo sturiti, vuzhi me pred tvojmi ozhmi vrednu, ino ponishnu shiveti: sakaj ti si moja modrost, kir me v'refnizi posnash, ino si me posnal, prejden je svejt bil; ino prejden sim jest na svejt rojen bil.

#### IV. POGLAVITNI DÉL.

*Kaj se pravi v'refnizi, ino v'ponishnosti pred Bogam shiveti.*

1. *Gosp.* Sin! mene pred ozhmi imej v'refnizi, ino jishi me vselej v'nedolshnosti tvojiga serza.

Katir mene pred ozhmi ima v'refnizi, temu bom jest v'sili hudobnih pomagal, ino refniza ga bo pred sapelivzi, ino opravlivim sovrashniki varvala.

Ako te bo [refniza prostiga sturila, bofh sa ref prost, ino se ne bofh prasnih besedi ludi bal.



2. *Hlap.* O Gospod! ref je, kar pravifh, tako, te proſim, naj ſe meni ſgodi; tvoja reſniza naj me vuzhi; ona naj me varuje, ino k' frezhnimu konzuh ohrani.

Ona naj me reſhi od vſiga hudiga poſhelenja, ino od vſe prepovedane ljubefni, ino tako bom jeſt ſgol po ſheljah mojga ſerza s' tabo ſhivil.

3. *Gosp.* Jeſt te hozhem vuzhiti, kar je prav, ino meni dopadlivu, govori Bog vezhna reſniza.

Spremiſli tvoje grehe s' veliko njevolo, ino ſhaloſtjo, ino nikolj ne miſli, de ſi kaj ſavolj tvojih dobrih del.

Le verjemi, de ſi greſhnik, ino v' velikimu hudimu nagnenju ſapleden, ino pogreſnen.

Sam od ſebe vſelej ſiliſh v' to, kar nizh ni, hitru padeſh, boſh kmalu premagan, naglu preſtraſhen, ino lahko jejnafh.

V' tebi nizh hvale vredniga ni, veliku pak v' ſebi najdeſh, kar te ima mozhnu ponishovati; ſakaj ti ſi veliku ſlabſhi, kakor moreſh ſapopafhi.

Ne miſli tedaj, de ſi v' vſih tvojih dejlih kaj veliziga ſturil.

Hvaliti ino ſheleti imaſh le te dejla, katire ſo ſa vezhnu ſhivlenje: ſzer pak v' tvojih dejlih

nizh ni imenitniga, nizh shlahtniga, ino zhudniga, nizh visoke hvale ino zhasi vredniga ni.

Naj tebi refniza zhes vse nar bol dopade, svoje velike revfhine pa vselej shalosten bodi.

Nizh se tako ne boj, nizh tako ne zherti, nizh tako od sebe ne odrivaj, kakor greh ino hude navade, katirih imash bol shalosten biti, kakor vsake shkode v' zhasnimo.

Nekateri ne hodijo s' pravim serzam pred mano, temuzh is ene radovednosti, ino prevsetnosti hozhejo moje skrivnosti svediti, ino visokost boshjo sposnati, sebe pak, ino svoje isvelizhanje samude.

Leti pogostu v' velike skufhnjave, ino grehe savolj svoje prevsetnosti ino radovednosti padejo, kir jim jest superstojim.

4. Boj se sodbe boshje, ino trefi se pred serdam Vsigamogozhniga. Ne sodi dela Narvikshiga, temuzh spregleduj tvojo hudobijo, kaj si hudiga sturil? ino koljko dobriga si samudil?

Nekateri mislijo, de so meni prijetni, kir imajo bukve, ino table, drugi pak menijo, de meni shlushijo, kir stavijo snamnja, ino delati puste podobe.

Eni od mene radi govore, pa na me malu mislijo v' serzu.

She drugi so, katiri na pameti ras-svetleni, ino v' serzu ozhisteni vednu le po nebeskih darovih hrepene, posvejtne rezhi prav neradi poshlufhajo, naturnim potrebam s'shalostjo stréshejo: le ti sastopijo, kaj duh refnize v njih govori.

Sakaj Duh boshji jih vuzhi vse zhafnu sanizhovati, nebeshku ljubiti, svejt posabiti, nebepa pa nozh ino dan serzhnu sheljeti.

## V. POGLAVITNI DÉL.

*Od prezhudne mozhi boshje ljubesni.*

1. *Hlap.* **N**ebeshki ozhe! Ozhe mojga Gospoda Jesufa Kristufa! jest tebe sahvalim, de se po tvojimu milostlivmo dopadajenjo na me vbogiga spomnih.

Ozhe vsiga vsmilenja, ino Bog vsiga troshta! tebi bodi zhaft ino hvala, de mene vsiga troshta nevredniga s' tvojim objiskanjam vzhafi rasveselish.

Jest tebe zhaftim, ino hvalem s' tvojim edinu rojenim Sinam, ino s' Troshtarjam svetim Duham vselej, ino na vekomej.

O moj Gospod ino Bog! ti ljubzhik moje dushe! kadar bosh ti v' moje serze prishal, bo vse, kar je v' meni, tvoje svetu ime hvalilu.

Ti si moja zhašt, ino veselje mojiga serza. Ti si moje vupanje, ino moje perbejšhaljshe na dan moje britkoſti.

2. Kir pak sim v'ljubesni she slab, ino v'zhednoſtih she nepopolnoma, morem od tebe poterden, ino troſhtan biti. Sato objiſhi, ino vuzhi me pogoftu v' tvojih svetih ſapovdih.

Reſhi me od hudobnih navad, ino osdravi moje serze od vſiga prepovedaniga poſheljenja ino greha; de od snotraj osdravljen, ino prav ozhiſten tebe ljubiti perpravlen, ino ſtanovitnu terpeti mozhen poſtanem.

3. *Gosp.* Velika rezh je ljubesen, ino zhes vse velik dar, kir vse, kar je zhloveku ſupernu ino nemogozhe, v' zhloveku prijetnu ino mogozhe ſturi.

Ljubesen tesho bres teshe noſi, ino vse grenkobe ſturi ſladke ino dobru diſezhe.

Shlahtna ljubesen Jeſufova naſ shene k' velikim delam, ino budi shelje she imenitniſhi dela ſturiti.

Ljubesen hrepeni le pruti nebefam, ino ſe nikoli v'poſemlſkimu ne mudi.

Ljubesen hozhe ſgol po ſvojimu delati, ino od vſiga poſvetniga poſheljenja odlozhena biti, de bi njene snotrajne shelje ne bile sadershane:

de nobeden posemelfki dobizhik flepit, ino nobena sguba v' zhasnimo shalit nemore.

Ljubesen je toljkajn imenitna, de ona vse sladkosti, vsako mozh, vse shirokosti, visokosti, ino bogastva delezh preseshe, v' nebesih ino na semli ni boljshiga nizh, kakor je ljubesen; sakaj ona je is Boga rojena, sato svunaj Boga njekir pokoja nima.

4. Katir ljubi, léta, tezhe, se veseli, po svojmu dejla, ino se ne pusti motiti.

Ljubesen da vse sa vse (sa Boga), ino ima vse (Boga) v' vsimu; sakaj ona pozhiva v' Edini nar Vikshi Dobroti, is katire vse dobru isvira, ino pride. Ona ne gleda na dar, ampak se zhes vse dari k' darovniku povsdiguje.

Ljubesen dostikrat ne vé mére, pa je zhes vso mero gorezha.

Ljubesen ne zhuti teshe, se ne navelizha dela: vezh hozhe sturiti, koker samore: nizh se ji ne sdi nemogozhe; sakaj ona méni, de vse samore ino sme.

Ona je tedaj sa vse, spolni ino sdela veliku rezhi, v' katirih, kdorkolj ne ljubi, omaga, ino obleshi.

5. Ljubesen zhuje, ona ne spi, ino tudi ne dremle.

Ljubesen se trudi, pa ne vtrudi, je stiskana, pa ji ni britku, strahovi jo ne prestrashijo: ka-

kor shivi plemen, ino gorezhi ognj se kvifhku vsdigne, nizh se je ne dotakne.

Katir ljubi, ta ve, kaj je ljubesen.

Velik glaf v' vufhesih boshjih so gorezhe shelje dushe, katira pravi: Moj Bog, moja ljubesen, ti si ves moj, ino jest sim vsa tvoja.

6. *Hlap.* Rasfhiri me v'ljubesni, ino vuzhi me s' snotrajnim vufstem serza pokufhati, kako dobro ino sladko je ljubiti, v' ljubesni se stajati, ino v' nji plavati.

Opiraj me Gospod! s' tvojo ljubesnijo, kir v' gorezhimo premifhluvanju ino zhudenju sam is - le pridem.

Daj mi pesmizo ljubesni pejti, sa tabo moj ljubi! na visoku jiti, de bo moja dus ha v' tvoji hvali, ino v' veselju tvoje ljubesni medlela.

O de bi mogel tebe vezh, kakor sam sebe, sam sebe pak savolj tebe, ino vse, katiri tebe v' resnizi ljubijo, v' tebi ljubiti, kakor sapove postava ljubesni, katira is tebe vun svéjti.

7. *Gosp.* Ljubesen je hitra, odkrito - serzhna, bogabojezha, vesela, ino prijetna, mozna, poterpeshliva, svesta, modra, milostliva, serzhna, ino sama sebe nigdar ne jishe.

Sakaj kir eden sam sebe jishe, tam od prave ljubesni odpade.

Ljubesen je previdna, pohlevna, ino dobra, ne mehкотna, je stanovitna, ne nizhimer - nih rezhi shelna, je tresna, zhista, terdna, krotka, ino v' vsih pozhutkih varna.

Ljubesen je podloshna, ino naprej postavle-  
nim pokorna, fama sebe malu obrajta ino  
sanizhuje, je Bogo podvershena, ino hva-  
leshna, se na Boga vednu sanese, ino v'  
njega savupa, zhe je tudi mlazhna pruti nje-  
mu; sakaj bres britkost se v' ljubezni ne shivi.

8. Katir sa svojiga ljubiga volo shiveti,  
ino vse terpeti ni perpravlen, ni vreden pri-  
jatel ljubezni poln imenovan biti.

Katir ljubi, vse teshe ino grenkosti savolj  
svojiga ljubiga rad na - se vsame, ino obena  
supernost ga od njega ne lozhi.

## VI. POGLAVITNI DEL.

*Kako se prava ljubesen rasodene.*

1. *Gosp.* Sin! ti me she ne ljubish s' pravo  
serzhnostjo, ino modrostjo.

*Hlap.* Gospod! sakaj ne?

*Gosp.* Sato, kir savolj majhne supernosti  
opustish, kar si sazhel, sraven pak she sa vsa-  
ku delu shelish hvalo, ali en drugu obveselenje  
prejeti.

Mozhan ino ljubezni poln moj prijatel  
terdnu stoji v' skuslhnjavah, ino ne verjame goluf-

nimu noterdajanju sovrašnika. Kakor sim njemu v' veselih dnevih prijèten, tako mu tudi v' shaloftnih nimim neprijèten.

2. Kdor ljubi s' modrostjo, katira je od sgoraj, ne gleda tolikajn na dar svojiga ljubiga, ampak vezh na njegovo ljubesen: raj ima serze svojiga ljubiga, kakor od njega prejeti dar: bol je vesel prijatla, kakor vsih darov.

Kdor mene refnizhnu ljubi, mu ni sadosti le moj dar, ampak per vsih darovih hozhe tudi mene imeti.

Sato she ni vse sgublenu, de vzhafu ne morefh od mene, ino od mojih Svetnikov tako vifoku misliti, kakor shelifh.

Svete ino sladke shelje, katire vzhafi obzhutih, so sad prizheozhe gnade, s' ktirim ti Bog she tukaj da njekoljk okufiti veselje nebeshkiga krajlestva: na katire pak se nimafh prevezh sanesti, sakaj pridejo, pa gredo.

Vojfkovati se pak super hudobne shelje serza, odganati ino sanizhovati noterdajanje hudizha je imenitna zhednost, ino veliku saflushenje.

3. Satorej ne pusti se strashiti od nesnanih smotnjav, naj pridejo, od koder hozhejo.

Dershi svesto tvoje terdnu naprejevsetje, jifhi le zhafiti Boga, ino savupaj na njega.



Sdaj se v' visoke skrivnosti samisljsh, kmalu pa v' navadne nevumnosti serza povernefh, v' vsimu se le sanesi na Boga.

Dokler taku premenenje s' nevoljo terpish, tudi ne shelish, dokler ti je supernu, ino se njemu superstavish, je tebi k' saflushenju, ino ne k' pogublenju.

4. Ti imash vediti, de stari sovrashnik si na vse vishe persadeva tvojim sheljam k' dobri-mo superstati, ino te od bogabojezhiga opravi-la nasaj dershati; kakor od zhastenja Svet-nikov, od brumniga spremishlivanja mojiga terplenja, od ponishniga sposnanja svojih gre-hou, od varvanja svojiga serza, ino od terdniga naprejevsetja v' zhednostih gori jemati.

Veliku hudobnih misil tebi satan noter da, de bi ti mogel nevoljo, ino strah sturiti, ino od molitve, ino svetiga branja te odverniti.

Njemu je super ta ponishna spoved, ino ako bi samogel, bi sturil, de bi ti k' svetimu obhajilo ne hodil.

Ali nekar mu ne verjemi, ino ne boj se, zhe ti tudi vezhkrat nevarne saderge nastavla.

Hude ino nespodobne misli, kadar ti jih ponuja, njemu pusti, ino rezi: poberi se ti nes-nashni duh! fram te bodi poshast, ves si gerd, ki mi take rezhi noterdajesh.

Pojdi od mene ti do konza hudobni go-luf! ne bosh nizeh opravil, ampak Jesus bo per

meni, kakor mozni vojshak, ino ti bosh na shpotu ostal.

Jest hozhem rajshi vmreti, ino vse martre prestati, kakor tebi pervoljiti.

Vmolkni, ino jejnaj, jest te ne bom vezh poslushal, drashhi kakor hozhesh. Gospod je moja luzh ino moja pomozh, koga se bom bal?

Vojška naj se mi na spruti postavi, se moje serze vender ne bo balu. Gospod je moj pomozhnik, ino Odreshenik.

5. Vojskuj se koker dober vojshak, ino ako vzhafi v' slabosti padesh, sazхни she s' vezhi serzhnostjo, koker poprej, sanesi se na obilnishi pomozh moje gnade, ino mozhnu se varuj pred prevsetnostjo, ino prasnim dopadajenjam.

Shelje sam sebi ali drugim dopasti, kar isvira is prevsetnosti, njih veliku pelejo v' smote ino v' flepoto dostokrat skoraj neosdravljivo.

Ta padez prevsetnih nevumneshou, katiiri veliku sami od se dershe, naj bo tebi sa vselej k' podvuzhenju, ino k' vednimo ponišovanju.

## VII. POGLAVITNI DÉL.

*Hrani boshjo gnado v' ponišnimo serzu.*

1. *Gosp.* Sin! boljshi ino varnishhi bo sa tebe, de gnado brumnosti skrivašh, ino se s'njo ne

povsdigujesh, de od nje veliku ne govorish, ino se sgol na njo ne sanashash; ampak de veliku vezh sam sebe sanizhujesh, ter se bojish, de bi ne bila nevrednimu dana.

Na take gorezhe shelje se ni dosti sanesti, kir se lahko v' druge unim nasprutne spremine.

Kadar ti je s' gnado dobru, misli, kako reven ino vbog si bil bres gnade.

Duhovnu posvezhenje se ne godi le v' boshjimu obveselenju: ampak she bol v' ponishnimu spokornimu ino voljnimo poterplenju savolj odtegnene svete gnade; tako, de se ti tazhash ne bo posnalu, de si kaj v' molitvah ali v' drugih navadnih delih brumnosti opustil.

Sturi pak vse, kakor nar bol moresh ino vesh, koljkor ti je mogozhe voljno, ter ne posabi sam sebe popolnoma savolj suhote, ino britkohti, katiro v' serzu terpish.

2. Sakaj veliku jih je, katiri, kir jim dobru ne gre, koj nepoterpeshlivi, ali toshlivi postanejo.

Pot zhloveka ni vselej v' njegovi oblasti, ampak Bog sam daje gnado ino oveselenje, kadar hozhe, komur hozhe, koljkor hozhe, kakor njemu dopade, ino ne vezh.

Nekateri neskerbni so s' gnado brumnosti sami sebe savergli, kir so se vezh lotili, kakor so sturiti mogli, ino niso svoje falbohti prevdarili, ter so raji pervolili sheljam svojiga serza, kakor noterdajanju pameti.

Ino kér so vezh ituriti hotli, kakor je bilo Bogo dopadljivu, so gnado hitru sgubili.

Kir so svoje gnejsdu she v' nebefa postavili, so vbogi postali, ino revni bli sapušheni, de se ponishani, ino is kvishkiga udarjeni vuzhe, ne s' svojimi perutmi letati, temuzh pod mojimi peruti vupati.

Novinzi, kir she na poti Gosпода skushe-ni niso, se lahko smotjo, de sajidejo, ako jih svét sastopnih ne visha.

3. Ako pak vezh svoji nevumnosti verjamejo, ino svét pametnih ino skushenih gori ne vsamejo, se jim ne bo dobro is-flu, ako se od svojih misli ne bodo pustili odverniti.

Katiri sami sebe sa modre dershe, malo-kadaj drugih vishanje ponishnu gori vsamejo.

Boljšhi je malu s' ponishnostjo, ino majhno sastopnostjo vediti, kakor velike shaze vuzhenosti s' prasnim, ino prevsetnim dopadajenjam imeti.

Boljšhi je tebi majn imeti, kakor veliku, ko bi po tem vtegnil prevseten postati.

She manjka pameti temu, katir se vel veselju tako isda, de posabi na svoje poprejshnu vbošhtvu, ino na sveti strah Gosпода, v' katirimu bi se imel bati sadobleno gnado sgubiti.

Katir pak v' dnevih supernost ino ene teshave nesavupliv postane, ter se tako terdnu,

lkakor jest hozhem, na moje obljuje ne sanele, mu majnka modrost Svetnikov.

4. Kdor je v' dnevih miru bres vse skerbi, bo vezhdel ob uri vojskovanja bojezh ino pobit.

Ako bi ti snal vselej sam v' sebi majhin, ino ponishen oftati, tvojiga duha pak v' strahu boshjimo dershati, ino vishati, bi tako lahko v' nevarnost, ino v' greh ne padel.

Dober svet je, kadar si v' duhu sa boshjo flushbo vnet, de mislish, kaj bo, kadar takiga ras - svetlenja ne bo.

Ako se bo kdaj to pergodilu, misli, de rasvetlenje se samore supet nasaj verniti, katiru sim tebi k' podvuzhenju, meni pak k' zhasti na en zhas odvsel, rezhe Gospod.

5. Dostokrat je taka skushnja sa tebe boljshi, kakor de bi se tebi vselej po tvojih sheljah dobru godilu.

Sakaj saflushenje ne bo vezhi savolj tega, de se kdo visokej samishi v' boshje skrivnosti, ino v' temo vezhi oveselenje ima, ali de je vuzhen v' pismih, ali de je v' en vikshi stan postavljen.

Le v' temo je pravu saflushenje, zhe je v'pravi ponishnosti vterjen, ino boshje ljubeshni poln, de vselej, ino v' vsih rezheh samu boshjo zhast jishhe: de sam na sebe nezhi nedershi, de sam sebe v' refnizi sanizhuje, ino de vezhi veselja ima, kadar ga drugi sanizhujejo, ino poniskujejo, kakor de bi ga v' zhasti dershali.

## VIII. POGLAVITNI DÉL.

*Majhni smo pred boshjimi ozhmi.*

1. *Hlap.* **G**ovoriti hozhem k' mojimo Gospodu, de si sim lih prah ino pepel. Ako bi se jest sa kaj vezh dershal, pole! ti si super mene: ino moje pregrehe pravizhnu sprizhuvanje dajejo, katirimu ne morem super govoriti.

Ako pak sam sebe majhniga delam, ino sa nezh dershim, tudi od vse lastne hvale neham, ter sam sebe prah kakor sim, mislim, mi bo tvoja gnada milostliva, ino tvoja luzh se bo k' mojimu serzu perblishala, ino vsa moja zhaft, kakor je majhna, bo v' dolini moje nezhimernosti pogresnena, ino na verkomej poginila.

Ondi ti meni pokashefh, kaj sim, kaj sim bil, ino kam sim prishel; sakaj jest sim nezh, ino tega nisim sposnal.

Ako sim sam sebi zhes pufhen, pole! jest nisim nizh, kakor gola slabust. Kakor hitru pak se ti na-me osresh, novo mozh ino novu veselje sadobim.

Ino veliku zhudu je, de me taku hitru vsdignesh, ino taku dobrutlivu gori vsamesh, kir me lastna tesha vselej le doli vlezhe.

2. To dela tvoja ljubesen, katira mi bres mojiga sahlushenja na pruti pride, ino v' tolkajn potrebah pomaga, me v' teshkih nevarnostih obvarje, ino (de resnizo povem) od tolkajn saderg, de sam ne vem, ispele.

Kir sim sam sebe bres tebe ljubil, sim se pogubil; kir sim pak tebe samiga jiskal, ino zhistu ljubil, sim ob enim tebe ino sebe neshel, ino savolj tebe sam sebe she bol posabil.

Sakaj ti o nar Ljubesnivishi! ne ravnaš s' menoj po meri mojiga saflushenja, ampak mi veliku vezh dash, kakor bi si jest vupal perzhakovati ino prositi.

3. Zheshen ino hvalen bodi moj Bog! sakaj aku sim lih vsiga dobriga nevreden, vender tvoja sveta milost ino neismerjena dobrota ne neha tudi nehvaleshnim, ino delezh od tebe odvernenim dobru sturiti.

Oberní naš k' tebi, de bomo hvaleshni, pohlevni, ino tebi udani; sakaj ti si naše isvelizhanje, naša mozh, ino terdnost.

## IX. POGLAVITNI DEL.

*K' Bogo našhimo poslednimo konzu vse djanja vishati.*

1. *Gosp.* Sin! jest morem tvoj nar vikshi ino posledni konz biti, ako resnizhnu shelish isvelizhan biti.

Shelje v' meni ino savolj mene vse sturiti, bodo zhihtile tvoje ferze od ljubesni pruti sebi, ino stvarem.

Sakaj ako ti sam sebe v' kaki rezhi jiflesh, sazhnesh slabiti, ino od snotraj se sufhiti.

Tedaj mene pred vsim drugimu v' vsih rezheh jifhi, kir so vse rezhi od mene.

Tako misli, de ni rezhi, katira bi ne bila is mene nar vezhi dobrote: ino sato ima vsaka rezh k' meni sazhetniku vsih rezhi vishana biti.

2. Is mene vfi majhini, ino veliki, vbogi, ino bogati, kakor is shiviga studenza sajemajo shivo vodo: ino katiri meni radovoljnu ino s' ljubesnijo flushijo, bodo gnado sa gnado prejeli.

Katir pak se bo hotel svunaj mene hvaliti, ali v'eni sebi prijetni drugi rezhi veseliti, praviga veselja ne bo imel, ferze se mu ne rasfhiri, ampak on bo na velik vish sapleden, ino stiskan.

Dobre dela, katire nad feboj imash, ali kar jih nad drugmi vidish, ne perpisfi svoji mozhi, ali mozhi enga drugiga zhloveka: ampak vse daj Bogo, bres katiriga zhlovek nizh nima.

Jest sim vse dal, vse zhihtu hozhem tudi supet s' veliko hvaleshnostjo nasaj.

3. Leta je refniza, katira vfo nezhimerno hvalo preshene.

Ino kadar bosh nebeshko gnado ino pravo ljubesen sadobil. v' tebi ne bo vezh nevosht-



livosti, tvoje serze se bo vsimu podverglu, ino lastna ljubesen te ne bo mogla premotiti.

Sakaj ljubesen boshja vse premaga, ino rasfhiri vse mozhi tvoje dufhe.

Dokler pravo modrost imash, se bosh v meni samimu veselil, ino v mene samiga savupal: ker nobeden ni dober kakor sam Bog, katir ima zhes vse rezhi hvalen, ino v vsih rezheh zheshen biti.

## X. POGLAVITNI DEL.

*Kako sladko je svejt sanizhovati, ino samimo Bogo slushiti.*

1. Hlap. **O** Gospod! jest bom supet govoril, ino ne bom molzhal; jest hozhem govoriti k' vshesham mojga Boga, mojga Gospoda, ino mojga krajla, katir je na visokim.

Kako velika, ino mnoga je tvoja dobrota o Gospod! katero ti tim perhranish, katiri se tebe boje! kaj si she le perpravil tvojim ljubim prijatlam? Kaj le tim, katiri tebi is zeliga serza slushijo?

V' resnizi! nobeden isrezhi ne more, kako velika je sladkost, katiro tvoji prijatli po tvoji dobroti v' premishlovanju tuoje ljubesni imajo. Sladkost tvoje ljubesni si mi nar vezh pokasal v'temu, de si me, ki me ni bilu, vstvaril,

ino me, kir sim delezh od tebe bil safhel, supet nasaj perpelal, de bi tebi flushil, ino tebe po tvoji sapovdi ljubil.

2. O studenz vezhne ljubeshni! kaj bi jest od tebe rekal?

Kako bi jest mogel kadaj tebe posabiti, kir si se ti she takrat milostliv na me spomnil, kadar sim bil ves v' grehu, ino pogublenja vreden.

Kadar sa me nizh vezh vupanja ni bilo, si ti milost tvojimu hlapzu sturil, ino bres vsiga saflushenja vsmilenje ino prijasnost skasal.

Kaj bom tebi sa to gnado povernil? sa kaj ni vsim danu, de bi se vsim rezhem odpovedali, svejt sapustili, ter vselej samotnu shiveli.

Vse rezhi morejo tebi flushiti, ali je kaj posebniga, de jest tebi flushim?

Meni se nima sa veliku sdeti, tebi flushiti: ampak to je zhes vse veliku ino prezhudnu, de ti tako revniga, ino nevredniga sa tvojiga hlapza gori vseti, ino k' svojim ljubim prijatlam perdrushiti hozhesh.

3. Pole! vse je tvoje, kar imam, ino s' zhimur ti flushim.

Ali raj naspruti: ti meni vezh flushish, koker jest tebi.

Pole! nebefa, ino semlja, katire si zhloveku k' flushbi stvaril, so tebi pokorne, ino sture vsaki dan, kar si njim sapovedal.

Ino leto je she premalu tvoji milosti o Gospod! Ti si she tvoje Angele zhloveku k' flushbi odlozhil.

Vse letu pak she preseshe to, de si se ti ponishal zhloveku flushiti, ino si sam sebe njemu dati obljudil.

4. Kaj bom jest tebi dal sa vse te jesere dobrot? O! de bi jest vse moje shive dni tebi flushiti mogel!

Daj mi vsaj en dan v' tvoji flushbi vredno doperнести!

Po vsi pravizi, ti si vreden vse flushbe, vse zhafti, ino vezhne hvale.

Ti si rel moj Gospod, ino jest sim tvoj vbogi hlapez, katir sim dolshan is vse moje mozhi tebi flushiti, ino nigdar nimam v' tvoji flushbi toshliv postati.

Tako jest hozhem, tako shelim, ino kar meni permanka, ti meni po tvoji milosti perloshi.

5. Velika zhaft, ino imenitna rezh je tebi flushiti, ino vse rezhi savolj tebe sanizhuvati.

Sakaj veliku vsmilenje bodo vsi prejeli, katiri se sami tvoji sveti flushbi radavoljnu podvershejo.

Nar slajshi oveselenje svetiga Duha bodo imeli, katiri is ljubeshni pruti tebi vse mesnu poshelenje v' sebi satarejo.

Stanovitnu bodo s' veselim serzam sa tabo hodili, katiri so se savolj tvojga imena na vosko pot podali, ino so vse posvejtne skerbi sapustili.

6. O prijetna, ino vesela flushba boshja, v'katiri zhlovek sgol po sheljah serza tako shivi, de se posveti! o kako svet je stan boshjiga flushabnika, katir zhloveka Bogo dapadliviga, Angelam enakiga, hudizham strashniga dela, ino ga v'sim vernim sa isgled bogabojezhiga shivlenja naprej postavi.

O zhes vse dobra flushba, v'njo shelim pridti, v'nji hozhem vselej ostati, ker v'nji Boga nar vezhi dobroto saflushim, ino vezhnu veselje sadobim!

## XI. POGLAVITNI DÉL.

*Shelje serza imamo skushati, ino nasaj dershati.*

1. *Gosp.* Sin! ti se moresh s'he veliku vuzhiti, kar s'he sdaj prav ne snasn.

*Hlap.* Koga Gospod?

*Gosp.* Ravnaj vse tvoje shelje po mojimu dopadajenju: ne ljubi sam sebe, ampak dershi se vselej rad po moji volji.

Dostikrat se v'tebi vnamejo shelje, ino te mozhnu silijo kaj sturiti; ali premisli, zhe se to savolj moje zhasti, ali bol savolj lastniga do bizhka godi.

Ako se savolj mene godi, ti bo prav, kakorkolj obernem; ako pak le kaj, sna biti,

de fhe sam ne sposnafh, lastniga jif hefh; pole!  
to tebe véshe, ino teshi.

2. Varuj se tedaj, ino ne sanafhaj se pre-  
vezh bres mojiga sveta na tvoje shelje, de ti  
potlej ne bo kjé shalof ali tesho delalu, ravn to,  
kar ti je poprej dopadlu, ino kar si kakor eno  
boljshi rezh mozhnu shelil.

Kakor nimafh prezej sturiti po vsaki  
shelji, katira se ti dobra sdi, tako tudi ne  
vfake superne, kojki se perkashe, se vstrafhit.

Vzhasi se morefh tudi per dobrih delih,  
ino lepih gorezhih sheljah njekoljko nasaj der-  
shati, ino to svoje ne nadleshno terditi, de  
svoje ferze v' miru ohranifh, skusi svojoglav-  
nost slabih ne pohujshafh, ali pa per super-  
govorjenju drugih se ne smotifh, ino ne padefh.

3. Vzhasi pak je treba filo si persadeti,  
ino se pregresnim sheljam mofhku supersta-  
viti, ino ne gledati, ali je telefu prijetnu,  
ali neprijetnu, ampak le tje gnati, de mesu  
tudi super njegovo voljo duhu podloshnu  
postane.

Tako dolgu ima telo strahovanu, ino  
v' pokorshino filenu biti, de bo k' v'sim rezhem  
perpravlenu, ino de se s'vuzhi s' malim sa do-  
bru vseti, ino zhes teshavne, ino superne rezhi  
ne godernjati.

## XII. POGLAVITNI DEL.

*Vuzhiti se poterpeshlivoſt, ino ne vdati  
se poſhelenju.*

1. *Hlap.* **M**oj Gospod Bog! kakor vidim, mi je poterpeshlivoſt ſlo potrebna, ſakaj v' temu ſhivlenju ſe veliku ſuperniga pergodi.

Kakorkolj namrezh moje djanja viſham, de bi mir imel, vender moje ſhivljenje bres voſjke, ino ſhaloſti ne more biti.

2. *Gosp.* Sin! temu je taku. Ali jeſt hozhem, de nimah takuſhin mir jiſkati, katiſ bi bres ſkuſhnjave bil, ali de bi nize ſuperniga ne obzhutil.

Temuzh miſli, de ſi tudi takrat mir ne ſhil, kadar ſi bil s' mnogim britkoſtim ponihan, ino v' veliku ſupernoſtih ſkuſhen.

Ako bi rekal, de ne moreſh veliku terpeti, kako boſh enkrat mogel ognj v' vizah terpeti?

Is dveh hudih rezhi ſi vſelej raji to majnſhi iſvoli.

De boſh tedaj prihodnimu vezhnimu terplenju odjiti ſamogel, ſkerbi ſedajne reve ſavolj Boga voljnu preterpeti.

Menišh le, de posvetni ljudje nizh, ali malu terpe? Nobeniga takiga ne bosh najdel, tudi ne međ tistim, ki so v' mehkih oblazhilih, ino sladzhize jedó.

*Hlap.* Ali oni imajo veliku veselja, ino shive po svoji volji, ino sato na svoje nadloge malu porajtajo.

3. *Gosp.* Bodi si, kakor ti pravish, ino ako tudi vse po sheljah imajo, kako dolgu pa menish bo leto terpelu?

Pole! katiri na svejtu vsiga obilnu imajo, bodo kakor dim preshli, ino veselja, katiriga so tukaj vshivali, ne bodo vezh imeli.

Ja tudi, dokler she shive, niso bres grenkosti, nevolje, ino strahu v' veselju.

Sakaj ravnu to, kar jih veseli, jih dostokrat hudo pokori. Prav se jim godi: vsaj bres framote, strahu ino grenkosti ne vshivajo veselja, ki ga samopashnu shelé ino jishejo.

4. O kako kratku, ino sapelivu, kako nespodobnu ino shpotlivu je vse veselje svejta!

Al ljudje savolj svoje flepote, ino pijanosti tega ne sposnajo, temuzh kakor nevumna musta shivina savolj majhniga veselja tega kratkiga shivlenja v' smert svoje dushe padejo.

Ti pak, moj sin, nikar po svojim poshlenji ne hodi, temuzh odverni se od svoje volje. (Sirah. 18. v. 30.)

Rasvefeli se v' Gospodu: ino on bo tebi dal, kar tvoje serze sheli. (Psalms 36. v. 4.)

5. Ako hozhefh ref dobre volje biti, ino od mene obilnifhi oveselenje prejeti, pole! sapusti vse, kar je od svejta, sapusti vse posemelsku veselje, ino ti bosh shegen ter obilnu veselje prejel.

Ino majn ki bosh per stvarjenih rezheh tolashbe jiskal, sladkejshi ino vezhi oveselenje bosh per meni najdel.

Ali tega oveselenja ne bosh sadobil, zhe se ne bosh prej s'ferbjo trudil, ino vojskoval.

Ta stara navada bo tebi super stala, ti jo bosh pak s' drugo boljshi navado premagal.

Metu se bo nasprut vpiralu, ali gorezha ljubesen duha ga bo shugalu.

Stara kazha te bo drashila, ino jesila, ali s' molituvjo bo odgnana; le dobru se der-shi, teshko bo hudobija zhes tebe kaj premogla.

### XIII. POGLAVITNI DEL.

*Pokorshino ino ponishnost Jesus vuzhi.*

1. *Gosp.* Sin! katir vbogati nozhe, boshjo gnado od sebe vershe: ino katir le sa - se shivi, se pomozhi vsih nevreden sturi.

Katir se rad ino voljno svojmu vikshimu ne podvershe, ozhitnu na snajne da, de njemu



mesu she ni popolnoma pokornu, temuzh se mu she pogoftu superstavi, ino vpira.

Vuzhi se tedaj tvojimu Vikshimu hitru se podvrezhi; ako hozhesh tvoje mesu podloshnu sturiti.

Sakaj veliku hitrejshi bo svunajni sovrasnik premagan, ako snotrajni zhlovek sam v sebi ni rasdjan.

Sitnishiga ino hujshiga sovrasnika dushe ni, kakor je telo, katiru s' duham mirnu ne shivi.

Ti moresh prav resnizhnu sam sebe sanizhovati, ako hozhesh super mesu ino kri premagati.

Dokler sam sebe prevezh ljubish, stanovitne pokorshine drugim ne oblubish.

2. Ali je kaj velikiga, de se ti prah, ino nizh enimu zhloveku savolj Boga podvershesh! jest ta vsigamogozhni, ino nar vikshi, katir sim vse rezhi is nizh stvaril, sim se zhloveku savolj tebe podloshniga sturil?

Jest sim med vsm nar majnsi, ino ta sadni postal, de bi tvojo prevsetnost s' mojo ponishnostjo premagal.

Prah! vuzhi se pokorn biti, vuzhi se ponishen biti perst, ino jilu! naj te imajo vsi podnogami.

Vuzhi se tvojo voljo ukreniti, ino vsm podloshen biti.

5. Rasferdi se super sam sebe, ino ne pusti v' tebi napihovanja prevsetnosti prebivati: temuzh fturi se tako majhiniga ino podlošhniga, de bodo vsi ludje po tebi hodili, ino tebe kakor prah na zesti teptali.

Nezhimerni zhlovek! se hozhefsh she milovati?

Gerdoba od grefhnika! kaj pa hozhefsh odgovarjati tem, katiri te saframujejo, ti, ki si toljkrat Boga shalil, ino she toljkrat pekel saflushil?

Ali moje oku je tebi pregledalu, kir je tvoja dusha draga pred mojim oblizhjam; de bi ti mojo ljubesen sposnal, ino meni sa vse dobre hvaleshen bil. Ti pak od sdaj pokorn, ino ponishen vselej bodi, ino s' poterplenjam sanizhuvanje prenesi.

#### XIV. POGLAVITNI DÉL.

*Skrivne sodbe boshje tako premishluvati, de se v' dobro ne prevsamemo.*

1. *Hlap.* **T**voje sodbe o Gospod! grome nad me, od straha ino trepetanja se gibajo vse moje kosti, ino moja dusha se filnu boji.

Ves v' trepeti premishlujem; tudi nebese niso zhiste pred tvojmi ozhmi.

Ti si v' Angelih hudobišo najdel, ino jim nisi sanesil, kaj bo s' mano?

Svesde so od neba doli padle, ino jest prah! kaj hozhem perzhakovati?

Katirih dela so bile viditi hvale vredne, ti so grosnu globoku padli, ino katiri so kruh Angelov jedli, sim jih vidil svinske otrobe s' sheljam jesti.

2. Ni tedaj obene svetosti, ako ti o Gospod! tvojo roko odmaknesh.

Ne pomagā nobena modrost, ako ti vi-shati nehash.

Ne pomagā nobena mozh, ako ti opustish njo ohraniti.

Nobena zhistost ni bres nevarnosti, zhe jo ti ne skrivassh.

Nobeden varh ne bo obvarval, ako tvoje svetu varstvu s' njim ne bo.

Sakaj sapusheni se pogresnemo, ino konz jemlemo, objiskani pak se usdignemo ino shivimo.

Mi smo sizer nestanovitni; ali ti nas poterdish: smo mlazhni, ali ti nas ogrejesh.

3. O kako majhen, ino savershliv bi imel sam sebi biti, sa nizh bi imel dershati vse, kar menim, de je dobriga nad menoj.

O kako globoku se imam podvrezhi tvojim neisgruntanim sodbam o Gospod! kjer drugiga v' sebi ne najdem, kakor голу nizh?

O neisrezhena tesha, ino neismerjenu morje, kjer ne vidim drugiga v' febi, kakor zlo nizh.

Od kod hozhem tedaj hvalo dobiti? kako se na mojo brumnost she sanafhati?

V' globozhini tvojih sodba nad mano, je posherta vsa moja prasna hvala.

4. Kaj je vse mesu pred tvojim oblizham? Ali se bo li jilu super lonzharja hvalilu? (Isaia 29. v. 16.)

Kako se more s' prasno hvalo povsdigvati zhlovek, katiriga serze je vse v' boshji roki?

Zel svejt ne bo mogel prevsetniga sturiti, katiriga si je refniza podvergla; tudi vsih ljudi hvala ne bo povsdignila tega, katir je vse savupanje le v' Boga postavil.

Sakaj pole! tudi ti, katiri hvalijo, niso nizh: oni bodo s' glasam svojih besedi vred preshli: Gospodova refniza pak ostane na vekomej. (Psalm. 116. v. 2.)

## XV. POGLAVITNI DÉL.

*Kaj je sturiti, kadar kaj shelimo.*

1. *Gosp.* Sin! taku imash v' vsih rezheh govoriti: Gospod! zhe je tebi dopadlivu, naj se to sgodi.

Gospod: zhe je tebi k' zhasi, naj se sgodi v' tvojimu imenu.

Gospod! ako je meni leto po tvoji milostlivi previdnosti dobro, ino potrebnu, dodejli meni, ino daj, de bom tebi k' zhaſti obernal.

Ako bi pa imelu meni ſhkodlivu biti, ino bi k' isvelizhanju moje duſhe nizh ne pomagalu, odvsami meni take ſhelje.

Sakaj niſo vſe ſhelje od ſvetiga Duha, ako lih jih zhlovek ſa brumne ino ſvete ima.

Ali, le ſaſtopi, teſhko je vſelej prav ſpoſnati, ali ſo tvoje ſhelje od dobriga, ali ptujiga, ali pak ſgol od laſtniga duha.

Je njih veliku, ki ſo v' ſazhetku miſlili, de dobriga duha imajo, k' poſlednimo pak ſo ſpoſnali, de ſo ſapelani.

2. Sato vſelej v' boshjimu ſtrahu, ino v' ponishnosti ſerza ſheli ino proſi, karkolj v' ſerzu ſpoſnaſh, de bi dobru bilu, prej pak ſam ſebe ſapuſti, vſe meni isrozhi, ino rezi:

Gospod! ti dobru veſh, kaj je meni boljſhi, ſturi leto, ali unu, koker ti hozheſh.

Dodejli meni, kar hozheſh, koljkor hozheſh, ino kadar hozheſh.

Delaj s' mano, kar ti hozheſh, kakor bo tebi bol dopadlu, ino kar bo tebi k' vezhi zhaſti.

Poſtavi me, kamur hozheſh, ino ſturi s' mano v' vſih rezheh po tvoji volji.

Jeſt ſim v' tvojih rokah, ſukaj, ino obrazhaj me po tvojimu dopadajenju.

Pole! jest sim tvoj flushabnik, k' vsimu perpravlen: sakaj jest ne shelim febi, ampak tebi shiveti: o de bi mogel vrednu, ino popolnoma.

## M o l i t u v.

*Naj se sgodi boshja volja.*

3. *Hlap.* **O** dobrotliv vsmileni Jesus! dodejli meni tvojo gnado, de bo s' mano, de s' mano dela, ino s' mano noter do konza ostane.

Daj meni, de bom vselej shelil, ino hotel, kar je tebi bol prijetnu, ino bol ljubü.

Naj bo tvoja volja tudi moja volja, naj se moja volja vselej po tvoji volji visha, ino s' njo popolnoma sklenje.

De bo moja ino tvoja volja le ena, ino de jest nizh drugiga ne bom mogel hoteti ali ne hoteti, kakor le to, kar ti hozhefh, ali nozhefh.

4. Dodejli meni vsim rezhem, katire so na svejtu, odmreti, ino de bom is serza shelil savolj tebe na temu svejtu sanizhuvan, ino od vsih posablen biti.

Daj meni zhes vse rezhi, katire sheleti smem, le v' tebi pozhivati, ino mojiga serza mir v' tebi najditi.

Ti si pravi mir mojiga serza, ino pokoj! svunaj tebi so vse rezhi britke ino nepokojne.

V' letemu miru, tu je: v' tebi edini, narvezhi, ino vezhni dobroti bom jest spal, ino pozhival. Amen.

## XVI. POGLAVTN DEL.

*Pravu oveselenje v' samimo Bogo jiskati.*

1. **V**se, kar bi si jest k' mojimu oveselenju mogel smisliti, ali sheleti, ne vupam tukaj, ampak v' prihodnimu shivlenju sadobiti.

Ako bi jest she vsiga svejta veselje sam imel, ino vse sladzhize vshival, je vender gotovu, de letu vse ne more dolgu terpeti.

Sato moja dusha! ne bosh mogla praviga miru, tudi ne popolnoma veselja drugot sadobiti, kakor le v' Bogu, ki je troshtar vbo-gih, ino Varh ponishnih.

Pozhakaj enu malu moja dusha! zhakaj na boshjo oblubo, ti bosh v' nebesih obilnost vsih dobrot imela.

Ako prevezh posemelske rezhi shelish, bosh vezhne ino nebeshke darove sgubila.

Zhasne darove vshivaj sa potrebo, po vezhnih pa vselej hrepeni.

S' posvejtnim rezhem ne morejo spolnene biti tvoje shelje, ker nisi savolj njih vstvarjena.

2. Ako bi ti tudi vse vstvarjene rezhi imela, bi vender ne mogla srezhna, ino isvelizhana biti; temuzh v' Bogu, katir je vse rezhi vstvaril, je vsa tvoja srezha, ino tvoje isvelizhanje.

Ali ne taka srezha, kakorshno smishlujejo ino hvalijo nevumni otrozi svejta; ampak taku isvelizhanje, kakorshnu vupajo verni flushabniki Kristusovi, ino vzhafi she tukaj okushajo ti bogabojezhi, katiri so zhistiga serza, katirih prebiyanje je v' nebesih.

Prasni, ino kratki so vsi zhloveshki troshti.

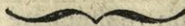
Boshje ino pravu oveselenje je le tistu, katiru se v'ferzu od retnize sadobi.

Bogabojezhi zhlovek nosi povsot s' sabo svojiga troshtarja Jesusa, ino mu pravi: Bodi per meni o Gospod Jesus Kristus! povsot ino vselej.

Leto bodi moje veselje, de bom rad hotel bres vsiga zhloveshkgiga troshta biti.

Ino kadar bo meni tvoj trosht odvset, naj bo tvoja sveta volja, ino pravizhna shiba meni na mesti nar vezhiga troshta.

Sakaj ti se ne jesish bres nehanja: tudi ne shugash na vekoma. (Psalm. 102. v. 9)





## XVII. POGLAVITNI DEL.

*Vse skerbi Bogo srozhati.*

1. *Gosp.* Sin! pusti me s'tabo ravnati po moji volji: jest vem, kaj je tebi dobru.

Ti misliš, kakor zhlovek, fodish od veliku rezhi, koker tebi zhloveshku nagnenje noter daje.

*Hlap.* Gospod! kar ti pravish, je resnizhnu; tvoja fkerb sa mene je vezhi, kakor vsa fkerb, katiro jest sa se samorem imeti.

Sakaj le prenevarnu stoji sledni, katir vso fkerb tebi ne isrozhi.

O Gospod! sturi s' mano, kakor tebi dopade, ino vishaj mojo voljo taku, de se v' tvojo poda.

Sakaj ne more drugazhi, koker dobru biti, vse, karkolj ti s' mano sturish.

2. Ako me hozhesh v'tami, bodi hvalen: ako me v' svitlobo postavish, bodi supet hvalen. Ako je tebi dopadljivu mene oveseliti, bodi hvalen: ino ako me hozhesh v' terplenju, bodi ravn tako vselej hvalen, ino zheshen.

3. *Gosp.* Sin! taku moresh sturiti, zhe hozhesh s' mano hoditi.

Ti morešh taku voljan k' terplenju, kakor k' veselju biti.

Ti morešh tako rad vbog, ino reven, kakor bogat, ino premoshen biti.

4. *Hlap.* Rad hozhem o Gospod! savolj tebe terpeti, karkolj ti hozhešh zhes mene poslati.

Vse voljno vsamem od tvoje roke, dobru ino hudu, sladku, ino grenku, veselu, ino shalostnu; ino sa vse, kar se meni more pergoditi, hozhem tebe hvaliti.

Varuj me pred vsim greham, ino jest se ne bom bal ne smerti, ne pekla.

De me le vezhnu od tvojiga oblizhja ne savershešh, ino is bukuv shivlenja ne isbrishešh, nizh meni ne bo shkodovalu, naj pride nadloga, kakorshna hozhe, zhes mene.

## XVIII. POGLAVITNI DÉL.

*Vse reve, ino teshave po Kristusovimu isgledu poterpeshlivu prenești.*

1. *Gosp.* Sin! savolj tvojiga isvelizhanja sim jest is nebes doli prishel: ino sim tvoje reve na se vsel, ne permoran, ampak is ljubesni, de bi se ti poterplenje, ino zhasne reve voljnu nositi vuzhil.

Sakaj od ure mojga rojstva, noter do smerti na krishu, nisim bres terplenja bil.

Jest sim veliku pomanjkanje v'zhasnih rezeh imel: dostokrat sim krive toshbe zhes mene slishal: saframovanje ino sanizhovanje sim voljno terpel: sa moje dobrote sim nehvalshnost, sa zhudesha preklinovanje, ino sa moje navuke dolshenje imel.

2. *Hlap.* Gospod! ker si ti v' tvojimu shivlenju poterpeshliv bil, ino fusebnu v' letemu tvojiga Ozheta sapovd spolnil, je spodobnu, de jest revni greshnik se po tvoji sveti volji poterpeshlivu sadershim, ino de butaro tega strohliviga shivlenja sa moje isvelizhanje, dokler bo tebi dopadlu, nosim.

Sakaj kakor teshavnu je sedajnu shivljenje, pa tudi po tvoji milosti k' isvelizhanju veliku pomaga: ino dela tvojiga shivlenja, ter isgledi tvojih Svetnikov nam to teshko, butaro bol prijetno sture savoljo povrazhila.

Ja ref, vezh oveselenja v' terplenju imam jest, kakor nekadaj ludje v' stari postavi, kir so nebeshke vrata saperte bile, ino pot k' nebesam ni bila taku snana, ker jih je le malo po nebeshkimo krajlestvo hrepenelo.

Ino she tisti, katiri so takrat pravizhni, ino isvelizhanja vredni bili, niso mogli pred tvojim terplenjam ino svetim saflushenjam tvoje smerti v' nebeshku krajlestvu pridti.

3. O kako veliko zhaft ino hvalo sim tebi dolshan, de si ti meni, ino vsim vernim pravo ino veselo pot k' tvojimu vezhnimu krajlestvu milostliv pokasal?

Sakaj tvoje svetu shivljenje je nasha pot, ino s' sveto poterpeshlivoftjo gremo k' tebi nashimo vezhnimo plazhilu.

Ako bi ti ne bil naprej shal, ino naf ne bil podvuzhil, kdo bi bil hotel po temu potu hoditi?

O koljko bi jih bilu delezh sad ostalu, ko bi ne bili tvoje zhaftitlive dela pred ozhmi imeli.

Glej, she sdaj smo mlazhni, ki smo toljkajn tvojih zhudeshov, ino navukov slifhali, kaj bi she le bilu, ko bi mi tako svetlobo sa tabo hoditi ne imeli?

## XIX. POGLAVITNI DÉL.

*Od prenesenja krivize, ino snaminja prave poterpeshlivofti.*

1. *Gosp.* **K**aj govorish moj sin? nehaj toshiti: ino premisli moje ino mojih Svetnikov terpenje.

Ti se she nisi do prelivanja kervi branil.

Kar ti terpish je le majhnu pruti drugim, ki so ref veliku terpeli, strashne skushnjave

premagali, hude bolezhine prestali, ino so she na mnoge druge vishe v'pezhi terplenja skufheni bili.

Imej tedaj pred ozhmi vezhi terplenje drugih, ino to tvoje zlo majhnu ti bo loshej.

Ino ako menish, de tvoje terplenje ravn ni tako majhnu, premisli, ali ti ga she ne grosi tvoja nepoterpeshlivoft.

Vender, bodi si majhnu ali veliku, prenesi voljno.

2. Koljkor bol se k' terplenju perpravlash, modrejshi sturish, ino vezh si saflushish, bosh tudi loshej prenesil, zhe se v'ferzu ino v'djanju vedno poterpeshlivoft vuzhish.

Ne rezi: toljko nemoren od tega zhloveka terpeti, ino zhe bi tudi mogel, sej nisim dolshan: on vse prevezh nad menoj pozhne, mi ozhita, kar nikolj ni bilo: od enga drugiga bi raj terpel, bi prenesil, kakor bi vedil ino snal.

Nespametna je taka misil: kdor namrezh taku misli, ne vé, kaj je poterpeshlivoft, tudi ne misli na nebeshku plazhilo, temuzh le zherti zhloveka, ino krivizo, katiro od njega terpi.

3. Kdor le terpi, koljkor sam hozhe, ino kar sam hozhe, ni pravi poterpeshlivi terpinzhik.

Poterpeshlivi terpinzhik prenesi, zhe mu je terpeti od vikshiga, sebi enakiga, ali podloshniga; terpi, naj ga nadleshje dober ino

svet mosh, ali naj mu persadene hudoben ino nizz prida zhlovek.

Vse bres reslozhka, karkolj se njemu od ene ali druge stvari superniga pergodi, on hvaleshnu kakor is boshjih rok gorivsame, ino sa velik dobizhik ima.

Sakaj per Bogu nobenu terplenje, naj bo she taku majhnu, bres plazhila ne ofstane, ako se le savolj Boga prenese.

4. Sato bodi serzhen ino stanoviten v' boju, ako hozhefh premagati.

Bres vojskovanja ne morefh krono poter-peshlivosti dosezhi.

Ako nozhefh terpeti, tudi nozhefh kronan biti.

Shelish pa kronan biti, vojskuj se serzhen, terpi poterpeshlivu.

Bres truda se ne pride k' pozhitku, ino bres vojskovanja se ne premaga.

5. *Hlap.* O Gospod! sturi, de bo meni s' tvojo gnado mogozhe, kar se mi po moji slabosti nemogozhe sdi.

Ti vesh, de malu samorem terpeti, ino de mi hitru vpade, ako se mi le koljkshina supernost vstavi.

Naj mi bo ljubo ino prijetnu karkolj sa tvojiga imena volo terpeti: sakaj terpeti ino drashen biti savolo tebe moji dushi mozhnu k' nebefam pomaga.

## XX. POGLAVITNI DÉL.

*Sposnanje lastne slabosti, ino reve  
tiga shivljenja.*

1. *Hlap.* J est hozhem sam zhes-se mojo krivizo sposnati, tebi o Gospod! bom mojo slabost toshil.

Dostikrat me prav majhna rezh podere, ino shali.

Jest si naprej vsamem terdnu se dershati; pride pa majhna skufhnjava, sim she ves prestrafhen.

Vzhasi mi rezh, ki ni vredna, deb jo imenoval, velik skufhnjav naredi.

Ino kadar menim, de se sa sdaj nizh bati nimam, sim vzhasi, sam ne vém kdaj ino kako od majhniga vetra premagan.

2. Sato o Gospod! osri se miloŝliv na mojo revshino, ino slabost, katira je tebi bol ko meni snana.

Vsmili se zhes mene, ino islezi me is blata, de ne obtizhim, ino v njemu pogresnen vselej ne ostanem.

To me pogoftu pobija, ino pred tabo s' framoto pokriva, de taku lahku padem, ino sim taku slab hudimu superstati.

Ino zhe tudi vselej ne pervoljim, je she to shalostnu ino teshavno, de mi je poshelenje vedno sa petam; slo sim se she navelizhal vsakdajnega boja.

Tudi v' temo vidim svojo slabost, de prepovedane misli v' sebi raj perdershujem, kakor odganjam.

3. O vsigamogozhni israelski Bog, sveti varh vernih duh! poglej milostliv na trud ino terplenje tvojiga hlapza, ino pomagaj mu vselej, kamurkolj se bo obernil.

Poterdi me s' nebeshko mozhjo, de stari zhlovek, ino revnu mesu, ki duhu she ni popolnoma podloshnu, kadaj ne premaga, s' kahirim se bo treba bojvati v' ti dolini sols noter do sadne ure.

Ah! kako v' refnizi shalostnu je vender leto shivljenje, kir drugiga ni kakor vedne britkosti ino reve, povsod saderge ino sourashniki!

Sakaj she ena nadloga, ali skufhnjava ni prav od nas, se she druga napoveduje, ja ko she s' to pervo s' delali nismo, pride dosti drugih na naglim zhes nas.

4. Kdo bi mogel vesel biti takiga shivljenja, ki je polnu grenkost, ino nefrezh, ino povsod je jamér?

Komaj je vrednu -shivljenje imenovanu biti, kir le smert, ino vse hudu rodi.

Ino vender se she le sa ljubiu ima, ino veliku jih je, ki v' njemu veselje jifhejo.



Oni svejtu szer ozhitajo, de je sapeliv, pa ga vnder nozhejo sapustiti, kir she mesnu poshelenje v' njih gospoduje.

V' enih rezheh jim svejt govori: ljubite me: v' drugih pak: bojte se me.

K' ljubesni svejta vlezhe poshelenje ozhi, poshelenje mesa, ino prevsetnost shivlenja. Nepokoj serza pa, strah vesti, ino druge britke shtrafinge, katire sa spolnenim poshelenjam pridejo, sture, de se eden ali drugi sveta boji, ino ga sovrashi.

5. Ali Bogu se vsmili! hudu poshelenje posvetniga zhloveka vnder le tako na - se vlezhe, de se v' spolnenju gerdih shelja zlo dobru pozhuti, kir sladkosti boshje ljubesni ino snotrajniga veselja nad zhednostim dosdaj she nikolj sposnal, ino obzhutil ni.

Kdor pak svejt popolnoma sanizhuje, ino v' svetimu strahu Gospodu shiveti hozhe, zhuti sladkost boshje ljubesni obljubleno tim, katiri se vsimo posemelskimu odpovedo, ino sposna, tako grosovitnu se vsi posvetni motijo, ino sami sebe sapelujejo.

## XXI. POGLAVITNI DEL.

*V' Bogu zhes vse nar vikshi dobroti pozhivati.*

1. Hlap. **M**oja dusha! po vsimo, ino v' vsimo pozhivaj vselej v' Gospodu: sakaj on je vezhni pokoj svojih Svetnikov.

Jesuf edina sladkost ino ljubesen moje dushe! daj mi, de svunaj tebe v' nobeni drugi rezhi pokoja ne bom jiskal; ne v' frezhi, ne v' lepoti, ne v' zhashti, ino imenitnosti, ne v' mogozhnosti ino visokosti, ne v' vuzhenosti ino brihtnosti, ne v' bogastvu, ino bistrih delih, ne v' hvali, ino slovenju, ne v' veselju, ino prijetnih pogovorih, ne v' vupanju, ino obetanju, ne v' poshelenju ino saflushenju.

Jesuf! ne pusti mi svunaj tebe pokoja jiskati, ne v' vsih darovih, katire delish, ino obljubish, ne v' nar vezhimu veselju, ki ga more zhloveshku ferze dejleshnu biti ino obzhatiti, ne v' Angelih, ino Arangelih, tudi ne v' zeli nebeshki vojski:

Daj mi poslednizh, de ne bom pokoja jiskal ne v' videozhih, ali nevideozhih rezheh, ne v' vsimu, kar ti nisi moj Bog! Temuzh v' samimu tebi dodejli meni pozhivati.

2. Sakaj ti Gospod moj Bog si zhes vse dobrote nar boljshi; ti sam nar vikshi; sam nar mogozhnishi; ti sam vse s' vsimi dobrotami napolnish; ti sam nar sladkejshi delish vsim vse rasveselenje; ti sam si nar lepshi vse ljubeshni vreden; ti sam si nar shlahtnishi, ino zhes vse rezhi nar zhashtilivshi, v' katirimu samimu je vse dobro, ino popolnoma, je vselej bilo, ino bo.

Ino sato je meni vse premalu, karkolj mi dash svunaj sam sebe, ali od sebe rasodevash,

ino obetash, dokler tebe samiga ne videm, ino popolnoma ne vshivam.

Sakaj moje serze ne more resnizhnu pozhivati; ino se ne bo dalu vtolashiti, dokler ne bo vse dobrote ino stvari sa seboj pustilu, ino v' tebi samimu pozhivalu.

3. O ti moj preljubi Jesus Kristus! ti edini svet ino zhist shenen moje dushe, ti gospodovavez vslih stvari! kdo bo meni dal peruti prave prostosti k' tebi sleteti, ino per tebi se od - dahniti?

O! kadaj bom jest tako bres skerbi, de bom mogel sposnati, kako sladak si ti Gospod moj Bog?

Kadaj bom tebe is zele mozhi popolnoma tako ljubil, de v' tvoji ljubesni sam sebe ne bom zhutil, temuzh tebe samiga na eno skrivno visho, katera ni vsim snana, ino ves yum preseshe?

Sdaj pak vsaki dan sdihujem, ino svoj shalosten stan objokujem.

Sakaj meni se veliku hudiga v' ti dolini sols pergodi, ki me dostikrat moti, shali, ino flepi: pogostu sadershuje, ino rastresa, sape-luje, ino odverne, de se po sheljah duha sgol tebe ne dershim, ino se v' tvojimu veselimu objemanju, katiru je vse veselje isvolenih duhov, vselej ne sgubim.

Gospod! ti slishish moje sdihovanje, ino vidish, kako sim sapushen na semli, vsmili se zhes mene!

O Jesuf svetloba vezhne zhafti! veselje dushe v' temo kraju popotovanja! jest ne vejm, kaj govoriti, le shelje mojga ferza s' tabo govore.

4. Kako dolgu she odlasha k' meni pridi moj Gospod.

Ah! de bi she enkrat k' meni vbogimu prishel, ino me obveselil! Naj stegne k' meni svojo roko, ino me vbogiga refhi is vse britkofti.

Pridi, O Gospod! pridi, sakaj bres tebe ni veselja ne dneva ne ure; sakaj ti si moje veselje, ino bres tebe je moja misa prasna.

Jest sim reven, ino koker jetnik v' shelesju sakovan, dokler me s' luzhjo tvoje povsod prizhiozhe milosti ne rasveselish, refhish, ino mi prijasnu oblizhje ne pokashesh.

5. Naj drugi na mestu tebe jishhejo, kar hozhejo; meni drugiga nizh ne dopade, ino mi ne bo nikolj dopadlu, kakor ti Bog, moje savupanje ino vezhnu isvelizhanje!

Ne bom molzhal, ne prenehal tebe ponishnu profiti tako dolgu, de se tvoja gnada k' meni verne, ino ti od snotraj k' meni govorish.

6. *Gosp.* Pole! tukaj sim, pole! jest sim per tebi, kir si me na pomozh klizal: tvoje folse, shelje tvoje dushe, tvoje ponishovanje, ino shalovanje ferza so me vsdignile, ino k' tebi perpelale.

7. *Hlap.* Ino jest sim rekal: Gospod! klizal sim te, imeti sim te shelil; pa sim tudi perpravljen savoljo tebe vse sapustiti.

Sakaj ti si me obudil, de sim sazhel tebe jiskati.

Bodi tedaj zheshen ino hvalen o Gospod! de si po obilnosti tvojiga vsmilenja tvojimu hlapzu to dobroto sturil.

Kaj bi imel tvoj hlapez fhe dalej pred tabo govoriti, svunaj de se pred tabo globoku ponisha, ino nikolj ne posabi, de je gresnik, ino vsiga vsmilenja nevreden.

Sakaj tebi Gospod! enakiga zhudesha ni, ne v'nebesih, ne na semlji.

Tvoje dela so vse dobre, tvoje sodbe refinzhne, ino tvoja previdnost visha vse.

Sato bodi tebi zhast, ino hvala o modrost Boga Ozheta! naj te hvalijo ino zhaste moje vusta, moja dusha, ino s' mano vse stvarjene rezhi skupej.

## XXII. POGLAVITNI DÉL.

*Premishlovanje mnogiterih dobrot boshjih.*

1. *Hlap.* Gospod! odpri moje serze k' tvoji postavi, ino vuzhi me po tvojih sapovdih shiveti.

Daj mi tvojo voljo sposnati, ino s' veliko ponishnostjo tvoje dobrote vse skupej ino vsako posebj svesto premisliti, de bom mogel tebe sa nje vrednu hvaliti.

Jest pak vem, ino sposnam, de tebe tudi sa nar majnsi tvojih dobrot vrednu sahvaliti ne morem.

Sej s'he tvojih dobrot premisliti ne morem; ino kadar si imenitnost tvojiga vsmilenja k' serzu vsamem, moj duh per premishlovanju shtivila tvojih gnad omedluje.

2. Karkolj na dushi, ino na telesu, od snotra, ino od svunaj, naturniga ino zhesnatur-niga imamo, je vse tvoja dobrota, ino nafspomni na tvojo dobrotlivo milost, od katire smo vse prejeli.

Deflih je eden vezh, drugi manj prejel, je vnder vse le tvoje, ino bres tebe ne more obeden tudi nar majnsi rezh imeti.

Katir je vezh prejel, se nima hvaliti, kakor de bi si bil to saflushil, tudi se nima zhes druge povikshovati, ino vbogiga salsmehuvati; ker je imenitnishi ino boljshi le ta, katir bol sposna, de vse le od Boga ima, ino ga s'vezhi ponishnostjo, ino s' svetejsim shivlenjam hvali.

Kdor se sa flabejga med vsm sposna, ino se sa bol nevredniga dershi, je vreden vezhi darove prejeti.

3. Katir je pak manj prejel, naj ne bo shalosten, nevoljn, ali bol premoshnimo nevosfhliv, ampak ima v' tebi Gospod! serze imeti, ino hvaliti tvojo dobrotlivoost, de tako obilnu, radavoljnu, bres vsiga safhlushenja, ino gledanja na stanove tvoje dari dejlish.

Vse pride od tebe, sato imash v' vsih rezheh hvalen biti.

Ti vesh, kaj s'ena gnada je vsakimu potrebna; ino sakaj ima ta manj, uni pa vezh;

ne nam, ampak tebi gre to rasoditi, ki posnash notrajnu zhloveka, ino vesh, kaj si sleherni saflushi.

4. Sato o Gospod Bog! tudi sa veliko dobroto sposnam, ne veliku imeti darov, katiri od svunaj bléshe, ino jih svejt obrajta: kdor to pomisli, svojga revniga ino nistiga stanu ni shalosten, ni bojezh, ni nesavupliv v'vboshtvu, ampak se she veseli, ino sa dobizhik dershi; sakaj ti o Bog! si vboge, ino ponishne, ino pred svejtam te sadne sa tvoje prijatle, ino sa domazhe tvoje hifhe isvolil.

To prizhujejo tvoji Apostelni, katire si sa poglavarje zhes vef svejt postavil.

Oni so na svejtu shiveli bres toshbe, tako pohlevni, ino krotki bres vse hudobije, ino golfije, de so se tudi veselili savolj tvoijga ime na saframovanje terpeti, ino kar je svejtu supernu, so oni s' velikim veseljam na - se vseli.

Katir tedaj tebe Gospod! ljubi, ino tvoje dobrote sposna, ga nima nizh tako veseliti, kakor tvoja sveta volja, ino spolnenje tvojih vezhnih skleпов nad njim.

Leto ima njemu tako dopasti, ino ga tako vtolashiti, de bo ravn tako rad nar majnshi kakor bi en drugi rad imenitnishi bil.

Sadni sedesh mu ima ravn tako vsezh, ino prijeten biti, kakor ta prvi; zhe je sanizhovan, ino tako posablen, de ga nobeden v' misil ne vsame, ima ravn tako miren biti, kakor bi od vsih hvalen ino sa boljshiga dershan bil.

Sakaj tvoja sveta volja, ino gorezha sferb sa zhaft tvojiga svetiga imena more per njemu zhes vse jiti, ino ga bol tolashiti, ino veseliti, kakor vse dobrote, katire je she sadobil, ali jih she vupa sadobiti.

## XXIII. POGLAVITNI DÉL.

*Zhvetire rezhi, bres katirih se notrajni mir ne sadobi.*

1. *Gosp.* Sin! sdaj te bom vuzhil pot miru, ino prave prostosti.

*Hlap.* Sturi Gospod! po tvoji besedi; sakaj taku govorjenje rad slishim.

*Gosp.* Moj sin! vuzhi se sturiti raji po volji drugih, kakor po tvoji.

V posemelskih rezheh vselej raji manj imej, kakor veliku.

Pusti vselej zhaft drugim, ti pak bodi flushabnik vsih.

Sheli, ino profi vselej, de bi bila volja bosha nad tabo dopolnjena.

Pole! to so te zhvetire rezhi, bres katirih nikolj miren ino pokojen ne bosh.

2. *Hlap.* Gospod! ti si malo govoril, pa grosno veliko povedal.

Modrost svelizhanja, ino vso srezho je najdel, katir tvoje kratko govorjenje sastopi, ino spolni.

Sakaj ako bi jest mogel vse to svesto der-shati, bi se ne imel kaj hudiga bati.



Sakaj moja vest, koljkokrat je nepokojna ino teshka, mi ozhita, de tega tvojiga navuka dershal nifim.

Ali ti, katir vse samoresh, ino posvezhenje duh hozhesh, dodejli meni obilnishi gnado, de bom mogel tvoje govorjenje dopolniti, ino terdnu savupanje k' isvelizhanju imeti.

## M o l i t u v.

*Super hude misli.*

3. *Hlap.* **G**ospod moj Bog! ne bodi delezh od mene: moj Bog! pridi meni na pomozh.

Sakaj vse forte misli se v' meni bude, ino veliki strahovi mojo dusho nadlegujejo.

Kaku bom bres shkode vun prifhel, ino vse premagal?

*Gosp.* Jest pojdem pred tabo, ino bom mogozhne svejta ponishal. Jest bom vrata jezhe odperl, ino tebi skrito mozh rasodel.

*Hlap.* Sturi Gospod! po tvoji besedi ino najsginejo pred tvojim oblizhjam vse pregreshne misli.

To je moje savupanje, ino moje edinu veselje v' vsih britkostih k'tebi perbejshati, na tebe se sanesti, na tebe s' savupanjem klizati, ino poterpeshlivu tvoje obveselenje perzhakovati.

## M o l i t u v.

*Sa rasvillenje pameti.*

4. *Hlap.* **O** dobrotlivi Jesuf! rasvetli me s' svetlobo notrajne ljuzhi, ino ne pusti me dalej v' tammi serza.

Odverni od mene vse rasvujsdanje v' milih, ino pomagaj mi is skusnjav, katire so mi od vezh.

Vojfkuj se mozhnu sa me, ino odsheni od mene vse hude poshafti, hozhem rezhi, vse drashlivu poshelenje, de bo mir v' tvojih terdnjavah, ino velika hvala v' tvoji sveti hishi, to je: v' zhisti vesti.

Sapovej viharjam, ino hudim vremenjam: rezi morju: bodi pokojnu, ino severju: potihni: ino bo vse tihu postal.

5. Poshli tvojo ljuzh, ino tvojo resnizo, de svetijo na semljo, sakaj jest sim prasna, ino pusta semlja, dokler me ti ne rasvetlilh.

Isli v' mene od sgoraj doli tvojo gnado, ino rasmakaj moje serze s' nebeshko roso: mozhi me s' vodo brumnosti, ino obdelaj semljo, de dober ino nar boljshi sad rodi.

Vsdigni moje od teshe grehov potertu serze, ino daj mi nebeshke darove bol premishlovati, de okufim sladkost tvojiga isvelizhenja, de sa posemelsku nizh maral ne bom.

Odtergaj, ino refhi me od vsiga nezhimerniga veselja stvari; sakaj nobena stvarjena rezh nemore moje shelje popolnoma spolniti ino oveseliti.

Sdrushi me s'tabo s' nerasveslivo veso ljubesni; sakaj ti sam si sadofti temu, ki tebe ljubi, bres tebe pak je vse to drugu nizh.

## XXIV. POGLAVITNI DEL.

*Radovednu ne ogledovati drugih sadershanja.*

1. *Gosp.* Sin! ne bodi radoveden, ino prasnih skerbi ne iměj.

Kaj je tebi sa tò, ali sa unu? ti hodi sa mano.

Kaj je tebi sato, ali je un tak ali tak, ali zhe dela, ali govori to ali to?

Tebi ne bo treba sa druge odgovarjati, ampak sam od sebe bosh rajtingo dal. Sakaj le tedaj mes vtikash? Pole! jest fleherniga posnam, ino vidim vse, kar se godi pod sonzam, ino vem, kako je vsakimu, kaj vsaki misli, kaj hozhe, ino kaj dosezhi sheli.

Meni tedaj vse isrozhi, ti pak bodi miren, ino pusti sledniga delati, kar hozhe.

Karkolj bo sturil, ali govoril, bo zhes njega prishlu; sej nemore mene golfati.

2. Ne skerbi sa senzo velikiga imena, ne sheli veliku prijatlov, tudi ne posebnih snamnjev ljubeshni od drugih.

Sakaj take rezhi motijo serze, ino ga otamn e.

Jest bi ti rad moje besede govoril, ino skrivnosti rasodeval, ako bi ti moj prihod bol gorezhe shelil, ino bi meni vrata tvojiga serza odperel.

Bodi previden, zhuj v' molitvah, ino ponishaj se v' vsih rezheh.

## XXV. POGLAVITNI DEL.

*Kako se stanovitni mir serza, ino re-  
snizhnu poboljshanje shivlenju najde.*

1. *Gosp.* Sin! jest sim rekal: mir vam sapustim, moj mir vam dam: Ne kakor ga svejt, ga jest vam dam.

Vsi shel e mir, kar pa je k' pravimu miru potrebnu, vsi ne oskerb e.

Moj mir je per ponishnih, ino is serza krotkih. Ta mir imash v' vedni poterpeshlivosti jiskati.

Ako bofh mene poslufhal, ino moje besede dershal, bo velik mir v' tebi.

*Hlap.* Kaj imam tedaj sturiti?

*Gosp.* V' vsih rezheh premisli prejden kaj sturish, ali kaj govorish ter ne sheli, ino ne jishhi drugiga nizh, kakor meni samimo dopasti.

Ne fodi tudi kje v' en dan govorjenja ino djanja drugih: ino ne vtikuj se v' rezhi, katire ti isrozhene niso; tako se sna sgoditi, de ti malu, ino malukadaj krishim pojde.

2. De bi pa tebi nikolj nizh krishim ne shlu, ino se ti nikolj nizh shalniga v' serzu ali po telesu ne pergodilu, ja! to pak tukaj ne bosh najdel, ampak le v' vezhnimo pozhitku.

Ne misli tedaj, de pravi mir imash, ako nobene teshe ne zhutish, tudi takrat she ni vse dobru, kadar nobeniga supernika nimash; ino zhe ti prav vse po srezhi gré, tudi to ni snamnje popolnoma miru.

Pa tudi takrat ne misli, de si kaj vezh, ali v' posebni ljubesni per Bogu, kadar si go-rezh ino samaknen v' veselju slushbe boshje; kir is tega se ne sposna prava ljubesen do zhednosti, v' takimu se tudi ne godi boljshanje ino posvezhenje zhloveka.

3. *Hlap.* V' zhimu tedaj o Gospod?

4. *Gosp.* V' temu le, de se is zeliga serza boshji volji podvershesh, ino ne jishesh svojiga dobizhka, ne v' majhnih, ne v' velikih rezheh, ne v' zhasu, ne v' vezhnosti, tako de nadloge ravn s' tako voljo gori vsamesh, kakor dobrote, ino sa obdvoje s' veselim serzam Boga hvalish.

Kadar bosh v' savupanju tako terden ino poterpeshliv, de se tudi per pomankanju no-

trajnega veselja le kaj hujšhiga terpeti šhé perpravlašh, ter ne toshish, de vezh terpish, kakor si vreden, temuzh le mojo pravizhno ino sveto voljo hvalish, takrat po pravi ino ravni poti miru hodish, ino bosh terdnu vupanje imel moje oblizhje v' velikimu veselju enkrat spet gledati.

Ako bosh sam sebe popolnoma sanizhoval, imash yediti, de bosh obilni mir imel, kolikor ti ga je v' kraju tvojiga popotovanja obzhutiti mogozhe.

## XXVI. POGLAVITNI DEL.

*Velika imenitnost prastoſti duſhe, kako ſe ſadobi.*

1. *Hlap.* **G**ospod! Kdor tebe s' popolnoma ljubesnijo ljubi, vsaki zhaſ po nebesih sdihuje; ima veliko ſkerbi, pa je, kakor de bi jih ne imel, ne po ſhegi lenih traglivzou, ampak ſkusi posebno gnado boshjih otrok, ki ivojiga ſerza nikolj na eno posemelsko rezh ne veshejo.

Proſim te, moj dobrotlivi Bog! varuj me, de ſe prevezh v' ſkerbi tega shivlenja ne ſapledem; pomagaj mi v' mnogih teleſnih potrebah nerodnu poſhelenje krotiti; varuj mojo duſho pred ſpotiklejim, de pod tesho toljkajna nevarnoſt ne padem.

Ne prosim le varovan biti pred rezhem, po katirih polvetna nezhimernost s' vso mozhjo shelja hrepeni, temuzh tudi pred tistim revam, katire savoljo kletve greha, kakor vsakiga drugiga, tudi dušho tvojiga hlapza teshe ino nasaj dershe; de ne more vselej, kakor bi rada, po svetih sheljah duha sturiti.

3. O moj Bog! ti neisrezhena sladkost, sturi meni grenke vse telesne obveselenja, katire me od ljubesni vezhnih rezhi odvrzhajo; ino me k' hudimo poshelenju kakiga posemel-fkiga veselja napelujejo.

Moj Bog! naj me ne premaguje meso, ino kri: naj me ne sapeluje svejt, ino njegova kratka zhaft: naj me ne vershe hudizh, ino njegova savijazha.

Daj mi mozh v' bojovanju, poterpeshli-vošt v' terplenju, stanovitnost v' ljubesni.

Namešt v'lih tolasheb svejta daj sladku masilu tvojiga duha, ino namešt telesne ljubesni vli v' me ljubesen do tvojiga imena.

4. Pole! Jed, pitje, oblazhilo, ino druge rezhi, katire k' shivlenju shivota flushjo, so duhu, ki le po nebesih sdihuje, teshavne.

Daj mi te tvoje darove s' méro k' potrebi vshivati, ne pak v' njih spolnenja nerodniga poshelenja jiskati.

-82 Ker moremo sa sdravje ino sa shivljenje  
 fkerb imeti, nam ni perpushenu vse telesu po-  
 trebne darove savrezhi; prevezh pa ino le sa-  
 volj poshelenja jih jiskati, boshja sapoved  
 prepove, de se mefo super duha ne vsdigne.  
 V vshivanju teh rezhi, te profim, naj me  
 visha ino vuzhi tvoja roka, de se kaj prevezh  
 ne sgodi.

## XXVII. POGLAVITNI DĚL.

*Lastna ljubesen od vezhne dobrote narvezh  
 sadershuje.*

1. Gosp. Sin! ti moresh vse dati sa vse, ino  
 nizh sa se obdershati.

Le varuj, de tebi nobena rezhi na semlji  
 toljko ne shkoduje, kakor lastna ljubesen.

Po méri ljubesni ino shelja tvojiga ferza  
 do ene rezhi, te ona vezh ali manjna - se vlezhe.

Zhe je ljubesen tvojiga ferza zhista, sgol  
 savolj Boga, ino po njegovih sapovedih, te ne  
 bo nobena rezh vesala.

Ne sheli, kar imeti ne smesh: Ne imej,  
 kar bi ti snalu na poti biti, ino notrajno pro-  
 stost vseti.

Zhudnu je, de se is zeliga tvojiga ferza  
 meni ne isrozhish, s' vsim kar sheleti, ali  
 imeti moresh.



2. Sakaj se od prasne shalosti sushish? sakaj se s' nepotrebnimi sferbmi trudish? Dershi se po mojih sapovedih, ino ne bosh nize shkode imel.

Ako jishesh sdaj to, sdaj unu, ino shelish bol savolj lastniga dobizhka ino veselja sdaj tukaj, sdaj tam biti, ne bosh nikolj bres napokoja ino sferbi; sakaj povsot ti bo kaj permankalu, povsot se ti bo kdo vstavlal.

3. Tebi je tedaj boljshi svunajne rezhi sanizhovati, ino is serza isruvati, kakor pa jih imeti, ali she vezh perdobiti.

Tako misli, ne le od dnarjov, ino bogastva, temuzh tudi od hrepenenja po prasni hvali, ino zhashti, kar vse s' lvejtam vred prejide.

Kraj malu varuje, zhe boshjiga strahu ni, tudi svunajni mir bo vednu nestanoviten, zhe ni v' serzu vterjen, to se pravi: zhe v' moji ljubesni ne ostanesh; preseliti se snash, boljshi pak savolj tega ne bosh.

Sakaj per prvi perloshnosti, ko jo bosh natekel, bosh vse to, zhefar si se ogniti hotel, ino she vezh najdel.

## M o l i t u v.

*Sa dar modrosti.*

1. Hlap. **O** Bog! poterdi me s' gnado svetiga Duha.

Daj, de bom v' pravizi moznu uterjen na notrajnim zhloveku, ino ozhisti moje serze od

vse prasne fkerbi, ino nepotrebni ga strahu, ter ne pusti, de bi se nagnilu k' posvetnim rezhem, naj bodo she malu ali veliku obrajtane, temuzh vuzhi me, de vse bo presflu, ino jest s' vsim vred.

Sakaj nizh ni stanovitniga pod sonzam, vse je nezhimernost, ino duha tesha. O kako moder je, kdor tako misli!

2. Gospod! daj mi nebeshko modrost, de se bom vuzhil tebe zhes vse jiskati, ino najditi, tebe sposnati ino ljubiti; ino vse drugo po naredbi tvoje modrosti, koker je samu na sebi, sastopiti.

Daj se mi perlisovavza modro ogibati, ino supernika poterpesljivo prenesti.

Sakaj to je velika modrost, ne po vsakimu vetro besedi se obrazhati, ino pred perlisnenim jesikam hudobne sapelivke se varvati: ker tako se po sazheti poti frezhnu hodi.

## XXVIII. POGLAVITNI DEL.

### *Super jesike opravlivzov.*

1. *Gosp.* Sin! ne bodi shalosten, zhe kdo hudo od tebe misli, ali govori, kar rad ne slisish.

Ti imash she huje od sebe misliti, ino se med vsim sa nar slabejga dershati.

Ako po duhu shivish, ne bosh veliku na memuletozhe besede porajtal.

Ni majhna modrost v' hudimo zhasu molzhati, ino se od snotraj k' meni oberniti, ter na zhloveshke sodbe ne porajtati.

2. Tvoj mir nimash v' govorjenju ljudi jiskati: naj od tebe dobro ali hudo govore, sej sato nisi drugi zhlovek. Kje je pravi mir, ino prava zhasť? ni le v' meni?

Ino katir ne sheli ljudem dopasti, ino se ne boji njih samére, bo velik mir imel.

Is napzhine ljubesni, ino prasniga strahu pride ves nepokoj serza, ino vse smote pozhutkov.

## XXIX. POGLA VITNI DEL.

*Kako v' britkosti Boga na pomozhi klizati, ino zhasťiti.*

1. *Hlep.* **B**odi tvoje ime o Gospod! zheshe-  
nu na vekomaj, de si leto skushnjavo, ino  
nadlogo pustil zhes mene pridi.

Jest ne morem vbeshati, meni je tedaj potrebnu k' tebi perbejshati, de mi pomagash, ino skushnjavo v' dobro obernesh.

Gospod! sdaj sim v' britkosti, ino per serzu mi ni dobru, kir me velika teshava stiska.

Ino sdaj ljubesnivi Ozhe! kaj hozhem rezhi? stiskan sim od vsih strani: reshi me is te ure.

Ali sato sim v' to uro prishel, de hosh ti zhasťitliy sturjen, kadar bom slo ponishan, ino skusi tebe reshen.

Pusti si o Gospod! dopasti, de mene re-  
shish, ker jest vbogi kaj morem obres tebe  
sturiti, ino kam pojdem?

O Gospod! daj mi tudi sdaj poterpenje,  
pomagaj meni o moj Bog! ino jest se ne bom  
bal, naj bom tudi she toljko obloshen.

2. Ino sdaj, kaj hozhem rezhi? Gospod!  
sgodi se tvoja volja: Sej sim saflushil vse brit-  
kosti ino teshave.

Terpeti sdaj morem, o de bi le voljno  
dokler vihar ne potihne, ino bólè ne bo.

Tvoji vfigamogozhni roki pak je lahko  
tudi od te skushnjave me rešhiti, ino njeno  
mozh oflabiti, de do konza ne omagam, kakor  
si poprej she dostokrat s' mano sturil, moj Bog  
moje vsmilenje!

Ino koljkor teshej je moje terplenje, tolkajn  
loshej je defnizi Narvikshiga mi to preloshiti.

### XXX. POGLAVITNI DEL.

*Jesus pomozhnik vsih, katiri ga s' sa-  
vupanjem prosijo.*

1. *Gosp.* Sin! Jest sim Gospod, katir na dan  
britkosti mozh dam. Pridi k' meni, kadar ti  
dobru ni.

Nebeshku oveselenje od tebe nar bol na-  
saj dershi to, de se preposnu k' molitvi podash.

Sakaj prejden ti mene s' vernim serzam pro-  
shish, povsod treshte pojishesh, ino se v' syu-  
najnih rezheh veselish.

Sato se sgodi, de vse skupej tebi malu pomaga, dokler ne sposnash, de le jest pomagam tem, katiri v' mene savupajo; bres mene tudi obena mozh ne pomaga, obeden svet ne velja, ino vse varstvo je nestanovitno.

Sdaj, kir je vihar vtihnili, ino si spet k' sam sebi prishel, sajemaj novo mozh v' ljuzhi mojiga vsmilenja. Sakaj jest sim blisu, (pravi Gospod) de vse popravim, ter she terdnejshi ino imenitnijhi naredim.

2. Mejnish le, de je meni kaj preteshkiga? ali de sim enak zhloveku, katir obeta, pa ne sturi?

Kje je tvoja vera? stoj terdnu, ino stanovitnu.

Bodi poterpeshliv ino serzhen, tebi botrosht ob pravimu zhasu prishel.

Zhakaj na mene, pozhakaj, jest bom prishel, ino tebe osdravil.

Skushnjava je, kar te drashi, ino prasen strah, kar te plashi.

Kaj ti skerb savolj prihodnih pergodeb drugiga pernese, kakor, de shalost zhes shalost imash? Sadosti je dnevu njegova lastna teshava.

Prasnu ino nepridnu je shalovati, ali se veseliti savolj prihodniga, ki se morebiti nikolj sgodilu ne bo.

3. Take sanje motijo le nerumneshi: na svetovanje sovrashnika pak se tako lahko pustiti sapelati je snamnje she majhniga serza.

Sovrashniku je vse enu, ali s' resnizo, ali s' lashnivimi rezhmi moti, ino sapeluje, ali s' ljubesnjo do prizhiozhnih, ali s' straham savolj prihodnih rezhi slepi.

Tvoje serze naj se tedaj ne prestrashi, ino ne boji.

Veruj v' mene, ino savupaj v' moje vsmilenje:

Kadar menish, de si delezh od mene, sim dostikrat the blishej per tebi.

Kadar menish, de je skoraj vse sgublenu, takrat perloshnost imash the le vezh si perdobiti.

Ni vse sgublenu, kadar ti kaj krishim gre.

Ne sodi po temo, kakor sdaj obzhutish; tudi nikolj v' eni teshavi pride naj, od koder hozhe, tako nesavupliv ne bodi, kakor de bi ne bilu vupanja is nje reshen biti.

4. Ne misli, de si ves sapushen, kadar ti na en zhas nektero britkost poshlem, ali prijetnu veselje odtegnem; sakaj tako se gre pruti nebesam.

Tebi pak ino vsm mojim flushabnikam je sa res boljshi v' terplenju shalovati, kakor vse po svoji volji imeti.

Jet vem skrivne misli: res res je boljshi sa tvoje isvelizhanje, de ti vzhasi vse serze vpade; szer bi snal sam od sebe kaj misliti, ino sam sebi v' temo, kar the nisi, dopasti, zhe bi tebi prav shlu.

Kar sim dal, samorem vseti, ino supet dati, kadar bo meni dopadlu.

5. Kar dam, moje ostane, ino kadar vsamem, tvojiga nisim nizeh vsel; sakaj vsaku dobru darovanje, ino vsaki popolnim dober dar je od mene.

Kadar ti teshave, ali druge supernosti poshlem, ne bodi nevoljn, ino serze naj ti ne vpade: jest hitru rad pomagam, ino vso tesho v' veselje spreobernem.

Ali pravizhen sim, ino velike hvale vreden, kir tako s' tabo ravnam.

6. Ako ti dobru premislis, ino po refnizi spregledash, bi ti ne imel v' nesrezhah nikolj tako od vezh shalovati, ampak bol se veseliti, ino mene hvaliti.

Ja v' temo bi imelu vse tvoje veselje biti, de te s' shalostim obkladam, ino ti ne sanesem.

*Kakor je mene ljubil moj Ozhe, tako jest vas ljubim*, sim rekal mojim ljubim Jogram, katire nisim poslal k' posvejtnimu veselju, temuzh k' velikimu vojskovanju; ne k' zhaсти, temuzh k' sanizhuvanju; ne k' lenobi, temuzh k' delu, ne k' pozhitku, ampak veliku sadu v' poterpeshlivoosti pernesti. Moj sin! spomni na letebelede.

## XXXI. POGLAVITNI DÉL.

*Vse stvari sapustiti, de se Stvarnik najde.*

1. Hlap. **O** Gospod! meni je she vezhi gnada potrebna, de kje pridem, kjer od obene strani sadershan ne bom.

Sakaj dokler me le ena rezh nasaj dershi, se ne morem k' tebi vef povsdigniti.

Vef per tebi biti je shelil uni, ki je djal: *Kdo bo meni dal perate, kakor golobu, de sletim (k' tebi) ino tam pozhivam?*

Kaj je bol pokojnu, kakor oko, katiru v' vsih rezheh le na Boga gleda? ino kdo je bol prost, kakor eden, katir na svejtu nizeh ne sheli?

Sato je treba zhes vse stvari se povsdigniti, ter sam sebe popolnoma sapustiti, ino v' samaknenju ferza premishlovati, de v' vsih stvarih tebi stvarniku nizeh enakiga ni.

Ino dokler se zhlovek od vsih stvari ne odlozhi, ne more is zele dushe boshjih skrivnost premishlovati.

Sato jih je tudi malu, de imajo dar svetiga premishlovanja, kakor se jih tudi le malu popolnoma svejtu odpove.

2. K' temu je velika gnada potrebna, de se dusha povsdigne, ino v' Boga samakne.

Zhlovek naj sna, ali ima, karkolj hozhe, ne velja veliku, dokler sam ni v' duhu povsdignen, od vsih stvari lozhen, ino vef s' Bogam sklenen.

Dolgu bo s'he majhin, ino se bo le po semlji plasil, kdor kaj drugiga bol sheli, kakor samiga Boga edino neismirjeno ino vezhno dobrotu.

Sakaj vse drugu je nizeh, ino more sa nizeh dershanu biti, kar Bog ni.



Velik raslozhik je med modrostjo rasvetleniga ino bogabojezhiga zhloveka, ino med vuzhenostjo v' bukvah snajdeniga, ino vuzheniga duhovna.

Modrost, katira je od sgoraj od Boga, je veliku imenitnishi, kakor vuzhenost zhloveka s' velikim persadevanjam ino skerbjo v' glavo spravlena.

3. Veliku jih je, ki dar svetiga premishlovanja shele; kar je pa k' temo potrebnu, ne preskerbe.

Mozhno jih nasaj dershi to, de le per podobah, ino vunajnih rezheh sastoje, sami sebe pa popolnoma satreti malu skerbe.

Jest nevem, kaj je to, kaj s' en duh nas vodi, ali kaj hozhemo imeti! radi bi sa bogabojezhe dershani bli, trudimo se pa, ino smirij bol skerbimo sa zhafne malo vredne rezhi, na snotrajne potrebe pa malukdaj s' pravim ferzam mislimo.

4. Bogo se vsmili! komaj se en malo k' temo premishlovanju perpravimo, se she s' svunajnim premotimo, ino nikolj svojo vest skerbno ne isprashamo.

Kje so nashe shelje, ne mislimo, ino vse nashe dela, ki so tolikajn nezhiste, ne objokamo.

Ker je vse zhlovestvu po krivi poti hodilu, sato so vode potopa zhes semljo stopile.

Dokler so misli ino shelje ferza malopridne, nemorejo svunajne dela, ki so sad snotrajniga popazhenja, dobre biti.

Zhistu serze pa rodi sad svetiga shivlenja.  
5. Koljko ino kaj je kdo sturil, se oprashuje; zil ino konz pa, sakaj se dela, se tako fkerbnu ne premisli.

Se slisli govorjenje, ali je bil kdo mozhan, bogat, lep, perpraven, dober pisar, dober peviz, dober delavez: ali je pa vbog v' duhu, poterpeshliv, krotak, ino is serza boga-bojezh, kaj takiga ludje radi ne govore.

Natura ogleduje le svunajnu, gnada pa vidi snotrajnu.

Telefne ozhi se dostikrat ogolfajo; ozhi gnade pa so v' Boga vperte, sato nikolj pre-motene ne bodo.

## XXXII. POGLAVITNI DÉL.

*Sam sebe satajiti, ino hudo poshelenje krotiti.*

1. *Gosp.* Sin! ti nemoresh po svetih sheljah duha shiveti, dokler popolnoma sam sebe ne satajish.

Kakor jetniki v' shelesju so vsi, katiri bogastvo ino sami sebe ljubijo, vsi lakomni, preradovedni, samopashni, ki le jishejo spolnenje svojih shelja, ne pa zhasť Jesusa Kristusa, ter si smishlujejo ino terdijo rezhi, katire ne bodo obstale. Sakaj preshlu bo vse, kar ni prishlu is Boga.

Dershi ta kratki, ino popolnoma navuk: sapusti vse, ino bosh neshil vse: kroti posheljenje, ino bosh mir najdel.

Leto sam per sebi premishluj, ino kadar bosh dopolnil, bosh vse sastopil.

2. *Hlap.* Gospod! leto ni delu le eniga dne, ne jigrzha otrok; ja v' temu kratkimu navuku je v'la kershanska praviza sapopadena.

3. *Gosp.* Sin! kir si 'svedil pot h' kershanski popolnomasti, nikar se ne v'trafhi, ino ne sgubi kmal serze, temuzh podaj se na to pot s' v'lo serzhnostjo, ino s' gorezhim sheljam na nji vselej hoditi.

Oh! de bi ti to sturil, ino tako delezh pri-shel, de bi sam sebe ne ljubil, ampak po moji ino mojiga ozheta volji, kakor sim te podvuzhil, svesto se dershal: tako bi ti meni dobru dopadel, ino tvoje shivljenje bi bilo v' veselji, ino v' miru.

She veliku rezhi moresh sapustiti; zhe ti v'liga ne sapustish, ino meni ne isrozhish, ne bosh dosegel, kar shelish.

Svetujem tebi kupiti od mene v' ognju skushenu slato, de bogat postanesh; to je: nebeshko modrost, katira vse posvetnu sanizhuje. Pusti posemlisko modrost, ino ne jishi ne drugim ne sam sebi dopasti.

4. Jest sim rekal, daj vse, kar je dragiga ino imenitniga pred svejtam, de sadobish, ino zhaslivu sturish, kar pred svejtam veliku ne velja.

Prava modrost, katira je is nebes, ino od sebe veliku ne dershi, tudi ne jif he imenitnosti na semlji, je malo ino skorej nizh obrajtana, ino je silnu redka: jo hvalimo s'jesikam, pa jo ne terdimo s' sadershanjam: vender je ona le ta dragi shlahtni kamen, katiriga vrednost maloktir vé.

### XXXIII. POGLAVITNI DÉL.

*Od nestanovitnosti serza, ino vedniga namena k' Bogo.*

1. *Gosp.* Sin! ne sanesi se na shelje, katire sdaj imash, kmalo se bodo v' drugu spreminele. Spreminliv bosh vse tvoje shive dni, dostokrat tudi ne rad: tako, de bosh sdaj vesel, sdaj shalosten, sdaj miren, sdaj nepokojin, sdaj gorezh, sdaj mlazhen, sdaj skerben, sdaj toshliv, sdaj moshki, sdaj otrozhji.

Per v' simu timu premenjenju pak se nizh ne boji, katir duha modrosti ino boshjiga sposnanja ima: njemu ni mar, kaj sam v' sebi zhuti, ali od kod duh nestanovitnosti pride; on fili vse svoje shelje k' Bogo nar boljshimo zil ino konzu.

Le tako samore zhlovek dobro voljo v' sebi stanovitno ohraniti, de zhistu oko verniga namena per vsih toljkanj pergodbah vsaki zhas v' mene obernenu ima.

2. Ino koljkor zhistejshi je oko namena, toljko serzhnejshi je zhlovek tudi med viharjam mnogih skušnjav.

Ali oko zhistiga namena dostikrat otamni; kir radu na svunajne dopadlive rezhi pogleda.

Je tedaj prav malu teh, katiri so od madešov lastne ljubesni vsi zhisti.

Tako so nekdej Judje v Bethanjo k Marthi ino k Mariji prishli, ne samu savolj Jesusa, temuzh tudi, de bi Lazarusa vidili.

Sato se more oko namena ozhistiti, de bo dobru, ino pravizhnu, ter zhes vse druge rezhi k meni vishanu.

## XXXIV. POGLAVITNI DEL.

*Kdor Boga ljubi, mu je v' vsih rezheh  
Bog nar ljubshi.*

1. *Hlap.* **P**ole! moj Bog, ino vse! kaj hozhem boljshiga, ino bol srezhniga sheleti? O prijetna, ino sladka beseda! ali le tistimu, katir ljubi vezhno besedo, ne pa svejt, ali rezhi, katire so na svejtu.

Moj Bog, ino vse! katir sastopi, mu je sadosi rezhenu, katir pak ljubi, sheli she ino she flishati.

Kadar si ti sraven, je vse v' veselju, ako pak tebe ni, v' sim vpade. Ti sturish pokojnu ferze, ti dasih velik mir ino prasnizhnu veselje.

Ti sturish, de od vsih rezhi prav mislimo, ino te v' v' simo hvalimo: bres tebe tudi nemore nobena rezh dolgu dopasti, ino vse, kar nam ima kdaj dopasti, more s' tvojo gnado polvezhenu, ino od tvoje modrosti nam naprej poloshenu biti.

2. Katirimu ti dopadesh, mu ne bo li vse dobru dopadlu? ino katirimu ti ne dopadesh, mu more li kaj drugiga dopasti?

Vsi, katiri le modrost svejta, ino veselje mesa jishejo, slabé; ker v' uni modrosti sgol nezhimernost, ino v' temo veselju le smert najdejo.

Katiri pak s' sanizhovanjam posvejtniga, ino s' pokorjenjam mesa sa tabo hodijo, so res modri; sakaj oni so is nezhimérnosti v' refnizo, ino is poshelenja mesa v' dela duha prestavleni.

Takim Bog dopade; ino kar v' stvarjenih rezheh dobriga najdejo, vse k' zhasti svojiga stvarnika obernejo.

Ali kako velik je raslozhik med prijetnostjo stvarnika, ino stvari, med vezhnostjo, ino zhasam, med nevstvarjeno ljuzhjo, ino med tisto, katira od vezhne ljuzhi svitlobo ima.

3. O vezhna ljuzh, katira vse vstvarjene ljuzhi presesesh; poshli tvoje sharke is visokosti, ino rasvitli vse snotrajnu mojiga ferza.

Ozhisti, rasveseli, rasvetli ino oshivi mojiga duha, ino vse njegove mozhi, de bom v' obilnimu veselju sgol tebe se dershal.

O kadaj bo prishla ta frezhna, ino sashe-  
lena ura, de bo moja dusha s' tvojo prizhnostjo  
nasitena, ino v' tebi vse v' vsih rezheh imela?

Dokler meni to ne bo dodejleno, ne bo  
v' meni popolnoma veselja: Bogo se vsmili! she  
vselej shivi v' meni ta stari zhlovek, she ni vel  
krishan, she ni popolnoma vmorjen.

Stari zhlovek se she mozhnu vsdiguje  
super duha, obudi snotrajne vojske, ino ne  
pusti dusho v' miru krajlovati.

4. Ali ti o Gospod! gospodujesh zhes div-  
janje morja, ino vtolashish vsdigvanje njega  
valov, vstani tudi k' moji pomozhi.

Raskropi vse, katiri vojsko hozhejo, ino sa-  
teri jih v' tvoji mozhi.

Prosim te, skashi nad mano zhudesha  
tvoje vsigamogozhne defnize: sej nimam dru-  
giga vupanja ino perbejshaljsha, kakor k' tebi  
Gospod moj Bog.

## XXXV. POGLAVITNI DEL.

*V' temu shivlenju nikolj bres skušnjav  
ne bomo.*

1. *Gosp.* **S**in! nikolj ne bodi bres strahu, am-  
pak vse tvoje shive dni imej oroshje duba v'  
rokah.

Ti shivish med sovrashniki, katiri se od vsih strani zhes tebe vojskujejo.

Ako tedaj ne bosh od vsih strani s'fhkitam poterpeshlivoſti obdan, ne bosh dolgu bres rane.

Ino ako she tvoje serze terdu v' mene ne postavish, ino refnizhne volje vse savolj mene preterpeti nimash, ne bosh mogil to grosno vojsko prestati, tudi ne plazhila isvolenih sadobiti.

Satorej moresh serzhnu fkusi vse predreti, ino se s' mozhno roko super vse sovrashnike braniti.

Sakaj premagavzu bo dana manna, lenimu pak reve, ino nadloge naprejſtoje.

2. Ako jihesh pokoj v' temu shivlenju, kako bosh pa k'vezhnimu pokoju prishel?

Ne obetaj ſi tukaj veliku pokoja, ampak perpravljaj se k' veliki poterpeshlivoſti.

Praviga miru na semlji ni, je le v' nebesih; ga ni per ljudeh, ne per drugih ſtvareh, ampak v'ſamimo Bogo.

Savolj boshje ljubesni imash vse voljno terpeti, namrezh teshke dela, bolezhine, ſkulshnjave, ſafmehvanje, ſtiſkanje, potrebe, bolesni, kletvine, opravljanje, ozhitanje, dolitrenje, ſaſhpotvanje, ſvarjenje, ino ſanizhuvan je.

To pomaga k'pravi brumnosti: poſku ſha Kristuſoviga jogra, ino perpravla nebeſhko krono.

Dal bom vezhnu plazhila ſa kratko terplenje, ino ſa zhaſno ſanizhovanje neskonzhno zhaſt.



3. Meniš li, de bošh vselej po tvoji volji duhovne trofhte imel?

Moji Svetniki jih niso vselej imeli, ampak velike teshave, ino mnoge skušhnjave so bile nad njimi, de dostikrat niso vedli, kaj je sturiti.

Ali oni so se poterpeshlivu sadershali, ino so vezh na Boga kakor na se savupali, ker so vedli, de terplenje sedajniga zhasa ni veliko pruti prihodni zhasi, katiro imamo dosezhi.

Hozhesh ti vnaglo imeti, kar so vsi drugi s' britkim solsam, ino s' velikim trudam komaj dosegli?

Zhakaj na Gospoda, serzhnu se dershi, ino bodi terden: ne shali Boga s' nesavuplivostjo, ne stopi nasaj, ampak postavi telo ino dusho sa njegovo zhasi.

Jest bom vse obilno povernil: jest bom v' vsih teshavah per tebi.

## XXXVI. POGLAVITNI DÉL.

### *Super krive sodbe.*

1. *Gosp.* Sin! savupaj tvoje serze popolnoma Gospodu, ino se ne boj zhloveshke sodbe, dokler je tvoja vést pravizhna, ino nedolshna.

Dobro, ino svelizhanja vredno je na tako visho terpeti, tudi ni teshku temu, kati je is serza ponishen, ino vezh na Boga, kakor sam na se savupa.

Veliko ljudi veliko govori, ino sato jim je malo verjeti.

Ino tudi vřim sadořti ťuriti, ni mogozhe.

Kakor je S. Pavl shelil, ino ťi persadeval vřim v' Gospodu dopařti, ino je vřim vse postal, mu je vender zlo malu mar bilo sa tó, de je bil od ljudi ťojen.

2. Koljkor mu je bilo nar vezh mogozhe, je delal sa pořvezhenje ino isvelizhanje drugih: de bi pak vzhafi od drugih ne bil ťojen, ali sanizhuvan, ni mogel vbrani.

Sato je vse Bogo perporozhil, katir vse vé: ino je vse, katiri ťo hudobnu super njega govorili, ali krivizhnu ino lashnivu super njega smiřhlovali, ter vse prevsetne bahazhe s'poter-peshlivořtjo ino ponishnořtjo vřtavlal.

V' zhaři se je pa tudi odgovoril, de bi ti ťlabi nad njegovim molzhanjam pohujřhani ne bili.

3. Kaj je, de se bojish ťodbé vmerjozhiga zhloveka? doneř je, juteř pa ga ni vezh sgledati. Boga se boj, tako se strahu ljudi ne bořh bal.

Kaj ti more kdo s' besedami, ali s' krivizo řhkoduvati? sam sebi vezh, kakor tebi řhkoduje; ino bořhji řodbi ne bo odřhel, naj bo kdor hozhe.

Ti imej Boga pred ozhmi, ino s'pertoshlivim besedami ťe ne prepiraj.

Ako sdaj meniřh, de strahovanje, ino ozhitnu ořramótenje po krivizi terpiřh, ne bodi

sato nevoljin, de si saflushenja pred Bogam s' nepoterpeshlivoſtjo ne smanjſhaſh.

Povsdigni veliko vezh tvoje ozhi k' meni v' nebefa, kir ſim mogozhen od vſe ſramote ino krivize reſhiti, ino ſlednimu po njegovimu djanju poverniti.

## XXXVII. POGLAVITNI DEL.

*Kako ima zhlovek ſam ſebe popolnoma v' boshjo voljo ſrozhiti, de Boga ſadobi.*

1. *Gosp.* **S**ir! ſapuſti ſebe, ino najdel boſh mene.

Sdaj le vſo tvojo voljo ſa vſelej podverſi moji volji, ino boſh vſaki zhaſ per dobizhku.

Kakor hitru ſe meni tako ſrozhifh, ino ſe vezh naſaj ne vſameſh, ti bo obilniſhi gnada peverſhena.

2. *Hlap.* **Gospod!** koljkokrat ſe imam tebi ſrczhiti, ino v' zhimu ſebe ſapuſtiti?

3. *Gosp.* Vſelej, ino vſako uro, tudi v' vſaki tako dobru v'majhni, kakor v' veliki rezhi. Prav do zhiftiga bozhem, ſe imaſh vſiga ſnebiti.

Kako bi mogel ſzer ti moj, ino jeſt tvoj liti, ako od ſnotraj ino od ſvunaj tvojo laſtno vljo popolnoma ne opuſtiſh?

Hitrej ko to ſturifh, boljſhi bo: ino kolj- lar bol popolnoma, ino ſveſtejſhi ſe to ſgodi,

toljko bol mi bošh dopadel, ino vezhi bo tvoji dobizhek.

4. Nekateri se fzer srozhe, pa njekaj sa-se perdershe, ker na Boga she popolnoma ne savupajo, se hozhejo sami oskerbeti.

Drugi se v'sazhetko vsimu odpovedó, kadar pak skufshnjava pride, nasaj jemló, satov' zhednosti ne morejo gori jemati.

Oni ne bodo mogli po svetih sheljah dua s' zhištim serzam meni slushiti, tudi ne k'gnadi moje sladke prijasnosti pridti, ako se popred meni popolnoma ne srozhe, ino se sledni dan meni ne ofrujejo: drugazhi ne bodo mogli s' mano skleneni biti, ino mene vshivati.

5. Jest sim tebi dostikrat rekal, ino ti sle povem: sapusti sam sebe, ino daj se meni zhiš, tako bošh velik mir v' serzu imel.

Daj vse sa vse, nizh ne jishi, nizh nasaj ne sheli: ostani s' zelim serzam stanovitnu per meni, tako bošh mene imel.

Tako bo tvoje serze zhištu, ino tama tene bo pokrivala.

Sdaj si persadevaj, sdaj profi, ino sheli, de vezh ne bošh sebi shivil, ampak ves zhiš zhištimo Jesusu, de sebi vmerjesh, ino meni vezhno shivish.

To sturi, ino preshle ti bodo vse prase smotnjave, réshen bošh od nepotrebniga tr'peta, ino od vsih nepokojnih skerbi.

Sapustil te bo tudi prevelik strah, ino va napzhina ljubesen bo vtihnila.

## XXXVIII. POGLAVITNI DEL.

*Svunajne rezhi dobro vishati, ino v nevarnosti k' Bogu perbejshaljshe vseti.*

1. *Gosp.* Sin! s'veliko skerbjo ogleduj tvoje serze, de bosh po vsih krajih, v' vsimu tvojimu djanju, ino svunajnimu opraviu snotraj prost, ino strahuj sam sebe tako, de bodo vse rezhi pod tabo ino ne ti pod njimi.

Ti imash biti Gospod ino vishar tvojih del, ne pak flushen, ali kupleni hlapez.

Bodi pravi Hebrejz, ker si réshen is deshelje lushnosti, ino povablen k' delu, ino prostosti boshjih otrok.

Boshji otrozi so le po telesu na semlji, po duhu pak v' nebesih.

Oni posemelske rezhi s' levim ozhesam, vezhne pak s' desnim ogledujejo.

Oni imajo poshelenje do zhasniga pod sabo, ino zhes vse rezhi tako gospodujejo, de jim flushijo k' temo, sa kar so od Boga odlozhene, ino postavlene od vsigamogozhniga stvarnika, katir v' svojih stvarih nizh nerodniga ni pustil.

2. Ako vsako pergodbo tako premislis, ter se na svunajni vides ne sanesesh, ino kar si vidil, ali slishal, ne ogledujesh le s' telesnimi ozhmi, temuzh v' fleherni rezhi s' Mojsefam hi-

tru v' shtor savése grésh s' Gospodam se po-  
svetovati, bofh vzhafi boshji odgovor flifhal,  
ino v' mnogih prizhijozhjih, ino prihodnih dolsh-  
nostih podvuzhen nasaj prifhel.

Sakaj Mojsef, kadarkolj ni vedil kaj stu-  
riti, ali ljudstvu odgovoriti, je vselej v' shtor  
savese stopil; tukaj je on tudi v' nevarnostih,  
ino sa grehe ljudstva molil, ino vselej pomozh  
sadobil.

Tako morefh tudi ti v' hram trojiga serza  
bejshati, ino Boga bol sa pomozh profiti.

V' svetimo pismu beremo, de Josue, ino  
Israelski otrozi so bili od Gabaonitarjev ogol-  
fani, kér popred niso Boga sa svet vpra-  
shali; temuzh so perlisnenimu govorjenju ino  
hinavski brumnosti sovrashnikov prevezh verjeli.

## XXXIX. POGLAVITNI DÉL.

*Zhlovek se nima preobloshiti v' opravih.*

1. *Gosp.* Sin! isrozhi meni vselej tvoje rezhi,  
ino jest bom ob pravimu zhafu vse dobro  
obravnal.

Pozhakaj, de ti snano sturim mojo voljo,  
to bo tebi prav teknilu.

2. *Hlap.* Gospod! rad ino voljno vse moje  
rezhi tebi isrozhim, ker vse moje skerbi mi le  
malo naprej pomagajo.

Dodejli Gospod! de bi si jest prihodnih pergodeb prevezh k' serzu ne gnal: temuzh se le tebi po tvojimu dopadajenju bres odlafhanja ofruval.

3. *Gosp.* Sin! zhlovek se dostikrat savolj ene ali dvuge rezhi filnu shènè: kadar pak sadobi, kar je shelil, sazgne drugazh misliti, ker njega ne veseli vedno ena rezh, ampak kmal spet kaj drugiga mu na misli pride.

Tedaj ni majhin dobizhik, tudi v' nar manjšhi rezhi sam sebe satajiti.

4. Nobeden se ne bo poboljšhal, dokler sam sebe ne sataji: ino bol ko zhlovek sam sebi odmerje, loshej po svetih sheljáh duha shivi, ino manj se boji.

Ali ta stari supernik sovrashnik vsiga dobriga, ne preneha skushati: on nozh ino dan nevarne mreshe nastavla, de bi kjé mogel koga neskerbniga s' sapelivo sadergo vjeti.

*Zhujte, ino molite, pravi Gospod, de v' skushnjavo ne padete.*

## XL. POGLAVITNI DÉL.

*Zhlovek' sam od sebe nizh dobriga nima.*

1. *Gosp.* **G**ospod! kaj je zhlovek, de se ti na njega spomnish? ali kaj je sin zhloveka, de ga ti objifhesh? (Psalm, 8. v. 5.)

Kako si je zhlovek saflushil, 'de si ti nje-  
mu tvoje vsmilenje sturil?

Gospod! kako bi jest mogel se pertoshiti, ako  
ti mene sapustish, ali kaj sa eni pravizhni isgò-  
vor naprej pernesti, ako ne sturish, kar te prosim.

Ja po pravizi morem le misliti, ino rezhi:  
Gospod! jest sim nizh, nizh ne samorem, nizh  
dobriga nimam sam od sebe; ampak v' vsih re-  
zheh sim slab, ino v' nizh vsefkusi lésem.

Ino ako ti meni ne perstopish, ino me od sno-  
traj ne podvuzhish, vesmlazhen, ino rasgublen  
postanem.

2. Ti pak o Gospod! si, ino ostanesh vse-  
lej ravnu taisti, vselej dobrotliv, pravizhen, ino  
svet na vezhne zhafse, dobrotlive, pravizhne,  
ino svete so vse tvoje dela, ti vse s' modrostijo  
poravnash.

Jest pak, kir sim bol k' hudimo, kakor k'  
dobrimo nagnjen, nisim stanoviten vselej v' eni-  
mu stanu, dokler sedem zhasov nad mano  
pretezhe.

Bo pak vse boljshi, kadar bo tebi dopadlu  
meni s' tvojo vsmileno roko pomagati: sakaj ti  
sam bres zhloveshke pomozhi samoresh poma-  
gati, ino mene tako poterditi, de se moje ob-  
lizhje vezh na stran ne oberne, temuzh de se  
moje serze k' tebi podà, ino v' tebi samimu  
pokoj ima.

3. Sato hozhem bol ino bol vsiga zhlo-  
veshkiga oveselenja se snebiti, ino s' vezhi lju-



besnijo tebe jiskati, tebe zhaštiti, ino v' vsakidanih potrebah na tvojo milost klizati, ker ni zhloveka, de bi mene tolashil.

Tazhaš bom sazhel terdnu na tvojo milost savupati, ino s' gnadam tvojiga nebeshkiga oveselenja tebi hvalo prepevati.

4. Hvala bodi tebi, sakaj od tebe je vse, kar se mi dobriga pergodi.

Jest pak sim nezhimernost, ino prasnu nizh pred tabo, sgol nestanovitnost, ino slabost me je.

Od kod hozhem tedaj hvalo imeti, ino sakaj hvalo sheleti?

Sheleti savolj nizh hvalen biti, ali ni to zhes vse nemarnu, ino nar vezhi nezhimernost?

Huda kuga v' resnizi, ino nar vezhi nezhimernost je prasna hvala; ker nam pravo zhašt krati, ino nebeshko gnado odvsame.

Sakaj kadar zhlovek sam sebi dopade, se tebi Gospod! saméri: ino kadar po zhloveshki zhašti hrepeni, vse prave zhednosti sgubi.

5. Prava zhašt pak ino svetu veselje je v' tebi o Bog! ino ne sam v' sebi se hvaliti: v' tvojimo imenu, ne pa savolj lastne mozhi se veseliti, ter nad vsim drugim stvarem sgol savolj tebe dopadajenje imeti.

Tvoje svetu ime bodi hvalenu, ne pa moje: tvoje ime bodi povikshanu, ne pa moje: tvoje svetu ime bodi zhesshenu, jest pa zhloveshke hvale zlo nimam dejleshen biti.

Ti si moja zhašt, ti mojga ferza veselje.  
V' tebi se hozhem hvaliti, ino zel dan veseliti,  
sam v' sebi pa se nimam hvaliti savolj drugiga,  
kakor savolj mojih slabost.

6. Naj Judje eden per drugimo jifhejo  
zhašt: jest hozhem jiskati zhašt, katira je od sa-  
miga Boga.

Vsa zhloveshka hvala, vsa posemelska zhašt,  
ino visokost svejta tvoji vezhni zhašti permir-  
jena drugiga ni, kakor nezhimernost, ino  
nevumnost.

O Bog! moja refniza, ino moje vsmilenje!  
ti sveta Troyza! tebi le bodi sahvalenje, vsa  
hvala, mozh ino zhašt od vekoma do vekoma.  
Amen.

## XLI. POGLAVITNI DÉL.

*Od Sanizhovanja vse posvejtne zhašti.*

1. *Gosp.* Sin! nekar si k'ferzu ne jemli, ako  
vidish, de so drugi v' zhašti dershani, ino po-  
vikshani, ti pak sanizhovan, ino ponishan.

Povsdigni tvoje ferze k' meni v' Nebesa,  
ino ne bosh shalosten od ljudi sanizhovan biti  
na semlji.

2. *Hlap.* Mi smo v' slepoti, ino slepota nas  
tako vnašlo premoti.

Ako sam sebe prav premislím, se mi nišhe od nobene tvojih stvari kdaj kriviza pergogodila; sato nescem ino nemorem zhes tebe se pertoshiti.

Bol pa imajo vse stvari pravizo se zhes mene vsdigovati, kir sim veliku ino teshku greshil.

Jest tedaj sim oframotenja, ino sanizhovanja vréden, ti pa sahvalenja, hvale ino zhafti.

Dokler jest perpravlen nisim od vsih stvari rad sanizhovan, sapushen, ino res sa nizh dershan biti, ne bom mogel stanovitniga miru ferza imeti, tudi ne v' duhu rasvetlen, ino s' tabo popolnoma sklenen biti.

## XLII. POGLAVITNI DÉL.

*Praviga miru ino veselja ne jishi per ljudeh.*

1. *Gosp.* Sin! ako ti tvoj mir stavish na zhloveka, sato kir s tabo dershi, ino ti s' njim lahko shivish, bosh nestanoviten, ino dostokrat v' skerbeh.

Dokler se pa ti vezhne boshje resnize dershish, per nesvéstobi, ali smerti eniga prijatla ne bosh od vezh shaloval.

Ljubesen do prijatla more is moje! ljubesen isvirati, ino savolj mene moresh ljubiti.

všakiga, ktiriga sposnash, de je dober, ino bol ljubeshni vrèden v' shivlenju.

Bres mene ne vela, ino ne obstoji prijasnost: tudi ni prava ino zhišta ljubeshen, zhe od mene poterjena ni.

Tvoje serze ima na prijasnost vsih tvojih ljubih tako malo vèsanu biti, de bošh shelil (od tvoje strani) bres vse drushbe biti.

Ti bošh toljko blishej Boga, koljker dalej bodo posemelski troshti od tebe.

Ti se tudi toljko vishej k' Bogu povsdignesh, koljker globokejšhi sam v' se grèsh, ino manj od sebe dershišh.

2. Kdor pa sam sebi kaj dobriga perpifuje, gnade bošhje v' sebi ne pusti; sakaj gnada svetiga Duha jishhe le ponishnu serze.

Aku bi ti snal sam sebe popolnoma k' nizh sturiti, ino se od vse ljubeshni do stvari ozhištiti, bi vse od mene namenene gnade v' tvojo dušho tèkle.

Dokler bošh ti le na stvari gledal, ne bošh stvarnika saglédal.

Kadar pak bošh sazhel v' vsih rezheh sam sebe premagovati, bošh samogel Boga sposnati.

Všaka tudi nar majnshhi rezh, ki jo savolj Boga ne ljubimo, naf na poti k' nar vikshhi dobroti vstavla, ino omadeshje.



## XLIII. POGLAVITNI DEL.

*Od prasne, ino posvejtne vuzhenosti.*

1. *Gosp.* Sin! ne pusti se s'lepim, ino visokim besedami od sposnane resnize premakniti.

Sakaj ne v' besedah, ampak v' mozhi je krajlestvu boshje. (1. Korint. IV. v. 20.)

Poslufhaj moje besede, katire vnémajo ferze, rafvetle pamet, obude grévingo, ino troshtajo v' shalosti.

Nikolj svetiga písma sato ne beri, de bi sa bol vuzheniga, ali sa bol sastopniga der-shan bil.

Vuzhi se is svetiga písma pregréhe satirati; sakaj to bo tebi vezh pomagalu, kakor snati veliku teshkiga vprashanja rasloshiti.

2. Kadar bosh veliku prebral, ino sastopil, verní se k' Bogu edinimu sazhetku vsih rezhi.

Jest dam zhloveku dar snanja, ino dejlim tim majhnim vezhi sastopnost, ki jim jo nobeden zhlovek dati ne more.

Kdor kolj moje govorjenje poslufha, lahko sastopi, ino v' duhu hitru gori jemle.

Gorje vsim, katiri shéle od ljudi veliku svediti, sa pot pa, po katiri se k' meni pride, malu skerbe.

Prishla bo ura, ino prashal bo vuzhenik vsih vuzhenikov, Kristuf Gospod Angelov, kaj je kdo bral; to je: spregledal bo sleherniga vest.

Ino takrat bo on Jerusalem s' svetilami prejisfal, skrivne rezhi rasadel, ino vsi jesiki bodo molzhali.

3. V' dëséto sholo naj hodi, v' vezhni resnizi ne bo tako podvuzhen, kakor ponishna dusha v' prvi besedi mojga govorjenja.

Moj vuk je pohleven, persanesliv, framoshliv, ino miren.

Jest vuzhim, posemelsko zlo ne sheleti, zhasnimo se odpovedati, vezhno s' vso skerbjò jiskati, pred zhasfijo bejsfhati, pohujshanje prenesti, vse savupanje v' mene staviti, svunaj mene nizh sheleti, ino mene zhes vse drugu gorezhe ljubiti.

4. Nekdo, kir je mene is zeliga serza ljubil, je skrivnosti svedil, ino zhudne rezhi govoril.

De je prej vse sapustil, to mu je vezh pomagalu, kakor de bi bil vuzhenost vsih modrih v' glavi imel.

Ali, jest drugazhi govorim mojim prijatlam, ino spet drugazhi mojim nar ljubshim.

Prijatlam govorim v' perkasnih, ino podobah, nar ljubshim pak v' veliki svetlobi rasodenem skrivnosti.

Zelu svetu pisnu le en navuk vuzhi, pa vse ljudi na enako visho ne podvuzhi; sakaj od snotraj jest resnizo vuzhim, jest serze pre-

gledujem, misli posnam, k' djanju perganzam, ino slednimu, kar je prav, dejlim.

## XLIV. POGLAVITNI DEL.

*Svunajne rezhi si ne prevezh k' serzu jemati.*

1. *Gosp.* Sin! potrebnu je, de velik rezhi ne vesh, ino sam sebe kakor sa mertviga dershish na semlji, ino kakor de bi tebi zel svejt krišhan bil.

Potrebnu je tudi, de veliku s' gluhim vushesam pustish memu jiti, ino le misliti, kar je k'tvojimu miru.

Boljšhi je ozhi od neprijetnih rezhi odverniti, ino molzhati, kakor savolj njih se besediti.

Dokler imash mir s' Bogam, ino mislish na njegovo sodbo, bosh loshej prenesil, zhe bosh tudi krivizo terpel.

2. *Hlap.* O Gospod! kako delezh smo sašli! glej, per zhasni nesrezhi jokamo, sa en majhen dobizhik se trudimo, ino terdo delamo, shkodo na dushi pa posabimo, ino malokdaj v'misil vsamemo.

Kar nam malu ali nizh sadu ne pernese, sa to se shènemo: kar pa je nar bol potrebnu, nam je nar manj per serzu: tako mozhnu na-se

vlezhejo zhloveka vunajne rezhi, ino ga, zhe se hitru ne své, zlo pod se spravijo.

## XLV. POGLAVITNI DÉL.

*Ni vsakimo zhloveko vse verjeti.*

1. *Hlap.* **G**ospod! pomagaj mi is nadloge, sakaj zhloveška pomozh je prasna.

Koljkurat nisim svéstobe najdel ondi, kjer sim se sanéfil!

Koljkurat sim jo pa najdel tam, kjer sim se jo manj troshtal?

Prasnu je tedaj na pomozh ljudi se sanafhati: pravizhnih pomozh pak je od tebe o Bog!

Bodi zhéshèn Gospod moj Bog! v' vsimu, kar se nam pergodi.

Mi smo slabi, ino nestanovitni, se damo hitru premotiti, ino premakniti.

2. Kdo je tako varen, ino v' vsimo tako previden, de bi se nikolj ne premotil, ali ne sapledil?

Kdor pak v' tebe o Gospod! savupa, ino tes'pohlevnim serzam jishe, tako lahko ne pade.

Naj pridejo zhes njega tudi she take britkosti, ali nevarnosti, ti Gospod! njega hitru reshish, ali pa poterdish; kir nikolj ne sapustish tega, katir na tebe savupa.



Redik je tako svěst prijatil, de bi svojimo od vsih strani stiskanimo prijatlu stanovitno na strani stal.

Ti o Gospod! ti sam si nar svestejshi v vsimo, tebi enakiga prijatla nimamo.

3. O kako sveto je moglu shivljenje tiste pravizhne dushe biti, katira je rekla: mozhno je moje serze, ino vterjeno v Kristufu.

Ako bi jest tak bil, bi me zhloveshki strah tako neplashil, ino sbodljivih besedi bi toljkajn ne zhutil.

Kdo samore vse previditi? Kdo si samore prihodne nevarnosti odverniti?

Teshki so nam she prevideni shlaki, she bol teshki nam bodo neprevideni.

Sakaj si jest revefh nisim bol previdil? ali sakaj sim drugim tako hitro verjel?

Ali taki le smo ludje, drugiga nas ni, kakor slabost, naj nas tudi drugi sa pravizhne dershe, ali Angele imenujejo, gola slabost smo, pa je.

Gospod! komu hozhem verjeti, komu zhe tebi ne? Ti si resniza, ne morefh ne golfati, ne golfan biti.

V svetih bukvah tudi beremo: vsaki zblovek je lashniv, slab, nestanovitno, se hitru spodtakne, nar loshej v govorjenju; tako, de res ni varnu mu kmal verjeti, zhe tudi terdi, de resnizo govori.

4. Kako vsmilejna je tvoja modróst, kir si me popred navuzhil ljudi se varovati, ino opomnil: de zhloveka sovrashniki so njegovi doma-zhi: ino ne verjeti, ako kdo po rezhe: Pole! tukaj ali tam je.

Jest sim s' mojo lastno shkodo svuzhen, ino Bog hotel! de bi me ta skufhnja she bol svuzhila, ino pred vso nespametjo varovala.

Sdaj mi eden rezhe: Varuj se, le varuj se, njeker v' misli ne vsami, kar ti povem. Jest molzhim, ino menim, de je ref vse na tihim ostalu, on pa ne more molzhati, kar je meni toljko satolkval, isda mene, sebe, ino gre prozh.

Gospod! varuj me pred takim smehshnim govorjenjam, ino obvaruj me pred tako malovarnimi ljudmi, de njim v'roke ne padem, ino nikolj kaj takshniga ne pòdzhnem.

Gospod! daj mi relnizhne ino moshke besede govoriti, ino odverni od mene delezha na dvoje govorezhi jesik.

Kar nad drugim terpeti ne morem, tudi sam na nobeno visho sturiti ne smém.

5. O kako dobru, ino mirnu je od drugih molzhati, ino ne vse rezhi bres raslozhka verjeti, tudi ne tako lahku rasglasiti.

Malokomu se rasodeti, ampak tebe Gospod! ogledovauza mojga serza vedno pred ozhmi imeti, mi dodejli.

Ne pusti me po vsakimo vejtru besedi se vértiti, temuzh le jiskati serze ino vunajne dela po tvoji volji ravnati.

Ref dobro je zhloveku, katir hozhe boshjognado ohraniti, med ljudi ne hoditi, po flovézhimo imeno pred svejтам ne séjvati, temuzh is zele dushe hrepeneti po temo, kar serze boljsha, ino k' dobrimu perganja.

Veliku brumnih je nasaj padlu sato, ker so njih lepe dela presgodaj se rasglasile, ino hvalene bile.

Gotovu tedaj je boljshi dela boshje gnade na stihim dershati v' temu revnimu shivlenju, katiru je vedna skushnjava, ino vojskuvanje.

## XLVI. POGLAVITNI DÉL.

*De imamo na Boga savupati, kadar ludje opravljivo super nas govore.*

1. *Gosp.* Sin! stoj terdno, ino savupaj na mene. Kaj so besede drugiga, kakor besede?

One se po lusti rasgubé, kamna pa se ne dotaknejo.

Ako si kriv, ne odlashaj se poboljshati; zhe pak na vésti nizh nimash, misli, de imash perloshnost savolj Boga terpeti, voljno se vdaj.

Dokler mozhi nimash kaj vezh hudiga terpeti, vsaj shalive besede vzhasi preterpi.

Ino sakaj tebi tako majhne rezhi k' serzu gredo? sato kir si she prevezh obzhutliv, ino na ljudi vezh, kakor je terba, porajtash.

Ti se namrèzh bojish sanizhovan biti, sato svarjenje savolj svojiga pregreshenja nerad slishish, ino se pod senzhnimi vejami sgorovov skrivash.

2. Le bol se ogledej, ino bosh sam sposnal, de v' tebi svejt, ino prasna ljubesen ljudem dopasti she shivi.

Is tega, de se toljko bojish ponishan, ino savolj lastnih sanikernost saframovan biti, se ozhitnu vidi, de nimash prave ponishnosti, nisi she svejtu mertu, ino svejt ti she ni krishan.

Ali poslushaj moje besede, ino se ne bosh bal deset tavshent zhloveshkih besedi.

Mifli, sdaj se od tebe govori vse, kar si nar hujshi hudobija poredniga smisliti more, ali kaj terpish, dokler vse kakor en pesdir memu jiti pustish? govori, ali ti je vse to govorjenje en sam las is glave spulilu?

3. Le tega, katir serza v' sebi, ino Boga pred ozhmi nima, vsaka sanizhлива beseda sdrashi.

Katir pak v' mene savupa, ino ne sheli vse po tvoji glavi imeti, bo bres vsiga zhloveshkiego strahu.

Sakaj jest sim sodnik, jest sposnam vse skrite rezhi, ino vem, kako se godi; jest posnam tega, katir krivizo terpi, ino vniga, li jo dela.

Jest sim to hotel imeti, ino sim perpustil, de se je tako sgodilu, de bi is mnogih serz mifli rasodete bile.

Jest bom krivizhniga, ino nedolshniga sodil, popred pak sim hotel obadva po sklepih moje skrivne sodbe poskusiti.

4. Prizhvanje ljudi dostikrat slepi: moja sodba je refnizhna, bo ostala, ino ne bo overshena. Ona je vezh dejl skrita, ino malo komu v'vlaki rezhi snana: vender nikolj ne fali, ino tudi ne more faliti, zhe se tudi ozhém ne-spametnih pravizhna ne sdi.

Sato je treba v'vsih sodbah k'meni per-tèzhi, ne pa na lastno sposnanje se sanesti.

Sakaj ta pravizhni se ne prestrashi, kar-kolj se mu od Boga pergodi: aku se tudi kaj krivizhniga super njega govori, ne porajta veliku.

On se tudi ne bo po otrozhje vefelil, zhe kdo opravlizvam jesike s' refnizo véshe.

On namrezh premisli, de jest pregledujem serza, ino lédja, ter ne sodim po obrasu, ino po vunajnimu zhloyeka.

Sakaj jest Gospod velikrat overshem, kar ljudje hvalijo.

5. Hlap. O moj Gospod, ino Bog! ti pravizhen, mozhen ino potorpeshliv sodnik, ki zhloveshko slabošt, ino spazhnošt posnash, bodi moja mozh, ino vse moje savupanje; sakaj sama moja vest meni ni sadošti.

Ti vesh, kar jest ne vem, sato je bilu meni potrebnu v'vsimu svarjenju se ponishati. ino tajistu krotku prenesti.

Odpusti mi tudi milostliv Ozhe! kar nisim po tvoji volji sturil, ino dodejli supet meni gnado vezhi poterpeshlivoſti.

Sakaj tvoje obilnu vſmilenje mi vezh per-pomore k'odpuſhanju grehov, kakor moja praviza, katiro ſi doſdevam, k'sakrivanju moje hinavſke veſti.

Ino de bi jeſt tudi nizh na moji veſti ne imel, bi ſavolj tega ſhe ne bil opravizhen; ker nobeden ſhiv zhlovek pred tvojim obli-zhjam pravizhen ne bo, zhe ſe ti ne vſmilich.

## XLVII. POGLAVITNI DÉL.

*Vſe teſhavne rezhi poterpeshlivu ſavolj  
vezhniga ſhivlenja preneſti.*

1. *Gosp.* Sin! ne puſti ſe ſhugati od dela, ino ne omagvj pod teſho tolkajn britkoſt: temuzh v'mojih obljubah jiſhi mozh ino veſelje ſa vſako pergodbo.

Jeſt ſim mogozen, de ſamorem tebi ſhe veliku vezh, ino obilnu poverniti.

Sej ſe ne boſh dolgu tukaj trudil, tudi ne boſh vſelej s'teſhavami obloſhèn.

She malo pozhakaj, kmal boſh konz vſiga hudiga vidil.

Ura bo priſhla, ino minulu bo vſe truden-je, ino nepokojnu delu.

Majhnu ino kratko je vſe, karkolj s'zhaſam vred prejide.

2. Sturi, kar imash, delaj svesto v' moji-  
mu vinogradu, jest bom tvoje plazhilo.

Pifhi, beri, poj, sdihuj, molzhi, moli,  
terpi moshku vse supernosti; vezhnu shivljenje  
je vfiga tega, ino she vezhiga vojfkovanja vrednu.

Prifhel bo mir ob enimu dnevu, katir je  
Gospodu snan; takrat ne bo dneva, ne no-  
zhi, kakor je sdaj, temuzh vezhna ljuzh, ne-  
fkonzhna svetloba, stanoviten mir, ino mi-  
rén pozhitik.

Takrat ne bosh vezh s' svetim Pavlam kli-  
zal: Kdo bo mene refhil od telefa te smerti?  
tudi ne s' Davidam vpil: Gorje meni, ker mo-  
je popotvanje tako dolgu terpi! sakaj smerti  
ne bo vezh, ampak isvelizhanje v' boshjimo ve-  
lizhastvo, ker ni britkosti, temuzh veselje is-  
volenih v' ljubesnivi sveti drushbi,

3. O ko bi ti vidil vezhne krone mojih  
Svetnikov v' nebesih! v' kaj sa eni veliki zhasi  
se sdaj vesele, katiri so nekdej bli na tvejtu  
sanizhovani, ino kakor shivljenja nevredni soje-  
ni! ti bi se iszeliga serza do prahu, ponishal,  
ino bi bol shelil flushabnik vsih kakor na-  
prejpostavljen eniga samiga biti.

Ti bi tudi veselih dni tega shivljenja si ne  
shelil, ampak se le veselil savolj Boga terpeti,  
ino bi sa nar vezhi dobizhik dershal sa nizh  
med ljudmi dershan biti.

4. O ko bi ti lete rezhi dobru sastopil, ino  
jih globoku v' serze vtifnil, kako bi se ti pod-  
stopil le enkrat se pertoshiti?

Ni li muje vredno sa vezhnu shivljenje vse teshave preterpeti?

Ni kaj majhniga: sgubiti, ali dobiti bofhje krajlestvu.

Povsdigni tedaj tvoje ozhi v'nebesa: Pole! jest, ino vsi moji Svetniki so s'mano, oni so na svejtu terd boj imeli, sdaj pak se vesele, sdaj so vse njih shelje spolnéne, sdaj so resheni is vse nevarnosti, oni pozhivajo, ino bodo na vekomaj per meni v'krajlestvu mojiga Ozheta.

## XLVIII. POGLAVITNI DÉL.

*Dan vezhnosti, ino britkosti tiga shivljenja.*

1. Hlap. **O** frezhnu zhes vse frezhnu prebivaljshe v' sgornimo Jerusalemu! o nar svetlejsi dan vezhnosti, katirga nozh ne otamni, temuzh vezhna resniza vselej svetli! o vselej veseli dan, v'katirimo ni nevarnosti, ne strahu pred hudimo!

O de bi bila tvoja svetloba mene she sdavnaj ras-svetlila, kir shelim od vsiga posemelfkiga sa vselej reshen biti!

Svetnikam she sveti s'vezhno svetlóbó; popotnikam na semlji pa le od delezh, kakor skus shpegel.

2. Nebeshki mestnani vedó, kako veseli je vezhnu shivljenje: popotni otrozi Eve she sdihujejo v'ti dolini britkost ino sols.



Malo, ino hudih dni, polnih britkosti, ino shalosti ima zhlovek v' temo shivlenju.

V' teh dnevih se on s'he s' mnogimi grehi ognusi; s' mnogimi navadami véshe, s' mnogim straham plafhi, si s' mnogimi skerbmi glavo béjli, se v' mnogi radovednosti rasgubi, v' mnoge prasne rezhi samota, s' mnogo smotnjavo samreshi s' mnogim trudam doli tare, s' mnogim skufhnjavam premetava, v' mnogih lushtih véni, ino v' pomankanju terpi.

3. O kdaj bom tolikajn hudiga prestal? kdaj bom od shalostne slushnosti grehov reshen? kdaj bom o Gospod! na tebe samiga mislil? kdaj se bom lé v' tebi popolnoma veselil?

Kdaj bom v' pravi prostosti bres vsiga sadershka, bres vse teshe na dushi ino telesu?

Kdaj bo terden, vselej pokojen, ino stanoviten mir od svunaj, ino od snotraj, ter od vsih strani?

O dobrotlivi Jesus! kdaj bom pred tabo stal, ino tebe gledal? kdaj bom vidil zhast tvojiga krajlestva? kdaj bo sh ti meni vse v' vsimu?

O kdaj bom per tebi v' tvojimu krajlestvu, katiru si tvojim isvolenim od vekomaj perpravil?

Ves reven, ino sapushen sim kakor ptuj v' desheli sovrashnika, ker so vedne vojfke, ino nar vezhi nefrezhe.

4. Povéséli me v' temo krajo mojiga popotvanja, manjshaj moje bolezhine; sakaj lé po tebi vedno sdihuje moja dusha.

Vse mi je tesha, karkolj mi svejt veseliga tukaj ponuja,

Per tebi shelim biti, pa ne morem k' tebi pridti.

Dusha ino telo po tebi v' nebefa sdihuje, ali posvejtna skerb, ino nagnenje she ne dosti satertu me tukaj sadershuje.

Jest shelim vse pod oblast duha spraviti ali meso me fili poshelenju flushiti.

Tako se jest nefrézhen zhlovek sam s' labo vojškujem, ino sim sam sebi teshak; duh sheli, kar je od sgorej, meso pa, kar od sdolèj.

5. O kaj od snotraj terpim, kadar med molitvjo nebesfke rezhi v' serzu premishlujem shelje mesa pak me vstavljajo: moj Bog! ne bodi delezh od mene, ino ne odstopi v'jesi od tvojiga hlapza.

Pusti bliskati s' tvojo svitlobo, ino raskropi jilk; istrèli tvoje strèle, ino vse hudu smishlivanje bo pregnanu.

Obernì vse moje misli v' tebe: daj, de bom na vse posvejtnu posabil: pusti me sled greha s' straham premishlovati, ino njega podobè s' folsami odganati.

Varvj me o vezhna refniza! de me nobe na posvejtna rezh ne premakne.

Pridi k' meni o nebesfka sladkost, ino bej shala bo pred tvojim oblizhjam vsa nezhistost.

Odpusti mi tudi, ino milostlivo sanesi, kadarkolj v' molitvah svunaj tebe kaj drugiga mislim.

Sakaj jest resnizhnu sposnam, de v' molitvi sim vezhdejl is navade rastrésen.

Jest namerzh narvezhkrat nisim ondi, kjer po telesu stojim, ali sedim, temuzh bol tam, kamur me misli sanelejo.

Ondi sim, kjer je moja misil

Moja misil pa je nar raj v' temu, kar ljubim.

Kar mi je prijetnu, kar mi vezh veselja, ali dobizhka obeta, mi nar pred v' glavo pade.

6. Sato si ti o Bog resnize! ozhitnu govoril: kjer je tvoj shaz, ondi je tudi tvoje serze.

Dokler nebefa ljubim, tudi rad nebeshke rezhi premishlujem.

Kadar pa svejt ljubim, se v' njegovi srezhi veselim, ino v' njegovih teshavah shalujem.

Ako telo ljubim, po telesnih sheljah omahujem.

Kadar pak duha ljubim, duhovne rezhi s' veseljam premishlujem.

Karkolj tedaj ljubim, od tega rad govorim, ino slishim, ino takih rezhi podobo s' mano domu nosim.

Ali srezhen je zhlovek, katir savolj tebe o Gospod! vsim stvarem slovo da: katir naturo pod pokorshino duha sili, ino poshelenje telesnu s' oroshjam vece mori: de bi tebi s' ozhi-

steno vestjo zhisto molituv opravil, ino vse posemelske rezhi svunaj ino snotraj posabil, ter vreden postal v' drushbi svetih Angelov tebe moliti.

## XLIX. POGLAVITNI DÉL.

*Shelje do vezhniga shivlenja, ino premagovavzam obljubleno plazhilo.*

1. *Gosp.* **M**oj sin! kadar zhutish, de so tebi od sgorej shelje po vezhnimu isvelizhanju dane, ino shelish is prebivaljska telefa se lozhiti, de bi moja svetlobo bres senze spremenjenja gledal; rashiri tazhaf tvoje serze, ino s'hрани to svetu noterdajanje s' vsim veseljam.

Koljkor nar vezh moresh, hvali vezhno dobroto, de te tako milostlivu pogleda, tako ljubesnivu objishe, tako gorezhe budi, ino tako mogozhnu podpira, de pod tesho lastne slabosti v' posemelsku poshelnje ne padesh.

Sakaj to si sadobil ne fkusi lastno modrost, ali persadevanje, ampak po dopadajenju nebesške gnade, ino milosti boshje sato, de bi se ti boljshal, bol ponishal, na prihodno vojstvo se ravnal, ino is zeliga serza s'pravo gorezho ljubesnijo meni stanovitnu flushil.

2. Sin! ognj dostikrat gori, ali bres dima se plamen kvishku ne vsdigne.

Ravno tako nekterih shelje pruti nebesam so gorezhe, pa vender bres skufhnjav mefniga poshelenja niso.

To pokashe, de njih shelje Bogo flushiti niso tako zhiste, kakor gorezhe so njih shelje v' nebefa pridti.

Take so tudi dostikrat tvoje shelje, katire si menil, de so zhiste, ino de bodo stanovitne.

Sakaj tudi dobre dela, pod katirim se shelje lastniga dobizhka sakrivajo, niso zhiste, ne popolnoma.

3. Ne jishi, kar je k' tvojimu veselju ino pridu, ampak prosi, kar je meni dopadlivu, ino zhashtitlivu; sakaj po pameti prevdarti, tebi more moje povelje bol per serzu biti, kakor lastne shelje, ino vse tebi prijetne rezhi.

Jest vidim tvoje shelje, ino slishim tvoje pogostnu sdihovanje.

Ti bi sdaj she rad bil v' pokojnimu miru zhashti boshjih otrok: tebe she sdaj veseli vezhna hisha, nebeshka deshela veselja polna; ali leta ura she ni prishla: ampak en drugi zhas je she, namerzh zhas vojskovanja, truda, ino skufhanja.

Ti shelish s' narvikshi dobroto napolnjen biti, pa sdaj jo nemoresh dosezhi.

Jest sim: zhakaj na mene (pravi Gospod) dokler pride boshje krajlestvu.

4. Ti imash she v' mnogih rezheh na semlji skufhen, ino vterjen biti.

Obveselenje ti bom vzhafi poshilal, obilnu sadoſti pa ti ga ne bom dal.

Bodi tedaj ferzhan, ino mozhen v'djanju, ino v'prenesenju vſiga, kar je naturi supernu.

Ti moreſh noviga zhloveka oblezhi, ino veſ drugi moſh poſtati.

Ti moreſh doſtikrat ſturiti, kar nozhesh; kar bi pa rad, to moreſh opuſtiti.

Kar drugim dopade, ſe jim bo ſgodilu, kar pak tebi dopade, bo ſaſtalu.

Kar drugi rekó, ſe bo poſluſhalu, kar pak ti rezheſh, ne bo nizh obrajtanu.

Drugi bodo proſili, ino bodo prejeli, ti pak boſh proſil, ino ne boſh ſadobil.

5. Govorilu ſe bo od imenitnih del drugih, tebe pa ne bo obeden v'miſil vſel.

Drugim ſe bo to, ali unu iſrozhilu, od tebe pak ſe bo reklu, de niſi ſa nobenu opravilu.

Tvoja natura bo vzhafi ſavolj tega ſhaluvala ino terd boj imela; ti pa boſh veliku perdobil, zhe na tihim poterpiſh.

V'teh, ino vezh takih rezheh bo ſveſt hlapez Goſpoda poſkuſhèn, koljku ſam ſebe ſatajiti, ino ſvojo voljo v' vſih ſkuſhnjavah premagati hoze.

Teshko boſh v' kakti drugi rezhi tolkajn perloſhnoſti imel ſam ſebi odmérati, kakor v'temo, de moreſh le po volji drugih ſe ravnati; ſraven pa ſhe terpeti, kar je tvoji volji supernu:

slasti pak, kadar ti bodo take rezhi sapovedane, katire se tebi nerodne, ino prasne sde.

Sakaj, dokler si pod oblastjo, se vikshim super stavit ne smesh; sato ti je teshku, de moresh druge vbogati, po svojimu sposnanju pa nizh sturiti.

6. Ali misli sin! na saflushenje take pokorshine, na hitri konz takiga terplenja, ino na obilnu veliku plazhilo, tako ti bo vse loshej, ino voljno terpeti te bo she veselilu.

Sato namrezh, de tukaj is pokorshine v' ljubeshni boshji v' majhnih rezheh tvojo voljo podvershesh, bosh v' nebesih vse po tvoji volji imel.

Tamkaj bosh ti imel vse, kar bosh hotel, ino vse, kar bosh samogel sheleti.

Tamkaj so shazi vsih dobrot, ino obeden ti jih vseti ne bo mogel.

Tamkaj bo tvoja volja ino moja le ena; ti bosh ljubil, kar jest ljubim, ino v' mojimo veselju se bosh veselil.

Tamkaj ne bo ne supernika, ne toshnika, nobeden te ne bo ne mudil, ne vstavlal, temuzh vse po tvojih sheljah ti bo skupej pred rokami, tvoja dusha se bo poshivela, ino bo vsiga obilno imela.

Dal ti bom sa framoto tega shivlenja zhast, sa shalovanje plajsh moje svetlosti, ino sa tvoje poslednu mestu na semlji krajlevi sedesh na vekomaj.

Tamkaj se bo sad pokorshine perkasal, britkost pokore bo veselje, ino vsaka ponishna podloshnost zhaftitlivo krono prejela.

7. Ponishuj se tedaj v' shivlenju pod roko vsih; ne oprashuj, kdo je to rekel, ali v'kasal.

Tvoja s'kerb ima le biti, de vse voljno na-se vsamesh, ino svesto dopolnish, naj ti she gospodar, hlapez, ali en majnsi sapove, ali migne.

Pusti tega v' uni, uniga v' ti rezhi se veseliti, naj se hvali vsaki, zhéfar hozhe, naj ga tudi drugi zhafté zhes semljo, ino mörje; ti se nimash v' drugimu veselit, kakor v' lastnimo sanizhovanju, v' spolnenju moje volje, ino v' povikshovanju moje zhafti.

To moresh sheleti, de bi vedno Bog v'tebi, v' shivlenjo, ino v' smerti zhèshèn ino hvalen bil.

## L. POGLAVITNI DÉL.

*Isrozhènje shalofstniga v' boshjo voljo.*

1. Hlap. **G**ospod Bog sveti Ozhe! bodi sdaj ino na vezhne zhafe hvalen; sakaj kakor ti hozhesh, se je sgodilu, ino kar ti sturish, je dobru.

V'tebi se ima tvoj hlapez ne pa sam v'tebi, ali v'drugih rezheh veseliti, sakaj ti o



Gospod! si moje edinu veselje, ino savupanje, ti si moja krona, moja zhaft, ino moje isvelizhanje.

Kaj ima tvoj hlapcz, kar bi ne bil od tebe prejel, tudi bres vfliga saflushenja?

Tvoje je vse, karkolj si dal, ino stvaril.

Od moje mladosti sim jest vboshen, ino poln nadlog, snotraj joka dusha, svunaj ozhi tozhijo solse, v'zhasi se tudi grimam v'serzu, savolj britkost, katirih se she bojim.

2. Jest shelim veselje miru, prosim is serza sa<sup>1</sup> mir tvojih otrok, katire v'ljuzhi veselja pafesh.

Kadar mir dash, ino me ovéselish, moja dusha tebi hvaleshne pesmi prepeva, ino povikshuje tvoje svetu ime.

Ako pa ti tvoje véselje odvsamesh, kakor rad sturish, tvoj hlapcz po poti tvojih sapoved tēzhi ne bo mogel; temuzh po kolénih bo hodil, na svoje perfi terkal, ino tebi toshil, de sdaj ni tako, kakor vzhérej ino prevzherejnim, ko je tvoja ljuzh nad njim svetila, ino se pod senzo tvojih perut nobene skushnjave bal ni.

3. O pravizhen, ino vse hvale vredni Ozhe! ura je prishla, de tvoj hlapcz ima skushen biti.

O ljubesnivi Ozhe! spodobi se ino je prav, de tvoj hlapcz v'ti uri kaj savolj tebe terpi.

O vezhne zhasti vreden Ozhe! ura, katiro si ti od vekomej prevedil, je prishla, de

tvoj hlapez na en majhen zhaſ od svunaj o-  
maguje, od snotraj pak vednu tebi dopadljivo  
shivi.

Ti hozheſh, de ima nekoljko zhaſa od  
ljudi sanizhovan, ponishan, nasaj ſtavlen, ino  
ſhe od terplenja ino ſlaboſt veſ potert biti, sato,  
de per novi ljuzhi ſgodne danize s'tabo su-  
pet vitane, ino v'nebeſih zhaſt prejme.

Svet Ozhe! ti ſi tako ſapovedal, ino  
ſmeti hotel; ino kakor je tebi dopadlu, tako  
ſe je ſgodilu.

4. Vſaku terplenje namrezh, ino pre-  
gánjanje, naj pride kadarkolj, od ko-  
garkolj, ino kakorkolj hozhe, ſavolj Boga pre-  
neſènu je ſnamnje boſhje gnađe nad mérnim  
terpinzhkam.

Bres ſklepov tvoje volje ino previdnoſti,  
ter ſamo od ſebe ſe na ſemlji nizh ne ſgodi.

O Goſpod! ſa mene je dobru, de ſi me  
poniſhal, de ſe tvoje poſtave vuzhim, ino v'lo  
prevsetnoſt, ino napuh ſerza od ſebe odbijem.  
(Pſalm 118. v 71)

Prav mi je, de pokriva ſramota moje ob-  
lizhje, de ſanaprej le per tebi ne pa per ljudeh  
zhaſt jiſhem.

Jeſt ſim ſe is tega tudi navuzhil tvoje neſa-  
popadlive ſodbe ſe bati: kir pravizhniga s'  
krivizhnim vred po pravizi ino nikolj bres  
ſafluſhenja tepeſh.

5. Jeſt tebe ſahvalim; de moji pregrehi  
niſi perſanéſil, temuzh ſi me terdo vdaril,

na tla vergel, od snotraj s'britkostjo, ino od svunaj s' bolezhino tépel.

Ga ni pod sonzam, de bi samogel mene potrofhtati, kakor sam ti moj Gospod Bog, ino nebeshki arzat dufh: sakaj ti vdarish, ino osdravish, ti vmorish, ino supet oshivish.

(Tobias 13. v. 2.)

Tvoje ljubesnivu svarjenje, ino tvoja shiba bo meni she sa navuk.

6. Pole ljubesnivi Ozhe! v'tvojih rokah sim: tukaj se ponishujem pod shibo tvojiga svarjenja, ino boljshanja.

Vdari me po harbti, ino vkrèni moj vrat, de se moja terdo nevrètna volja tvoji volji podvershe.

Sturi me po tvoji dobrotlivi milosti, katira je od sazhetka, brumniga ino ponishniga jogra, de bom na vsaki tvoj miglej pokorn.

Sam sebe, ino vse, kar imam, tebi perporozhim, de me poboljshash; boljshi je tukaj, kakor tamkaj svarjen biti.

Ti vésh vse rezhi skupej, ino sledno posebej, ino tebi v'zhloveshki vesti nizh ni skritiga.

Ti vésh prihodne rezhi, prejden se sgode, ino tebi ni potreba, de bi te kdo vuzhil, ali na rezhi, katire se na semlji godé, opomnil.

Ti vesh, kaj je k' mojimo posvezhenju bol potrebno, ino koljko mi nadloga pomaga vso rjovino grehov postergati.

Sturi s' mano po tvoji dobrotlivi volji ino ne saversi me v'tolkajn grehah, ki so le tebi, ino nobenimo drugimo popolnoma snani.

7. Gospod! daj mi vediti, kar mi je vediti treba: ljubiti, kar je ljubesni vrednu: hvaliti, kar je tebi narvezh dopadlivu: zhaftiti, kar je per tebi shlahtnu: sanizhuvati, kar je tvojimi ozhmi supernu.

Ne pusti, de bi jest po svunajximo pogledu sodil, ali po flishanju nespametnih ljudi obfodil: temuzh daj mi po nevideozhnih postavah duha, ino she le po sposnani tvoji sveti volji pravizhno sodbo sklepati.

8. Ludje se dostikrat v' svojih sodbah premotijo: ino nar bol bodo ogolfani prijatli svejta, kir le to videozhe ljubijo.

Zhlovek! koljko si boljshi savolj tega, de drugi od tebe lépo govore?

Je she tako; kdor vé, ta sna, to je: goluf oflépi golufa, posvejtnjak moti posvejtnjaka, flépiz sapéle slepza, ino bolnik terdniga v' mislih sturi bolnika, kir mu govori: ni she tako.

Sakaj koljkar Bog zhloveka zéni, toljko velja, govori ponishni Svét Franzishk.

## LI. POGLAVITNI DÉL.

*Kdor ne more kaj velikiga sdélati, naj sturi majhne déla.*

1. Gosf. Sin! ti ne moresh smiraj po vezhi svetosti bol ino bol hrepeneti, tudi ne skriv-

nosti smiraj blishej ogledovati, temuzh savolj slabosti poverbaniga greha morest od delezhtati, ino dolg vmerjozhiga shivlenja, zhe tudi nerad, vselej plazhovati.

Dokler bosh v'vmerjozhimo telesu shivil, bo tvoje serze neperpravno, ino pozhafnu k' dobrimo.

Sdihuj tedaj pogostu v'telesu savolj telesne téshe: sej ne morest le potrebe dushe, ino boshje velizhastvo vednu premishlovati.

2. Tazhaf pak vsakdanje svunajne dela v' roko vsami, ino jih s' dobro voljo sturi: zhakaj na moj prihod, ino na objiskanje od sgoraj s' terdnim savupanjem: térpi voljno v'boshtvu tvoje ofamotene ino suhe dushe, dokler te supet objishem, ino od vsih teshav refhim.

Jest bom namrezh sturil, de bosh na vse teshave posabil, ino tvoje serze se bo v'miru veselilo.

Spustil te bom na sèlènjave svetiga Pisma; tam bosh tvoje serze sprostil, po poti mojih sapoved hitru hodil, ino rekel: terplenje sedajnega zhafa ni veliku proti prihodni zhasti, katira ima nad nami rasodeta biti.

(Rim. 8. v. 18.)

## LII. POGLAVITNI DÉL.

*Zhlovek je le tepenja, ne pak obveselenja vreden.*

1. Hlap. **G**ospod! jest nisim vreden, de bi ti mene obveselil, ali moja dusho objiskal; ino

sato po pravizi s' mano delafh, de me vbogiga ino shaloitniga pufish.

Sakaj ako bi mojih sols toljko bilo, koljkor je kapel vode v' morju, she bi tvojga obveselenja vreden ne bil.

Sato jest drugiga nisim vreden, kakor terpenja ino tepenja, kir sim dostikrat tebe mohznu shalil, ino v' velikih rezheh filnu se pregreshil.

Po pravi pameti prevdarim, ino sposnam, de nobeniga tudi nar majnsihiga veselja vreden nisim.

Ali ti dobrotlivi, ino vsmileni Bog! kir nozhefh, de bi tvoje dela konez vséle, milostlivu objishefh tvojiga hlapza, prejden je she kaj dobriga sturiti mogel, ino ga oveselish, kakor ga nobeden zhlovek oveseliti ne more, sgol sato, de bogastvu svoje zhasi nad posodami vsmilenja skashefh.

Sakaj tvoji troshti niso, kakor besede zhlovefhke tolashbe.

2. Gospod! kaj sim pa sturil, de mi dejlish veselje troshtarja svetiga Duha?

Jest nizh dobriga v' sebi ne najdem, le to vem, de sim bil k' hudimo vselej vuren, k' pobolshanju pa pozhasen.

Res je, kar sim povedal, ino tajiti ne morem. Ako bi drugazh govoril, bi ti mene nalash postavil, kaj bom pa sazhel?

Kaj drugiga sim jest s' mojimi grehi saflushil, kakor pekel, ino vezhni ognj?

V' resnizi sposnam, de sim vsiga oframotenja, ino sanizhuvanja vreden, ja, fram me je v'drushbi tvojih svetih flushabnikov prebivati.

To sposnanje je sfermeni samimo teshko, ali super resnizo ne morem, tedaj pregledujem sam super sebe vse svoje pregresfenje, de loshej vsmilenje per tebi sadobim.

3. Kaj hozhem rezhi, kir sim poln kriviz, ino oframotenja.

Drugiga nizh ne morem sgovoriti, kakor samo to besedo: gresnil sim o Gospod! gresnil sim, vsmili se zhes mene, odpusti mi grehe.

Perjenjaj meni, de enukoljku v' moji bolezhini isjokam, pruden grem v'tamno, ino s' smertno senzo pokrito deshelo. Job. 10. v. 20.

Kaj ne Gospod! seš ti od krivizhniga, ino vbogiga gresnika nizh tako oastro ne terjash, kakor de se isjoka, ino ponisha savolj svojih grehov?

Is prave grevinge, ino ponishnosti serza pride vupanje odpufhanja, s' britkostjo obdana vest bo s'Bogam spravlena, s'gublena gnada supet najdena, zhlovek se prihodne jese sodnika nima bati, Bog ino dusha v'shalosti ponishana se frezhata, ino se v'sveti ljubesni lepo kushneta.

4. Tebi Gospod! dopadejozhi offer je ponishnu shalovanje savolj grehov; to je pred tvojim oblizhjam veliko prijetnishi, kakor duh tebi shganiga kadila.

To je tistu dragu masilu, s' katirim je nekaj grešhniza v' tvojimo duhu presvete tvoje noge masala: sakaj sgrevanu, ino ponishanu serze she nisi nikolj sanizhoval.

Solse pokoré skrijejo dušho pred obli-zham serditiga sovrashnika; ter njo opèrèjo, ino ozhistijo od vsih grehov ino madeshov poprejshniga shivlenja.

### LIII. POGLAVITNI DÉL.

*V' serza po mésti modrih Bog svoje gnade ne da.*

1. *Gosp.* Sin! moja gnada je shlahtna, ino draga; ona se s' vunajnimi rezhmi, ino s' posemelskim veseljam ne vsame.

Morešh tedaj vse pospraviti, kar je gnadi napoti, ako shelish, de bo v' té vlita.

Lozhi se od shuma; bodi rad sam; ne jilhi kratkozhasnih pogovorov; ampak v' ponishnih molitvah islivaj tvoje serze prizho Boga, de si perferzhno grevingo, ino ozhifnenje vesti sproflsh.

Kaj je tehi sa ves svejt; Bogo flushiti ti ima nar vezhi srezha, ino zhašt biti.

Sakaj ti ne morešh meni flushiti, ino sra-ven tudi v'prejideozhnih rezheh se veseliti.

Od snanzov ino tudi ljubih prijatlov se morešh odlozhiti, ino is serza vsiga zhasniga veselja do zhifstiga se snebiti.



Tako, prósi Svet Peter Apostél vse verne Kristjane, se imajo kakor ptuji, ino popotni na temo svejtu od vsiga sdershati.

2. O kako veselu savupanje bo v' smertni uri imel ta, katir od svejta nizh imeti, ino flifhati nozhe!

Ali serze, katiru s'he v' grehu leshi, se ne sna od vsiga posemelskiga odlozhiti, ino shivinski zhlovek zlo ne vé sa prostost notrajniga zhloveka.

Ako pa le hozhe se poboljšhati, ino po duhu shiveti, se more v'sim vunajnim blishnim, ino dalnjim rezhém odpovedati; ino nobeniga toljko, kakor sam sebe se bati.

Kadar bosh sam sebe popolnoma premagal, ti bo vse drugu loshej.

Sakaj popolnoma premaganje je, sam sebe premagati.

Kdor namrezh sam sebe tako v'strahu dershi, de se poshelenje pameti, pamet pa meni v' vsimo podvershe; ta v' resnizi sam sebe premaga, ino zhes svejt gospoduje.

5. Ako ref shelish tako popolnomaft dosezhi, moresh serzhnu sazheti, ino sekiro na korenino nastaviti, de isrujesh ino pokonzhash, kar je s'he lastne ljubeshni, ino poshelenja do posemelskiga blaga v' tebi.

V' grehu napzhine lastne ljubeshni je skoraj vse, kar more s' korenino vred isruvanu biti: po premagani, ino saterti sili lastne pre-

povedane ljubeshni she le bosh velik mir, ino stanovitni pokoj imel.

Ker jih je pa le malo, ki fami sebi popolnoma odmreti si persadevajo, ino stariga zhloveka s' vslim njgovim poshelenjam iflézhejo, sato so fami v' sebi tako samotani, de se ne morejo is poshelenja mesa v' veselje duha vsdigniti.

Kdor pa sheli mirno v' moji ljubeshni shiveti, naj móri v' sebi vse hudu ino prepovedanu nagnenje, de bo samogel vfaku poshelenje do stvarí pod sabo imeti.

## LIV. POGLAVITNI DÉL.

*Kako natura nagiba, ino kako boshja gnada visha.*

1. *Gosp.* **S**in! ogleduj skerbno nature nagibe, ino gnade notrajnu vishanje; saktaj obé ena super drugo proti delata; pa tako skrivaj, de nujne dejla bogabojezhi, ino dobro rasvetleni zhlovek komaj lozhi.

Vfaki zhlovek sfer sheli, kar se mu dobru sdi; ino s' svojim govorjenjam ali djanjam kaj dobriga méni; pa le podobo dobriga ima, ino se golfa.

2. Natura je svita, vezhi dejl zhloveka na-se vlezhe, v' saderge péla, ino golfa; ona le jifhe, kar je njenu.

Gnada pak v' preproshini hodi, se varuje tudi senze greha, ni golufna, ino sapeliva, fturi vse sgol savolj Boga, v' njemo famimo pokoj jifhe, ino ga najde.

3. Natura nozhe satérta, ne nasaj stavlena, ne premagana, ne podloshna biti, tudi nozhe radovoljno v' bersdah dershana biti.

Gnada pak ljubi lastno satajenje, mese-nimo poshelenju super stoji, je rada pod pokorshino, rada sadej ostane, nozhe biti samopashna, ampak je raji pod straham, ona ne sheli zhes nobeniga gospodovati, ampak v' shivlenju, djanju, ino nehanju Bogo vselej podloshna biti, ter je perpravljena savolj Boga se vfaki zhloveshki stvari pohlevnu podvrezhi.

4. Natura se le sa svoj prid trudi, ino premishluje, kako bi is eniga dobizhka she vezhi dobizhik prejela.

Gnada pak ne gleda na lastne dobizhke, ino obresti, ampak le jifhe drugim dobro fturiti.

5. Natura ima rada zhaft, ino sposhtu-vanje. Gnada pak vso zhaft, ino hvalo Bogo svesto odrajuje.

6. Natura se boji oframotenja, ino sani-zhuvanja. Gnada pak se veseli sa ime Jesu-fovu saframvanje terpeti.

7. Natura sa ljubu ima pohajkvanje, ino telefni pozhitik. Gnada pak ne more bres dela biti, ino se vsakimo delu rada podvershe.

8. Natura ima rada vsaki dan kaj noviga, ino lépiga; sa revne ino gerde rezhi pa ne mara.

Gnada pa se gori dershi med nedolshnimi, ino ponishnimi, kar je teshkiga, gerdo ne gléda, ino se ne framuje ponoshene oblazhila nositi.

9. Natura gleda na zhasne rezhi, se le veseli posvetniga dobizhka, ino shaluje savolj ene zhasne shkode; ona se savolj ene majhne superne besede serdi.

Gnada pa hrepení le po vezhnimo, ne sastaja per zhasnimo, savolj pogube zhasniga blaga od vezh ne shaluje, se ne serdi savolj supernih besedi; sakaj ona ima svojo shaz, ino svoje veselje v'nebesih, kjer ne bo od nje vset.

10. Natura je lakomna, ino raj vsame, kakor da, kaj lastniga sa ljubu ima, ino hozhe vse sama polésti,

Gnada pa je dobrotliva, ino vsakimo dobra, sama sa-se nizh nozhe, s' majhnim sa dobru vsame, ino sposna, kar je sam Gospod Jesus rekal: veliku boljshi je dati, kakor prejeti.

11. Natura ljubi stvar, svoje telo, prasne rezhi, ino kratkozhasnu posedanje.

Gnada pa vlézhe k' Bogo, ino k' zhednostim, se odpove stvar, pred svejтам bejshi, mesa poshelenje sovrashi, je rada doma, ino se framuje okolj hoditi.

12. Natura ima rada svunajni trofht, de svoje pozhutke rasveseli. Gnada pak jifhe pokoj v' Bogu, ino ima v' nar vikfhi dobroti veselje, ki ji ga zel svejt dati nemore.

13. Natura vse na svoj dobizhik, ino v' lastni pobolshik obrazha, sa vse drugim sturjene dobrote hozhe ravn toljko, ali fhe vezh nasaj dobiti, s' svojimi delmi vselej jifhe hvalo imeti, ali pa se komu perkupiti, ino sheli, de bi njene dela ino darovi veliku obrajtani bili.

Gnada pak nizh zhafniga ne jifhe, sa vse plazhilo drugiga nozhè, kakor samiga Boga, ino potrebnih zhafnih rezhi le toljko sheli, koljkor jih je k' sadoblenju vezhniga shivlenja potrebnih.

14. Natura je vesela velikiga shtivila prijatlov, ino snanzov, baha s' svojo shlahto, ino s' svojim imenitnim rodam, vse sadershanje mogožnih terdi, bogatim se perlisuje ino prav daje sebi enakim.

Gnada pak tudi sovrashnike ljubi, ino se nad obilnostjo prijatlov ne prevsame; svoj rod, ino svojo shlahto le vezh od drugih spofhtuje, ako vezh brumnih flushabnikov boshjih ondi najde.

Gnada je bol fkerbna vbogimo pomagati, kakor bogatimi dopasti, raji s' nedolshnimi shaluje, kakor se s' bogatinam smeja, se veseli nad refnizhnim, joka pa nad golufnim zhlovekam.

Ona bogabojezhe vedno opominja, de ima-

jo sŕhe po boljŕih darovih hiteti, ino Sino boshjimo v' zhednostih enaki biti si persadevati.

15. Natura se hitru pertoshi zhes pomankanje, ino terplenje. Gnada voljno ino stanovitnu terpi vboshtvu.

16. Natura vse k' sebi vlezhe, se s' pŕŕtjo brani, ino s' jesikam sagovarja.

Gnada pak vse rezhi k' Bogu, od katiriga sazhetik imajo, obrazha; nizh dŕbriga sebi ne perpisuje, prevsetnu ne baha, se ne prepira, ne terdi le svoje, tudi pameti drugih pervolji, ter vse svoje misli, ino sposnanje vezhni modrosti, ino boshji sodbi podvershe.

17. Natura sheli skrivne rezhi vediti, ino nove flishati; hozhe od svunaj se skasovati, veliku sama poskusiti, bi rada slovŕla, ino le delala, kar ji hvalo, ino sazhudenje ljudi perneŕe.

Gnada pak per novih, ino slovezhkih rezheh tiho memu grŕe; sakaj vse to isvira is stare skusi greh pokashene nature; sej nizh noviga, ino obstojezhiga na semlji ni.

Gnada vuzhi pozhutke bersdati, prasne ljubesni, ino prevsetniga bahanja se varovati, hvale pak ino sazhudenja vredne rezhi ponishnu perkrivati, ter v' sledni rezhi, ino v' vsi vuzhenosti duhovni sad, ino boshjo zhaŕt jiskat.

Ona nozhe ne sama, ne v' svojih delih hvalena biti, temuzh sheli, de bi Bog, katir vse is sgol ljubesni dejli, v' svojih darovih zhesŕhen, ino hvalen bil.

18. Ta gnada je zhesnatura ljuzh, posebni dar Boshji, snamnje samu isvolenih, ino saftava vezhniga isvelizhanja; ona posemelsko ljubesen mòri, da ljubesen do nebeskkih rezhi, ino spreoberne meseniga v' duhovniga zhloveka.

Bol tedaj ko bosh naturo strahoval, ino premagoval, vezhi gnada ti bo v' ferze vlita, de bosh per novimu boshjimu objiskanju v' notrajnimo zhloveku od dne do dne po podobi boshji ponovlen.

## LV. POGLAVITNI DEL.

*Divjanje nature, ino mozh boshje Gnade.*

1. Hlap. **O** moj Gospod, ino Bog! katir si me po tvojim obrasi ino podobi stvaril, dodejli mi to gnado, ki je, kakor si me vuzhil, tako mozhna, ino meni k' isvelizhanju tako potrebna: de moja vso popazhenò naturo, katira me v' grehe, ino v' pogublenje vlezhe, premagam.

Sakaj v' mojih vudih zhutim postavo greha, katira je postavi mojiga duha soper, ino me kakor jetnika pod pokorshino mnogiga telef-niga poshelenja sili: mozhnimo nagnenju k' hudimu ne bom mogel super stati, ako mi tvoja presveta gnada ne bo na strani stala, ino moje ferze vshgala.

2. Tvoja gnada, ino velika gnada je meni potrebna, de bo premagana natura, katira je od mladosti k' hudimu nagnjena.

Natura je namrezh v' Adamu pervimo zhloveku padla, ino skusi greh pokashena bila, od tod je shtrafinga tega greha v' vse ljudi prishal; tako, de natura, katira je bila dobra, ino pravizhna od tebe stvarjena, je sdaj vfa hudobna, ino le dobrimo nepremoshna, vse njenu poshelenje je greshnu, ino posvejtnu, dokler je sama sebi zhes pushena.

Sakajta majhna mozh, katira ji je she ostala, je kakor ena jiskriza pod pepelam skrita.

Ta jiskriza mozhi je naturalna s' veliko tammo obdana pamet zhloveka, ki she nekoljk sposna, kaj je hudu, ino dobru, ino lozhi refnizo od lashí; pa vse, kar sa dobru sposna, spolniti ne more, tudi ljuzh refnize popolnoma ne vidi, ino zhistih ter sadosti mozhnih shelja k' dobrimu nimia.

3. Od tod pride, o moj Bog! de po snotrjnim zhloveku dopadajenje imam nad tvojo postavo, ino vem, de tvoje sapovdi so dobre, pravizhne, ino svte, vse hudu prepovedujejo, ino se greha varovati vuzhe.

Ali v' mesi jest le, postavi greha slushim, kishim poshelenju bol, kakor pameti podloshen.

Od tod pride de v' sebi imam to, de hozhem: de bi pak dopolnil, kar je dobru ne najdem.



Torej si jest dostikrat veliko dobriga naprej vsamem, kir pak v' moji slabosti pomozhi gnade nimam, per majhni skufhnjavi odstopim, ino vse v' nemar pustim.

Od tod se sgodi, de pot popolnomosti sposnam, ino kako bi imel shiveti, sadoosti vém; ali pod tesho lastne popazhnosti ves stisnèn se ne morem k' bolshimu shivlenju vsdigniti.

4. Gospod! kako mozhnu je meni ref potrebna tvoja gnada, de morem to dobru sazheti, naprej ravnati ino dokonzhati.

Bres nje namrezh ne morem nizh sturiti: vse pa samorem v' tebi, kadar me tvoja gnada mozhniga sturi.

O ref nebeshka gnada! kako refnizhnu je, de bres tebe vse lastnu saflushenje nizh ni, bres tebe tudi vsi darovi nature nizh zéne nimajo! bres tvoje gnade o Gospod! vse rezhi per tebi nizh ne veljajo, ne vmetnosti, ne bogastvu, ne lepota, ali mozh, ne sastopnosti ne sgovornost.

Sakaj darove nature brumni, ino hudobni imajo; gnada pak, ali ljubesen je le isvolenim dana; katir njo sa snamnje imajo, bodo sa vredne shteti vezhniga shivlenja.

Ta gnada je tolikajn imenitnisthi, ker bres nje tudi dar prerokvanja, delanje zhudeshov ali kar kolj sa enu visoku premishlvanje nizh ne pomaga.

Ja tudi vera, vupanje, ino vse druge zhednosti tebi bres ljubeshni ino gnade prijetne niso.

5. O presveta gnada ! ti sturish vbogiga v' duhu bogatiga v' zhednostih, ino slovézhiga bogatinza v' blagu sturish v' serzu ponishniga.

Pridi, ino stopi k' meni doli, napolni me s'godaj s' tvojim troshtam, de moja dusha od truda, ino suhote serza ne omaga.

O Gospod ! ponishnu prosim, pusti me pred tvojimi ozhmi gnado najditi; sakaj sadosti je meni tvoja gnada, ako druge rezhi, katire natura sheli, tudi ne doseshem.

Tudi v' mnogih hudih skufshnjavah, ino v' teshkih nadlogah se nimam nizh hudiga bati, dokler bo tvoja gnada s' mano.

Ona mi da mozh, svét, ino pomozh.

Ona je mozhnejshi, kakor vsi moji sovrashniki, ino modrejshi, kakor vsi vuzzheni.

6. Gnada je pridgarza resnize, vuzheniza brumnosti, ljuzh serza, troshtarza v' britkosti: ona preshene strah, odganja shalost, podpéra ljubesen, rodi ino daje solse.

Kaj sim bres nje drugiga, kakor suh lél, ino nerodovitnu drevu, ki ima isfekanu biti.

Pridi mi tedaj o Gospod ! vselej s' tvojo gnado naprej, spremlaj, ino vishaj me, de se v' dobrimo djanju nikolj ne vtrudim skusi Jesusa Kristusa tvojiga Sina. Amen.

## LVI. POGLAVITNI DEL.

*Sami sebe imamo satajiti, ino sa Kristu-  
sam po poti krisha hoditi.*

1. *Gosp.* Sin! koljkor moresh sam is sebe  
vun jiti, toljko tudi premoresh v' mene pridti.

Kakor svunajniga nizh sheleti, dá: mir  
ferza imeti; tako od snotraj sam sebe sapustiti,  
pomaga s' Bogam se skleniti.

Jest Gospod hozhem, de se dobro s'vuzhish,  
kaj se pravi sam sebe popolnoma satajiti, de  
sgol po moji volji bres supergovorjenja, ino  
toshbe shivish.

Hodi sa mano; jest sim pot, resniza, ino  
shivlenje. Bres poti se ne hodi; bres resnize se ne  
sposna; bres shivlenja se ne shivi.

Jest sim pot, po katiri moresh hoditi, resniza,  
katiri imash vérjeti, shivlenje, katiru imash vupati.

Jest sim pot, ki nemore sapelati, resniza, ki  
ne more golfati, shivlenje, ki more vezhnu ostati.

Jest sim nar ravnishi pot, nar vezhi resni-  
za, pravu shivlenje, isvelizhansku shivlenje,  
nestvarjenu shivlenje.

Ako bosh na moji poti ostal, bosh resnizo  
sposnal, ino resniza te bo prostiga sturila, ino  
ti bosh vezhnu shivlenje sadobil.

2. Ako hozhefh k' shivlenju noter jiti, der-  
shi sapovdi. (Matth. 19. v. 17.)

Ako hozhefh resnizo sposnati, veruj meni.  
Ako hozhefh popolnoma biti, prodaj vse. (Math. 19. v. 21)

Hozhefh li moj Joger biti, sataji sam sebe.  
Zhe hozhefh vezhnu shivljenje sadobiti, sanizhuj zhasnu shivljenje.

Hozhefh li v'nebesih povikshan biti, ponishaj se na svejtu.

Ako hozhefh s' mano kraljvati, nosi s' mano krish.

Sakaj le flushabniki krisha najdejo pot isvelizhanja, ino prave ljuzhi.

3. *Hlap.* O Gospod Jesus Kristus! ker je tvoja pot oska, ino od svejta sanizhuvana, do-deji meni svejt sanizhovati, ino sa tabo hoditi.

Sakaj hlapez ni vekshi kakor njegovi Gospod, ino joger ni vezh kakor mojster.

Naj se trudi tvoj hlapez na poti k' tebi, ker ondi je moje isvelizhanje, ino prava svetost.

Harkolj drugot bereem, ali flishim, mene poshivi, ino ne veseli popolnoma.

4. *Gosp.* Sin! ker vse to vesh, ino si bral, frezhen bosh, aku bosh tako sturil.

Kdor moje sapovedi ima, ino té dershi, ta je, katiri mene ljubi, ino jest ga bom ljubil, ino bom njemu sam sebe rasodel, ino ga bom k' meni v' krajlestvu mojiga Ozheta posadil.

(Joan. 14. v. 21)

5. *Hlap.* O Gospod Jesus! naj se meni sgodi, kakor si rekal, ino obljudil, ino daj mi leto saflushiti.

Is tvojih rok sim jest krish prejel; kakor si mi ga naloshil, ga hozhem do smerti nofiti.

Shivljenje tvojiga svestiga slushabnika je ref krish, pele pa gotovo v' paradish.

Sdaj sim sazhel, nasaj ne smem, odstopit pa mi ne kashe.

6. No tedaj bratje! hodimo skupej po potu krisha; Jesus bo s' nami.

Savolj Jesufa smo ta krish na se vseli, savolj Jesufa ga tudi do smerti nosimo.

On bo nash pomozhnik, ki je nash vajvoda, ino sprednik.

Pole! nash krajl hodi pred nami, on se bo sa nas vojtkoval.

Hodimo serzhnu sa njim; nobeden se ni ma bati, bodimo perpravleni v' temu boju vmreti, ne delajmo nashi zhasi tega shpota, de bi pred krisham bejshali.

## LVII. POGLAVITNI DÉL.

*Kader v' en greh pademo, ne smemo nesavuplivi biti.*

1. *Gosp.* Sin! poterpeshlivošt ino ponishnost v' terplenju je meni ljubshi, kakor veliku veselje, ino brumna hvaleshnost v' frezhi.

Majhna beséda, k' se super tebe govori, sa kaj te toljko boli?

Ti bi si ne imel toljko k' ferzu gnati, ako bi imel tudi kaj vezh prestati.

Pa sa sdaj naj bo : ni pervizh, ni v'novizh, ne sadnizh, zhe bosh dalej shivil, bo she tako.

Dokler ti nizh super ne itoji, se ti vse prezej lahko sdi.

Drugim vésh dobru svetovati, tudi serzhnost dajati: kadar pak sazhne nevarnost pred tvoje duri naglu perhajati, se s' vso modrostjo ino serzhnostjo sam ne vésh kam djati.

Sposnaj tvojo veliko slabost, kakor jo dostikrat v' majhnih rezheh skufish : vender je vse, karkolj se ti pergodi, le savolj tvojiga isvelizhanja.

2. Odbijaj si, kakor vésh, ino snash vse take skerbi od serza ; ako pa so te she sadéle, ne daj se pobiti, ampak delaj, de se bodo prej k' je mogozhe, preletele.

Teshave, sa katire she ne moresh Boga hvaliti, imash vsaj voljno nositi.

V' rezheh, katire so tvojim vufhesim neprijetne, ali serzu teshke ino superne, se sam tolashi : ne govori, dokler si v' serzà téfnobi, de se kdaj ti mali nad tvojim besedam ne bodo spodtikvali.

Kadar se bo gnada povernila, nevolja bo preshla, ino tvoja shalostna dusha se bo veselila.

Hakor resnizhnu jest shivim, govori Gospod, pomagal bom tebi, ino te she bol, ko prej, povikshal v' veselji, zhe bosh sayupal v' mé, ino s' vernim ferzam klizal na moje imé.

3. Bodi terdniga serza, ino perpravljaj se she k' vezhimu terplenju.

Ni vse savolj tega sguhleno, de se vezhdel v' stiskah, ino velikih skufshnjavah snajdesh.

Ti si zhlovek, ino ne Bog: ti si meso, ino ne Angel.

Padel je Angel od neba, prvi zhlovek v' paradishu ni bil dolgu v' stanu nedolshnosti, kako hozhesh ti v' dobrimo vselej neprèmaknen ostati?

Jest sim Gospod, katir pobite hitru na noge postavim, ino tem, katiri svoje slabosti sposnajo, od moje svetoosti dejlim.

4. *Hlap.* Gospod! hvalena bodi tvoja beseda, ona je slajshi, kakor sterd, ino satovje mojim vustam. Kaj bi jest v' tolkajn mojih britkosti, ino nadlogah sazhel, ako bi ti mene s' tvojim svetim besedam ne poterdil?

O de bi jest le enkrat v' kraj isvelizhanja prishal, kaj mi bo tam, zhe tudi dolgu ino veliku tukaj terpim?

Daj mi srezhno smert sturiti, daj mi v' mir k' tebi pridti.

O Bog! spomni se na mene, ino peli me po ravni nar krajshi poti v' tvoje krajlestvu. Amen.

## LVIII. POGLAVITNI DÉL.

*Skrivne sodbe boshje ne gruntati.*

1. *Gosp.* Sin! visokosti bogastva Boshje modrosti, ino vezhne fklepe nesapopadlive sodbe ne

bosh svédil; tedaj ne oprashuj: sakaj je ta tako sapufhen, uni pa s' toljkajn gnadam obdarvan? ali sakaj je eden tako ponishan, drugi pa v' toljkajn zhaſti?

Take rezhi preſeſhejo veſ zhloveſhki vum: nobena pamet, tudi sbòr vſih nar modrejſhjih vuzhenikov ne premore boſhje ſodbe ſgruntati.

Kadar ti tedaj ſovraſhnik take miſli noter daje, ali te nevumni ludje kaj takiga praſhajo, odgovori s' Prerokam: Goſpod! ti ſi pravizhen; ino pravizhna je tvoja ſodba. *Pſalm. 118. v. 137.*

Ino pa: Sodbe Goſpoda ſo reſnizhne, ino veſe vkup pravizhne. *Pſalm 18. v. 10.*

Moje pravizhne ſodbe imafh v' ſvetimo trepetu moliti, ne pa prèſojovati: ſej jih nobèn zhloveſhki vum ſapopaſti ne more.

2. Tudi nimafh miſliti, ne s' drugim s' tem ſheljam od ſafluſhenja Svetnikov govoriti, de bi ſvedil, katir med njimi je ſvetejſhi, ali veſkhi v' nebeſhkimo krajleſtvu.

Taku govorjenje rodi prepire, ino krége, redi prevſetnoſt ino nezhimernost: od tod pridejo nevoſhlivoſti, ino raſpertije; ker eden tega, drugi pa uniga Svetnika ſvojoglavno povikſhuje.

Po takimo ſnanju ſejvati, nizh ſadu ne perneſe, ino tudi Svetnikam ne dopade: ker jeſt niſim Bog raſpertij, ampak miru: moj mir pak ſe v' pravi ponishnoſti, ne pa v' laſtnimo povſdigvanju ohrani.



3. Eni imajo vezhi andoht ino savupanje k' temo, ali unimo Svetniko, pa bol is lastne, kakor is boshje ljubesni.

Jest sim vse Svetnike stvaril, od mene so vsi gnado imeli, od mene zhaft prejeli.

Jest vém sa saflushenje v'vakiga; jest sim njim s' mojim ljubesnivim shegnam naprej prishel.

Jest sim moje isvolène od vekomej previdil; jest sim jih od svejta isvolil, oni niso mene isvolili.

Jest sim jih milostlivu poklizal, ino s' gnado k' febi vlekel; jest sim jih is mnogih skufshnjav ispelal.

Jest sim zhaftitlive troshte jim dajal, stanovitnošt dejlil; jest sim njih poterpeshlivošt kronal.

4. Jest posnam perviga ino posledniga, jest imam vse gladku neisrezhenu sa ljubiu.

Jest imam v' vsih mojih Svetnikih hvalen biti; jest imam zhes vse zheshen, ino v' slednimu povikshan biti, kir sim jih tako zhaftitlivu povikshal; ino k' taki zhafti bres vsiga njih poprejšhniga saflushenja she pred odlozhil.

Kdor bo tedaj koga mojih nar majnshih sanizhoval, tudi velikiga ne zhafti, sakaj jest sim majhniga, ino velikiga stvaril.

Ino kdor super eniga Svetnika jesik iste-guje, ga isteguje super mene, ino super vse isvolene mojiga krajlestva.

Oni vsi so enu, v' svesi ljubesni: vsi so enih misil, enih sheljà, vsi se med seboj v' meni ljubijo.

5. Ja tudi, (kar je s<sup>he</sup> vezh) oni veliku vezh mene, kakor sami sebe ino svoje saflus<sup>h</sup>enje ljubijo.

Kir so namrezh v' me samaknjeni, se njih lastna ljubesen rasgubi v' moji ljubesni, katiro v' miri gledajo, ino vshivajo.

Nizh jih nemore odverniti, ali shaliti; sakaj oni so polni vezhne refnize, ino vsi gorezhi v' nevgafliivi ljubesni.

Torej vtihnejo naj od shivlenja ino saflus<sup>h</sup>enja Svetnikov vsi posvejtni ino shivinski jesiki, katiri sgol sami sebe v' mesi ljubijo. Taki odjemlajo, ino perstavljajo Svetnikom le po svojimu nagnenju, ne pa po dopadajenju vezhne refnize.

6. V' temu se ludje vezh del pregreshe is nevednosti, slasti taki, katiri so malo ras<sup>h</sup>vitleni, ino morebiti s<sup>he</sup> nikolj eniga zhloveka s' pravo boshjo ljubesnijo ljubili niso.

Drugi is naturniga nagnenja, ino savolj zhloveshke prijasnosti tega ali uniga Svetnika raji imajo: ino kakor se v' posemelskih rezheh sadershe, taku tudi mislijo od nebeshkih.

Je pak neisrezhen velik raslozhik med smishlovanjam s<sup>z</sup>er vernih pa s<sup>h</sup>e posvetnih ljudi, ino med sposnanjam od boshjiga duha po veri vishanih Kristjanov.

7. Varuj se tedaj, Sin! od rezhi radovednu se pogovarjati, katire tvojo saftopnost preseshejo;

temuzh tega se veliku vezh poprimi, ino si le persadevaj, de bosh vreden vsaj ta nar majnfhi v' nebeshkimu krajlestvu biti.

Ino ako bi kdo tudi vedil, katir je svetejshi, ali vekshi v' Nebeshkim krajlestvu, kaj bi njemu to pomagalu, zhe se po temu sposnanju pred mano bol ne ponisha, ino se k' vezhnimu zheshenju mojiga imena ne sbudi.

Kdor svoje velike pregrehe, ino lastne majhne zhednosti premishluje, ino pa k' svojimu ponishuvanju sposna, kako delezh je she nasaj od poplnomosti Svetnikov, Bogo veliku prijetnishi flushbo ituri, kakor uni, ki od vezhi ali majni imenitnosti Svetnikov dosti ve govoriti.

Boljshi je Svetnike s' serzhnim molitvam, ino s' solumami profiti, ino njih zhashtilivim proshnam s' ponishnim serzam se perporozhati, kakor njih skrivnosti s' prasnim sprashuvanjam gruntati.

8. Njim se dobru godi, frezhni to, de bi le tudi ljudje snali v' Bogu frezho jiskati, ino od vsiga prasniga govorjenja se sdershati.

Svetniki se svojiga lastniga saflushenja ne hvalijo; ker sami sebi nizm dobriga, temuzh meni vse perpifujejo; kir sim njim is moje neskonzhne ljubeshni vse dal.

Njih ljubeshen v' meni je tako popolnema, ino njih veselje v' mojimo velizhastvo je tako silinu veliku, de nizm ne manjka njih zhashti, ino njih isvelizhanju nizm manjkati ne more,

Vsi Svetniki, koljkor so vikšhej v' zhaſti, toljko ponishniſhi ſo ſami v' ſebi, ino meni bliſhej, ino ljubſhi.

Sato najdeſh ſamérkanu: Oni ſo ſvoje kro-  
ne pred Boga poloſhili, ino ſo pred Jagnetam  
na ſvoj obras doli padli, ino molili ſhiviga od  
vekomaj do vekomaj. (Skrivn. raſod. 4. v. 10.)

9. Veliku jih oprashuje, kdo bi vekſhi bil  
v' boſhjemu krajleſtvu, pa ſhe ne vedo, ali bodo  
vredni med nar majnſhi ſhteti biti.

Je velika ſrezha, tudi nar majnſhi v' nebeſih  
biti, kir ſo vſi veliki; ſakaj oni bodo vſi boſhji  
otrozi imenovani, ino ſo tudi.

Nar majnſhi bo zhes tavſhent, ino ſtu lejtni  
greſhnik bo poginil.

Sakaj, kadar ſo moji jogri praſhali, kdo  
bi vekſhi v' nebeſhkimo krajleſtvu bil, ſo ta od-  
govor ſliſhali: *Ako ſe ne bote preobernili,  
ino poſtali kakor otrozi, ne poidete v' ne-  
beſhku krajleſtvu. Katirkolj tedaj ſe bo  
poniſhal, kakor leto dete, ta je vekſhi v'  
nebeſhkimu krajleſtvu.* (Matth. 18. v. 3.)

10. Gorje vſim, katiri nozhejo s' majhnimi  
radi majhni biti: ſakaj oni ne bodo mogli ſkuſi  
niſke vrata v' nebeſhku krajleſtvu pridti.

Gorje tudi bogatim, katiri imajo ſvoj troſht  
tukaj; ſakaj oni bodo ſvunaj oſtali, ino jokali,  
kadar vbogi v' boſhje krajleſtvu pojdejo.

Veſelite ſe vi ponishni, ino vi vbogi od  
veſelja poſkakujte, ſakaj vaſhe je krajleſtvu  
boſhje, zhe le po reſnizi ſhivite.

## LIX. POGLAVITNI DEL.

*Vse savupanje v' Boga staviti, ino na njega samiga se sanesti.*

1. *Hlap.* **G**ospod! kaj je moje savupanje, katiru v' temu shivlenju imam, ino kaj je moje nar vezhi veselje is vsih rezhi pod nebam?

Nisi le ti moj Gospod ino Bog, katir vsmilenja bres shtevila veliku sturish?

Kje se mi je kdaj bres tebe she dobru godilu? ali kadaj mi je bilu hudo per tebi?

Rajshi hozhem savolj tebe vbog, kakor bres tebe bogat biti.

Raishu hozhem s' tabo na semlji ptuj biti, koker bres tebe nebefa imeti, kjer si 'i, tam so nebefa, kjer pa tebe ni, tam se vsak smerti ino pékla boji.

Moja dusha tebe vedno sheli, sato sdihuje, klizhe, ino v' molitvah le po tebi hrepeni.

Bog! v' stiskah svunaj tebe nimam pomozhnika, na tebe samiga se sanesem, ino te molim ediniga odreshenika.

Ti si moje savupanje, ino moj nar svestejshi priatel! k' tebi v' vsih potrebah perbejšim, ino vselej trosht sadobim.

2. Ludje jifhejo le svoje dobizhke: ti shelifh le boljshanje shivlenja mojga, ino mi obernefh vse k' zhafti imena tvojga.

Ti mi szer mnoge skufhnjave, ino supernosti dash, pa vse meni k'isvelizhanju ravnafh, ino skufifh te svoje na toljkajn vish, de jih sebi prijetne sturifh.

Nizh manj nisi vreden zhafti, kadar se meni hudo godi, kakor te bom hvalil, kadar me bofh s' tvojim veseljam polnil,

3. Na tebe tedaj o Gospod Bog! se opéra moje vupanje, ti si moje perbejshaljsh, tebi vse moje britkosti, ino teshave isrozhim, kèr vse, karkolj svunaj tebe vidim, flabu, ino nestanovitnu najdem.

Vfi moji prijatli mi ne bodo pomagali, mogozhni pomozhniki terplenja ne polahkali, modri svetovavzi ne bodo mogli dobru svetovati, vuzhene bukve ne oveseliti, nobena draga stvar me reshiti, tudi nobenu sakritu mestu me obvarvati ne bo moglu, dokler ti sam ne perstopifh, ne pomagafh, ne poterdifh, ne trostafh, ne vuzhifh, ino ne varujesh.

Vse namrezh, kar mir ino frezho obéta, bres tebe nizh ni, tudi v'refnizi nizh frezhe ne donefe.

Ti tedaj si sazhetnik, ino sapopadik vfiga dobriga, ti si visokost vfiga shivlenja, ino globokost skrivne modrosti, ino v' tebe edino pomozh savupati je tvojih flushabnikov narvezhi veselje.

Moje ozhi gledajo na tebe; na te se sanšem moj Bog, Ozhe vsmilenja!

Shegnaj, ino posvéti mojo dušo s'nebeskim shegnam, de postane tvoje svetu prebivaljshe, ino sedesh tvoje vezhne zhashti: ino de v'temu tvojmo tempelnu nizh ne najdes, kar bi ozhi tvoje beshje Svetlosti shalilu.

Po velikosti tvoje dobrote, ino po obilnosti tvojiga vsmilenja poglej na me, ino vllisli molituv tvojiga vbogiga hlapza, katir delez, od tebe v'ptuji desheli v'fenzi smerti prebiva.

Varuj, ino ohrani dušo tvojiga hlapzhika v' toljakaj nevarnostih tega vsih britkost polniga shivlenja; daj s'njo tvojo gnado, ino vishaj jò po poti miru v' deshelo svetlobe ino vezhne ljuzhi. Amen.

*Konz tretjih Bukw.*



Ako bo kdo od tega Kruha jedel, bo na vekoma shivel:  
ino kruh, kateriga bom jèft dal, je moje mèsu  
sa svejta shivljenje. Joan. 6, v. 52.



# ZHETERTE BUKVE.

*Od Sakramenta Svetiga Réshniga Telefa*

Jesuf nas ljubesnivu k'sebi vabi.

## Besede Kristufove.

**P**ridite k' meni vsi, katiri se trudite, ino ste oblosheni, ino jest vas bom poshivil.  
(Matth. 11. v. 28.)

Kruh, katiriga bom jest dal, je moje mesu, sa svejtá shivlenje. (Joan. 6. v. 52.)

Usamite, ino jejte: to je moje telú, katiru bo sa vas danu: to sturite k' mojimu spominu.  
(1. Korint. 11. v. 24.)

Kdor je moje mesu, ino pije mojo kri, ostane v' meni, ino jest v' njemu. (Joan. 6. v. 57.)

Besede, katire sim jest k' vam govoril, so duh, ino shivlenje. (v. 64.)

## I. POGLAVITNI DÉL.

*S' kaj s' eno zhaštjo imamo Kristlusa  
'prejeti.*

## Besede Jogra.

**T**voje so te besede, o Kristus, vezhna resniza!  
de si ne vse ob enimu zhafu srezhene, ne vse  
v' enimu kraju sapisane.

Kir so tedaj tvoje besede, jih morem vse  
hvaleshnu gori vseti, ino svestu ohraniti.

Tvoje so, sej si jih ti govoril; pa so tudi  
moje, ker si jih k' mojimu isvelizhanju snane sturil.

Rad jih gori vsamem is tvojih vust, de se  
mi globokejšhi v' ferze vtifnejo.

Tvoje toljakaj vsmilene, sladke, ino lju-  
besnive besede me vabijo: ali moje lastne pre-  
grehe me strashijo; ino take skrivnosti prejeti,  
mi ne pusti nezhistá vést.

Vabi me sladkoit tvojih besedi, ali obil-  
nost mojih grehov me teshi.

2. Ti sapovešh, de imam s' savupanjem  
k' tebi perstopiti, ako hozhem s'tabo dejl imeti,  
ino de imam kruh nevmerjozhnosti vseti, ako  
shelim vezhno shivljenje, ino zhašt prejeti.

*Pridite k' meni, pravish, vsi katiri se trudite, ino ste oblosheni, ino jest vas bom poshivil.*

O sladka, ino prijasna beseda v' vshefih grefhnika, de ti moj Gospod ino Bog! vabish potrebniga, ino vbogiga k' vshivanju tvojiga svetiga Telefa.

Ali kdo sim jest, o Gospod! de bi se smel **podstopiti k' tebi perstopiti?**

Pole! nebes nebefa te ne obféshejo; ino ti pravish: pridite k' meni vsi.

3. Ti nar dobrotlivshi! kaj bi rad s' tvojo tako ponishno milostjo, ino s'tako ljubesnivim vablenjam?

Kako bi smel k' tebi pridti, kir v'sebi dobra nizeh ne vém, kar bi mi serzhnost dajalu.

Kako te bom pelal v'mojo hisho, kir sim tebe mojga nar dobrotlishiga Boga toljkokrat reshalil?

Tebe zhasfe Angeli, pred tabo trepezhejo Arhangeli, boje se te Svetniki, ino pravizhni, ino ti pravish: Pridite vsi k' meni.

Ako bi ti o Gospod! to sam ne rekal, kdo bi verjel, de je ref?

Ino ako bi ti ne sapovedal, kdo bi kdaj k' tebi pridti le skushal?

4. Pole! Noe pravizhni mosh je sto lejt barko delal, de bi sam ino s'njim nekteri ohraneni bili: kako bi se jest v'eni uri mogel perpraviti Stvarnika svejta vrednu, ino s' zhasfjo prejeti?

Mojsef flushabnik velik ino posebni prijatelj tvoj, je is nestrohliviga leša shkriino savese sdelal, ino jo s' nar zhistishim slatam poslatil, de je table Postave v' njo poloshil, ino jest trohlivi zhlovek bi se podstopil tebe postave dajavza, ino sazhetnika shivlenja tako lahko v' moje grehu she flushnu serze prejeti?

Salomon nar modrejshi med Israelskmi kraji je sedem lejt imeniten tempel k' zhasti, ino hvali tvojiga imena sidal; ino ofem dni prasniki shegnanja obhajal, jéser mirnih ofrov opravil, po tem she le je shkriino savese med buzhanjam trobent, ino prasnizhnim veseljam vsiga ljudstva na perpravlenu mestu v' tempel zhaftitlivu prenesil.

Ino jest nefrezhni zhlovek, nar vezhi fro-mak, kako te bom v' mojo hisho sprejel, kir komej pol ure v' tebe samishlen biti morem? ino Bog hotel, de bi le enkrat vsaj to vrednu opravil!

5. O moj Bog! kaj so si uni persadevali tebi dopasti!

Jest pa tako malu sturim, de se Bogo potoshi! kako kratik zhal se k' svetimu obhajilu perpravlam!

Malukdaj se v' te skrivnosti prav samishlim, ino she kadar se samishlim, skoraj nikolj bres smotnjav nism.

Pred oblizhjam tvojiga boshjiga velizhastva pa, kir se sadobi isvelizhanje, bi jest ne imel nobene posvojtne misli, ino od nobene strani!

skufhnjav imeti, ko se perpravlam ne Angela, ampak Gospoda Angelov pod streho vseti.

6. V' resnizi filnu velik raslozhik je med skrino savese s' vso njeno sveto opravo, ino med tvojim presvetim divishkim Telesam s' njegovim neisrezhenim gnadam: filnu velik je raslozhik med ofrim stare postave, ki so bili le podobe prihodnih skrivnost, ino praviga ofra tvojiga Telefa, v' katirnu so vsi ofri stariga Testamenta dopolnjeni bili.

7. Sakaj tedaj se moje serze pred tabo od ognja tvoje boshje ljubeshni bol ne vname?

Sakaj se jest s' vezhim, ino lepshim perpravam ne perblishujem k' vshivanju tvojih svetih skrivnost, ker so uni stari sveti Patriarhi ino Preroki, tudi Krajli ino Poglavarji s' vsm svojim ljudstvam v' boshji flushbi toljko isgledov prave ponishnosti, ino svetiga strahu nam sapustili.

8. David ves bogabojezhi krajl je is vse mozhi od veselja ino hvaleshnosti poskakoval pred skrino boshjo v' premishlovanju dobrot nekdej Ozhakam dodejlenih; je mnogu musiknu orodje napravil, pesmi Psalme sloshil, ino jih dal v' veselju prepevati, je tudi sam po noterdanju svetiga Duha na Harpe zhasht boshjo pejl, on je tudi Israelsku ludstvu vuzhil, is zeliga serza Boga hvaliti, ino s' enim glasam vsaki dan zhashtiti, ino njegovo zhasht osnanuvati.

Kir so verni stariga testameta v' flushbi boshji pred skrino savese toljko svetiga strahu

ino savupanja imeli, ino sa prejete darove tako hvaleshni bili, koljko veliku vezh bi imel jest, ino vse kershanskuljudstvu vse to sturiti vprizho svetiga Sakramenta, ino v' vshivanju prezartaniga Kristusoviga Telefa!

9. Eni radi tekajo od enga kraja do drugiga, objiskujejo svetinje Svetnikov, ino se zhudijo nad tem, kar se jim od shivlenja Svetnikov osnanuje: ogledujejo lepe ino drage sidanja njih zerkva, ino kushujejo svete kosti, katire so s' slatam ino shido ovite.

Ti pak moj Gospod, ino Bog! si tukaj per meni v' prizho na Altarju, katir si Svetnik vsih Svetnikov, Stvarnik ljudi, ino Gospod Angelov.

Une rezhi ljudje jishejo is radovednosti, ino s' sheljam viditi, kar she vidli niso, ino se sato malo poboljshajo; slasti, kadar s' mlazhnim serzam, ino bres prave notrajne grevinge po svejtu hodijo.

Tukaj pa v' Sakramentu Altarja si ti Bog, ino zhlovek Jesus Kristus prizhijozh, kdorkolj tebe tukaj vrednu ino s' serzhno ljubesnijo vshiva, vselej obilni sad vezhniga shivlenja sadobi.

Semkaj naf ne pelejo nepremishlene shelje radovednosti, ali kratkiga zhafa, temuzh shiva vera, ponishnu vupanje, ino serzhna ljubesen.

10. O Bog nevideozhi Stvarnik svejta! kako prezhudnu s' nami ravnash; kako ljubesnivu, ino dobrotlivu s' tvojimi isvolenmi obra-

zhujesh, kir jim sam sebe v' svetimu Sakramentu vshivati dash!

Sakaj to tvoje vsmilenje preseshe ves vum, vlézhe na-se bogabojezhnih serza, ino jih vnema s' boshjo ljubesnijo.

Sato tvoji verni ino svesti prijatli, katiri le shive, de boljshajo ino posvezhujejo svoje shivljenje, v'temu nar svetejshimu Sakramentu pogostu novo mozh k' dobrimo, ino vezhi ljubesen do zhednosti jishejo, ino sadobojo.

11. O prezhudna, ino skrivna gnada svetiga Sakramenta! katiro pa le verni flushabniki Kristusovi zhutijo, neverniki ino gresniki jo she sadobiti ne morejo.

Ta svet Sakrament poterdi duha v' mozhi, ter poverne dufhi sgubleno gnado, ino vlo lepoto, katira je bila s' greham ognusena.

Ta gnada je vzhasu tako velika, de zhlovek is obilniga notrajniga veselja v' Bogu ne le na dufhi, ampak tudi na revnimu telesu novo ino vezhi mozh v' febi zhuti.

12. Ali nashe mlazhne, ino saspane serza ne morejo dost obshalovane, ino objokane biti, de s' bol gorezhim sheljam ne hrepenimo k' vshivanju Kristusa, katir je edinu vupanje, ino saflushenje vsih, katiri shele isvelizhani biti.

On je namrezh nashe posvezhenje, ino odreshenje, on je veselje popotnikov, ino vezhna isvelizhanje Svetnikov.

Tedaj ref je velikiga obshalvanja vrednu, de s' vezhim shtevilam ljudi tako malu sposh-tujemo te svete Skrivnosti, katire so veselje ne-bes, ino ohranjenje zeliga svejta.

Kaj je drugiga, kakor slepota, ino terdo-vratnost zhloveshkih serz, de neisrezheni dar Sakramenta svetiga reshniga Telefa bol ne po-svezhujejo, ino sato, kir ga vsaki dan molimo, ino per sveti Masli obhajamo, she zlo! posabijo!

13. Sakaj ko bi Jesuf v' svetimu reshnimu Telefu le v' enimu kraju na semlji prebival, ino bi le en sam maschnik na zelimu svejtu oblast imel kruh ino vinu v' shivu Telo, ino shivo Kri Sina boshjiga spremeniti, ti bi vidil, kako bi ljudje s' veselim sheljam v' tisti kraj od vsih stra-ni vkup hiteli, ino s' tistim boshjim mashnikom te boshje skrivnosti obhajali!

Sdaj pak je veliku mashnikov boshjih, ino Kristuf se po vsih krajih ofruje, de bi se tudi gnada, ino ljubesen boshja pruti zhloveku tolkajn obilnish pokasala, koljkor dalej po shirjavi semlje se da Sakrament svetiga reshni-ga Telefa vernim vshivati.

Dobrotlivi Jesus, vezhni pastir! jest tebe sahvalim, de naf vboge popotnike s'tvojim zar-tanim Telesam ino s' tvojo drago kervjo spi-shash, ino k' vshivanju teh svetih skrivenost sam milostlivi vabish, rekozh: Pridite k'meni vsi, katiri se trudite, ino ste oblosheni, ino jest vas bom poshivel.



## II. POGLAVITNI DEL.

*Velika ljubesen ino vsmilenje Boga v' sveti-  
timu reshniku Telesu.*

### B e s e d e J o g r a.

**V**el poln savupanja na velikost tvoje ljubesni ino tvojiga vsmilenja o Gospod! perstopim bolan k'tebi mojimu arzato, ino isvelizharju; lazhen ino shejin k' studenzu shivlenja; reven k' nebeshkimu krajlu; hlapez k' Gospodo; stvar k'stvarniku; shalosten k'mojimu milostlivimu troshtarju.

Ino od kod se to meni sgodi, de ti k'meni pridešh? pa tudi kaj sim jest, de mi sam sebe dašh?

Kako se sme greschnik pred tabo perkasati? ino kako se ti ponishash k'greschniku priditi?

Ti posnash tvojiga hlapza, in vesh, de nizeh dobriga v' sebi nima, de tedaj tudi tvojiga objiskanja vreden ni.

Sam sposnam mojo nevrednost, pa tudi vidim tvojo dobroto, zhaštim tvoje vsmilenje, ino te hvalim savolj tvoje velike ljubesni.

Sakaj ne savolj mojiga saflushenja, ampak savolj tvojiga svetiga imena ti to delash, de bi jest bol sposnal tvojo milost, bol si k'ferzu vsel tvojo ljubesen, ino od tebe se vuzhil pravo ponishnost.

Ker tedaj tebi tako dopade, ino hozhefh tako imeti, shelim tudi jest po tvojimu podvuzhenju ponishnu shiveti; pomagaj mi, de me hudobna prevsetnost ne bo od naprejvsetja odvernila.

2. Jesuf ljubesnivi, v' dobrotah nesmaniklivi! kako bom tebe spodobnu zhashtil, ino vrednu vedno hvalil, de pravizo imam tvoje svetu reshnu Telo prejeti, v' katirnu fkasujesh gnade, ino milosti, katire nobeden zhlovek isrezhi ne more.

Kaj hozhem misliti, ki se perblishujem k' misi mojga Gospoda, ktiriga po vrednosti zhashtiti ne morem, shelim pa s' verno ponishnostjo v' ljubeshni prejeti?

Kaj hozhem boljshiga, ino tebi prijetnishiga misliti, kakor de se is zeliga serza pred tabo ponisham, ino tvoje nesmerjenu vsmilenje v' duhu povikshujem?

Hvalim te moj Bog! ino te hozhem na vekomaj povikshovati.

Posabim sam tebe, ino v' globozhini moje nevrednosti se podvershem ves tebi.

3. Pole! ti si posvezhovavz Svetnikov, jest pak sim gnusoba greshnikov.

Ti se ponishash do mene, jest pak nifim vreden pogledati do tebe.

Ti pridefh k' meni, ino hozhefh s' mano oftati; ti me vabifh k' tvoji sveti vezherji, mi ponujash nebeshku jedilu, ino kruh Angelov, to je: sam sebe, ta shivi kruh, katir je is nebes doli prifhel, ino svejtu shivljenje da.

4. Tako si ti vsm, katire ljubifh, pokasal tvojo dobroto; pa tudi vuzhil, koljko hvale, ino zhasi fo tebi sa vse to dolshni!

V'temo fvetimo Sakramento vidim, ino molim tudi svete fklepe tvoje miloftlive previdnosti; ker si meni v'nebesih perpravlenu jedilu, katiru vse rasveselenje, ino nar slajfhi duh v' sebi ima, to je, sam sebe vshiti dal!

O kako zhuda polne fo tvoje dela o Gospod! kako mogozhna je tvoja oblast! kako neisrezhena je tvoja refniza!

Sakaj ti si rekal, ino vse rezhi fo bile sturjene, ino le to se je sgodilu, kar si ti sapovedal.

5. Zhudna, ino vender vere vredna rezh, katira vfo zhloveshko saftopnost preseshe, je, de ti Gospod moj Bog, pravi Bog ino zhlovek pod majhno podobo kruha, ino vina si ves prizhijozh, se dash savshiti, pa ne povshiti.

Ti Gospod v'fih ftvari, katir nobene rezhi ne potrebujesh, ino si hotel v'temu fvetimo Sakramento med nami prebivati, ohrani moje

serze, ino telo pred vsim madesham, de bom vreden s' veselim savupanjem, ino s' zhisto vestjo vezhkrat obhajati, ino k' mojimo vezhnimo isvelizhanju vshivati te svete skrivnosti, katire si fusebnu k' zhasti tvojga imena, ino k' vednimo spominu tvoje ljubesni postavil, ino sapustil.

6. Moja dusha! bodi vesela, ino hvali Boga sa ta zartani dar, ino sa to posebnu veliko vsmilenje, katiru ti je Jesuf v' dolini s'ols sapustil.

Sakaj koljkorkrat ti te svete skrivnosti obhajash, ino Telo Kristusovu vshivash, toljkokrat opravlash delu tvojiga odrèshenja, ino vliga s'aslushenja Kristusoviga dejleshen postanesh.

Sakaj ljubesén Kristusova ne bo nigdar pomanjshana, ino obilnost njegoviga odreshenja ne bo nikolj potekla.

S' novim serzam tedaj, ino s' ponovlenim duham se vsaki zhas k' misi Gospoda perprav-laj, ino veliko skrivnost isvelizhanja po vsih navukih vere premisli.

Kadar sveto Mashe beresh, ali slishish, ti imajo te skrivnosti tako imenitne, nove, ino vesele biti, kakor bi Kristuf ravn takrat v' divishku Telo doli prishel, zhlovek postal, ali na Krishu visel, ter sa isvelizhanje ljudi terpel, ino vmerl.

## III. POGLAVITNI DEL.

*Dobro je vezokrat k' svetimu Obhajilu  
se perpraviti.*

## Besede Jogra.

1. Pole, o Gospod! jest k' tebi pridem, de bi mi dobru bilu is tvojiga daru, ino de bi le veselil per tvoji sveti misli, katiro si ti o Bog! po tvoji milosti vbogimu perpravil.

Pole! v tebi je vse, karkolj samorem, ino imam sheleti; ti si moje isvelizhanje, ino odrefhenje, moje vupanje, moja mozh, lépota, ino zhaft.

Rasvesèli tedaj dones dusho tvojiga hlapza, kir sim jo k' tebi o Gospod Jesus! povsdignil.

Sdaj te shelim ponishnu, ino s' spodobno zhaftjo prejeti, ino pod mojo strého te vseti, de bom vrèden s' Zahevsam od tebe poshegnan, ino med Abrahamove otroke shtet biti.

Moja dusha sheli tvoje svetu Telo, moje ferze nima pokoja, dokler s' tabo sklenjenu ne bo.

2. Daj se meni, ino bo sadoosti; sakaj bres tebe nobeden trosht ne velja. Bres tebe zlo ne morem biti, ino bres tvojiga objiskanja ne morem shiveti.

Sato morem pogostu k' tebi perstopiti, ino tebe k' pomozhi mojiga isvelizhanja vshivati, de kjé bres nebeshke hrane na poti ne omagam.

Dokler si ti o vsmileni Jesus! ljudstvam na semlji pridigval, ino vse bolesni med njimi osdravlal, si rekal: ne ispuštim jih tash na njih dom, de na poti ne opéshajo.

Delaj tedaj profim, tudi s' mano tako, kir si v svetimu Sakramentu sam sebe k' veséli pomozhi vernim sapustil.

Ti ljubesnivu poshivish mojo dusho, ino kdor tebe vrednu vshije, ga sturish deleshniga ino érbizha vezhne zhashti.

De jest tako lahku padem, tako hitru grešhim, mlazhén postanem, ino oslabim, to mene opominja, de imam s' vedno molituvjo per tebi pomozh jiskati, pogostu k' spovdi hoditi, ino vshivati tvoje svetu Telo, de se v' duhu ponovlam, zhistim, ino k' dobrimu vnemam; jest bi szer ne mogel po svetimu naprejsetju shiveti, ako dalej zhasa tebe ne prejimem.

3. Sakaj zhloveka misli, ino pozhutki so od njega mladosti k' hudimu nagnjeni, ino ako Bog na pomozh ne pride, zhlovek she v' hujshi grehe pade. Svetu obhajilu pak odvrazha od hudiga, ino poterdi dusho v' dobrimu.

Shè sdaj, kir k' svetimu Obhajilu, ino k' sveti Mashti hodim, sim tako tragliv, ino mlazhen; kaj bi she le bilo, ako bi to sdravilu ne jemal, ino tako veliko pomozh ne jiskal?

Nisim szer vsaki dan sa svetu obhajilu, ali sa sveto Mashe vrednu perpravlen; pa si hozhem persadevati ob svojimu zhasu boshje fkrivnosti prejeti, ino se take velike gnade dejleshniga sturiti.

Sakaj verni dufhi, dokler je tukaj v'vmerjoshimu telefu, ino she per tebi ni, je to nar vezhi veselje, de vednu na svojiga Boga misli, ino svojiga ljubiga pogostu s'ponishnim savupanjem vshiva.

4. O kako zhuda polne so dobrote tvojiga vsmljenja pruti nam, de ti Gospod Bog! stvarnik ino oshivlavz vsih duhov se ponishash k'vbogi dufhizi pridti, ino njo isstradano s'vsim darovim tvoje boshje ino zhloveshke nature milostlivu nasitish!

O frezhnu ferze, ino isvelizhana je dufha, katira tebe svojiga Gospoda Boga vrednu prejime, ino v'vshivanju tvojga Telefa obilnost nebeshkiga veselja sadobi!

O kako velik je Gospod, katir v' dufho pride! kako ljubesnivi Gospodar, ki ga sprejame! kako prijeten tovarsh, ki ga gori vsame! kako svet prijatel, ki se ji perdrushi! kako lep ino shlahten je shenin, ki ga objame! on je nar lepszhi med vsim, ino od vsih ljubesnivih rezhi sam vse ljubeshni vreden.

Nebo, semlja, ino vsa njih lepota naj se skrije pred tvojim oblizhjam o moj ljubeshnivi Jesus! sakaj kar je zhashtiliviga ino lepiga na nebu ino na semlji, je delutvojih rok, ino vse stvarjene lepote vkup ne doseshejo lepote tvojiga velikiga ino nesmerjeniga Imena.

## IV. POGLAVITNI DÉL.

*Od sadu vredniga svetiga Obhajila.*

## Besede Jogra.

1. **M**oj Gospod ino Bog! pridi naprej tvojimu hlapzu s' tvojim ljubesnivim shegnam, de bom mogel vrednu, ino s' ponishnim savupanjam k' tvojimu zhastitimu Sakramentu perstopiti.

Vshgi od tvoje ljubesni moje serze, ino refshi me od teshke lenobe. Objishi me s' tvojim isvelizhanjam, de okufim v' duhu sladkost tvoje ljubesni, katira je s' vso svojo zhaštjo v' temu svetimu Sakramentu kakor v' studenzu skrita.

Rasvetli tudi moje ozhi, ino poterdi me, de bom to nar vekshi Skrivnost gledal, ino terdnu verval.

Sakaj ta Skrivnost je delu tvoje vsigamogozhnosti, ne zhloveshke mozhi; od tebe je postavljena, ne od ljudi snajdena.

Ta Skrivnost preseshe modrost ino vum Angelov, she manj njo samore vmerjodzki zhlovek sam sgruntati, ino sapopasti.

Kaj hozhem tedaj jest nevredni greslnik, jest prah ino pepel od te tako svete ino visoke Skrivnosti gruntati, ino sapopasti?

2. O Gospod! s' preprostim ino pravim ferzam, s' shivo ino terdno vero, ino na tvojo besedo pridem sdaj k' tebi v' savupanju ino v' ponishnimo trepetu; ino refnizhnu verjem, de



si ti tukaj v' svetimu Sakramentu kakor Bog ino zhlovek prizhijozh.

Tvoji sveti volji dopade, de imam tudi jest tebe prejeti, ino v' ljubezni s' tabo sklenjen biti.

Sato prosim tvojo dobrotlivo milost, ino shelim to posebno gnado sadobiti, de bi se mogel ves v' tebi stajati, ino v' tvoji ljubezni tako rasgubiti, de bi mi sa naprej nobenu posemelsku veselje vezh na misil ne prishlu.

Sakaj ta Sakrament ves nebeshki ino zhaftiti je isvelizhanje dushe, ino telefa, pomozh sa vse duhovne bolesni, tukaj se rane mojih grehov sdravijo, hude navade se strahujejo, skushnjave bodo premagane, ali manjshane, dodejlana bo vezhi gnada, sazhétu delu se serzhnejshi naprej ravna, vera postane bol terdna, vupanje bol stanovitnu, ino she goresha ljubesen se rasfhiri.

3. Ti moj Bog, varih mojiga shivlenja, osdravnik zhloveshke flabosti, ino darovavz vsiga notrajniga veselja si she veliku dobriga sturil v' svetimu Sakramentu tvojim prijätlam, ino she sturish vsim, katiri tebe vrednu vshivajo.

Ti namrezh jih troshtash v' mnogih skushnjavah, v' lastnih flabostih jih podperash s' branbo tvoje pomozhi, ino s' eno novo gnado od snotraj tako obveselish, ino rasvetlish, de oni, kakor so bili pred svetim obhajilam bojezhi, ino mlazhni, po svetimu obhajilu, kir so s' nebeshko

jedjo ino pijazho pokrepzhani, kakor prerorejni k' vsimu dobrimu novo mozh v' sebi zhutijo.

Ti pak tvoje isvolene na ti poti k' studenzu tvojih gnad pelesh sato, de bi fami v' resnizi sposnali, ino se prav previshali, koljko slabost fami v' sebi imajo, ino kaj sa ene dobrete ino gnade od tebe sadobojo.

Sakaj fami od sebe bres tvoje pomozhi so mersli, terdi, ino posvejtni; tvoja gnada pak jih sturi gorezhe, vurne, ino bogabojezhe.

Sej res, kdo je k' studenzu sladkosti kdaj ponishnu peritopil, ino bi ne bil od ondot vsaj nekoljko gnade s' sabo pernesil?

Ali kdo je she sraven velikiga ognja kdaj stal, de bi se vsaj nekoljko ne bil ogrel?

Ti si shivi studenz, katir je vselej poln, ino prepoln, velik, ino gorezhi ognj, katir vselej gori, ino nigdar ne vgasne.

4. Sato ako meni ni dopushenu is polniga studenza sajemati, ino se do sitiga napiti, vender hozhem moje vusta per eni luknji nebeshkih shlébov odperte dershati, de vsaj eno kapelzo k' ogasenju moje sheje sadobim, ino do konza ne vsahnem.

Ino ako lih ne morem ves nebeshki, ino tako ognjen biti, kakor so Kerubimi, ino Serafimi, se pak hozhem tako dolgo truditi, ino moje serze perpravlati, de vsaj eno majhno jiskro od boshjiga ognja is ponishniga vshivanja tega oshivjozhiga Sakramenta sadobim.

Karkolj pak meni permanjka, ti o dobrotlivi Jesuf, moj presveti Isvelizhar! dobrotlivu, ino gnadlivu sa mene saloshi, katir si se ponishal vse k' sebi klizati rekozh: Pridite k' meni vsi, katiri se trudite, ino ste oblosheni, ino jest vaf bom poshivel.

5. Jest szer delam v'potu mojiga obrasa, serzhne britkosti terpim, pod teshko butaro grehov jezhim, file skushnjav se bojim, v'vojskovanju super hudu nagnenje, ino sastarene navade, katire me motijo, ino tarejo, ga nimam, de bi me reshil, ne de bi mi pomagat, svunaj tebe Gospod Bog moj Isvelizhar! tebi isrozhim sam sebe, ino vse, kar imam, varuj me, ino pèli me v'vezhu shivljenje.

Vsami me gori k'zhasi, ino hvali tvojiga imena, kir si tvoje svetu Telo, ino kri meni k' jedi, ino pitju perpravil.

Daj mi Gospod Bog moj Isvelizhar! de po vsakimu savshivanju tvojih svetih Skrivnost tudi v'pravizi ino svetosti gori jemlem.

## V. POGLAVITNI DEL.

*Od visoke vrednosti Sakramenta svetiga reshniga Telesa, ino svetiga mashnikoviga stanja.*

### B e s e d e L j u b i g a .

**A**ko bi ti imel zhistost Angelov, ino svetost svetiga Joannesa, Karstnika, vender bi ne bil vreden svet Sakrament prejeti, ali v'roke vseto

Sakaj to niso ljudje saflushili, de zhlovek leta Sakrament posvezhuje, k' zhashti teh svetih ,Skrivnost duhovno flushbo opravla, ino kruh Angelov je.

Velika je ,Skrivnost, ino visoka zhast Mashnikov, katirim je danu, kar Angelam ni dodejlenu.

Sakaj sami Mashniki, katiri so po postavi zirkve shegnani, imajo oblast ofer svete Mashe ofruvati, ino Telo Kristusovu posvezhuvati.

Mashnik je sfer flushabnik boshji, katir se boshjih befedi poslushi po boshji sapovdi ino postavi: Bog pak je prvi sazhetnik, katir tukaj vse na eno nevideozho visho sturi; njemo je vse pokornu, kakor hozhe, vse se sгоди, kakor sapove.

2. Satorej moresh vezh vsigamogozhnimu Bogu v' temu zhes vse zhastitimu Sakramentu verjeti, kakor tvojim lastnim pozhutkam, ali enimu drugimu videozhimu snamnju.

Ino sato perpravi se vselej s' svetim straham, ino s' ponishnim sposhtuvanjam k' temu svetimu delu.

Pomisli tedaj, ino glej, kaj sa ena flushba je bila tebi skusi gori poloshenje rok Shkofa isrozhena.

Pole! ti si Mashnik postal, sato shegnan, de mashujesh: glej tedaj, de svesto, ino s' vso svetoštjo ob svojimo zhasu Bogo ofer svete Mashe opravish, ino sam sebe bres madesha ohranish.

Tvojih dolshnost nifi polajshal, ampak si se le she bol savesal ojštro shiveti, ino vednu le po vezhi popolnomosti ino svetošti hrepeneti.

Mafhnik more s' vsimi zhednostmi svetiti, de bo tudi drugim isgled bogabojezhiga shivljenja.

Njegovu shivljenje ima biti kakor shivljenje Angelov v' nebesih, ali pravizhnih ljudi na semlji, ne pa po shègah ino navadah svejta.

3. Mafhnik v' shegnanimu oblazhilu je na mesti Kristusa, de Boga sa - se ino sa vse ljudi ponishnu ino pohlevnu moli, ino prosi.

On ima pred sabo, ino sa sabo snamnje svetiga krisha, de ima namrezh vednu premishluvati terplenje Kristusovu.

Pred sabo nosi krish na mafhnimu plajshu, de bi skerbnu na Kristusove stopinje gledal, ino svesto sa njim hodil.

On ima snamnje krisha sa sabo, de bi vse krishe, ino nadloge, katire od drugih terpi, voljno prenesil.

Pred sabo nosi krish, de bi svoje lastne pregrehe obshaloval: ino sa sabo, de bi vsmilen bil pruti drugim, ino savolj njih grehov vedno shalost v' serzu imel, ino de bi vedil, de je frednik med Bogam, ino gresnikam, on nima prenehati moliti, ino ofruvati, dokler gnade, ino vsmiljenja od Boga ne sprosi.

Kader Mafhnik sveto mashe ofruje, zhastil Boga, veseli Angele, vekshi dela sveto katolshko Zerku, pomaga shivim, sadobi mertvim pokoj, ino sam sebe vsiga boshjiga vsmiljenja dejleshniga sturi.

## VI. POGLAVITNI DEL.

*Kaj je pred svetim Obhajilam sturiti.*

## Besede Jogra.

1. **K**adar premišlujem tvojo visokost o Gospod! ino mojo nevrednost, ves trepézhem, ino smamlen ne vém, kaj bi sturil.

Ako k' boshji misi ne perstopim, bejšhim pred shivlenjam; ako pak nevrednu k'nji grem, per tebi v' samíro padem.

Kaj je tedaj meni sturiti, moj Bog, moj pomozhnik, ino svetovavz v' potrebah?

2. Ti me vuzhi pravo pot: ti mi ob kratkim povej, kako se imam k' svetimu Obhajilu vrednu perpraviti.

Sakaj dobru mi je vediti, kaj sa eno ponishnost, ljubesen, sveti strah ino savupanje morem v' mojimu serzu imeti, de mi bo vsihvanje tvojga Svetiga Telefa k' isvelizhanju, ino de ti ta velik ino nebeshki ofer svete Mashe vredno opravim.

## VII. POGLAVITNI DEL.

*Od sprashvanja vesti, ino naprejusetja se poboljšhati.*

## Besede Ljubiga.

1. **M**ed drugim perpravam serza more boshji masnik poln ponishnosti ino svetiga strahu

shivo vero, ino gorezhim sheljam Boga zhaštiti k' obhajanju, ino vshivanju, Skrivnost svetiga rešhniga Telefa perštopiti.

Preglej per ljuzhi vére tvojo vest, ter jo ozhisti ino rasšvetli, kar ti je mogozhe, s' perferzhno grevingo, ino ponishno špovedjo tako, de ne bošh nizh teshkiga na sebe imel, ali vedil, kar bi te grislu, ali od boshjiga altarja nasaj dershalu.

Zhèrtiti morešh vse grehe, she bol pak imash shalovati ino sdihovati savolj vsakidanih sanikernost.

Koljkor ti zhaš perpušti, potoshi tudi Bogo na tihim v' serzu vse tebi škusi greh na dušhi šturjene rane.

2. Sdihuj, ino shaluj, de si she taku mēsen, ino posvéten; de nisi hudimu nagnenju odmerl, de si she poln poshelenja do greha, tako neškerben v' svunajnih pozhutkih; ino toljkokrat v' mnoge prasne misli sapleden: tolkajn nagnjen k' svunajnim, ino tako toshliv k' snotrajnim rezhem: tako hiter k' smehu, ino famopashnosti, tako terd k' joku, ino shaluvanju:

Sdihuj ino shaluj de si tako perpraven k' lahkimo, ino prijetnimo, ino pozhasen k' ojštrošti, ino k' delam pokore: tako shelen nove rezhi šlišhati, ino lepe viditi; tako neperpraven ponishnih, ino savershenih rezhi se poprijeti, tako lakomen veliko imeti, ino škop vunkaj datjati, tako šfikaje obdershati: tako nepremišhlen v' govorjenju, tako malu svuzhen v' molzhanju;

tako samopafhén v'sadershanju, tako nadleshen, ino fiten v'djanju.

Shaluj, ino sdihuj, de si tako poshréshen v' jedi, tako gluh k' poslušhanju boshje besede: tako rozhén k'pozihvanju, kakor kesan k'delu: taku zhujezh k'norzhijam, ino prasnim pogovarim, tako saspan k' svetimu zhuvanju: tako nagel molitve konzhati, ino tako rastresen v' premishlovanju rezhi, katire k'pravimu konzu pelejo; tako sanikern per sapovedanih molitvah, tako mlazhen per sveti Masfi, tako suhoten per svetimu Obhajilu: tako hitru sgublen v'mislih, tako malokdaj sam s'fabo v' serzu popolnoma sbran?

Sdihuj ino shaluj, de si tako nagel k'jesi, tako vuren blishnimu kaj shaliga sturiti, ino tako volan druge soditi, tako ojster druge svariti: tako vesel v'frezhi, tako slab v'supernostih: tako poln obljub, ino dobriga naprejvsetja, ino tako posabliv dobru sturiti, pa naprejvsetje spolniti.

3. Kadar si lete, ino vse druge samére v' britkosti svoje dushe sposnal, ino tako objokal, de ti nobena tvojih slabost ne dopade, sturi renizhnu naprejvsetje vse sapustiti, ino od dne do dne boljshi biti.

Tedaj se meni popolnoma isrozhi, tvojo voljo moji volji podversi, ino k' shganimu ofru na altarju tvojiga serza meni sam sebe sa vselej gori ofraj; to je; de flushish meni samimu is vse



mozhi dushe, ino telefa : de bosh vreden ofruvati Bogu ofer svete Mashe, ino prejeti Sakrament mojga Telefa k' tvojimu isvelizhanju.

4. Sakaj ti boljshiga nizh dati ne moresh, tudi dolg tvojih grehov na nobeno drugo visho loshej plazhal ne bosh, kakor, de ti per sveti Mashe, ino v' svetimu Obhajilu s' Kristusovim Telefam sam sebe do zhistiga Bogo gori ofrash.

Kader zhlovek vse dopolni, kar mu je mogozhe, ino se v' resnizi spokori, koljkorkrat bo prishel sa odpushanje, ino gnado profiti, mu bo vse odpushenu! sakaj Bog govori: kakor resnizhnu jest shivim; nozhem smert hudobniga, temuzh, de se hudoben od svojiga djanja preoberne, ino shivi: na nobeno njegovih hudobij se ne bom vezh spomnil. Ezech. 33 v. 11. 18 v. 22.

## VIII. POGLAVITNI DEL.

*Kristus na svetimu krishu je sam sebe dal, ofruj tudi ti sam sebe.*

### Bese de Ljubiga.

1. **K**akor sim jest s' raspetmi rokam, ino s' ras-gernenim Telefam na krishu sa tvoje grehe nebeskimu Ozhetu sam sebe radovoljnu ofral, tako, de v' meni nizh ni ostalu, kar bi ne bilu k' ofru sprave s' Bogam tje danu, tako imash tudi ti vsaki dan per sveti Mashe sam sebe, vse tvoje mozhi, ino shelje is zeliga serza voljno meni sa zhist, ino svet ofer dati.

Sej nizh drugiga od tebe imeti nozhem, kakor de fe mi popolnoma isrozhifh.

Jest ne vsamem, karkolj bi ti drugiga mi dati hotel; sej ne jifhem tvojih darov, ampak tebe.

2. Kakor bi tebi ne bilu sadoft, ako bi vse to drugu imel, pa mene ne; tako tudi meni ne bo dopadlu, ako mi vse to drugu dash, pa sam sebe ne ofrafb,

Ofraj mi sam sebe, ino daj se vfiga Bogo, ino tvoj ofer bo dopadliv.

Pole! jest sim se vfiga dal Ozhetu sa-te, dal sim tudi zelu moje Telo, ino vso mojo Kri sa jed, ino pitje, de bi bil jest ves tvoj, ti pa ves moj.

Dokler pak se bosh ti od mene dershal, ino ne bosh radovoljnu delal vse po moji volji, tvoj ofer ni popolnoma, ino med nama ne bo prave ljubeshni.

Tedaj preden kaj drugiga sturifh, isrozhi nar prej tvoje serze v' boshje roke, sfer ne bosh mogel mene zhasfiti, ino gnade sadobiti.

Torej ni majhnu shtevilu tistih, katiri od snotrj rasfvetleni niso, ino mene zhasfiti ne morejo, sato kir sami sebe popolnoma satajiti ne vedo.

Resnizhna ostane moja beseda: kdor se vfi- mu ne odpove, ne more biti moj Joger.

Hozhesf tedaj ti moj Joger biti, ofraj me- ni sam sebe s' vsemi sheljami serza.

## IX. POGLAVITNI DEL.

*De imamo sami sebe, ino vse, kar imamo,  
Bogo ofrati, ino sa vse druge moliti.*

## Besede Jogra.

1. **G**ospod! vse je tvoje, kar je na nebu, ino na semlji.

Is zeliga serza shelim se tebi kakor rado-  
voljni dar ofrati, ino vselej tvoj biti.

Ker drugiga ne shelim, kakor tebi Gospod!  
dopasti, se ti danf zhes dam sa vezhniga hlapza  
k' tvoji flushbi, ino k' ofru tvoje vedne zhasiti.

Vsami me gori s' tem ofram tvojga pre-  
shlahtniga Telefa, katiru tebi danf ofram vpri-  
zho Angelov, katiri nevideozhe tukaj tebi stre-  
shejo, de bo meni, ino vsimu tvojimu ljudstvu  
k' isvelizhanju.

2. O Gospod! na Altar tvoje Sprave polo-  
shim vse moje grehe, ino hudobije, katire sim  
pred tabo, ino tvojimi Angeli dopernesil od dne,  
kadar sim pervizh gresnil, noter do sedanje ure,  
sashgi vse vkup, ino poshgi jih s' ognjam tvoje  
ljubesni; sbrishi vse makeshe mojih grehov; ino  
ozhisti mojo vest od vse hudobije, ino dodejli  
meni spet tvojo gnado; odpusti mi popolnoma  
vse, ino vsami me gori med tvoje otroke, nad  
katirim dobru dopadajenje imash.

3. Kaj morem sa moje grehe drugiga stu-  
riti, kakor de jih ponishnu sposnam, milu ob-

jokam, ino tebe bres prenehanja sa odpušhanje profim ?

Vsliši me, profim te, bodi meni gnadliv, ino milostliv, kir tukaj pred tabo o moj Bog! klezhim,

Vsi moji grehi so meni grosnu superni: nigdar vezh nozhem greshti: serze me boli savolj sturjenih grehov, ino jih bom vse moje shive dni v' britkosti dushe premishloval, ter jih hozhem pokoriti, ino, kar mi bo mogozhe, tebi sadost sturiti.

Odpusti mi o Gospod! odpusti mi vse moje grehe: sa tvojiga svetiga imena voljo; ohrani mojo dusho, katiro si s' tvojo drago kervjo odreshil.

Pole! tvoji milosti se isrozhim, ino se poloshim v' tvoje svete roke.

Sturi s' mano po tvoji dobroti, ne po moji nepridnosti ino hudobiji.

4. Jest ofram tebi tudi vse moje dobre dela, ako lih so grosnu majhne, ino s'he te pomanklive; ti jih popravi, ino posveti; imej jih sa ljubu, ino vsami jih s' dopadajenjam gori, vishaj me smiraj k' boljšhimu, de k' srezhnimu ino zhaštilivimu konzu perpelesh mene tragliviga ino nepridniga vbogiga zhloveka.

5. Jest tebi tudi ofram vse svete shelje brumnih duš, vse potrebe staršhov, prijatlov, bratov, sester, ino vsih mojih ljubih, ino vsih tistih, katiri so meni, ali drugim savolj tebe kaj dobriga sturili: ino katiri so sebe, ino te svoje moji molitvi, ino mojimo spominu per sveti Ma-

shi perporozhili, ino me jih Bogo perporozhiti profili; aku so oni fhe per shivlenju, ali so se she is tega svejta lozhili, de vsi pomozh tvoje gnade, trofht tvojiga obveselenja, tvoje varstvu v' nevarnostih, odrefhenje od shtrafing obzhutijo, ino de od vsiga hudiga refheni tebi v' veselju zhaft ino hvalo prepevajo.

6. Prosim tudi ponishnu, de moje molitve ino ofer sprave milostlivu gori vsamesh posebnu sa tiste, katiri so me kdaj shalili, ali sanizhuvali, ino opravlali, ali so mi kaj drugiga hudiga ino neprijetniga sturili.

Prosim tudi sa vse tiste, katire sim jest kdaj shalil, sapeloval, nadlegoval, ali s' besedo, s' djanjam, is hudobije ali is nevumnosti pohujshal, de nam vse nafhe grehe, ino kar smo eden drugimu hudiga sturili, odpustish.

O Gospod! vsami od naf vse krivu domishlvanje super nafhiga blishniga; vfo nevoljo, serd, ino prepiranje, ino vse, kar samore bratovsko ljubesen rasdreti, ino manjshati.

Vsmili se O Gospod! zhes vse, katiri na tvojo milost klizhejo, daj nam o Gospod! vse potrebne gnade; ino dodejli nam tako shiveti, de bomo vredni tvoje vsmilenje vshivati, ino vezhnu shivlenje dolezhi. Amen.

## X. POGLAVITNI DĚL.

*Svetu Obhajilu se nima lahko opustili.*

### Befede Ljubiga.

1. **P**erpravi se pogostim k' studenzu gnade ino milosti boshje, pij pogostim od shive vode, is katire boshja dobrota, ino vsa svetost isvira; de bosh samogel od sastaranih navad, ino grehov bol osdravlen biti, ter vse skušnjave ino golufije hudizha bol sposnavati, ino serzhnejshi premagovati.

Ta sovrashnik dobru vé, de nar lepshi sad ino nar mozhnejshi gnada se v'svetimu Obhajilu sadobi, sato jilhe na vse vishe, ino per vsaki perloshnosti verne ino bogabojezhe, koljkor premore, od boshje mise odvrazhati, ino nasaj dershati.

2. Nekteri namrezh ravn takrat, kadar se k'svetimu Obhajilu perpravljajo, hujshi skušnjave od satana terpe.

Sakaj hudobni duh, (kakor je v' Jobovih bukvah pisanu) sam pride med otroke boshje, skusi svojo navadno hudobijo omotiti, ali jih prevezh bojezhe, ino smamlene sturiti, njih svete shelje manjshati, ali njim pravo véro odvseti; de bi svetu Obhajilu opustili, ali pa s' mlazhnim serzam tje perstopili.

Naj bodo njegove hinavske svijazhe ino golufije tudi she tako ostudne ino strashne, versi mu vse v' njegovo glavo nasaj, ino ti se zlo nizh bati nimash.

Ti imash to poshaft sasmehuvati, ino odgnati, ne pa savolj smotnjav, katire v'tebi obuditi hozhe, svetu Obhajilu opustiti.

3. Ene od svetiga Obhajila dostikrat sadershuje tudi prevelika skerb, de morebiti she sadost perpravleni niso, ali de imajo she v'spovedi kaj popraviti.

V'takih okoljstevah sturi po svetvanju modrih ino bogabojezhnih, spravi si is serza britke misli, katire ti sabstojn teshko vest delajo, boshjo gnado od tebe nasaj dershe, ino tvoje svete perprave poderajo.

Savolj majhne britkosti, ino teshave nimash svetu obhajilu opustiti, temuzh pojdi, kakor hitru moresh, se spovedati, ino radovoljnu od drugih tebi sturjenu rasshalenje odpusti.

Ako pak si ti koga rasshalil, pohlevnu samiro, ino odpuhanje profi, ino Bog bo tudi tebi rad tvoje grehe odpustil.

4. Kaj pomaga spoved dalej odlashtati, ali svetu Obhajilu dolgu odkladati?

Ozhisti se bres odlashtanja, versi naglo strup is sebe, hiti prejeti sdravilo, ino se bosh bol pozhutil, kakor, zhe bi bil dalej odlashtal.

Ako ti savolj sedanje notrajne teshe donk k'svetimo Obhajilu ne gresh, sna jutri she kaj hujshiga sraven pridti, tako se bosh mogel she dalej od boshje mise sdershati, ino bosh tudi zhedalej manj perpravlen.

Tedaj kakor hitru ti je mogoče, rasjafni teshko vest, ino premagaj lenobo serza: nizeh ne pomagava v' takih teshavah dolgu shiveti, tako prestrashenu serze dolgo imeti, ino savolj majhnih vsakidanjih slabost od svetih skrivnost boshjih se lozhiti.

Ja dolgu odlashanje svetiga Obhajila je zhloveku tolkajn shkodlivu, de on pozhafu vse veselje k' svetim skrivnostim sgubi.

Ali komu hozhem toshiti! eni med Kristjanim so tako mlazhni, ino tako rastrefeni, de spoved ino Obhajilu le sato odlashajo, de bi ne bili permorani se bol varvati, ino nasaj dershati.

5. Ah! kako mlazhno ljubesen, ino majhno skerbo sa boshjo zhasht imajo taki, ker svetu Obhajilu tako lahku opuste.

Kako frezhen pak, ino Bogo prijeten je ta, katir tako shivi, ino svojo vest tako zhisto ohrani, de je perpravlen, ino is serza sheli vsaki dan leta sveti Sakrament prejeti, ako bi njemu perpufshenu bilu, ino bi leto tako sturiti samogel, de bi ga ljudje sa kaj vezh ne dershali.

Kdor se is ponishnosti, ali drugiga pravizhniga sadershka od svetiga Obhajila vzhast sdershi, je hvale vreden savolj zhashti do svetiga Sakramenta.

Katir pak shelja nima, si jih ima obuditi, ino vse, kar mu je mogoče, sturiti; ino Bog bo njegovim sheljam pomagal savolj dobre volje, katira v' zhloveku Bogo dopade.



6. Ino kdor je is pravizhniga urshaha sader-shan, pa dobro voljo, ino prave shelje po svetimo Obhajilu ima, bo tudi sad tega svetiga Sakramenta obzhutil.

Sakaj sledni brumni zhlovek sna vsaki dan ino vsako uro k'vshivanju svetiga resh-niga Telefa na duhovno visho k'isvelizhanju, ino bres vse prepovdi perstopiti; vender pak more ob gvishnih dnevih ino zhasih Telo svojiga Odreshenika s' serzhnim, ino shelnim spofhtu-vanjem v' svetimu Sakramentu prejeti, ino bol boshjo zhasino hvalo, kakor svoje veselje jiskati.

Mi se namrezh na duhovno visho obhaja-mo, ino Telo Kristusovu vshivamo toljkokrat, koljkokrat skrivnost njegoviga zhloveshkiga postajenja ino terplenja s' vernim serzam pre-mishlujemo, ino se od ognja njegove ljubesni vnamemo.

7. Katir se le k' velikim prasniam ali is navade perpravla, bo vezhdel slabu perpravlen.

Srezhen je ta, katir se Bogo popolnoma ofra, koljkokrat mashuje, ali gre k' svetimu Obhajilu.

Mashuj, ne prepozhaso, ne prenaglo, temuzh po zhasitlivi navadi tvojih bogabojezhnih tovarshov.

Ne jishi posebnost, kar je drugim nad-leshnu, ino teshavnu; temuzh dershi se po is-gledu brumnih, ino po podvuzhenju nashih vikshih, ter skerbi bol drugih serza k' nebesam povsdigvati, kakor po svoji lastni shegi, ali misli Boga zhasititi.

## XI. POGLAVITNI DEL.

*Svetu reshnu Telo, ino svetu pismu, ali podvuzhenje v' navukih isvelizhanja je verni dushi nar bol potrebnu.*

### B e s e d e J o g r a.

1. **J**esuf moj ljubesnivi Gospod! kako dobru je biti bogabojezhi dushi v' tvoji drushbi per tvoji vezherji! tamkaj drugiga jedila ni, kakor tvoje svetu shivu Telo, katiriga je lazhna ino shejna moja dusha, bres tebe nji nobena lepota ino sladkost ne dopade.

O de bi mogel tudi jest vprizho tebe v' britkosti mojiga serza solse tozhiti, ino s'njimi tvoje noge s' sveto Magdaleno mozhati!

O de bi imel v' moji glavi vode sadosti, de bi moje ozhi bile solsa studenzi!

Tukaj pred tvojim oblizhjam, ino vprizho tvojih Angelov v' refnizi bi imelu moje serze gorezhe biti, ino v' solsah veselja se topiti.

Tukaj imam tehe praviga Boga prizhijozhiga, s' dvojno naturo v' podobi skritiga.

2. Sakaj v' tvoji vezhni ino boshji svetlobi te gledati moje ozhi ne morejo; ja tudi zel svejt bi ne mogel obstati pred svetlobo tvoje zhaftitlive boshje svetlosti.

Ali ti vesh s' mojo slabostjo vsmilenje imeti, sato se v' temu Sakramentu perkrijesh.

Pa vender verjem ino molim tukaj ravn  
tistiga Boga, katiriga Angeli v'nebesih molijo;  
ali jest she sa sdaj le skusi viro; oni pak v' re-  
nizhnimu pogledu, ino bres sagrajala.

Jest morem sa ljuzh prave vere Boga  
hvaliti, ino po nje shiveti, dokler de mi salveti  
dan vezhne svetlobe, ino prejdejo senze podob.

Kadar pak pride to, kar je popolnoma, bo  
jejnala pomozh Sakramentov; sakaj isvoleni v'  
nebeskimu veselju nje vezh ne potrebujejo.

Oni namrezh se bres konza vèfèle, pred tro-  
nam shiviga Boga, katiriga v'zhasti od oblizhja  
do oblizhja gledajo, ino premenjeni is svetlobe  
do svetlobe v' podobo neisgruntane boshje na-  
ture vshivajo boshjo besedo, katira je mesu  
postala, kakor je bila od sazhetka ino bo na  
vezhne zhafe.

3. Kadar lete zhudesha tvojiga vlmilenja  
premisshujem, me tudi med duhovnim veseljam  
velika shalost objide; sakaj dokler mojiga Go-  
spoda v' njegovi zhasti s' odgernenim obrasam  
ne gledam, sa nizh dershim vse, kar na svejtu  
vidim ino flishim.

Ti o Bog! si meni prizha, de me nobena  
rezh ne more obveseliti, tudi nobena stvar vto-  
lashiti, kakor sam ti moj Bog, katiriga shehim na  
vezhne zhafe gledati.

Ali meni v' temo vmerjozhimu shivlenju  
tebe gledati ni mogozhe.

Sato je meni velika ino vedna poterpeshlivoſt potrebna, ino morem vse ferze, ino vse moje shelje v' tebi imeti.

Tudi tvoji Svetniki o Gospod! katiri se sdaj s' tabo v' nebeshkimu krajlestvu vesele, so skusi vero, ino veliko poterpeshlivoſt ves zhal svojiga shivlenja na prihod tvoje zhaſti zhakali.

Kar so oni verovali, tudi jest verjem; kar so oni vupali, tudi jest vupam: kamur so oni priſhli, vupam tudi jest skusi tvojo gnado pridi.

Dokler ſim pak v' temu shivlenju, hozhem is vere shiveti, poterden skusi isglede Svetnikov.

Imam tudi svete bukve, v' katirih veselo modroſt isvelizhanja, ino navuke sadershanja najdem; ino verh vſiga ſhe tvoje svetu reſhnu Telo k' poſebnimu sdravilu, ino perbeshaljſhu.

4. Sakaj jest zhutim, de v' temu shivlenju so meni dve rezhi ſuſebnu potrebne, bres katirih bi meni ne bilu mogoſhe to revnu shivlenje preneſti.

Dokler bom v' jezhi tega teleſa sadershan, ſposnam, de so meni dve rezhi potrebne, te so: jed ino ljuzh.

Sato ſi mi ſlabimu zhloveku tvoje svetu reſhnu Telo ſapuſtil, s' katirim poſhiylaſh mojo duſho, ino moje telo, ino ſi dal tvojo beſedo, de ſvėti mojim nogam.

Bres teh dveh darov bi meni ne bilo mogoſhe tebi dopadljivo shiveti: ker je boſhja beſeda ljuzh moje duſhe, ino tvoje ſvetu Telo kruh shivlenja.

To so tiste dve misè na obeh stranéh v'hran-  
bi svete Zerkve postavlene.

Ena je misa svetiga Altarja, tukaj je sveti  
kruh, to je : zartanu Telo Kristufovu.

Ta druga je misa boshje postave, katira v'  
sebi ima svete navuke, na' vuzhi pravo vero,  
ino péle na uno stran sagrainala, kjer so nar-  
svetejšhi skrivnosti.

Jest tebe sahvalim Gospod Jesuf ljuzh  
vezhne ljuzhi! sa miso tvojiga svetiga navuka,  
katiro si nam skusi tvoje hlapze, Preroke, Apo-  
stelne ino druge Vuzhenike perpravil.

5. Hvalen bodi Stvarnik ino Odreshenik ljudi!  
De bi tvoji otrozi po zelimu svejtu védili, kako  
nesmérjena je tvoja ljubesen, si napravil veliko  
vezherjo, kjer nam ne dajesh jagne Mojsesove po-  
stave, ampak tvoje sveto Telo jésti, ino piti tvojo  
reshno Kri; per ti sveti gostariji rasveselish vse  
verne, ino jih napajash is kelha isvelizhanja,  
v'katirimo jè vse rasveselenje paradisha, s'nami  
se tudi gosté sveti Angeli, katiri pa she slajshi  
duh, kakor mi, per ti misi imajo.

6. O kako velika ino zhafti vredna je  
slushba Mashnikov, katirim je oblast dana Go-  
spoda boshjiga velizhastva s' svetimi besedami is  
nebes doli perklizati, s' shnablím posvezhovati,  
v'roke vséti, s' svojmi vustmi prejeti, ino dru-  
gim dejliti.

O kako nedolshne imajo biti roke Mash-  
nika! kako zhiste vusta, kako lyetu ima biti

truplu, ino kako bres madesha serze, kjer toljkokrat sazhetnik zhistosti prebivaljshe vsame.

Is vust Masfnika, ki toljkokrat Telo Kristofovu prejme, se nima nizh flifhati, kakor svete spodobne besede, ino navuki isvelizhanja.

7. Njegove ozhi, ki Telo Kristofovu gledajo, imajo biti nedolshne, ino sramoshlive: roke zhiste ino proti nebesam povsdignjene, ki se Stvarnika nebes ino semlje dotikujejo.

Masfnikam je susebnu v' postavi rezhenu:

Vi imate sveti biti, sakaj jest sim svet, jest Gospod vash Bog.

8. O vsigamogozhni Bog! pomagaj nam s' tvojo gnado, kir smo duhovno flushbo na-se vseli, de homo tebi vrednu, ino bogabojezhe v' vsi zhistosti s' dobro vestjo mogli flushiti.

Ino dokler v' taki nedolshnosti, kakor bi imeli, shiveti ne moremo, daj nam vsaj sturjene grehe vredno obshalovati, tebi v' duhu ponishnosti ino v' svestimo spolnenjo svetiga naprejvsetja od sdaj s' vezhi ljubesnijo flushiti.

## XII. POGLAVITNI DEL.

*K' svetimu Obhajilu se imamo s' veliko skerbjjo perpraviti.*

### Besede Ljubiga.

1. Jest ljubim zhistost, ino dajem svetost.  
Jest jishem zhistu serze, ino v' svetimu mestu jest pozhivam.

Perpravi meni veliko vezhérje - méstu pogernenu, ino hozhem per tebi veliko nozh s' mojimi Jogri dershati.

Ako hozhesh, de k' tebi pridem, ino per tebi ostanem, postergaj vun stari kvas, ino ozhisti prebivaljshe tvojiga serza.

Versi is sebe zel svejt, ino vsih grehov hrup, zhuj, ino bodi kakor samotén grabez na strehi, ino premishluj tvoje grehe v' britkosti tvoje dushe.

Sakaj sledni, katir svojiga ljubiga prijatla sa, ljubú ima, njemo nar lepsbi ino nar boljshi mestu perpravi, ino po temu se sposna serzhna ljubesen tistiga, katir svojiga prijatla gori vsame.

2. Vender imash vediti, de vse tvoje perpravlanje ni sadošti vrednu sprejeti tvojga Boga, zhe lih bi se tudi zelu lejtú k' temu perpravlal, ino nizh drugiga ne mislil; temuzh tebi bo le sgol is moje milosti, ino dobrote k' ti misi perstopiti perpushenu: kakor de bi en revni vboshiz k' misi bogatiga bil poklizan, katirimu pa nima nizh drugiga poverniti, kakor ponishne besede, ino vklananje sa preje-te gnade.

Sturi, kar ti je mogozhe, ino sturi s' veliko sferbjó, ne is navade, ne is file, temuzh s' straham, s' sposhtuvanjam, ino s' velikim sheljam prejmi Telo tvojga ljubesniviga Gospoda Boga, katir se ponisha k' tebi pridti.

Jest sim, katir sim tebe poklizal, Jest sim tako sapovedal; jest bom dopolnil, kar ti bo manjkalu. Fridi le, ino prejmi me.

3. Kadar ti jest perprave serza dam, hvalli mene tvojiga Boga: pa ne misli, de si tega vreden, bil temuzh sposnaj, de sim se jest zhes tebe vsmilil.

Kadar pak takih perprav nimash, ino sposnash, de je suhu tvoje serze, bodi stanoviten v molitvi, sdihuj, ino terkaj; ter ne nehaj, dokler vsaj drobtinze, ali kapelze gnade isvelizhanja prejeti ne saflushish.

Ti bres mene biti ne moresh, jest pak bi bil bres tebe.

Ti tudi ne pridesh mene posvetiti; temuzh jest pridem tebe svetiga ino boljshiga sturiti.

Ti pridesh, de bi is mene posvezhen, ino s'mano sklenjen bil; de bi novo gnado od mene prejel, ino v'novizh k'poboljshanju tvojiga shivlenja vshgan bil.

Ne samudi lete gnade, ampak s'vso skerbjo tvoje serze perpravljaj, ino peli noter k'sebi tvojiga ljubesniviga.

4. K'svetimu Obhajilu moresh s'vsm zhednostim perstopiti, po svetimu Obhajilu pak v'vsi svetosti se ohraniti. Kakor te je skerbelu gnado sadobiti, ravnu tako te ima skerbeti gnado ohraniti. Nar lepsi perprava nove gnade sadobiti je, prejeti boshji dar dobru obernti.



Ino ref, kako se bo kdaj mogel ta vrednu perpravlati, katir kmal po svetimu Obhajilu sazhne svunajnu veselje jiskati!

Varuj se velikiga govorjenja, dershi se na skrivnim, ino veseli se v' tvojimo Bogo: sakaj ti imash tistiga, katiriga tebi zel svejt ne more vseti.

Jest sim Gospod, katirmu se imash popolnoma zhes dati, tako, de od dosihmal ne shivish v' tebi, ampak v' meni bres vse skerbi.

### XIII. POGLAVITNI DÉL.

*Bogabojezha dusha is zeliga serza hrepeni  
s' Kristusam v' svetimu reshniku  
Telesu se skleniti.*

#### Besede Jogra.

1. **K**do bo meni dal o moj Gospod! de bi jest tebe samiga neshil. ino tebi moje serze do konza odperl, ter tebe vshival, kakor moja dusha sheli; ino de bi se meni nobeden vezh ne posmehval, tudi nobena stvar me ne motila, ali porajtala, ampak de mi ti sam govorish, ino jest tebi; kakor en ljubi v' navadi ima s' svojim ljubim govoriti, ino en prijatel s' svojim prijatlam shiveti?

To jest prosim, to shelim, de bi se mogel popolnoma s' tabo skleniti, ino moje serze od

vših polvetnih rezhi odlozhiti, de bi vreden bil tebe pogostu vshivati, spomin tvoje ljubesni per sveti Mashi vsaki zhaš spodobnu obhajati, ino tako nebeshke ino vezhne rezhi bol ino bol sposnovati, ino ljubiti.

Oh moj Gospod ino Bog! kdaj bom s'tabo ves sklenen, ino tebi tako shivil, de bom lebe popolnoma posabil!

Gospod! sturi milostlivu, de bošh ti v'meni, ino jest v'tebi, de bova enu od sdaj navekomaj.

2. V'refnizi ti si moj ljubi isvolen is med taushent, v'tebi vse shive dni prebivati sheli moja dusha.

Ref moj Bog! ti si Krajl miru, v'tebi najdem pravi mir, ino vse veselje: svunaj tebe pak je trud, shalost, ino bres shtevila veliko rev, ino nadlog.

Sa ref, ti si skriti Bog; ti sakrivash pred hudobnimi tvoje skrivnosti, ino jih rasodenesh tim, katir so ponishniga ino priprostiga serza.

O Gospod! kako sladak je tvoj duh! de bi tvojo dobroto tvojim otrokam pokasal, jih s' nar slajshim kruham, katir od nebes doli pride, milostlivu shivish.

Ref ni obeniga drugiga tako velikiga ljudstva, katiru bi svoje Bogove tako blisu sebe imelu, kakor si ti nash Bog blisu per vsih tvojih vernih, kir se njim vsaki dan jesti ino vshivati dash, de se samorejo v'tebi veseliti, ino svoje serza k'tebi v'nebesa povsdigvati.

3. Kje je enu drugu tako imenitnu ljudstvu, kakor je keršhansku ljudstvu?

Ali kdaj je ena stvar pod nebam toliko ljubesni ino zhašti sadobila, kakor ponishna bogabojezha dušha, katiro Bog objishe, ino s' svojim svetim Telesam shivi?

O nesrezhena gnada! o prezhudnu ponišhanje v'ligamogozhniga Boga! o nesmérjena ljubesen samimu zhloveku sturjena!

Kaj bom pak jest Gospodu povernil sa to gnado, sa to nar vezhi ljubesen?

Jest Bogo nizeh prijetnishiga dati ne vém, ino ne morem, kakor de moje serze njemo do zhistiga isrozhim, ino popolnoma s'njim sklénem.

Vse kar je v' meni, bo od veselja poskakuvalu takrat, kadar bo moja dušha popolnoma v' Bogu ino Bog v' nji.

Takrat bo Bog meni rekal: ako hozheš ti biti s' mano, bom tudi jest s' tabo. Ino jest bom njemo odgovoril: vsmili se o Gospod, ino ostani s' mano, jest is zeliga serza hozhem biti s' tabo.

Skleniti s' tabo moje serze; so moje edine shelje.

#### XIV. POGLA VITNI DÉL.

*Bol gorezhe shelje do Sakramenta svetiga rešniga Telesa so sad vezhi brumnošti.*

#### Befede Jogra.

**K**ako velika ino mnoga je tvoja dobrotá o Gospod! katiro ti tim perhraniš, katiri se

tebe boje! kadar mišlim, s' kaj sa eno svetostjo, ino kako s'ponishnim veseljam se nekateri k' vshivanju tvojiga svetiga Telefa o Gospod! perblishujejo, sim dostikrat sam sebe shalosten, ino se sramujem, de k' tvojimu Altarju, ino k' tvoji sveti misi s' takim mlazhnim, ino merslim serzam hodim.

Sramujem se, de sim tako suh ino bres ljubeshni v' serzu, ino de nisim vel gorezh vpri-zho tebe mojiga Boga, de tudi s' takim veseljam, ino perferzhnim sheljam po tebi ne hrepenim, kakor vidim veliko drugih, katiri od prevelikih shelja do svetiga Obhajila, ino ginjeni od notrajne ljubeshni niso mogli od sols se sdershati.

Shalosten sim sam sebe, kir vidim, kako drugi po tebi o Bog! shivimu studenzu s' serzam ino s' vustmi is vse mozhi filijo, ino velike shelje svoje dushe vtolashiti ino vgasiti ne morejo, dokler tvojiga svetiga Telefa s' vso sladkostjo, ino s' duhovnim veseljam ne savshijejo.

2. Ta njih vera osnanuje, de tukaj si ti pravi shivi, vezhni Bog prizhijozh.

Oni namrezh v' lomlenju kruha sposnajo svojiga Gospoda, kir je njih serze tako mozhnu gorezhe, dokler je Jesus s' njimi.

Tako preminenje, tako vero, ljubeshen, ino take gorezhe shelje sim jest dosdaj pazh malukdaj, ali she nikolj obzhutil.

Bodi mi milostliv o dobrotlivi, ljubeshnivi ino vsmileni Jesus! ino dodejli meni tvojimu vbogimu sromaku vsaj vzhafi per svetimu Ob-

hajilu mozh tvoje ljubesni v'ferzu obzhutiti; de oshivi moja vera, terdnejshi postane moje vupanje na tvojo dobroto, ino nigdar vezh ne oslabi moja s' nebeshko manno ponovlena ljubesen.

3. Mogoze je pak tvoji milosti tudi meni gnado, kakor jo shelim, dati, ino v' gorezhimu duhu ob tebi dopadlivimu zhasu mene vsmilenu objiskati.

Sdaj fzer she nimam takih gorezhih shelja, kakor jih imajo tvoji nar svestejshi flushabniki, pa jih v' savupanju na tvojo gnado imeti is zeliga ferza shelim, ter profim, ino ne bom nehal moliti, dokler mi ne bo danu tebe s' enako ljubesnijo stanovitnu ljubiti, ino v' njih sveti drushbi tebe zhasiti.

## XV. POGLAVITNI DÉL.

*Veselje andohtliviga ferza jè sad ponishovanja, ino lastniga satajenja.*

### B e f e d e L j u b i g a.

1. **A**ndoht ferza je boshji dar, je gnada, sa katiro moresh stanovitnu moliti, njo s' vednim sheljam jiskati, poterpeshlivu ino savuplivu

perzhakovati, hvaleshnu gori vseti, ponishnu ohraniti, ino k' vsimu dobrimo obernti, dokler pak jo nimash, Bogo ispufti, kdaj ino kako ti bo dofhla.

Kadar malo, ali nizh andohti v' febi ne zhutish, se imash nar prej ponishati; vender ne prevezh se prestrafhiti, ali od vezh shalovati.

Bog vezhkrat vnaglu da, kar je dolgu zhasa ti dati odlafhal.

On vzhafi k' konzu da, kar ti v'sazhetku molitve dati ni hotel.

2. Sa slabiga zhloveka, kar je vsaki, bi ne bilo vselej dobru, gnado kmal, kadarkolj jo sasheli, sadobiti.

Sato s' terdnim savupanjem, ino s' ponishno poterpeshlivoftjo zhakaj na gnado andohti. Ako ti pa ni dana, ali ti je skrivaj odvseta, sposnaj, de se ti tako savolj tvojih lastnih grehov godi.

Vzhafi majhna rezh gnado sadershuje, ino perkriva; taka rezh pa nikolj ne more majhna, ampak more vselej velika imenovana biti, kir velik dar boshje gnade pÉrdérshuje.

Ti bosh pak sadobil, kar si profil, kadar bosh ta majhen, ali velik sadershik odpravil, ino do zhiftiga is poti spravil.

3. Kadarkolj namrezh se bosh s' serzhnim savupanjem Bogo zhes dal, ino ne bosh ne to, ne

unu po svojimu dopadajenju, ino poshelenju jiskal, ampak se ves v' boshjo voljo podal, bosh zhutil mir ino veselje v' serzu; ino de je Bog s' tabo, bosh sposnal is tega, kir te drugiga nizh tako veselilu ne bo, kakor spolnenje boshje volje.

Kdorkolj tedaj svoje misli s' dobrim serzam pruti Bogo povsdigne, se od vse napzhine ljubeshni do stvarjenih rezhi ozhisti, ino se sa pravize voljo nobeniga zhloveka samere ne boji, je nar bol perpraven gnado sadobiti, ino nar bol vreden dar andohti prejeti.

Sakaj Gospod ondi svoj shegen dejli, kjer posodo prasno najde.

Ino koljkor bol popolnoma se zhlovek vsm posemelskim rezhem odpove, ter sam sebe po navukih vere v' flushnost deva, ino posabi, toliko hitrejsi gnada pride, obilnishi postaja, ino vikshej pruti Bogo dusho povsdiguje.

4. Takrat bo vidil, ino obilnu imel, njegovu serze se bo savselu, ino rashirilu; sakaj roka boshja je s' njim, ino on se je sa vselej popolnoma v' boshje roke podal.

Pole! tako bo poshegnan zhlovek, katir Boga is zeliga serza jishe, ino se s' nezhimernimi rezhi ne pezhá.

Taki Kristjan vreden postane te posebne gnade v' vshivanju svetiga reshiga Telefa s' Bogam tako sklenjen biti, de ves v' Bogu, ino Bog v' njemu ostane; sakaj on v' svetimu Ob-

hajilu ne jifhe le mir serza, ino vèfèlje duha, ampak fhè bol sheli Boga zhaftiti ino gnado sadobiti, de bi ga s' vednu bol gorezho ljubesnijo hvalil ino zhaftil.

## XVI. POGLAVITNI DÉL.

*Vse potrebe Kristusu potoshimo, ino ga sa pomozh profimo.*

### Befede Jogra.

1. **O** vsmileni ino ljubesnívi Gospod! katiriga shelim sdaj andohtlivu prejete; ti vèfh moje slabosti, ino potrebe, katire terpim; v' koljkih hudobijah ino pregrehah sim sapopaden; ti vidish, kako pogoštu sim stiskan, skufhan; smamlen, ino omadeshvan.

Po sdravilu pridem k' tebi, povéféli me, te profim, ino daj mi pomozh.

K' tebi govorim o Bog! kir vse véfh, ino vidish vse, kar je v' mojimo serzo; ti sam samorefh meni pravu veselje, ino prijetno pomozh dati.

Ti véfh, kaj sa eni darovi so meni nar bol potrebni, ino kako vbog sim v' zhednostih.



2. Pole! pred tabo vef vbog ino sapufhen klezhim, k'tebi sdihujem, gnado ino milost prejeti shelim.

Poshivi tvojiga lazhniga vboshiza, vshgi moje merslu serze s' ognjam tvoje ljubesni, rasvetli mojo flepoto s' svetlobo tvoje prizhijozhnosti.

Spreberni meni vse posemelsku v'grenkost, vse teshavnu, ino supernu v'poterpeshlivoft, vse posemelsku ino zhafnu v'sanizhuvanje, ino posablivoft.

Povsdigni moje serze k'tebi v'nebesa, ino ne pusti me po semlji se plasiti.

Ti sam mi bodi od sdaj edinu veselje na vekomaj; sakaj ti sam si moja jed, ino moje pitje, moja ljubesen ino moje veselje, moja fladkost, ino moja dobrota.

3. O de bi me s' tvojo prizhijozhnostjo vfiga vshgal, ino v'tebe spreobernal, de bi jest vef s'tabo fklenjen, ino v'ognju tvoje ljubesni rastajan s'tabo le en duh postal.

Ne pusti me lazhniga ino suhiga od tebe jiti, temuzh sturi s'mano po tvoji milosti, kakor si vezhkrat prezhudnu sturil s'tvojimi Svetniki.

Bi le zhudu bilu, aku bi jest vef ognjen postal od tebe, sam v'sebi pak mertuv! ti si ja ta ognj, katiri vselej gori, ino nigdar ne vgasne,

ino ta ljubesen, katira serza zhisti, ino pamet rasvetli.

## XVII. POGLAVITNI DÉL.

*Od gorezhe ljubesni, ino velikih shelja  
Kristusa prejeti.*

1. **S**'nar vezhi andohtjo, ino gorezho ljubesnjo, s' sheljam, ino veseljam zeliga mojiga serza hrepenim po tebi o Gospod! ino te shelim prejeti, kakor so tebe s' veselim sheljami vshivali tvoji Svetniki ino svesti flushabniki, kati-ri so tebi v' svetosti svojiga shivlenja nar bol dopadli; kir so se s' nar vezhi andohtjo per tvoji misi snajdli.

O moj Bog! vezhna ljubesen, vsa moja do-brota, moje neskonzhnu isvelizhanje, prejeti te shelim s' nar mozhnejshim sheljam, ino s' nar vezhi ponishnostjo, katiro je kdaj eden tvo-jih Svetnikov imel, ali obzhutiti samogel.

2. Ino aku lih sim nevreden vsih tistih ob-zhutlejov andohti, vender tebi gori ofram vse hrepenenje mojiga serza, kakor de bi vse svete ognjene shelje Svetnikov sam jest v' sebi imel.

Jnu karkolj samore bogabojezhe serze svetiga misliti, ino sheleti, to vse tebi s' nar vezhim spofhtuvanjam, s' vso ponishnostjo ino s' serzhno ljubesnjo dam, ino ofram.

Nizh si ne shelim perhraniti, temuzh sam sebe ino vse, kar imam tebi is serza rad dam.

3. O Gospod moj Bog, moj Stvarnik, ino Odreshenik! s'takim perferzhnim sheljam, sposhtvanjam, ino zheshenjam, s'tako sahvalo, vrednostjo, hvaleshnostjo, ljubesnjo ino zhistostjo, s'takim savupanjem te danf is zeliga serza shelim prejeti, kakor je tebe prejela ino shelela tvoja presveta Mati zhastitliva Diviza Marija, kadar je Angelu, ki ji je skrivnost tvojiga zhloveshkiga postajenja osnanil, ponishnu ino andohtlivu odgovorila: Pole! jest sim dekla Gospoda, meni se sgodi po tvoji besedi.

Ino kakor je osnanovaviz tvojiga prihoda, nar vekshi Svetnik Janes Kerstnik she v'maternim telesu vprizho tebe od veselja poskozhil, ino potlej, kir te je med ljudmi hoditi vidil, s' veliko ponishnostjo ino veselo andohtjo rekal: prijatel sheninov pak, katiri stoji, ino ga flishi, se filnu veseli sa volo glasa sheninoviga: (Joan. 3. v. 29.) tako tudi jest shelim od velikih ino svetih shelja ves vnét pred te pridti.

Sato jest tebi isrozhim, ino ofram vsih andohtlivih serz veselo hvaleshnost, gorezhe shelje, njih v' duhu samaknenje, boshje rasvetlenje, ino nebeshku objiskanje; vse sedanje ino prihodne dobre dela ino sahvale od vsih stvari v' nebesih ino na semlji sa-se, ino sa vse mojim molitvam perporozhene, de bi vsi tebe

vrednu hvalili, ino tvojo zhaft na vekomaj povikshovali.

4. Tebe famiga Gospod moj Bog! vselej zhaftiti ino na vekomaj hvaliti so moje obljuje, ino moje shelje, vsami jih gori, ino po velikosti tvojiga vsmilenja sturi me vredniga jih spolniti, kir ti fam si hvale ino zhafti vreden.

To jest tebi opravim danf, ino ti hozhem vsaki dan, ino vsaki zhaft opraviti sa volo tvoje nesmérjene velikosti; ter is zeliga serza vabim ino ponishnu profim vse nebeshke duhove ino vse tvoje verne, tebi zhaft ino hvalo s' mano vred dajati.

5. Naj tebe zhašte, ino hvalijo vse ljudstva, vsi narodi, ino jesiki, ino naj s' nar vezhim veseljam, ino s' gorezho andohtjo tvoje svetu, ino sladku ime povikshujejo.

Ino ktirikolj skrivnosti tvojiga svetiga resh-niga Telefa andohtlivu zhašte, vrednu obhajajo, ino s' shivo vero vshivajo, naj gnado ino milost per tebi najdejo, naj tudi sa me greshnika ponishnu molijo.

Ino kadar po vrednimu vshivanju tvojiga svetiga Telefa napolnjeni s' angelskim veseljam ino nebeshko sladkostjo, ognjeni od ljubeshni tvoje prezhudne milosti od svete mise boshje pojdejo, naj spomnijo tudi sa mene vbogiga greshnika.

## XVIII. POGLAVITNI DÉL.

*Ne persadevaj si skrivnosti svetiga reshniga  
Telefa sapopasti, temuzh hòdi ponishnu  
sa Jesusam, ino veruj v'njega.*

### Befede Ljubiga.

1. **N**e prejškuj prevezh radovédnu ino s' nepridnim sheljami visoke skrivnosti tega nar svetjšhiga Sakramenta, de se v' globozhino nevarnih pomislikov ne pogrésnésh.

Katir boshje velizhastvu sapopasti hozhe, bo od zhashti potlazhen. ( Pripovist. 25. v. 27. ) Bog samore vezh sturiti, kakor zhlovek sapopasti.

Bogabojezhe ino ponishnu premishlvanje resnize ti je perpushenu, aku le shelish podvuzhen biti, ino svetih navukov Ozhakov se dershati.

2. Srezhna je priprosta nedolshna dusha, katira pota teshkiga prashanja sapusti, ter po gladki ino varni stési boshjih sapoved hodi.

Njih veliku je od brumnosti ino od vere odpadlu, kir so hotli boshje skrivnosti sapopasti.

Tebi je sapovedanu verovati, ino sveto shiveti, ne pak skrivne resnize prejškovati, ino visoke skrivnosti gruntati.

Ti ne saštopišh, kar je pod tabo; kako bošh sapopadil, kar je nad tabo?

Podversi se Bogo, ino veruj njegovimu rasodenju, ino dal ti bo rasšvetlenja ino snanja sadošti.

3. Nekteri terpé velike škušnjava super vero, ino super škrivnosti svetiga rešhniga Telefa, pa bol pridejo is noterdajanja hudizha, kakor is njih serza.

Ti pa na to ne porajtaj, ino se ne pomudi v' takih mišlih, tudi ne odgovarjaj sapeživimu duhu; temuzh veruj bošhji besedi, veruj Švetnikam, ino bošhjim Prerokam, ino hudobni duh bo od tebe béjšhal.

Take škušnjava bošhjimu flushabniku doštikrat veliku k' dobrimu pomagajo.

Sakaj hudizh ne škušha veliku nevernike ino velike grešhnike, kir so she v' njegovi oblasti; škušha pak verne bogabojezhe, ino jih jišhe na veliku višh sapeleti.

4. Pojdi tedaj s' pravo ino serzhno vero k' švetimo Obhajilo, moli ino zhašti v' višh ponishnosti švetu rešhnu Telo.

V' rešhizah pa, katire sapepašti ne morešh, sanesi se bres pomišlika na všigamogozhniga Boga.

Bog je rad v' drushbi s' nedolšhnim, on se rasodeva ponishnim, da saštopnošt majhnim; odpre ozhi zhištim serzam, ino škriva svojo gnado pred radovednim, ino prevsetnim.

Bog te ne bo sapelal: ti se sam sapelesh, kadarkolj sam sebi prevezh verjamesh.

Zhloveshka pamet je slaba, ino se da sapelati, prava vera pak ne more sapelana biti.

5. Pamet ino vsa modrost zhloveka more v'pokorsfni vere se ponishati, ne pa si zhaft smishlovati, ino Bogo superstati.

Sakaj tvoja vera ino ljubesen, koljko je shiva ino prava, se tukaj pokashe, ino kako zhaftitlive so dela vére ino ljubesni, vé sam Bog v'nar svetejshimo ino nar imenitnifhimo Sakramento prizhijozh.

Velike ino nesapopadlive zhudesha dela vezhni, nesmérjeni, ino vsigamogozhni Bog v'nebesih ino na semlji, njegovih prezhudnih del tudi nobeden s'vojjim vumam prèlézhi ne more.

Ako bi zhloveshka pamet samogla lahku sapopasti vsigamogozhniga Boga dela, bi ne mogle prezhudne ino nesrezhène imenovane biti.

K O N Z.





# K A S A N J E

molituv ali povsdigvanja ferza k' Bogu v' mnogiterih okoljstovah shivlenja.

## Is tretjih Bukuv.

Poglavitni Dél	Stran.
Molituv pred branjam svetih bukuv, ali poslušhanjam boshjih navukov.	
II. . . . .	118
Molituv hvaleshna sa gnado, de naf je Bog v' svojo sveto flushbo poklizal.	
X. . . . .	141
Molituv, s' katiro se pred Bogam ponishamo.	
VIII. . . . .	133
XIV. . . . .	150
Molituv, s' katiro se boshji volji popolnoma podvershemo.	
XVII. . . . .	157
Molituv, s' katiro sposnamo svoje slabosti.	
XX. . . . .	163
Molituv, s' katiro v' révah tega shivlenja k' Bogu sdihujemo.	
XXI. . . . .	165
Molituv, s' katiro od Boga prejete darove hvaleshnu sposnamo.	
XXII. . . . .	169

Povsdigvanje ferza k' Bogu sa notrajni mir  
v' fkerbeh tega shivlenja.

XXV. . . . . 176

Molitur ob zhasu fkušnjave.

XXIX. . . . . 183

Molitur zhloveka, katir sheli edinu veselje  
v' Bogu samimu.

XXXIV. . . . . 193

Molitu zhloveka, katir se pred Bogam  
k' nizh sturi.

XXXX. . . . . 203

Molitur Bogo hvaleshniga v' shalostih  
ino britkostih.

L. . . . . 228

Molitur greshnika, katir sposna, de  
je tepenja vreden.

ĒII. . . . . 233

Molitur sa gnado ino pomozh super  
naturnu popazhenje.

EV. . . . . 243

Molitur ponishniga, katir vse savupanje  
v' Boga samiga stavi.

LIX. . . . . 257

## Is zhetertih Bukuv.

Premishlvanje zhloveka, katir per spos-  
nanju ino pokorjenju vsih vezhih grehov  
sheli bol ino bol svojo vest ozhistiti.

VII. . . . . 282

Ponishne molitve, nebeshke premishlo-

vanja, svete shelje, ino serzhne naprejšetja

## Pred svetim Obhajilam.

I.	.	.	.	.	.	.	262
II.	.	.	.	.	.	.	269
III.	.	.	.	.	.	.	273
IV.	.	.	.	.	.	.	276
IX.	.	.	.	.	.	.	287
XVII.	.	.	.	.	.	.	310

## Po svetimu Obhajilu.

XI.	.	.	.	.	.	.	294
XIII.	.	.	.	.	.	.	301
XIV.	.	.	.	.	.	.	303
XVI.	.	.	.	.	.	.	308



# Vezheji pogrěfki.

Karni prav natifnenu

se tako bere.

Stran versta

jih	5	28	lih
v'ujahnih	12	23	v' majhnih
vse	14	1	v' se
opusti	29	2	opustiti
sklenil	32	10	sklenil
biti	56	11	bili
nzih	68	13	nizh
Gospod svejta, ino erbizh nebes	81	23	Gospod svejta, prijatel Kri- stusov, ino erbizh nebes
pregledesh	85	16	pregledash
fluhbi	99	4	flushbi
drashi	134	6	drashi
falbofci	135	28	flabofci
shugalu	148	16	shugala
shivlenju	176	14	shivlenja
Ne kakor ga svejt	176	16	Ne kakor ga svejt da
Le varuj	180	14	Le veruj
Zhafstlivu	191	30	Zhafstlivu
dvuge	203	6	druge
tehi	236	21	tebi
prishal	244	6	prishla
nimia	244	20	nima
mene	248	20	me ne
vezhnimo	255	7	vezhimu

